

Országgyűlési Napló

*Kövér László, dr. Latorcai János
és Lezsák Sándor*
elnöklete alatt

Jegyzők: *Hiszékeny Dezső, Móring József Attila,
Szabó Sándor, dr. Szűcs Lajos*

Tárgyai	Hasáb
Az ülésnap megnyitása	4137
Napirend előtti felszólalások:	
Molnár Gyula (MSZP)	4137
Cseresnyés Péter innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár	4138
Arató Gergely (DK).....	4140
Dr. Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára	4142
Schmuck Erzsébet (LMP)	4144
Cseresnyés Péter innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár	4146
Z. Kárpát Dániel (Jobbik).....	4147
Tállai András pénzügyminisztériumi államtitkár	4149
Szabó Timea (Párbeszéd).....	4151
Dr. Orbán Balázs , a Miniszterelnökség államtitkára	4152
Harrach Péter (KDNP).....	4154
Dr. Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára	4156
Németh Zsolt (Fidesz).....	4157
Személyes érintettség okán felszólaló:	
Demeter Márta (LMP).....	4160
Németh Szilárd István honvédelmi minisztériumi államtitkár	4161
Napirenden kívüli felszólalók bejelentése:	
Hiszékeny Dezső jegyző	4162
Képviselői mandátumigazolás és eskütétel:	
Dr. Hargitai János , a Mentelmi bizottság elnöke.....	4163
Dr. Budai Gyula (Fidesz)	4164
Az ülés napirendjének elfogadása	4164
Mentelmi ügy:	
Dr. Hargitai János , a Mentelmi bizottság elnöke.....	4165
Interpellációk	
Jakab Péter (Jobbik) - a miniszterelnökhöz - „Meddig büntetik a szegényebb országrészek munkavállalóit?” címmel	4166
Bodó Sándor pénzügyminisztériumi államtitkár.....	4167
Viszonzválasz:	
Jakab Péter (Jobbik)	4168
Határozathozatal	4169
Szabó Sándor (MSZP) - a pénzügyminiszterhez - „Az önkéntes nyugdíjpénztári megtakarításokat is úgy megvédi, ahogyan a magánnyugdíj-pénztári befizetéseket?” címmel	4169
Tállai András pénzügyminisztériumi államtitkár	4170
Viszonzválasz:	
Szabó Sándor (MSZP).....	4171
Határozathozatal	4172
Varju László (DK) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Nem inkább segíteni kellene, mint megosztani az otthonápolókon?” címmel	4172
Fülöp Attila az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára.....	4173
Viszonzválasz:	
Varju László (DK).....	4174
Határozathozatal	4175

Hohn Krisztina (LMP) - az innovációért és technológiáért felelős miniszterhez - „Milyen intézkedéseket tesznek a hulladékgazdálkodási közszolgáltatás további drasztikus leépülésének megállítása érdekében” címmel.....	4175
Cseresnyés Péter innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár	4176
Viszonzválasz:	
Hohn Krisztina (LMP).....	4177
Határozathozatal	4178
Burány Sándor (Párbeszéd) - a pénzügyminiszterhez - „Miért szántották be a lakástakarékokat anélkül, hogy lenne helyette valami más?” címmel.....	4178
Tállai András pénzügyminisztériumi államtitkár	4179
Viszonzválasz:	
Burány Sándor (Párbeszéd).....	4180
Határozathozatal	4180
Németh Zsolt (Fidesz) - a külgazdasági és külügyminiszterhez - „Mit tervez tenni a magyar kormány a Kárpátaljai magyarok elleni ukrán támadások ügyében?” címmel	4180
Menczer Tamás külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár	4181
Viszonzválasz:	
Németh Zsolt (Fidesz).....	4183
Stummer János (Jobbik) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Ki vállalja a felelősséget ezért az embertelen bánásmódot?” címmel.....	4184
Fülöp Attila az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára.....	4185
Viszonzválasz:	
Stummer János (Jobbik).....	4186
Határozathozatal	4186
Soltész Miklós (KDNP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Milyen intézkedések várhatók a nevelőszülői hivatás népszerűsítése és megerősítése érdekében?” címmel	4187
Fülöp Attila az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára.....	4188
Viszonzválasz:	
Soltész Miklós (KDNP).....	4189
Bangóné Borbély Ildikó (MSZP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Az igazsággal szemben minden hasonlat sántít” címmel.....	4189
Dr. Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára	4191
Viszonzválasz:	
Bangóné Borbély Ildikó (MSZP).....	4192
Határozathozatal	4193
Gréczy Zsolt (DK) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „A kulturális tao kivégzése avagy a kultúrharc élesedik?” címmel	4193
Dr. Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára	4194
Viszonzválasz:	
Gréczy Zsolt (DK)	4195
Határozathozatal	4196
Schmuck Erzsébet és Csárdi Antal (LMP) - az agrárminiszterhez - „Hogyan érvényesülnek az egészségi, környezeti és vidékfejlesztési szempontok az Albertirsa-Kecskemét között tervezett 400 kV-os vezeték létesítése során?” címmel	4196
Farkas Sándor agrárminisztériumi államtitkár	4197
Viszonzválasz:	
Csárdi Antal (LMP)	4199
Határozathozatal	4199
Dr. Pesti Imre (Fidesz) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Hogyan fejlődött egy év alatt az Elektronikus Egészségügyi Szolgáltatási Tér?” címmel.....	4199
Dr. Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára	4200

Viszonzválasz:	
Dr. Pesti Imre (Fidesz).....	4201
Kepli Lajos (Jobbik) - az innovációért és technológiáért felelős miniszterhez - „Mefogadja-e végre a Kormány a Jobbik javaslatát?” címmel	4202
Cseresnyés Péter innovációs és technológiai miniszteriumi államtitkár	4203
Viszonzválasz:	
Kepli Lajos (Jobbik).....	4204
Határozathozatal	4205

Azonnali kérdések és válaszok órája

Bejelentés helyettes válaszadó elutasításáról	4205
Sneider Tamás, Gyöngyösi Márton, és Szilágyi György (Jobbik) - a miniszterelnöknek - „Mennyire hiteles a kormány politikája?” címmel	4206
Orbán Viktor miniszterelnök.....	4206
Viszonzválasz:	
Gyöngyösi Márton (Jobbik)	4207
Orbán Viktor miniszterelnök	4207
Bangóné Borbély Ildikó (MSZP) - a miniszterelnöknek - „Fideszes rezidenciává válik a vár?” címmel... ..	4207
Orbán Viktor miniszterelnök.....	4208
Viszonzválasz:	
Bangóné Borbély Ildikó (MSZP)	4209
Orbán Viktor miniszterelnök	4209
Bejelentés helyettes válaszadó elutasításáról	4210
Gréczy Zsolt (DK) - az emberi erőforrások miniszterének - „Mikor enyhítik a megszorító Orbán-csomagot a stadionépítések leállításával?” címmel	4210
Dr. Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Miniszteriumának államtitkára	4211
Viszonzválasz:	
Gréczy Zsolt (DK)	4212
Dr. Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Miniszteriumának államtitkára.....	4212
Dr. Keresztes László Lóránt (LMP) - a miniszterelnöknek - „Leszakadó vidéki térségek helyzetéről” címmel.....	4213
Orbán Viktor miniszterelnök.....	4214
Viszonzválasz:	
Dr. Keresztes László Lóránt (LMP)	4214
Orbán Viktor miniszterelnök	4215
Bejelentés helyettes válaszadó elutasításáról	4216
Szabó Timea (Párbeszéd) - a miniszterelnöknek - „Mi folyik itt?” címmel	4216
Orbán Viktor miniszterelnök.....	4217
Viszonzválasz:	
Szabó Timea (Párbeszéd)	4217
Orbán Viktor miniszterelnök	4218
Hubay György (Fidesz) - a belügyminiszternek - „Illegális bevándorlók tízezrei Magyarország közelében. Mit tesz a Kormány annak érdekében, hogy továbbra is garantálja a magyar emberek biztonságát és határaink védelmét?” címmel.....	4218
Kontrát Károly belügyminiszteriumi államtitkár	4219
Viszonzválasz:	
Hubay György (Fidesz)	4219
Kontrát Károly belügyminiszteriumi államtitkár	4220

Szilágyi György (Jobbik) - a miniszterelnöknek - „Mennyire hiteles a kormány politikája?” címmel.....	4220
Orbán Viktor miniszterelnök.....	4221
Viszónvázat:	
Szilágyi György (Jobbik).....	4222
Orbán Viktor miniszterelnök	4222
Dr. Hargitai János (KDNP) - a pénzügyminiszternek - „Milyen változások várhatóak az adórendszerben 2019-ben?” címmel.....	4223
Tállai András pénzügyminisztériumi államtitkár	4224
Viszónvázat:	
Dr. Hargitai János (KDNP)	4224
Tállai András pénzügyminisztériumi államtitkár.....	4225
Dr. Varga László (MSZP) - a miniszterelnöknek - „Miért nem azt a térséget segítik, amelynek igazán fontos lenne?” címmel	4225
Orbán Viktor miniszterelnök.....	4226
Viszónvázat:	
Dr. Varga László (MSZP)	4227
Orbán Viktor miniszterelnök	4227
Az Európai Ügyészséghez való csatlakozás szükségességéről szóló határozati javaslat tárgysorozatba-vételi kérelmének tárgyalása	4228
Bana Tibor (Jobbik).....	4228
Felszólalók:	
Bangóné Borbély Ildikó (MSZP)	4230
Dr. Keresztes László Lóránt (LMP)	4231
Tordai Bence (Párbeszéd)	4232
Arató Gergely (DK).....	4233
Gyöngyösi Márton (Jobbik)	4234
Bana Tibor (Jobbik).....	4234
Az állambiztonsági múlt átláthatóvá tételéről, valamint az állampárti vezetők és a diktatúra állambiztonsága hivatásos állományának egyes közhivatalok viseléséből való kizárása érdekében szükséges törvénymódosításokról szóló törvényjavaslat tárgysorozatba-vételi kérelmének tárgyalása	4235
Dr. Keresztes László Lóránt (LMP)	4236
Felszólalók:	
Szilágyi György (Jobbik).....	4238
Tordai Bence (Párbeszéd)	4239
Gréczy Zsolt (DK)	4240
Csárdi Antal (LMP)	4240
Bangóné Borbély Ildikó (MSZP)	4241
Dr. Keresztes László Lóránt (LMP)	4242
Az illegális migráció elleni küzdelemről és a migrációs helyzet kezeléséről szóló határozati javaslat tárgysorozatba-vételi kérelmének tárgyalása	4242
Dr. Keresztes László Lóránt (LMP)	4242
Felszólalók:	
Z. Kárpát Dániel (Jobbik).....	4244
Arató Gergely (DK).....	4245
Demeter Márta (LMP).....	4246
Bangóné Borbély Ildikó (MSZP)	4247
Hubay György (Fidesz)	4248
Dr. Keresztes László Lóránt (LMP)	4248
A Magyar Honvédség részletes bontású létszámáról szóló határozati javaslatához benyújtott bizottsági jelentések vitája	4249
Felszólalók:	
Demeter Márta (LMP).....	4250

Dr. Varga-Damm Andrea (Jobbik).....	4252
Mesterházy Attila (MSZP)	4255
Németh Szilárd István honvédelmi minisztériumi államtitkár	4257

Személyes érintettség okán felszólaló:

Demeter Márta (LMP).....	4258
---------------------------------	------

A 2017-2030 közötti időszakra vonatkozó, 2050-ig tartó időszakra kitekintést nyújtó második Nemzeti Éghajlatváltozási Stratégiáról szóló határozati javaslatához benyújtott

bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája.....	4259
--	------

Felszólalók:

Bartos Mónika , a Törvényalkotási bizottság előadója	4259
Varga Gábor , a Fenntartható fejlődés bizottságának előadója	4260
Schmuck Erzsébet , a Fenntartható fejlődés bizottsága kisebbségi véleményének előadója.....	4261
Dr. Gurmai Zita (MSZP)	4262
Ungár Péter (LMP)	4263
Hajdu László (DK).....	4266
Tordai Bence (Párbeszéd)	4267
Mesterházy Attila (MSZP)	4269
Dr. Kaderják Péter , az Innovációs és Technológiai Minisztérium államtitkára	4270

A kereskedelemről szóló 2005. évi CLXIV. törvény módosításáról szóló törvényjavaslatához benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája.....

.....	4272
-------	------

Felszólalók:

Törő Gábor , a Törvényalkotási bizottság előadója.....	4273
Mesterházy Attila (MSZP)	4274
Cseresnyés Péter innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár	4275

A közjegyzőkről szóló 1991. évi XLI. törvény és az egyes közjegyzői nemperes eljárásokról szóló 2008. évi XLV. törvény módosításáról szóló törvényjavaslatához

benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája	4276
--	------

Felszólalók:

Dr. Vejkey Imre , a Törvényalkotási bizottság előadója	4276
Dr. Varga-Damm Andrea (Jobbik).....	4277
Dr. Varga László (MSZP)	4280
Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár.....	4281

Egyes iparjogvédelmi törvények módosításáról szóló törvényjavaslatához benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája.....

.....	4282
-------	------

Felszólalók:

Dr. Vejkey Imre , a Törvényalkotási bizottság előadója	4282
Dr. Varga-Damm Andrea (Jobbik).....	4283
Mesterházy Attila (MSZP)	4284
Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár.....	4285

A székelyek Magyarországon honos népcsoporttá nyilvánítására irányuló kezdeményezésről szóló határozati javaslatához benyújtott bizottsági jelentés vitája .....

.....	4285
-------	------

Felszólalók:

Dr. Vejkey Imre , az Igazságügyi bizottság előadója.....	4285
Ungár Péter (LMP)	4286
Mesterházy Attila (MSZP)	4286
Dr. Vejkey Imre , az Igazságügyi bizottság előadója.....	4287

Az orosz közösség Magyarországon honos népcsoporttá nyilvánítására irányuló kezdeményezésről szóló határozati javaslatához benyújtott bizottsági jelentés vitája .....

.....	4287
-------	------

Felszólalók:

Dr. Vejkey Imre , az Igazságügyi bizottság előadója.....	4287
Soltész Miklós , a Miniszterelnökség államtitkára.....	4288
Dr. Varga László (MSZP)	4288
Mesterházy Attila (MSZP)	4289

Ungár Péter (LMP)	4290
Mesterházy Attila (MSZP)	4290
Ungár Péter (LMP)	4291
Mesterházy Attila (MSZP)	4291
Dr. Vejkey Imre , az Igazságügyi bizottság előadója.....	4292

Napirend utáni felszólalások:

Varga Szimeon nemzetiségi szószóló	4293
Fenyvesi Zoltán (Fidesz)	4294
Demeter Márta (LMP)	4295
Ungár Péter (LMP)	4297
Ovádi Péter (Fidesz)	4299
Dúró Dóra (független)	4300
Hajdu László (DK).....	4302

Az ülésnap bezárása	4304
----------------------------------	------

Az ülésen jelen voltak:

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök, GULYÁS GERGELY Miniszterelnökséget vezető miniszter, DR. ORBÁN BALÁZS államtitkár, SOLTÉSZ MIKLÓS államtitkár, ROGÁN ANTAL, a miniszterelnök kabinetfőnöke, DR. FÓNAGY JÁNOS, a Miniszterelnöki Kormányiroda államtitkára, FARKAS SÁNDOR agrárminisztériumi államtitkár, KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár, FÜLÖP ATTILA, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára, DR. RÉTVÁRI BENCE államtitkár, DR. BENKŐ TIBOR honvédelmi miniszter, NÉMETH SZILÁRD ISTVÁN államtitkár, DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár, DR. PALKOVICS LÁSZLÓ innovációért és technológiáért felelős miniszter, CSERESNYÉS PÉTER államtitkár, DR. KADERJÁK PÉTER államtitkár, MENCZER TAMÁS külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, BODÓ SÁNDOR pénzügyminisztériumi államtitkár, TÁLLAI ANDRÁS államtitkár, DR. SEMJÉN ZSOLT tárca nélküli miniszter, SÜLI JÁNOS tárca nélküli miniszter.

Az Országgyűlés őszi ülészakájának
13. ülésnapja
2018. október 29-én, hétfőn
(13.05 óra - Elnök: Kövér László
Jegyzők: dr. Szűcs Lajos és Hiszékeny Dezső)

ELNÖK: *(A teremben lévők felállnak, és ezzel köszöntik a választópolgárok közösségét. Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévők is leülnek.)* Tisztelt Képviselőtársaim! Az Országgyűlés őszi ülészakájának 13. **ülésnapját megnyitom.** Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Szűcs Lajos és Hiszékeny Dezső jegyző urak lesznek segítségemre.

Köszöntöm kedves vendégeinket és mindenkit, aki figyelemmel kíséri munkánkat.

Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólásra jelentkezett Molnár Gyula képviselő úr, az MSZP részéről: „Nemzeti hulladék” címmel. Képviselő úré a szó.

MOLNÁR GYULA (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Hölgyeim és Uraim! Hála a nagy vezetőnek, magyar és nemzetközi szólásmondásokkal tudjuk a közbeszédünket ékesíteni és a parlamenti hozzászólásokat is. Azt szeretném önöknek mondani a szemétszállításügyben történetekkel kapcsolatban - nem tudom, onnan, azokból a padosorból hogyan, miképpen látszik a világ -, hogy ezen a lovon nemhogy lovagolni nem lehet, hanem ez a ló megdőglött. *(Mesterházy Attila: Igen!)* Az lenne a legfontosabb, hogy lehetőség szerint ne is próbálják vonszolni egyik oldalról a másikra, hanem az lenne a legszerencsésebb és a leghelyesebb, ha viszonylag gyorsan eltüntetnék az útról, mielőtt sokkal nagyobb bajt okoz.

Beszédes és tanulságos az, hogy 2016. április 1-jén történt mindez, akkor kezdődött ez a folyamat, mondhatnánk azt, hogy áprilisi tréfa volt; kicsit jól sikerült, ha ezt tréfának szánták a magyar embereknek, ugyanis itt vagyunk, és mindenki elszenvedi ezt az áprilisi tréfának induló nemzeti szemetet, mert ezt nem szeretném semmiképpen koordinációnak és semmiképpen nem szeretném gazdálkodásnak nevezni.

Nagyon fontos dolog az szerintem a politikában, hogy lehessenek és legyenek kulturált politikai viták. Nem állítom, hogy ebben a Házban ennek most, 2018-ban van helye és terepe, de igenis azt gondolom, hogy egyszer majd eljön egy olyan normális világ, amikor egyházzól, határon túli magyarságról, Európáról, különböző filozófiai kérdésekről lehet kulturált és normális vitát folytatni. Egy dolog szükséges ehhez, túl a politikai kultúrán, ami most nyilván hibádzik: az, hogy mindeközben az állam és a szolgáltatás működjön, mert amikor egy országban a közszolgáltatások nem működnek, az azt jelenti, hogy baj van, az azt jelenti, hogy háborús helyzet van.

Ilyen közszolgáltatás a víz, a villany, a csatorna, és a szemét az egyik legfontosabb, mert pontosan tudjuk, hogy mindennapjainkat teljes egészében áthatja. Nincs olyan, hogy jobboldali vagy baloldali szemét,

nincs olyan, hogy liberális vagy konzervatív, nincs olyan, hogy keresztény vagy ateista, Európa-barát vagy nem Európa-barát. Ahol szemét van, ott nem lehet az embereknek élni, ott egyéb más dolgok is megtörténnek abban az országban.

Itt vagyunk, tehát 2016. április 1-je óta kettő és fél esztendő telt el, egy igazi NER-sikersztorival állunk szemben, egy igazi NER-sikersztorival kettő esztendő alatt sikerült 20 milliárd forint veszteséget felhalmozniuk. Ahogy hallottuk a miniszter sajtótájékoztatóját, a kormányinfót, egy ilyen nagyon elegáns, „talán több tíz milliárdra lesz még szükség” mondat hangzott el újságírói kérdés kapcsán. Tudunk arról, hogy egymilliárd forintos szoftvert rendeltek a számlázásra, amelyik nem működik, mindenki tud történeteket mesélni erről, a zárszámadásukat nem tudták időben leadni, az Állami Számvevőszék törvényesítéseket állapított meg a gazdálkodásában, és mindeközben a behajtást több milliárd forintért még ki is szervezték.

Mi fog itt történni? Egy picit gondolkozzunk el ezen, és egy picit próbáljunk meg eszmefuttatást végigvinni. Azt gondolom, az én korosztályom - de lehet, vannak nálam idősebbek a teremben, de a fiatalabbak mindenképpen - eddig ilyen még csak filmekben látott, eddig ilyen még csak filmekben látott, hogy az utcákon gyűlik a szemét, és a szemét kapcsán milyen egyéb más közegészségügyi problémák jelennek meg. Az én filmélményeim többsége ahhoz kötődik, hogy Nápolyban ilyen történik, ott azt mondták akkoriban, hogy a maffia miatt van, itt Magyarországon a kormány miatt történik ugyanez. *(Derűltség az ellenzék soraiban.)* De végigmondva a mondatot: arra is gondolhatunk, hogy talán ebben nincs is olyan nagy különbség.

Volt itt egy rendszer Magyarországon, amelyik többé-kevésbé működött, jól-rosszul, ezt nyilván nem tisztünk most megítélni. Ez, ami most van, biztosan nem működik. Az a kérésem, hogy gondolják ezt végig, fontolják meg, nem bizottságosdi kell, nem katasztrófavédelem. Ugye, önök sem gondolják komolyan, hogy ez egy tartós és végleges megoldása lehet ennek a problémának?

Az tehát egyértelműen az álláspontunk és a javaslatunk, hogy szüntessék meg, számolják fel a nemzeti szemét zrt.-t, térítsék meg a károkat a vállalkozóknak és az önkormányzatoknak, adják vissza ezt a feladatot a települési önkormányzatoknak vagy azok társulásainak. Ez a mi javaslatunk, ezt várjuk el önöktől. Addig, amíg ez nem történik meg, folytatjuk mindenhol, minden formában a tiltakozást, és a jelszavunk pedig egyértelműen az, hogy *(Németh Szilárd István: Munka és béke!)* „Tisztítsuk meg hazánkat! Takarítsuk el a szemetet!” Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP padosaiban.)*

ELNÖK: Válaszadásra Cseresnyés Péter államtitkár úrnak adom meg a szót.

CSERESNYÉS PÉTER innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök

úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Először is szeretném leszögezni öt percben elmondott gondolatához, hogy hulladék, szemét nem marad elszállítatlanul, és úgy látszik (*Arató Gergely közbeszól.*), nem figyelte a hétvégi híradásokat: a kormányzat abban a pillanatban intézkedett, amikor valahol komolyabb probléma merült fel. Kérem, forgassa a lapokat, kérdezze meg ismerőseit, mi történt az elmúlt, mögöttünk lévő hétvégén.

Egy nagyon fontos dolog azonban mindenképpen azt kívánja, hogy elmondásra kerüljön, hisz 2010-ben a kormány egyik legfontosabb feladatának azt tekintette, hogy megszüntesse azt az állapotot (*Kunhalmi Ágnes: Elvitték a szemetet rendesen!*), amelyben a magyar családokra bárki bármiféle tisztességtelen extraprofit forrásaként tekinthetett. Hogy mire célok ezzel? Emlékezzem rá, önök voltak azok, akik bizonyos szolgáltatások díjait abban a nyolc évben, amíg kormányozták ezt az országot, talán lehet így is egy kis túlzással mondani az önök tevékenységét... - kétszeres-háromszoros díjakat állapítottak meg. Ha csak a hulladékszállítást nézzük, a legtöbb esetben itt is megduplázódtak a díjak, mondjuk, egy 2005-2006-os dátumtól számítva, öt-hat éven belül.

Egy konkrétabb dolgot hadd mondjak: én nagykanizsai vagyok, Nagykanizsán például 2006-tól a rezsicsökkentésig körülbelül megduplázódtak a szemétszállítás, a hulladékszállítás díjai. (*Arató Gergely: De elvitték a szemetet!*)

(13.10)

Ez annak volt köszönhető, hogy önök nem törődtek azzal, hogy a szolgáltatók Magyarországon mit csinálnak, vagy rábízták az önkormányzatokra, vagy még ezt sem tették meg, hagyták szabadon emelni a szolgáltatási díjakat a különböző szolgáltatók által. (*Gréczy Zsolt közbeszól.*) Tehát ha valaki számonkérhet valamit a mostani kormányzaton bármiben is, azok nem önök, meg nem azok, akik önökkel szövetségben (*Tordai Bence közbeszól.*) benn ülnek ellenzéki oldalon a parlamentben.

Tehát a rezsicsökkentés egy nagyon fontos stratégiai cél volt a mostani kormánynak. Azt akartuk ezzel elérni, hogy a családok minél kevesebb anyagi terheléssel éljék a mindennapjaikat akkor, amikor szolgáltatási díjakat kell fizetni, legyen ez villany-, gáz- vagy éppen hulladékszállítási díj. Ez meg is történt, hiszen tudhatjuk, és láthatja mindenki a saját számláján, hogy a rezsidíjak mennyivel csökkentek - több tízezer forintot takarítottak meg a családok azáltal (*Kunhalmi Ágnes közbeszól.*), hogy egy jelentős rezsidíjcsökkentés történt az elmúlt időszakban. Annak érdekében azonban, hogy a fenntarthatóságot szolgáló, a lakosságot a lehető legkisebb mértékben terhelő hulladékszállítási közszolgáltatás kiszámíthatóan üzemeljen, szükség volt arra, hogy létrejöjjön egy egységes nonprofit közszolgáltatási rendszer, amely ezt a munkát szervezi.

Az NHKV Zrt. színrelépése előtt tulajdonképpen nem volt egy olyan szervezet, amelyik egységesen szervezte, koordinálta volna a különböző hulladékszállító cégeket, vagy éppen motiválta volna ezeket a szervezeteket arra, hogy a hulladékszállításban rejlő lehetőségeket a lehető legjobban használja ki üzleti szempontból is, üzleti alapon is, hiszen a hulladék értéket képvisel, például az újrahasznosításával egy eladható áruvá válik. Ezzel szemben az önök idején a hulladékgazdálkodás szolgáltatási színvonala jelentősen csökkent, a mostani időszakban pedig az uniós célokkal, az uniós elvárásokkal összhangban fejlődik. 2015-ben ugyanis bevezettük a kötelező házhoz menő hulladékgyűjtést, a működő hulladéklerakók pedig megfelelnek a szigorú uniós követelményeknek és a korszerűség elvárásainak. Az OECD legfrissebb mérései alapján a lerakott hulladék arányát már 2015-re a harmadára csökkentettük, 2016-ra pedig megháromszoroztuk az újrahasznosított hulladék arányát. Magától értetődik, hogy a szelektív hulladékgyűjtés ilyen ütemű fejlesztése és az újrafeldolgozás árainak bővítése magával vonta a hulladékgazdálkodás működési költségeinek növekedését, amit majd megfelelő módon a következő időszakban a hulladékgazdálkodás segítségével, a hulladékban rejlő érték eladásával próbálunk és fogunk is megoldani. Az illetékes szaktárcaik azon dolgoznak, hogy ez mielőbb érzékelhetővé váljon.

Még egyszer szeretném leszögezni azt, amivel kezdtem a gondolataimat, hogy mindenkit megnyugtatók: hulladék elszállítás nélkül nem marad, a kormányzat minden esetben lépni fog, ahol valami jelét látja ezen elv sérülésének.

Köszönöm a figyelmüket. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett a DK részéről Arató Gergely képviselő úr: „Miért ellensége a kormány a világszínvonalú oktatásnak?” Öné a szó.

ARATÓ GERGELY (DK): Tisztelt Ház! Újabb fejezetéhez érkezett az a tragikomédia, amellyel az Orbán-kormány megpróbálja kipaterolni Magyarország nemzetközileg leginkább jegyzett egyetemét, a Közép-európai Egyetemet, a CEU-t.

Csehov azt tanítja, hogy ha egy dráma első felvonásában puska lóg a falon, annak a harmadik felvonásban el kell sülnie. Hasonlóképpen ha egy kormány beleírja a felsőoktatási törvénybe, hogy a külföldön akkreditált képzéssel működő intézménynek nemzetközi szerződést kell kötnie, akkor azt azért teszi, mert nem akarja megkötni ezt a nemzetközi szerződést. Nyilvánvaló tehát, hogy a cél kezdettől a CEU Magyarországról való kiszekírozása volt. Igaz, Orbán Viktornak még van egy hónapja, hogy ellássa kézzel a Magyarország és New York állam közötti megállapodást a CEU magyarországi működéséről, amit New York állam kormányzója az információk szerint bármikor képes és hajlandó aláírni, de láthatóan a

kormányának esze ágában sincs betartani a saját törvényét. Más esetekben könnyedén elfogadja ezeket a nemzetközi szerződéseket, itt a Házban is tárgyaljuk ezeket folyamatosan, de a CEU hiába ugrik meg bármilyen akadályt, vele a CEU ügyéről nem hajlandóak nemzetközi szerződést kötni.

Miért? Nem nehéz kitalálni a választ. Önök gyűlölnék mindent, ami szemben áll az önök konzervatív, fundamentalista, avítt, múltba forduló, szabadságot korlátozó és a társadalmi különbségeket növelő zárt világával. A CEU képzéseit azért akarják beüldözni, mert a CEU a tanulás szabadságát, a kritikus gondolkodást, a társadalmi problémákkal való őszinte szembenézést, a nyugati világ nyitott értékeit képviseli. Ez az, amit önök nem tűrnek el. Nem tűrik el, mert a hatalmuk hazugságra, megtévesztésre épül; mert nem nyílt vitákra, hanem kinyilatkoztatásokra és propagandára támaszkodik. Önök félnek a tudástól, a vélemény és a gondolat szabadságától.

Ha elüldözik Pestről a CEU legtöbb képzését, akkor a vesztes nem a CEU lesz - őket örömmel fogadja be majd Bécs. A vesztesek a magyar hallgatók, a magyar felsőoktatás, Budapest és az ország lesznek. Vesztesek lesznek azok a diákok, akik Budapesten szeretnének világszínvonalú képzést kapni a CEU-n, hiszen a CEU diákjainak egyötöde ma is magyar. Ők most elmehetnek majd Bécsbe, a többi olyan magyar fiatallal szemben, aki több esélyt, több szabadságot, nyitottabb gondolkodást és nyitottabb világot szeretne. És persze a Corvinus-modell, a fizetős felsőoktatás bevezetése még majd továbbnöveli ezt az eláramlást. Veszít a magyar felsőoktatás. A Magyar Rektori Konferencia által készített jelentés szerint a CEU vezeti az egy oktatóra jutó nemzetközi publikációk hazai rangsorát, és élen áll az uniós képzési támogatásokban is. Szakmai kapcsolatai, könyvtára eddig is segítették a többi magyar felsőoktatási intézményt is. És persze veszít Budapest is, az ország is. Elveszíti azt a jelentős bevételt, amit a CEU hozott, de még többet veszít presztízsből, tekintélyben. Figyelmeztette önöket már az amerikai nagykövet, figyelmeztette önöket a saját pártjuk, az Európai Néppárt frakcióvezetője, de önök fütyülnek erre, nem számít az, hogy milyen képet alakítanak ki Magyarországról ezzel az önkényes eljárással.

Azt, hogy mi a CEU-val a baj, alátámasztja az is, hogy miközben a CEU esetében a kormány lemond a külföldi oktatók és diákok által hozott bevételről, eközben bezzeg a keleti nyitás jegyében Ázsiából, a fejlődő országokból érkező diákokra bőségesen költ a kormány.

(13.20)

Ott nem számít az, hogy egy-egy ilyen diák számára az egy magyar diákra jutó költségek háromszorosát biztosítja a magyar állam. A diktátorok kegyeinek keresésére nem számít semmilyen pénz, az viszont persze fontos, hogy ne lehessen itt nyugodt, nyitott oktatás. Azt a keresztény kultúráért különösen

aggódó fideszes képviselőtársaim kedvéért teszem hozzá, hogy ezek egyébként zömmel iszlám országok.

Még van egy hónapunk arra, hogy megakadályozzuk, hogy újra helyrehozhatatlan kárt okozzanak az országnak. Megtehetik úgy, hogy betartják a saját törvényüket, de van egy még jobb javaslatom: a Demokratikus Koalíció már szeptemberben beterjesztett egy törvénymódosítást, amely megszünteti ezt a teljesen fölösleges és abszurd eljárást. Szavazást fogunk róla kérni, és önöknek itt a parlamentben lesz módjuk arra, hogy megszüntessék ezt az igazságtalanságot.

Varga Judit EU-kapcsolatokért felelős államtitkár asszony azt mondta, hogy a CEU az oktatás szabadsága alapján oda megy, ahova akar. Nekem van egy sokkal jobb javaslatom, ami a magyar diákoknak, a magyar felsőoktatásnak és Magyarországnak is sokkal jobb: éljenek önök a szabadságukkal, és menjenek el önök, maradjon a CEU! Önök menjenek minél messzebbre!

Köszönöm szépen. *(Taps a DK és a Párbeszéd soraiban.)*

ELNÖK: A reagálás érdekében Rétvári Bence államtitkár úrnak adom meg a szót.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Annyira belelovallta a saját felszólalásába magát, tisztelt képviselő úr, annyira megittasodott a saját szavaitól, hogy a végén őszintén beszélt. *(Arató Gergely: Az elején is!)* Önök egy olyan Magyarországot szeretnének, ahol mi, a magyar nemzet képviselői, és azok, akik nemzeti módon gondolkozunk, nem léteznek, nincsenek. Ön azt mondta, hogy menjünk el ebből a országból, a saját hazánkból *(Arató Gergely: A kormányznak mondtam, hogy menjen el!)*, és a CEU-hoz hasonló...

ELNÖK: Képviselő úr, moderálja magát, legyen szíves!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: ...és a CEU-hoz hasonló gondolkodású emberek legyenek csak itt Magyarországon, lehetőség szerint nyilván összeválogatva, mint ahogy a CEU-nak is, a Soros-egyetemnek is a különböző hallgatói a világ minden tájáról érkeznek. Kibújt a szög a zsákból, tisztelt képviselő úr: ön olyan Magyarországot szeretne, ahol nincs nemzeti gondolkodás, ahol a magyar történelem kutatásával nem foglalkoznak, csak és kizárólag az ön által proponált és Soros György által fizetett globalizmusnak egy, éppen aktuális 93 ezer négyzetkilométeres telephelye lenne Magyarország.

Azt viszont a leghatározottabb mértékben visszautasítom, tisztelt képviselő úr, az összes magyar egyetemi polgár nevében, hogy ön egyenlőségjelet von a magyar felsőoktatás színvonala és a CEU között. Ön arról beszélt, hogy világszínvonalú vagy

nem világszínvonalú a magyar oktatás, s csak és kizárólag a Soros-egyetemről beszélt. Az ön számára semmilyen más egyetem a magyar felsőoktatás világszínvonala szempontjából nem fontos. Pedig ha végignézi, hogy a különböző rangsorokban mely magyar egyetemek hogyan szerepelnek, akkor esetleg a világszínvonalat nem a CEU-ban találná meg, hanem a többi egyetemen.

Academic Ranking of World Universities, ott van öt magyar egyetem: az Eötvös Loránd Tudományegyetem, a Szegedi Tudományegyetem, a Semmelweis Egyetem, a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem, Debreceni Egyetem. A Times Higher Education rangsora, hét magyar egyetem szerepel benne: a Semmelweis Egyetem, az Eötvös Loránd Tudományegyetem, a Pécsi Tudományegyetem, a Szegedi Tudományegyetem, a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem, a Corvinus Egyetem és a Debreceni Egyetem. Vagy ha még egy QS rövidítésű felsőoktatási világrangsort nézek, ott hat magyar egyetem szerepel: a Szegedi Tudományegyetem, a Debreceni Egyetem, az Eötvös Loránd Tudományegyetem, a Pécsi Tudományegyetem, a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem és a Budapesti Corvinus Egyetem.

És ön ezeket nem tartja világszínvonalúnak! Az ön számára az nem garanciája a magyar felsőoktatás világszínvonalú működésének, hogy magyar állami egyetemeken is az oktatók, a kutatók és a diákok világszínvonalat érnek el. Önnek csak egy dolog számít, ön csak egy dolgot lát: hogy Soros György egyeteme előjogokkal tud-e működni Magyarországon, vagy pedig sem; azt az ideológiát onnan, minden törvényi szabályt felrúgva, tudják-e akár akadémiai szintnek bemutatva is terjeszteni, vagy pedig nem. S ha az nincs meg, akkor ön lesöpri a több tízezer tanár és a több százezer hallgató teljesítményét Magyarországon. Ezeknek a magyar embereknek a teljesítménye önöknek nem számít. Az amerikai alapítású egyetem magyarországi működése az egyetlen, ami számít. Ez egyfajta gyarmati logika, csak alulnézetből, tisztelt képviselő úr, amikor ön önként jelentkezik arra, hogy szívesen helytartója egy más országból irányított országnak, és a magyar parlamentben is arról beszél, hogy a magyar emberek teljesítménye az ön szemében nem létezik, csak és kizárólag az amerikai egyetemen létrehozott teljesítmény - vagy akár idézőjeles „teljesítmények” is mondhatjuk - létezik.

Rádásul egy politikai blöffnek, egy ilyen hadjáratnak a továbbvivője itt a parlamenten belül is. Mert ha ön pár hónap múlva elsétál majd a Közép-európai Egyetemnek mint magyar jog szerint akkreditált egyetemnek a különböző oktatási épületei előtt, és beszél azokba, akkor ott tanárokat fog látni, diákokat fog látni, akik ott tanítanak, és akik ott tanulnak. Most persze ebből lehet egy politikai hadjáratot csinálni, lehet ismételt nemzeti tiltakozáshullámot kiváltani és Magyarországot megpróbálni lejáratni, csak hogy, tisztelt képviselő úr, mindenki látni fogja, hogy

ami változás fog történni, az az, hogy valótlán alapon, ahogy történt éveken keresztül, nem lehet amerikai diplomát kiadni Magyarországon, de a képzés továbbra is folyik.

Az pedig felháborító, hogy ön a tudomány szabadságát azonosítja a Soros-féle CEU-val; hogy a szólásszabadság és a többi szabadság érvényesül-e, arról önnek egyetlen dolog jut az eszébe: nem az a jogállamiság mércéje az ön szemében, hogy október 23-ai megemlékezőket kardlapoznak-e Budapest utcáin, akik békésen emlékeznek, csak és kizárólag az, hogy Soros György egyetemének vannak-e előjogai a magyar felsőoktatásban vagy pedig nincsenek.

A parlament is tárgyalt már itt négy olyan felsőoktatási intézménnyel való megállapodást, amelyek be akarták tartani a magyar jogszabályokat, amelyek nem azzal kezdték, hogy át akarják írni és a saját igényeikre akarják formálni a magyar jogszabályokat, hanem be akarták tartani. Egyiknél sincs probléma. Itt azért van, mert direkt politikai tőkét akartak ebből kovácsolni, és arra használta az egész CEU-ügyet Soros György és a hálózata, hogy Magyarországgal szemben hadjáratot folytathasson. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: „A 24. órában vagyunk!” címmel napirend előtti felszólalásra jelentkezett Schmuck Erzsébet képviselő asszony, az LMP tagja. Parancsoljon, öné a szó.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Ma már széles körű egyetértés van abban, hogy az éghajlatváltozás világszerte az emberiség közeli jövőjét befolyásoló, drámai következményekkel járó folyamat, amelyet kellő politikai akarat hiányában eddig még nem sikerült megfékezni.

Az ENSZ IPCC jelentése szerint egy-két évtizedünk maradt arra, hogy globális szinten a kritikus másfél Celsius-fok alatt tartsuk a felmelegedést. Ehhez kulcskérdés az üvegházhatású gázok kibocsátásának drasztikus csökkentése. Ennek mégis az ellenkezőjét látjuk itthon és külföldön egyaránt. A Nemzetközi Energia Ügynökség adatai szerint 2018-ban ismét rekordot dönt a kibocsátás. Az Európai Környezeti Ügynökség arra is figyelmeztet, hogy nem folytathatjuk azt az életmódot, azt a társadalom- és gazdaságpolitikát, ami idevezetett.

Az Európai Unió működésével, egyes politikáival az LMP-nek is vannak komoly kritikai észrevételei. Azt viszont csak üdvözölni tudjuk, amit a klímaváltozás megfékezése érdekében az Európai Unió tenni akar. Csak támogatni lehet az Unió azon törekvését, hogy élen akar járni a világban a szigorú klímacélok kitűzésében és megvalósításában. S azt is támogatni tudjuk, hogy szigorítani akarják az autók okozta széndioxid-kibocsátást 2030-ra, hiszen a közlekedés az összes szén-dioxid-kibocsátás mintegy harmadáért és a levegőszennyezés jelentős hányadáért felelős.

Tisztelt Képviselőtársaim! Elfogadhatatlan számunkra, hogy a kormány Brüsszelben nem a magyar emberek érdekeiért, egészségéért lobbizik, hanem a bajor autóipar érdekeiért, és itthon is fontosabbnak tartja az autógyártók kiszolgálását, mint a tiszta levegőt. Erre nem magyarázat, hogy a magyar gazdaság az autóipar teljesítményétől függ, mert ez nagy hiba. Nemcsak környezetvédelmi megfontolásból, hanem a gazdasági stabilitás, a sok lábbon állás szempontjából is.

De térjünk vissza a klímaváltozás kérdéseire! Magyarországon 2015 óta évente majdnem 6 százalékkal nő a szén-dioxid-kibocsátásunk. A nemzeti éghajlatváltozási stratégiát, amelyet e hetekben tárgyalunk, a kormány úgy nyújtotta be, hogy az már most elavult, hiszen még azzal a trenddel számolt, amikor a szén-dioxid-kibocsátásunk csökkent, miközben a valóság az, hogy egyre nő. Mintha a kormány nem akarná tudomásul venni, hogy Magyarország a várható hatások tekintetében Európában az egyik legérzékenyebb és legsérülékenyebb ország. Hazánkban a gyorsuló felmelegedés következtében a nyári középhőmérséklet már most 2 Celsius-fokkal magasabb, mint a múlt század utolsó harminc évének az átlaga, ami ennek az évszázadnak a végére akár meg is duplázódhat. A nyarak még szárazabbak lehetnek, mind nagyobb területeket sújthat az aszály, miközben fokozódó árvizekre, felhőszakadásokra lehet számítani. Mindezek következménye a hóhullámok miatt növekvő idő előtti elhalálozás vagy a természetlagnak akár a 30 százalékos csökkenése, erdeink pusztulása, erdőtüzek, vízkészleteink csökkenése, új emberi, állati és növényi kórokozók tömeges elterjedése lehet. A rendkívüli időjárási események nem kímélik az infrastruktúrát sem.

(13.30)

Mindezek alapján ezúton is arra kérem képviselőtársaimat, ne szavazzuk meg a NÉS-t a jelenlegi formájában. Adjuk vissza a kormánynak átdolgozásra, egy új, valós körülményekre és fenntartható alapokra épülő NÉS legyen az iránymutató az ágazati stratégiák számára! A stratégia legyen koherens és célrörő, elérendő konkrét célkitűzésekkel, határidővel, felelősökkel, és tartalmazza a megvalósításhoz és annak számonkéréséhez szükséges szervezeti és pénzügyi feltételek garanciális elemeit is!

Tisztelt Képviselőtársaim! A kormánynak végre el kellene gondolkodnia azon, hogy a politikai döntései milyen mértékben csökkentik annak esélyét, hogy választ adhassunk korunk legnagyobb fenyegetésére, a klímaváltozásra. Ebben a küzdelemben csak egyetlen oldalra állhatunk: a fenntartható, a természettel, az emberekkel és más társadalmakkal együttműködő létet kell választanunk. Köszönöm a figyelmet. *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Ismét Cseresnyés Péter államtitkár úrnak adom meg a szót. Parancsoljon!

CSERESNYÉS PÉTER innovációs és technológiai miniszteriumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Asszony! Az éghajlatváltozás negatív hatásai elleni küzdelem az utóbbi években egyre égetőbb kérdéssé vált a kormány számára, ezt már két-három alkalommal a parlamentben önnel egyébként megvitattuk. Tisztában vagyunk azzal, hogy valószínűsíthetőleg a Kárpát-medence a fekvése és természetföldrajzi viszonyai miatt a bolygó átlagánál nagyobb mértékben van kitéve a klímaváltozás hatásainak. Megjegyzem azért, az, hogy a klímaváltozásra az emberi tevékenység mekkora hatással van, vita tárgyát képezi a mai napig.

Bár hazánk Földünk kibocsátásának messze kevesebb, mint 1 százalékaért felel, illetve rosszul mondom, valamivel több mint 1 százalékaért felelős, mi is tudjuk, hogy erőn felül kell teljesíteni annak érdekében, hogy a jövő generáció számára megfelelő életet hagyjunk magunk után, hiszen az éghajlatváltozás nem áll meg az országhatároknál. A kormány tisztában van azzal, hogy a globális problémák ellen lokális eszközökkel is fel lehet és fel is kell lépni, fel kell venni a küzdelmet. Ezért ratifikálta Magyarország az Európai Unió országai közül elsőként, már 2016-ban a párizsi megállapodást, és ezért frissítettük a párizsi megállapodás szellemében a második nemzeti éghajlatváltozási stratégia céljait és vállalásait.

Éppen ez a klímacélok melletti egyértelmű kormányzati elköteleződés az, ami számomra érthetlenné teszi képviselő asszony ellenérzéseit és támadásait a stratégia céljaival és eszközeivel szemben. Mindenekelőtt fontosnak tartom leszögezni, hogy ez a stratégia minden szempontból aktuális és teljes körű. Foglalkozik ugyanis a rövid, közép- és hosszú távú feladatokkal is, a korábbi stratégiához képest egyensúlyba hozza az alkalmazkodás feladatkörét a mitigációval, továbbá, csak hogy az egyik legfontosabbat említsem, kiemelten törődik a jövő generációjának éghajlati nevelésével.

Nem árt azonban tisztában lenni azzal, mielőtt még a konkrét intézkedéseket hiányolnák, hogy a stratégia az előbb említett rövid, közép- és hosszú távú célok meghatározására szolgál. A konkrét intézkedéseket, a konkrét felelősökkel és pénzügyi forrásokkal az elfogadást követő 6 hónapon belül elkészítendő és hároméves időtartamra szóló éghajlatváltozási cselekvési terv tartalmazza majd. A stratégiai cél- és eszközrendszer emellett azt is lehetővé teszi, hogy uniós pénzügyi forrásokat fordítsunk erre. Ennek fontos eleme, hogy a környezeti és energiahatékonysági operatív program keretein belül megyei klímaplatformok létrehozására kerül sor, valamint megyei és települési éghajlatváltozási stratégiák készülnek, amelyeknek részét képezik a helyi alkalmazkodási programok.

Számtalan példa van arra, tisztelt képviselő asszony, hogy települések klímaszövetségbe lépnek be, olyan együttes elképzeléseket, terveket alkotnak és intézkedéseket hoznak, amelyek ennek a stratégiának a céljaival, elképzeléseivel egybevágóak. Ezeket az elképzeléseket a hazai források, saját források vagy éppen

európai források segítségével kívánják megvalósítani. Példaként szolgálnak erre az olyan KEOP-pályázatok, amelyek a napenergiát próbálják hasznosítani, vagy pedig intézmények hőszigetelésével próbálják az energia felhasználását minél kisebbre szorítani. Emellett a kibocsátáskereskedelmi rendszerek keretein belül 2021 és 2030 között várhatóan több száz milliárd forint értékben valósulhatnak meg projektek, amelyek megfelelő kiválasztása jelentős mértékben elősegítheti a hazai energiarendszer fejlesztését, karbonsemleges és tiszta energiákra történő átállását.

Mindezek alapján, illetve az előttünk álló, további cselekvéseket megalapozó dokumentumra figyelemmel úgy gondolom, hogy a második nemzeti éghajlatváltozási stratégia kapcsán elégtelenséget emlegetni nem egyéb, mint egy ilyen, vitathatatlanul közös nemzeti célban való egyetértés és összhang pártpolitikai célú kikezdése, támadása. Én inkább arra kérem önt, hogy a következő időszakban a közös munkára, a közös célok megvalósítása érdekében tett erőfeszítésekre koncentráljon, és ne nyilatkozzon felelőtlenül úgy, mint ha nem történe ebben az ügyben semmi sem Magyarországon. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: A Jobbik képviselőjeként Z. Kárpát Dániel napirend előtti felszólalásra jelentkezett szintén: „Miért éli fel a Kormány a jövőt?” címmel. Képviselő úr a szó.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Akkor, amikor kevesebb, mint két nap alatt mintegy 70 milliárd forintnyi állami támogatást von el Magyarország Kormánya a magyar jövőtől, a magyar fiatalok, középkorúak és egyébként idősebb emberek jövőjétől is, nagyon nehéz szavakat találni. Főleg akkor, amikor a kormányzat azon indoklással teszi meg mindezt, hogy majd a CSOK rendszerébe folytatja bele ezeket az összegeket, és a CSOK rendszerén keresztül próbálja elérni azokat, akiket egyébként éppen most zár ki a támogatási formákból, és eddig is kizárta őket.

El kell mondjam önöknek, ha azt vizsgáljuk, hogy az eddigi lakás-előtakarékossági állami támogatás kit ért el és kit nem fog elérni a jövőben a kormány bárbar beavatkozásának köszönhetően, akkor azt látjuk, hogy az egyedülállók, az egygyermekesek, az idősek, vagy mondjuk, a társasházak lakói egyaránt kimaradnak. Tehát komplett, több százezres társadalmi csoportokat kirekeszt a jövő tervezhetőségéből ez a kormányzat. Teszi ezt ész nélkül, teszi ezt úgy, hogy költségvetési forrásai rendelkezésre álltak volna és rendelkezésre állnának ahhoz, hogy támogassa az érintetteket.

Azt is el kell mondjam, ha azokat az okokat vizsgáljuk, hogy mi állhat a háttérben, akkor nem kell messzire mennünk: a Rogán Antal-féle NOK, tehát az a lakáslottórendszer, ami látványosan becsődölt, lényegében el sem indult, igenis piacot követelt magának, és vélhetően egyfajta lobbierőn keresztül ezért

kellott a versenytársat kiszorítani, megsemmisíteni, földbe döngölni. Azt is el kell mondjuk, önmagában vicces az, amikor a szerencsés módon betiltott fogyasztói csoportok korábbi szervezői előtt nyitják ki a pályát annak érdekében, hogy most lakáslottó címen pilótajátékot folytathassanak a magyar emberek befizetései, az eddig lakás-előtakarékossági formák helyett.

Azt is el szeretném önöknek mondani, hogy a társasházak - egyes kimutatások szerint - mintegy 80-90 százaléka élt valamifajta lakás-előtakarékossági konstrukcióval, szinte minden felújítást, ami mérhető összegkerettel bír, LTP-ből fizettek. Négy-öt év múlva pedig nagyon komoly, brutális jelei lesznek a piacon, hogy még a kötelező felújítások, kötelező beruházások is elmaradnak azért, mert az állami láb, az állami támogatás számottevő módon hiányzik mindezek mögül.

Azt is el kell mondjam, hogy az egyedülállók, az egy gyermeket nevelők, az idősek vagy a társasházi lakók számára lényegében semmiféle konstrukciót nem nyújt a most - még egyszer hangsúlyozom, két nap alatt - megszüntetett helyett Magyarország Kormánya. Én támogatom azt, hogy a CSOK igénybevevőinek köre szélesedjen. Támogatjuk azt is, hogy adott esetben a bővítések mellett a felújítások teljes körére vagy az energetikai korszerűsítések teljes körére kiterjesszék ezt a lehetőséget. Csakhogy ez nem történt meg Magyarországon, és el kell mondjam, azt, amit most a CSOK-ba kívánnak folytatni állami támogatás, állami láb címszó alatt, azt az építőanyagárak, a munkaerő árának növekedése, illetve a kedvezményes új építésű lakások áfájának elképesztő és érthetetlen csökkentése gyakorlatilag felemészti.

Tehát elmondható, hogy a lakhatási fronton tett hibás kormányzati intézkedések minden eddigi kedvezményes formát felemésztenek, minden eddigi kedvezményt lenulláznak. Azt üzenik magyar fiatalok és aktívak számára, hogy külföldön tágasabb, mert itt nem tudsz magadnak megspórolni egy lakásra vagy önálló ingatlanra valót.

(13.40)

És azt üzenik, hogy az adott esetben a vágyott, a tervezett gyermekvállalás is vagy későbbre kerül, vagy elmarad, mert lehetetlenné teszik, nem teszik támogathatóvá azokat a szükségszerű bővítéseket, az új ingatlanok, új élőhelyek megszerzését, amelyek eddig, ha nehezen tervezhető módon is, de valahogy azért tervezhetőek voltak 10-15 éves távlatban.

A helyzet az, hogy fájó módon hiányzik egy állami háttérű bérlakásépítési, otthonteremtési program is, és ha a kormányzat tekintetében azt vizsgáljuk, hogy miért vezet ki az előtakarékoskodásnak az állami lábat, egyszerűen nem értjük a válaszokat. Pontosabban: nagyon is értjük, de 2018-ra az ideértendő állami kiadások már közel kétszeres mértékben megtérültek. Ezzel pedig a lakás-takarékpenztárak tevékenysége még a GDP-ben mérhető módon is javította a költségvetés nettó pozícióját. Tehát egészen biztos, hogy nem

azért kell megszüntetni ezt a támogatási formát, mert annyira rossz lett volna a magyar gazdaságnak. Ha pedig arról beszélnek, hogy a magyar bankokat nem akarják támogatni, akkor igen, bontsák fel az EBRD-vel kötött paktumot, érvék el, hogy a magyarországi bankok a tranzakciós illetéket, a banki ágazati különadót ne az ügyfeleken verjék le, mert önök erről kötöttek paktumot, és a felszabaduló forrásokat, igen, fordítsák egy állami háterű bérlakásépítési programra.

De az, amit a CSOK címszava alatt most készülnek megtenni, a szerencsésebb társadalmi csoportoknak, osztályoknak kedvez, és lényegében a bankok számára folyósítja azt a kedvezménytömeget, amit eddig és ezután is a magyar emberek közvetlen módon kellene hogy megkapjanak.

Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik és az LMP soraiból.)*

ELNÖK: Tállai András államtitkár úr a szó. Páncsoljon!

TÁLLAI ANDRÁS pénzügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Felszólalásáról az a mondas jut eszembe, hogy kibújt a szög a zsákból, sőt fokozom: újra kibújt a jobbikos szög a zsákból. *(Közbeszólás a Jobbik soraiból: Fantasztikus!)* Azért mondom ezt, mert ha végiggondoljuk a Jobbik eddigi politikáját, ugye, radikális pártból szerethető párt, cuki párt legyen *(Magyar Zoltán: Ez hogy jön már ide? Ez a Fidesz?)*, jobboldali pártból, jobboldali nemzeti konzervatív pártból lényegében egy baloldali, liberális gondolkodású pártot szeretnének csinálni Soros György támogatásával. Az LMP-vel való együttműködésük teljes egészében ezt bizonyítja. *(Közbeszólás a Jobbik soraiból: Szégyen! - Z. Kárpát Dániel: Orvost! - Az elnök csenget.)*

ELNÖK: Türelem, uraim, türelem!

TÁLLAI ANDRÁS pénzügyminisztériumi államtitkár: Ha ezt végiggondolom, akkor azt kell hogy mondjam, hogy nem meglepő az ön felszólalása. Az ön felszólalása semmi másról nem szól, mint arról, hogy támogassuk a bankrendszert *(Felzúdulás a Jobbik soraiból. - Z. Kárpát Dániel: Fejazzék már be!)*; támogassuk a pénzügyi befektetőket, és az eddig megtermelt, ebből a lakás-takarékpénztári rendszerből megtermelt extraprofitot még adjuk nekik oda. A Jobbik azt mondta, hogy a kormánypártiak a bankok támogatói, és hevesen támadta ezért a kormányt. Most feláll, és azt mondja, hogy állítsuk vissza a régi lakás-takarékpénztári rendszert, amivel egyébként a pénzügyi rendszert, a bankrendszert támogatjuk. *(Z. Kárpát Dániel: Nem tehetsz róla, hogy nem érted!)*

És ha most megengedi, bizonyítom önnek, hogy miért. Azért, mert a lakás-takarékpénztári rendszert négy szervezet uralja, abból az egyik a Fundamenta, amelynek a tulajdonosa 76 százalékban német pénz-

ügyi befektetők *(Szávay István: Nem a Lőrincé!)*, német bankrendszer, bankárok által kialakított rendszer. A többi 24 százalék - igaz, magyar tulajdonban van - a Generali Biztosító, illetve az UniCredit Bank és a Sberbank *(Gyöngyösi Márton: Putyin nem fog megdicsérni!)* tulajdonában, tehát egynegyede van magyar bankok, szervezetek tulajdonában. De egy biztos, hogy a bankok tulajdonában van a Fundamenta, amely a lakás-takarékpénztári rendszer felét uralja. A másik felét egyébként az OTP, az Erste Bank és az Egon tulajdonolja lényegében.

Na de nézzük meg, hogy ez a német többségi tulajdonú bank mit is csinál a magyar emberek pénzével! A következőt teszi a Fundamenta: begyűjti a pénzt, 30 százalékot mellétesz az állam, majd ezt a pénzt hitelezésre fordítja. Hitelezésre! A hitelezéssel elér kamatnyereséget *(Z. Kárpát Dániel: Vesztéssel kéne dolgoznia?)*, elég komoly összeget, 2017-ben például 6 milliárd forintot, azonban ezt a pénzt nem a befektetőknek adja vissza, sőt egy forintot nem ad nekik vissza. A magyar befektetők, akik beteszik a 70 százalék megtakarításukat, az állam hozzáteszi a 30 százalékot, a legvégén pontosan ennyit kapnak vissza. Az a pénz, amit évekig megtakarítanak, és nyereséget, hozamot kellene hogy hozzon nekik, az nem nekik hozza, hanem az ön által támogatott német pénzügyi bankembereknek és a magyar bankembereknek. *(Z. Kárpát Dániel: Te írtál alá paktumot!)*

ELNÖK: Képviselő úr már elmondta a mondanóját, legyen szíves végighallgatni államtitkár urat. Legyen szíves végighallgatni csöndben!

TÁLLAI ANDRÁS pénzügyminisztériumi államtitkár: Ugyanez *(Gyöngyösi Márton: Kell hozzá önuralom!)*, ugyanez a helyzet a másik három banki részvevőnél is, az elmúlt években 60 milliárd extraprofitot termeltek meg, a 60 milliárdból 30 milliárdot osztalékként kifizettek az ön által támogatott rendszerek. *(Z. Kárpát Dániel: Fejazz már be ezt az „ön által támogatott”-at!)*

Na most, az ön felszólalása semmi másról nem szólt, csak arról, hogy állítsuk vissza a lakás-takarékpénztári rendszert. Önök népszavazást kezdeményeznek ebben a kérdésben. Ön személy szerint egy törvényjavaslatot adott be, hogy ezt a rendszert hagyjuk meg, tartsuk fenn, és a magyar embereket lényegében semmizzük ki. Ön semmi mást nem tesz, nem tesz ezzel a javaslatával, mint azt, hogy olyan bankrendszernek, olyan pénzügyi befektetőknek adja a nyereséget, a hozamot - amit a magyar állam 30 százalékban támogat -, ami nem hatékony, és nem szolgálja a magyar kismegtakarítók érdekeit. *(Dr. Lukács László György: Mi szolgálja?)*

Azt gondolom, hogy van ennél hatékonyabb rendszer, lényegesen hatékonyabb, a CSOK-nak a rendszere, amelyet jelenleg is mintegy 90 ezer ember vett igénybe, és mintegy 250 milliárd forint állami támogatást emésztett fel. Ezt a rendszert kell továbbfej-

leszteni, a kormány fejleszti is, hiszen a kétgyermekesekre is kiterjeszti, és ez a problémára a megoldás, nem pedig az, amit ön mond. Köszönöm. *(Z. Kárpát Dániel: Szégyen, így hazudni! - Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Napirend előtti felszólalásra jelentkezett Szabó Timea, a Párbeszéd frakcióvezetője: „Aktuális ügyekről”. Öné a szó.

SZABÓ TIMEA (Párbeszéd): Köszönöm a szót, elnök úr. Megint aktuális ügyekről szeretnék beszélni, mégpedig Orbán Viktor készülő megszorító csomagjáról, a magyar családokat elszegényítő új Orbán-csomagról. Tudjuk jól, hogy az elmúlt nyolc év Fidesz-kormányzása alatt több, a kiszolgáltatottakba belejáró megszorító intézkedés is volt, a munkanélküliség 9-ről 3 hónapra való csökkentése, a rokkantak kismiszése, a közmunkások minimálbér helyetti 50 ezer forintos juttatása vagy a százezreket segítő lakhatási támogatás eltörlése. Persze, Orbán Viktor ezeket taktikusan sosem nevezte megszorításnak, ez tiltott szó volt kormányzati körökben, de most a kormány kénytelen színt vallani, mert ezt az új megszorító csomagot már csak a vak nem fogja látni.

Orbán Viktornak szüksége van ezekre az új megszorító csomagokra, hiszen valamiből be kell tömni a fideszes, egyre mohóbb NER-lovagok száját. Simicska Lajossal még csak-csak le tudott számolni Orbán Viktor, de az új fideszes tolvajgeneráció már kicsúszott a kezéből. Az ő fékezhetetlen pénzhészségüket már Orbán Viktor sem tudja kontrollálni. Mészáros Lőrinc, Rogán Antalok, Vajna Tímeák, Tiborcz Istvánok gátlástalansága miatt fognak újra a magyar emberek milliói szenvedni, és mivel a legszegényebektől már mindent elvettek, most jön a középosztály.

Nézzük sorban az Orbán-csomag új megszorító elemeit. Az egyik ilyen megszorító intézkedés, ami már bekövetkezett, a kafetéria eltörlése. A kafetéria pont azoknak nyújtott segítséget, egy kis pluszt, akiknek a fizetését évek óta nem emelték. Aztán az Orbán-csomag újabb megszorításaként jön a lakáskassza megszüntetése. Teljes átverés a pénz CSOK-ba való áttérítése, ráadásul a lakáskasszát pont nem azok használták fel elsősorban, akik új lakást akartak venni, hanem akik, mondjuk, tíz éve nem tudták kifesteni a panellakásukat. Tőlük veszik majd el a jövőben ezt a lehetőséget is. Megint a szegényekbe rúgnak azért, hogy majd a vagyonosoknak segítsenek.

Szintén az Orbán-csomag megszorítása a közszférában dolgozók elbocsátása. Csak az idén, tudjuk, hogy több mint 9 ezer embert akarnak az utcára tenni, jövőre pedig tovább nőhet ez a szám. A legaljasabb csúsztatás, hogy ezzel a megspórolandó pénzt majd szétosztják az ott maradó dolgozók között. Több mint tíz éve nem emelték az alapilletményt, már rég meg kellett volna emelni ezeknek az embereknek a fizetését, megint dolgozót fordítanak dolgozó ellen.

Orbán Viktor megint a dolgozó embereket sújtja tehát megszorítással, ahelyett, hogy a haverjain vagy

például az államtitkárokon spórolna. A kormány alkalmazásában 66 államtitkár és 117 helyettes államtitkár dolgozik. Így nemcsak a lopással, de ezzel is sikerült az Orbán-kormánynak egy újabb rekordot felállítania.

A jövőnket érintő egyik legfájóbb megszorítást Orbán Viktor azonban az oktatásban hajtja végre, csak azért, hogy az óriási adókedvezménnyel és támogatásokkal idecsalogatott külföldi nagyvállalatok gyáraiban a magyar fiatalok újkori rabszolgaként dolgozzanak, ahelyett, hogy belőlük sikeres vállalkozók, mérnökök, közgazdászok vagy tanárok lennének.

(13.50)

A felsőoktatás fizetőssé tételével, a Corvinus Egyetem fideszes magánegyetemmé alakításával, a közoktatásból való drasztikus forráskivonással, a pedagógusok még mindig siralmas béreivel mind-mind saját céljaira spórol a kormány.

De van még ennél rosszabb is: az Orbán-kormány legveszélyesebb megszorítása az egészségügy tervezett magánosítása. A suttymban készülő törvénycsomag rögzíti, hogy az állami egészségügy finanszírozza majd a magánellátókat, ahova persze a NER-lovagok már régen bevásárolták magukat. Csak hogy értsük, az új megszorítással Orbán Viktor hivatalosan is létrehozza a szegénykórházakat, miközben a magánkórházak vígan üzemelnek majd közpénzekből, és szedik az emberektől a tíz- meg százezreket, persze csak attól a kevéstől, akik ezt ki tudják majd fizetni. Kafetéria és lakáskassza elvétele, elbocsátások a közszférában, az oktatás és egészségügy privatizációja - ez az új lopakodó Orbán-csomag. És mindezt miért? Azért, hogy Orbán Ráhel még egy 12 milliós forintos karórát vehessen, hogy Vajna Tímea még többet magánrepülőztethesse a macskáját, vagy hogy Mészáros Lőrinc óránként ne 11 millió, hanem 15 millió forintot keressen.

Orbán Viktor hazudik és hallgat a megszorításokról. Azt reméli, hogy az emberek vakok, és hogy nem fogják megérteni, hogy miről szól ez az egész. A Párbeszéd viszont azon fog dolgozni, hogy megakadályozza ezeket a megszorításokat, mert amíg Orbán Viktornak és a NER-lovagoknak semmi más nem számít, csak a lopás, a pénz és a hatalom, addig nekünk a szolidaritás és az emberség, és mi a Párbeszédben ezekért a végsőig harcolni fogunk. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a Párbeszéd és az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Orbán Balázs, parancsoljon!

DR. ORBÁN BALÁZS, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Asszony! Először szeretném egyértelművé tenni az ellenzéki képviselő uraknak és hölgyeknek, hogy noha egy Orbán vezetéknévű egyén válaszol a kormány nevében, ez nem egyenlő azzal az Orbánnal, akire önök gondolnak minden egyes ilyen alkalommal, úgyhogy szeretném, ha ezt a

hibát a következőkben nem követnék el. *(Közbeszólások az ellenzéki padosorokból.)* Csak azért gondoltam, hogy ezt egyértelművé teszem itt a felszólalás legelején, mert több Orbán vezetéknévű is van a magyar parlamentben.

Képviselő asszony felszólalásával kapcsolatban pedig csak egy dolgot: azt a gépágyútüzet, azt a tulajdonképpen ideológiai mező meg átgondoltság nélküli gépágyútüzet, amit önök és ön ránk zúdított, azt én egyféleképpen tudom, ha megpróbálom, összerendezni, hogy ennek mi a mondanivalója, ennek a sok-sok intézkedésnek, egymásnak ellentmondó dolgoknak. Egyszer a lakás-takarékpénztárak ügyét támadja, aztán a másik oldalról közelíti meg a kérdést. Tehát ezt az ellenzéki gépágyútüzet, amit most öt percben hallottunk, ezt én egyféleképpen tudom ideológiailag összerendezni.

Önök olyan gazdaságpolitikát, társadalompolitikát, kultúrpolitikát támogatnak, ami nem a teljesítményre épül, hanem a teljesítményt ellenzi. Valóban, ez egy komoly és egyértelmű filozófiai különbség, és ebből tökéletesen érthető az, hogy miért ül a kormánypárti padosorokban ennyi képviselő, és miért ül az önök pártjában annyi képviselő *(Közbeszólások az ellenzéki padosorokból.)*, de egyébként pedig teljes mértékben érthető, hogy a 2010 előtti rendszert szeretnék önök az MSZP-vel, a szövetségeseikkel együtt visszahozni, amely pontosan ugyanerre a filozófiára épült.

Pontosan ezért volt az, hogy amikor 2007-2008-ban még a világgazdasági válságnak semmilyen előszele nem volt Magyarországon - ugyan Gyurcsány Ferenc szerint még később sem lett volna a világgazdasági válságnak magyarországi előszele, de 2006-2007-2008-ban nem volt -, már akkor is azzal a politikával, amit az MSZP, az önök szövetségese és nyilvánvalóan önök is folytattak, kivették a teljesítményt. *(Tordai Bence és Szabó Tímea közbeszól.)* Mégiscsak azért egy közös listán indultak, tehát szerintem azért a politikában ennek komoly szimbólumereje van. Tehát igazából 2006-2007-2008-ban, miközben egyébként a V4-es többi közép-kelet-európai gazdaság dübörgött, a magyar gazdaság összeomlott, és ezért a pénzügyi válság is sokkal jobban sújtotta.

Tehát pont az a társadalmi, gazdasági, politikai, kulturális rendszer, amit önök 2010 előtt felépítettek, és ami a teljesítmény teljes mértékű tagadására épül, az az, ami már akkor lábon lőtte az országot, amikor a V4-es partnerek még szárnyaltak, és a konvergenciát a nyugat-európai országokhoz képest meg tudták valósítani. És amikor beütött a válság, akkor bizonyosodott, hogy nemhogy ez egy szociálisan érzékeny rendszer, képviselő asszony, hanem éppen ellenkezőleg, mivel a teljesítmény hiányára épül, nem pedig a teljesítményt díjazza, ezért a válságállósága is jóval kevesebb, mint annak a rendszernek. *(Szabó Tímea: Felsőoktatás? Egészségügy?)*

Ezzel szemben mi 2010 után, valóban igaz, hogy mi másként gondolkodunk, azért, mert azt gondoljuk,

hogy ha van gazdasági teljesítmény, ha jók a makro-gazdasági mutatók, ha az állami költségvetés rendben van, ha az államadósság csökken, ha az inflációs számok alacsonyak, a munkanélküliség alacsony, a gazdasági növekedés 4 százalék fölötti, akkor egyrészt teljesítmény van az ország mögött, ez mindenkinek jó, másrészt viszont ezen keresztül a kormány azokat a sérülékeny társadalmi csoportokat is sokkal jobban tudja támogatni, akiket ön is említett.

Ezzel kapcsolatban hadd mondjak önnek pár adatot: 4,8 százalékos a második negyedévi gazdasági adat, 4,4 százalékos GDP-bővüléssel számolunk, 73 százalékra csökken az államadósság, 3 százalék alatt van folyamatosan a költségvetési hiány, a családi adókedvezménnyel együtt 36 százalékkal növekednek a reálbérek, csak 2017-ben 13 százalékos reálbér-emelkedés volt. Képviselő asszony, önnek is említeném, hogy a minimálbér ma 88 százalékkal magasabb, mint 2010-ben. Ez pont az a sérülékeny társadalmi csoport, amelyre önök hivatkoznak állandóan, de ezeknek a csoportoknak nem tudunk akkor segíteni, ha a gazdasági teljesítmény nincs az ország mögött.

Önök pedig olyan politikát propagálnak az alapjövedelem bevezetésével és minden olyan eszközzel, amit ön itt most felsorolt, ami kiveszi a teljesítményt. *(Szabó Tímea: Az egészségügy privatizációjára válaszolj!)* Igen, úgy tudunk az egészségügybe és az oktatásba is több száz milliárd forinttal több forrást beleszállítani, hogy egy teljesítményalapú gazdaságpolitika, a magyar emberek teljesítménye az, ami ennek az előfeltételeit megteremti. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* Úgyhogy arra kérem, gondolják át az ezzel kapcsolatos elképzeléseiket. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Ház! A KDNP frakcióvezetője, Harrach Péter képviselő úr napirend előtti felszólalásának címe: „A családok védelme nemzeti ügy”. Parancsoljon, képviselő úr!

HARRACH PÉTER (KDNP): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A családok védelme valóban nemzeti ügy. Ebben a kérdésben is le kell vetnünk a pártpolitikai gúnyát, és meg kell próbálni egységes választ adni erre a kérdésre, lehetőleg azt a választ, amit a magyar emberek is adni fognak.

Ha megnézzük a magyar családpolitika történetét, akkor azt kell látnunk, hogy ez egy százéves történet, 1912-ben kezdődött. Először olyan események voltak, amik gyakorlatilag foglalkoztatáspolitikai, ott-honteremtési és ehhez hasonló közegészségügyi kérdésekkel segítették a családok helyzetét, de a háború után is a gyed és a gyes bevezetése egy pozitív lendületet adó intézkedés volt. Volt azonban egy nagy megtorpanás, ez pedig a Bokros-csomag, amikor szegénypolitikává tették a családpolitikát. '98-ban helyreállt a rendszer, de újból történt egy megtorpanás 2005-ben, amikor az adókedvezményt gyakorlatilag leépít-

tették. Miért fontos ez? Azért, mert az a szakma véleménye, hogy a folytonosság, a biztonság megteremtése, a kiszámíthatóság a legfontosabb a családpolitikában. És ha ezt meg tudjuk adni, akkor megvan a konkrét eredménye, mint ahogy már bontakozik is.

Néhány konkrét intézkedést hadd említsek 2010-től, amik fontosak voltak a családpolitikai intézkedések újraépítéséhez! Tudjuk azt, hogy 2000 milliárd forint fog jutni jövőre már családtámogatásra, ez a duplájára nőtt. Egymillió család kap az adókedvezményből támogatást. Én nagyon fontosnak tartom a gyed extra bevezetését és a nagyvonalú otthonteremtési programot. Egy konkrét eredményt is kell hogy mondjak, ami már a demográfiai helyzetet jelenti: 1,25 termékenységi mutató után 1,5-re nőtt ez a szám, tehát ezeknek az intézkedéseknek megvolt a hatása. Azonban itt fel kell tennünk magunknak egy kérdést, hogy ez miért nem látszik egyértelműen a népességcsökkenés megállításában.

(14.00)

Ha megnézzük a korfát, akkor világossá válik, hiszen minden évben több, a számítások szerint utoljára 25 ezer szülőképes nő ment ki a rendszerből, érthető, hogy ezt nem tudta még a teljes termékenységi arányszám növekedése pótolni. Ezért kell mindent megtennünk annak érdekében, hogy olyan családtámogatási elemeket vezessünk be, amelyek ezt a számot tovább javítják, egészen odáig, hogy a társadalom képes legyen reprodukálni önmagát.

Ha megnézzük azt a kérdést, ami indokolja a mai felszólalásomat, a nemzeti konzultáció kérdését, akkor azt kell látnunk, hogy két területen az igények kielégítése érdekében lépések, pontosabban kérdések történnek, amelyekre a magyar emberek majd megadják a választ. Az egyik a családalapítás kezdetén lévő fiatalok támogatása. Mindnyájan tudjuk, hogy nem elég a kibocsátó családnak a támogatása és az eddigi családtámogatási elemek, hanem itt erősíteni kell, mint ahogy a kettős terhet viselő, gyermeket nevelő nőknek a foglalkoztatása is olyan kérdés, amit fel kell tennünk.

Még annyit engedjenek meg, hogy számunkra, és remélem, mindnyájunk számára a család önmagában is érték, ez az érték egy szóval vagy egy mondattal úgy foglalható össze, amit a nagycsaládosok fogalmaztak meg: családban élni jó. Amikor egy fiatal férfi és nő egymásra talál, a fenntartás nélküli önátadás és a feltétel nélküli elfogadás élményét megérzi, akkor fogadhatják az új élet csodáját, amit nemcsak a magzati fejlődésben, hanem a megszületésben is átélnek, és a gyermeknevelés örömét, ami nagyobb, mint az áldozat, ezt is megtalálhatják. Én azt kívánom a magyar fiataloknak (*Az elnök csenget.*), hogy érezzék meg ezt az élményt, a nemzetnek pedig a gyarapodást. Köszönöm figyelmüket. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: A válaszára Rétvári Bence államtitkár úré a szó. Parancsoljon!

DR. RÉTVÁRI BENEC, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Frakcióvezető Úr! Tisztelt Ház! Európa napjainkra az üres bölcsők kontinense lett. Európában sok minden megvan, a történelmi örökség, a politikai erő, a gazdasági erő, a gazdasági innováció, csak egyvalami hiányzik: a gyerekek, az egyre bővülő családok. Éppen ezért sokan Európában úgy gondolják, hogy ha megvan a többi feltétel, csak a gyerekek hiányoznak, akkor máshonnan kell fiatalokat, máshonnan kell gyerekeket behozni Európába, és az európai gyerekek helyett afrikai fiatalokra cserélnék Európa népességének jó részét.

A magyar emberek eddig azt mondták a különböző alkalmakon, akár nemzeti konzultáción, akár népszavazáson, akár más fórumokon, hogy ők erős nemzettudat alapján nem ezt az utat választanák, hanem a magyar családokat erősítenék meg, és a családok évében egyfajta visszajelzést vagy egyfajta jövőre vonatkozó utasítást kérünk a magyar választóktól, a magyar emberektől, hogy ezen az úton miként haladjon tovább a magyar kormány. 2018 a családok éve, így duplán is indokolt, hogy épp ebben az esztendőben egy nemzeti konzultáció formájában kérjük ki a magyar emberek véleményét arról, hogy mit tegyen a kormány a családok védelmében. Mindenképpen fontos ez, hiszen Európa más országai külső erőforrásra akarnak támaszkodni, más kontinensek gyermekeit akarják behívni Európába, ezzel veszélyeztetve a kontinensnek nemcsak az identitását, de a biztonságát és a jövőjét is, amíg mi a magyar családok megerősítésében, a gyermeket nevelő családok támogatásában látjuk a jövőt.

Fontos szempont, hogy miként támogassuk a fiatal házaspárokat, kell-e, hogy nekik az állam további támogatásokat adjon. Önök is tudják, önök is ismerik, hogy adókedvezményt már igénybe vehetnek a friss házások, több éven keresztül 5 ezer forintos adókedvezményt, és ebben többen már részesedtek is, összesen 50 ezer házaspár volt az, amely ezt az állami nászajándékot (*Folyamatos zaj. - Az elnök csenget.*), ezt a 120 ezer forintos állami nászajándékot már igénybe vette. De vajon más formákban is kell-e támogatnunk a fiatal házaspárokat, már csak azért is, hiszen tudjuk, hogy ha valakik korábban vállalják az első gyermeküket, akkor nagyobb az esélye, hogy annak több kistestvére is születik, márpedig a magyar párok általában eggyel több gyermeket terveznek, mint amennyit végül vállalnak. Az államnak kell segítenie abban, hogy leküzdjük azokat az akadályokat, amelyek a tervek és a valóság között vannak.

Az is fontos, hogy a gyermekvállalás további támogatására milyen eszközöket nyújtson be a parlament elé a kormány törvényjavaslatban formájában, az is fontos, hogy a nők munkavállalását esetleg milyen további eszközökkel tudjuk segíteni. Ha megnézzük a költségvetési törvényekben is, hogy a családok támogatására miket költöttek különböző kormányok, akkor azt láthatjuk, hogy amíg erre 1000 milliárd forint sem volt a 2010-es, szocialista kormányok által

benyújtott utolsó költségvetésben, a jövő évi, már elfogadott költségvetésben több mint 2000 milliárd forint szerepel a magyar családok támogatására. 2011 és 2018 között a magyar családoknál maradt 1900 milliárd forint megtakarítás, 1900 milliárd forintnyi adót és 1900 milliárd forintnyi járulékot kellett összességében nem befizetniük a családoknak. Ezeket az összegeket a gyermekek nevelésére, a család céljaira tudták fordítani, nem kellett befizessék a központi költségvetésbe. Azzal számoltunk a költségvetésben, hogy csak a jövő évben, 2019-ben 360 milliárd forintot fognak kitenni a családoknak járó adó- és járulékkedvezmények, ennyi pénz marad a gyermeket nevelő és dolgozó családoknál.

Ma Magyarországon 130 ezer olyan család van, amely sem adót, sem járulékot nem fizet, hiszen a gyermeknevelés költségeit adó- és járulékcsoökkentés vagy -elengedés formájában ott hagyja náluk az állam, így nekik semmifajta adókötelezettségük nincsen a jövedelmük után, minden jövedelmüket az utolsó fillérig a gyermek nevelésére fordítják, nem fizetnek se adót, se járulékot, mert nem kell nekik, és az, hogy 2019-re 40 ezer forintra emelkedik a kétgyermekes családi adókedvezménynek a havonkénti összege, ez 350 ezer kétgyermekes családot érint pozitívan.

Az is fontos, hogy a gyes már három évig jár; a frakcióvezető úr is említette a gyed extrát, ami egyrészt a gyermeknevelési támogatások melletti munkavállalást segítette; azokat segítette, akiknek rövid időn belül születtek a gyermekeik, a testvérgyeddél, vagy ikreik születtek, illetve azokat, akik rögtön a felsőoktatási tanulmányaik után vállaltak gyereket. Ezeknek köszönhető az, hogy amíg 2010-ben 200 szülőnek átlagosan 125 gyermeke született, most már 200 szülőnek 150 gyermeke születik Magyarországon, 20 százalékkal magasabb tehát a gyermekvállalási ráta, de azt láthatjuk, hogy újabb és újabb intézkedésekre lesz még valószínűleg szükség ahhoz, hogy ezt a kívánt szintre, 200 fölé tudjuk emelni. Ebben segítség az is, hogy a családok otthontermelési kedvezménye ezekben a hónapokban bővülni fog, és a jövő évtől kezdve (*Az elnök csenget.*) már sokkal szélesebb körben, a kétgyermekesek és a háromgyermekesek is igénybe vehetik. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: A mai nap utolsó napirend előtti hozzászólását Németh Zsolt képviselő úr, a Fidesz tagja fogja elkövetni: „Aktuális kérdésekről”. Parancsoljon!

NÉMETH ZSOLT (Fidesz): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Az LMP társelnöke, Demeter Márta október 16-án azután fordult írásbeli kérdésekkel a honvédelmi és a belügyminiszterhez, hogy egy iratbetekintés során megtudta: egy Ciprusról indult katonai repülőn utazott egy olyan utas is, akiről a neve alapján - Orbán - azt hitte, a miniszterelnök lánya. (*Közbeszólás a kormánypártok soraiból.*) Ez a hír a sajtóban több helyen is megjelent. Az Origo már kedden megírta, majd a HM megerősítette, hogy a kislány

nem Orbán Viktor kormányfő lánya, hanem egy Cipruson szolgálatot teljesítő, Orbán vezetéknévű magyar katona gyermeke, ő utazott haza Ciprusról katonai repülővel.

Ahogy arról Németh Szilárd, a Honvédelmi Minisztérium államtitkára már beszámolt, a HM és a honvédség mindig eleget tesz törvényi kötelezettségének, minden megválasztott országgyűlési képviselőnek teljeskörűen, a lehető leggyorsabban rendelkezésére bocsátják a kért adatokat. Így jártak el Demeter Márta esetében is.

Röviden tehát, képviselőtársaim: az LMP-s képviselő kisstílusú politikai indíttatásból nyilvánosságra hozott egy ciprusi ENSZ-misszióról szóló adatot. Emlékeztetőül: a megismert titkos adatokat 30 évig nem lehet nyilvánosságra hozni. Demeter Márta ezt tudomásul vette egyébiránt, mégis megsértett minden jogszabályt (*Közbeszólás a kormánypártok soraiból: Szégyen!*), amely az iratbetekintésre vonatkozik. Ráadásul nemcsak nyilvánosságra hozta, hanem meg is hamisította az adatokat azáltal, hogy azokat a miniszterelnökkel hozta összefüggésbe. (*Balla György: Úgy van!*)

Kósa Lajos mint a Honvédelmi bizottság elnöke kezdeményezte a házelnöknél, hogy rendelje el Demeter Márta nemzetbiztonsági átvilágításának a felülvizsgálatát. A Honvédelmi bizottság nemzetbiztonsági szempontból érzékeny testület, számtalan olyan adatot ismernek meg, amely nem nyilvános, korlátozott terjesztésű vagy titkos minősítésű.

(14.10)

Aki képviselői esküjét megszegve nem nyilvános adatot nyilvánosságra hoz politikai megfontolásból, az nemzetbiztonsági kockázatot jelent. Amennyiben a képviselő magától nem távozik, az LMP-t felszólítjuk, hogy hívja vissza a rendészeti bizottság alelnöki székéből, illetve tagjai sorából. Demeter Márta mindamelllett a NATO parlamenti közgyűlésének is delegált tagja, így az elmúlt időszakban tanúsított cselekedeteivel szakmailag erre a megbízásra is nyilván alkalmatlanná vált. (*Balla György: Úgy van!*) Indokolt, hogy Magyarországot olyan emberek képviseljék, akik tisztában vannak a terület és az információk súlyával. A továbbiakban felül kell vizsgálni, hogy a képviselő asszony részt vehet-e ebben a munkában.

Mindezek tükrében kezdeményezzük, hogy az Országgyűlés elnöke vizsgálja felül Demeter Márta megbízását, és adott esetben delegáljon mást a NATO parlamenti közgyűlésébe. Mindez természetesen az LMP-frakció pozícióit nem érinti, a pártnak lehetősége van mást jelölni a delegációba, a bizottsági alelnöknek hasonlóképpen, akiknek szintén természetesen át kell esniük az átvilágításon. Mint minden képviselő, a Honvédelmi és rendészeti bizottság nyílt ülésén vendégként természetesen részt vehet, viszont a jövőben csak olyan adatokat ismerhet majd meg, amelyekre az általános képviselői jogállás lehetőséget ad.

Tisztelt Képviselőtársaim! A Fidesz iránti elfogultsággal nem éppen vádolható Magyar Narancsot hadd idézzem a helyzet értékelésével kapcsolatban! Két lehetséges olvasata van ennek a helyzetnek. „Demeter Márta valóban ezeket a papírokat látta, és akkor legjobb esetben nemcsak bántóan felületes, de bántóan felelőtlen is volt, míg a rosszabbik esetben tudatosan hazudott. Ezenkívül a saját értelmi képességéről is kiállította a bizonyítványt, mert a jelek szerint képtelen volt felmérni, hogy egy ilyen nyilvánvaló hazugság semmi percen belül leleplezhető. A kérdés az, hogy lehetett-e Demeter Márta ennyire nagyon hülye.” - fogalmaz a Magyar Narancs. *(Felzúdulás a Jobbik és az LMP soraiban. - Közbeszólások a Jobbik soraiból: Elnök úr, ezt azért ne! Szégyellj magad!)* A másik olvasat szerint *(Zaj.)*, a másik olvasat szerint „Demeter Mártát csúnyán megvezették, ő pedig kellő körültekintés nélkül önként és dalolva rohant a vékony jégre”. A stílusért én sem vállalok felelősséget, hadd hangsúlyozzam, hogy ez a Magyar Narancs *(Zaj.)*, amiből most idéztem, de valóban *(Zaj. - Az elnök csenget.)* én is úgy látom, hogy ez a két olvasata van a helyzetnek.

Végül ne felejtjük el, hogy már csaknem két hét eltelt, Demeter Márta még nem kért bocsánatot sem a százados családjától *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)*, sem pedig a miniszterelnök, egy politikustársa családjától. Főlöttebb sajnálatos. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormányparti padsorokban.)*

ELNÖK: No, kérem tisztelt államtitkár urat, hogy üljön le. Államtitkár úr, egy pillanatra szeretném a türelmét kérni. Foglaljon helyet! *(Megtörténik.)* Köszönöm. Önöket pedig arra kérem, hogy moderálják magukat ismételtén, amennyire önöktől telik.

No, tehát először is bejelentem, hogy Demeter Márta **személyes érintettség okán** szót kért, ha jól értem, aminek most kell hogy helyt adjak vagy helyt ne adjak. Amennyiben nem adnék neki helyt, akkor kézfelemeléses szavazás történne a Házban. Bevallom őszintén, hogy addig, ameddig a képviselő úr nem idézte a Magyar Narancsnak azt az ominózus jelzőjét, amire itt nagy felzúdulás támadt a sajtószabadság bajnokai táborában *(Derültség a kormányparti padsorokban.)*, addig magam is bizonytalan voltam, hogy indokolt-e a személyes érintettség okán szót adni képviselő asszonynak. Köszönöm, hogy megkönnyítette a dolgomat egyfelől, mert innentől kezdve azt gondolom, nincs más választásom, mint képviselő asszonynak megadni a szót.

Másfelől viszont azt szeretném kérni, hogy a jövőben ne teremtünk precedenst abból, hogy még a Ház vitáinak színvonalát is alulmúló sajtóból hozunk ide prezentációkat, mert ez tovább mélyíti ennek az egyébként tiszteletre méltó Háznak a működése színvonalát, és az erkölcsi megbecsülését is rongálja. Tehát kérem képviselőtársaimat, hogy ne kövessék Németh Zsolt képviselő úrnak az egyébként indokolható

és házszabály szerint nem kifogásolható eljárását. Tehát nem szeretném, ha ebből precedens lenne.

Ez viszont arra indít, hogy Demeter Márta képviselő asszonynak megadjam a szót. A házszabály így rendelkezik, hogy a felszólalás elhangzása után kell erről döntenet. Parancsoljon, képviselő asszony, két percben önre a szó.

DEMETER MÁRTA (LMP): Hát, igazán kedves, elnök úr, köszönöm szépen.

ELNÖK: Nem kedvesség volt!

DEMETER MÁRTA (LMP): Nagy csalódás ez nekem, meg kell mondjam őszintén, a Külügyi bizottság elnökétől, hiszen pontosan ön olyan diplomáciai tapasztalattal, ami önnek van, hihetetlenül megalázó lehet az ön számára egyébként ilyen mondatokat felolvasni.

Szeretném emlékeztetni arra, hogy ön mind ellenzékben, mind pedig kormánypartból hány alkalommal bizottsági zárt ülésről adott ki információkat a sajtónak. Szeretném arra felhívni a figyelmét, hogy milyen sok teendő lenne például Kiss Szilárd ügyével kapcsolatban, akit úgy lehetett kinevezni agrárattasának, hogy két alkalommal bukott meg a nemzetbiztonsági ellenőrzésen... *(Nacsá Lőrinc: Ez nem személyes érintettség!)*

ELNÖK: Képviselő asszony, arra kérem, hogy szorítkozzon a személyes megtámadtatás kérdésére, különben elveszem öntől a szót.

DEMETER MÁRTA (LMP): Ezt követően pedig vízumok tízezreit állította ki bűnözők számára. Remélem, hogy felelősségre fogják vonni a Honvédelmi Minisztériumot, amiért kizárólag a minisztérium volt az, amely egy állítólagosan az állományába tartozó személlyel és családjával kapcsolatban bármilyen információt a nyilvánosságba kiadott, egyébként minden indok nélkül. *(Derültség a kormányparti padsorokban.)* Ha önök ennyire tudják, hogy mi kockázat, meg mi nem kockázat, hadd közöljem önökkel, egyelőre még nem önök döntenek el, hogy ki jelent nemzetbiztonsági kockázatot, mint ahogy azt sem önök döntenek el, hogy ki milyen munkát végezhet a parlamentben. Azt látom, hogy borzasztóan fáj önöknek az a rengeteg kérdés, amit az elmúlt években kaptak, így például Kiss Szilárddal kapcsolatban is. *(Dr. Völner Pál: Személyes érintettsége van Kiss Szilárddal kapcsolatban?)* De ugyanígy itt van Ghaith Pharaon esete, akit terrorizmus finanszírozásáért köröztek, és a magyar hatóságok gond nélkül engedték be Magyarországra.

Megkérem egyébként Németh Zsoltot is, kérdezze már meg a Külügyminisztériumot, hogy miért nem minősít persona non gratának egy olyan embert, a jordán tiszteletbeli konzult, Zaid Naffát, aki szintén kétszer bukott meg a nemzetbiztonsági ellenőrzésen *(Dr. Völner Pál: Személyes érintettsége van ebben)*

is?), a mai napig tiszteletbeli konzul lehet. Nem utasítják ki Magyarországról, nem hívatják őt vissza, és hangsúlyozom, hogy a TEK nemzetbiztonsági átvilágítása... *(Az elnök kikapcsolja a szónok Demeter Márta mikrofonját.)* Ezzel foglalkozzanak, képviselőtársaim! *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Németh Szilárd államtitkár úré a szó. Parancsoljon!

NÉMETH SZILÁRD ISTVÁN honvédelmi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót. *(Nem szól a mikrofonja. - Varju László: Beszéljen így is nyugodtan!)*

ELNÖK: Németh Szilárd államtitkár úré a szó. A kártyáját legyen szíves betenni, államtitkár úr, segít a dolgon. *(Közbeszólás a DK soraiból: Nem baj!)*

NÉMETH SZILÁRD ISTVÁN honvédelmi minisztériumi államtitkár: Elnézést kérek mindenkitől. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Az, amit ön pontosan ismertetett, az a tényállás, mert most már egy tényállásról beszélhetünk, valóban így történt, valóban ez a történelmi múltja annak *(Demeter Márta: Bíróság lett a parlament?)*, amit Demeter Márta elkövetett a hazája, a parlament ellen. Demeter Márta egyértelműen törvényt sértett. Ez a napnál világosabb mindenki számára *(Demeter Márta: Nem igaz!)*, hiszen ha csak magát a tényállást nézzük, akkor mit tett? Az, amit ön elmondott, nem nyilvános katonai adatokat, nem nyilvános katonai információkat, kiképzési adatokat, repülési adatokat hozott nyilvánosságra, amit egyébként parlamenti írásbeli kérdésnek álcázott, de ráadásul úgy hozta ezeket nyilvánosságra, hogy közben azoknak az értelmét meghamisította. Meghamisította magát az információt, és ezt folytatólagosan tette.

Mi történt? Amikor betekintett Kecskeméten ezekbe a bizalmas, nem nyilvános adatokba, iratokba, akkor ott kivett olyan adatokat, amelyekről azt gondolta, hogy nagyot fogott, nagyot nyert. Én nem látok ebben tudatlanságot. Nem szeretném azt a szót használni, amit ön használt, illetve nem látom azt, hogy bárki megvezette volna. Nagyon is tudatosan cselekedett, hiszen ez az egész feszítváhangulat, amit ő gerjesztett az adatok nyilvánosságra hozatalával és meghamisításával *(Demeter Márta: Szánalmas!)*, ez az ő érdekük. Ők azt szeretnék, hogy folyamatosan balhé legyen, folyamatosan velük foglalkozzanak, folyamatosan az történjen, amit ők akarnak.

(14.20)

Ez ugye, itt most jól látható, hogy egy kicsit vakvágányra futott az ő elképzelése, hiszen ez már mindenki számára, még a saját sajtója, a Soros által fenntartott Magyar Narancsnak is feltűnt, hogy itt valami nem teljesen gömbölyű ebben a történetben. *(Moraj a DK soraiból.)*

Tehát az, amikor egy magyar képviselő a magyar parlamentben, a magyar parlament egyik legfontosabb bizottságában, annak vezetőjeként visszaél azzal a lehetőséggel, hogy ő nem nyilvános, titkos adatokat, kiképzési adatokat nézhet meg, azokat tanulmányozhatja *(Demeter Márta: Nem is tudja, miről beszél!)*, de nem hozhatja azokat nyilvánosságra, ráadásul azokat nem hamisíthatja meg, azt gondolom, ezek egyértelműen mutatják, hogy Demeter Márta ezzel a tettel úgy, ahogy egyébként a honvédelmi törvény fogalmaz, katonai és nemzetbiztonsági kockázatot rejt magában. *(Demeter Márta: Ezt még mindig nem te döntöd el!)* És ezért Demeter Mártának mindenféleképpen felelnie kell.

De nézzük azt az aspektust, amit ön utoljára említett, hiszen a Magyar Honvédség szövetségi rendszerben, a NATO szövetségi rendszerben látja el a feladatát. A Magyar Honvédség - ahogy ön idézte - vagy a Honvédelmi Minisztérium minden magyar parlamenti képviselőnek eminensen biztosítja azt a jogát, hogy különös adatokhoz jusson hozzá, főleg, ha valaki a szaktanácsadó tagja vagy az alelnöke. Na most, képzeljék el, egy jelentésben a következőt olvashattuk, hogy nemrég történt az egyik NATO-misszió ellen egy nagyon komoly terrortámadás, és ennek a terrortámadásnak az alapja - a szolgálatok ezt megállapították -, ahol egyébként szövetséges katonák vesztették az életüket, bizonyos katonai kiképzési információknak az ellenség, a terroristák kezére juttatása volt.

Na most, ebben az esetben, amikor mi egy ENSZ-misszióban lévő katona adatait nem tudjuk megvédeni attól a képviselőtől *(Demeter Márta: Önök adtak ki bármilyen adatokat is! Önök! És felelni fognak érte!)*, akire rájön a bolondóra és azt mondja, hogy végre valamit megtaláltam, végre beakaszthatok megint a kormányban, mert neki ez az egyetlen életcélja, ráadásul, én azért mondom, hogy tudatosan tervezte meg, mert pont azon a héten készült arra, hogy majd társelnöke lehet az LMP-nek, és hátha ezzel a nagy tettel több szavazatot kap - meg is választották -, az hogy jelentkezik a NATO-szövetségesek előtt? Mit mondanak erre, mennyire megbízható? Mennyire megbízható a honvédelmi szaktanácsadó alelnöke, aki képes arra, hogy nem nyilvános katonai adatokat kiszolgáltasson egyszerű, bugyuta politikai céljainak az érvényesítése érdekében? *(Tordai Bence: Mint ti!)* Semennyire! Demeter Mártának sem a szaktanácsadóban, sem pedig a parlamentben semmi keresnivalója nincs. Köszönöm szépen. *(Közbeszólások a Fidesz soraiból: Úgy van! - Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A napirend előtti felszólalások végére értünk, hála istennek. *(Derült-ség.)* Felkérem Hiszékeny Dezső urat, hogy ismeresse a további **napirenden kívüli felszólalókat**.

HISZÉKENY DEZSŐ jegyző: Tisztelt Országgyűlés! A mai napon napirend utáni felszólalásra jelentkezett Varga Szimeon bolgár nemzetiségi szószóló;

Fenyvesi Zoltán, Fidesz; Demeter Márta, LMP; Ungár Péter, LMP; Ovádi Péter, Fidesz; Dúró Dóra, független; Z. Kárpát Dániel, Jobbik; Hajdu László, DK.

A keddi napon napirend előtti felszólalásra jelentkeztek a következő képviselők: Gurmai Zita, MSZP; László Imre, DK; Mellár Tamás, Párbeszéd; Hohn Krisztina, LMP; Szávay István, Jobbik; Simicskó István, KDNP; Böröcz László, Fidesz.

A keddi napon napirend utáni felszólalásra jelentkezett Demeter Márta, LMP; Ungár Péter, LMP; Magyar Zoltán, Jobbik.

A szerdai napon napirend utáni felszólalásra jelentkezett Z. Kárpát Dániel, Jobbik.

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Most **mandátumigazolás és a képviselői eskütétel** következik. Tájékoztatom a tisztelt Országgyűlést, hogy a Nemzeti Választási Bizottság a Balog Zoltán képviselő lemondása miatt megüresedett országgyűlési képviselői mandátumot a Fidesz-Magyar Polgári Szövetség és a Kereszténydemokrata Néppárt közös pártlistáján szereplő Budai Gyula részére kiadta.

A mandátumvizsgáló bizottság az ülést megelőzően tanácskozott, és a választási iratok alapján Budai Gyula megbízólevelének szabályszerűségét megvizsgálta. Most megadom a szót Hargitai János úrnak, a Mentelmi bizottság elnökének, aki a mandátumvizsgálat eredményéről az egyes házszabályi rendelkezések 9. § (2) bekezdésének megfelelően jelentést tesz az Országgyűlésnek.

Felhívom a figyelmüket, hogy a mandátumvizsgálat eredményéről szóló jelentéshez módosító javaslatot nem lehet benyújtani. A mandátumot az Országgyűlés vita nélkül igazolja. Parancsoljon, elnök úr!

DR. HARGITAI JÁNOS, a Mentelmi bizottság elnöke: *(Hangosítás nélkül.)* Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Balog Zoltán... *(Közbeszólások: Nem halljuk! - Cseresnyés Péter: Feljebb kell rakni a mikrofont!)*

ELNÖK: Képviselő úr, a kártyája bent van. Akkor próbáljunk meg segíteni, képviselő úr hangját eljuttatni a patkó másik részén ülőkhöz is.

DR. HARGITAI JÁNOS, a Mentelmi bizottság elnöke: *(Hordozható mikrofonba:)* Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Balog Zoltán október 17. napjával mondott le a mandátumáról. Az erre illetékes jelölő szervezet, a Fidesz és a KDNP megtette a maga indítványát. Ennek megfelelően a Nemzeti Választási Bizottság dr. Budai Gyula részére kiadta a mandátumot. Ez a bizottsági döntés jogerőssé vált október 28-án, 16 órától.

Így a Mentelmi bizottságnak lehetősége volt a benyújtott iratokat megtekinteni. Megállapítottuk, hogy az iratok rendben vannak. Budai Gyula képviselő úr rendelkezett írásban arról, hogy összeférhetetlenség velem kapcsolatban nem áll fenn. Így a Mentelmi bi-

zottság egyhangúlag megállapíthatta, hogy a mandátumigazolás feltételei fennállnak. Ezt egyhangúlag tettük, és ezt javasoljuk a tisztelt Országgyűlésnek. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Most a határozathozatal következik. Kérdezem a tisztelt Házat, hogy igazolja-e Budai Gyula mandátumát. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás. - A táblán megjelenő eredmény: 153 igen, 5 nem, 0 tartózkodás. - Jelzésre:)* Hargitai János képviselő úr szavazógépe sem működik, ha jól értem.

Ennek figyelembevételével hirdetem ki a határozatot, amely szerint 154 igen szavazattal, 5 nem ellenében, tartózkodás nélkül képviselő úr mandátumát a Ház igazolta.

Most az ünnepélyes eskütétel és az esküokmányok aláírása következik. Megkérem Budai Gyula képviselő urat, fáradjon a terem közepére, és tegye le az esküt. Felkérem Szűcs Lajos jegyző urat, olvassa elő az eskü szövegét. A tisztelt Országgyűlést pedig arra kérem, hogy álljon fel. *(A teremben lévők felállnak. - Dr. Budai Gyula a terem közepére lép. - Dr. Szűcs Lajos előolvassa az eskü szövegét.)*

DR. BUDAI GYULA (Fidesz): Én, Budai Gyula fogadom, hogy Magyarországhoz és annak Alaptörvényéhez hű leszek, jogszabályait megtartom és másokkal is megtartatom; országgyűlési képviselői tisztségemet a magyar nemzet javára gyakorolom.

Isten engem úgy segítjen! *(Taps.)*

ELNÖK: Az eskütételt követően megkérem Móring József Attila jegyző urat, hogy aláírásra készítse elő az esküokmányokat, a megválasztott képviselőt pedig, hogy kézjegyével lássa el azokat. *(Megtörténik. - Az esküokmányt aláírató Móring József Attila gratulál dr. Budai Gyulának, és átadja az aláírt esküokmány egyik példányát. - Dr. Budai Gyulának elsőként Kocsis Máté, majd dr. Semjén Zsolt, Harach Péter és dr. Keresztes László Lóránt gratulál.)*

Tisztelt Országgyűlés! Kérem, engedjék meg, hogy az Országgyűlés új képviselőjének eredményes munkát és sok sikert kívánjak az Országgyűlés és a magam nevében! Bejelentem, hogy az országgyűlési képviselők létszáma 199 fő.

Tisztelt Ház! Soron következik ma kezdődő ülésünk napirendjének megállapítása. A napirendre, az ülés időtartamára, a felszólalási időkeretekre az elnöki jogkörben előterjesztett javaslat alapján döntünk. Kérem, foglalják el helyüket, és ellenőrizzék, hogy kártyájukat elhelyezték-e szavazógépekben.

Mindazonáltal kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy elfogadja-e napirendi ajánlást. Ezt kézfelemelésel jelezzék! *(Szavazás.)*

Megállapítom, hogy a Ház látható többsége **a napirendet elfogadta.**

Tisztelt Országgyűlés! Személyi javaslatról való döntésre a mai napon nem kerül sor.

Soron következik a **mentelmi ügy** megtárgyalása és határozathozatala. Tájékoztatom önöket, hogy a legfőbb ügyész a KSB. 4861/2014/82-I. számú végzésében Simonka György fideszes országgyűlési képviselő mentelmi jogának felfüggesztését indítványozta közzéadás ügyben. Ezt az Országgyűlés elnöke megvizsgálásra átadta a Mentelmi bizottságnak. A Mentelmi bizottság H/3117. számon határozati javaslatot terjesztett elő Simonka György országgyűlési képviselő mentelmi jogával kapcsolatban, amelyről az Országgyűlés vita nélkül fog határozni.

(14.30)

A határozathozatal előtt megadom a szót Hargitai Jánosnak, a bizottság elnökének, aki a bizottság javaslatát szóban is meg kívánja indokolni, maximum ötperces időkeretben.

DR. HARGITAI JÁNOS, a Mentelmi bizottság előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Ahogy az elnök úr felvezetőjében elhangzott, a legfőbb ügyész az átiratában Simonka György képviselő úr mentelmi jogának felfüggesztését kéri az Országgyűléstől költségvetési csalás büntette, különböző, vesztegetéseket érintő tényállások megvalósulása és hamis magánokirat felhasználásának vétsége miatt. Ezek közzéadás ügyek.

A tényállás felderítése után, a Csongrád Megyei Vám- és Pénzügyőri Iroda munkája alapján jutott el erre az álláspontra a legfőbb ügyész: különböző termelői-értékesítési csoportokhoz és szervezetekhez - amelyek európai uniós vagy költségvetési forrásból voltak támogatva - eljuttó források jogellenes megszerzésére irányult ez a tevékenység. A legfőbb ügyész alaposnak gondolja a gyanút, ezért az Országgyűléshez fordult. Ahhoz, hogy a Központi Nyomozó Főügyészség egy országgyűlési képviselő esetében az ilyenkor szükséges nyomozásokat lefolytathassa, nyilvánvalóan szükséges a mentelmi jog felfüggesztése.

A Mentelmi bizottság a mai bizottsági ülését követően egyhangúlag javasolja az Országgyűlésnek a mentelmi jog felfüggesztését, követve azt a töretlen gyakorlatot, amit a bizottság és az Országgyűlés ilyen ügyekben eddig is követett. Tehát azt javasoljuk, hogy a képviselő úr mentelmi jogát ebben a tárgykörben függeszük fel.

Köszönöm. *(Taps a kormánypárti padosorokban.)*

ELNÖK: Megkérdezem Simonka György képviselő urat, kíván-e élni a megszólalás lehetőségével. *(Jelzésre:)* Nem kíván élni.

Most a határozathozatal következik. Emlékeztetem önöket, hogy a bizottság úgy foglalt állást, hogy a képviselő mentelmi jogát az Országgyűlés függeszse fel. Felhívom figyelmüket, hogy a mentelmi jog felfüggesztéséhez a jelen lévő országgyűlési képviselők kétharmadának igen szavazatára van szükség.

Kérdezem tehát a tisztelt Házat, felfüggeszti-e Simonka György országgyűlési képviselő úr mentelmi jogát. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

A Ház 163 igen szavazattal, egyhangúlag a képviselő úr mentelmi jogának felfüggesztéséről döntött.

Tisztelt Országgyűlés! Most, 14 óra 33 perckor áttérünk az **interpellációk**, azonnali kérdések és kérdések tárgyalására.

Jakab Péter, a Jobbik képviselője, interpellációt nyújtott be a miniszterelnökhöz: **„Meddig büntetik a szegényebb országrészek munkavállalóit?”** Az interpellációra a miniszterelnök megbízásából a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező Pénzügyminisztérium képviselője válaszol.

Megadom a szót a képviselő úrnak, utána pedig Bodó Sándor államtitkár úrnak. Parancsoljon, képviselő úr!

JAKAB PÉTER (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! 2003-ban önök azzal kampányoltak az uniós csatlakozás mellett, hogy ha Magyarország tagja lesz az Európai Uniónak, akkor nálunk is eljön a nyugati életszínvonal.

A csatlakozás óta eltelt 14 év, napi szinten átlagosan 2,2 milliárd forint uniós forrás érkezett Magyarországra, úgyhogy talán nem tartanak türelmetlennek, ha felteszem a kérdést: tessék mondani, ez már a nyugati életszínvonal, ami most van? Vagy csak a saját életszínvonalukra gondoltak 2003-ban? Mert azt kétségkívül sikerült felzárkóztatni a nyugat-európai szintre.

Eközben viszont az átlagmagyarnak, mondjuk, Kelet-Magyarországon nemhogy a nyugat-európai, de még a nyugat-magyarországi bérszínvonal is csak egy vágyálom. A legfrissebb adatok szerint egy szabolcsi munkavállaló ma ugyanazért a munkáért 123 ezer forinttal kap kevesebbet, mint egy fővárosi. Ez Szabolcsban egy komplett fizetés, tisztelt hölgyeim és uraim! Egy borsodi egészségügyi dolgozó nagyjából feleannyit keres, mint a győri kollégája, holott megkockáztatom, hogy sokkal rosszabb munkakörülmények között dolgozik az, akinek mondjuk, a borsodi cigánytelepeken kell életet mentenie, életveszélyes fenyegetések közepette, mint az, aki Győrben végzi ugyanezt a munkát, jóval magasabb fizetésért. Önök szerint ez így igazságos? Mert szerintünk nem.

És higgye el, államtitkár úr, a leszakadó országrészekben élő munkavállalók abszolút nem akarnak sokat, de annyit igen, amennyit az átlagmagyar megkeres. Borsodból és Szabolcsból négy év alatt 24 ezren vándoroltak el. Ők nem külföldre mentek, hanem Magyarország fejlettebb régióiba, jellemzően Pest megyébe és Győr-Moson-Sopronba. Ők már a nyugat-magyarországi bérekkel is beérnék, de ezt még a magyar állam sem adja meg a számukra, hiszen az állami cégek is hátrányosan megkülönböztetik a leszakadó országrészekben dolgozó munkavállalókat akkor, amikor ugyanazért a munkáért jóval kevesebbet fizetnek, mondjuk, egy miskolci dolgozónak, mint egy győrinek. Sőt, ha a munkaerőhiány miatt a piac

logikájának megfelelően végre valahol elindulna az érdemi béremelkedés, akkor önök mit csinálnak? 450 millió forintért leszerveznek 5 ezer olcsó ukrán vendégmunkást, hogy a lehető leggyorsabban gátját szabják a béremelkedésnek. Úgy gondoljuk, hogy ez szegény, ez szegény!

Éppen ezért kérdezem államtitkár urat: meddig akarják még ezt a gazdaságpolitikát folytatni? Meddig akarják még alacsonyabb bérekkel büntetni azokat a munkavállalókat, akiknek egyetlenegy bűnük, hogy szegényebb országrészbe születtek? Mert ha önök ezt a gazdaságpolitikát folytatják, ha önök továbbra is azt mondják, hogy nem nyugati bérekre van szükség, hanem keleti vendégmunkásokra, ha önök továbbra is azt mondják, hogy a minőségi munkaerő helyett az olcsó munkaerő jelenti Magyarország versenyelőnyét, akkor ebbe a gazdaságpolitikába nagyon sok régió szó szerint bele fog döglenni.

Arra kérem államtitkár urat, fontolják meg az „egyenlő munkáért egyenlő bér” elvének gyakorlati átültetését, legalább azoknál az állami cégeknél, ahol a kormány ezt közvetlenül is megtehetné. Ezt várják el önöktől a magyarok, meg a választ a kérdésemre. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Államtitkár úr a szó. Parancsoljon!

BODÓ SÁNDOR pénzügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Képviselő Úr! A magyar kormány az ország minden egyes földrajzi térségére egyformán figyel, és a kérdésében megfogalmazott sugallatot én igazából vissza is utasítom, mert ilyenről szó sincs.

A területi különbségek mérséklése évtizedek óta a kormányzat egyik fontos feladata, és ennek próbál minél inkább meg is felelni. Engedelmevel néhány konkrét példát is ajánlok az ön figyelmébe. Az egyik nevezetesen a szabad vállalkozási zónák kialakítása, ami nyilvánvalóan ezekben a térségekben leginkább hatékony tud lenni.

A másik pedig, ami szintén nagyon nagy segítség volt ezeknek a települési önkormányzatoknak is, amelyekről ön beszél, ezeknek a térségeknek, 2010-ben sikerült rendezni az önkormányzatok adósságát, illetve elindult a „Magyar falvak”, illetve a „Modern városok” program, ami szintén nagyon nagy segítség.

De hogy a konkrét foglalkoztatásról is szóljak, egyértelműnek tűnik most már, azt hiszem, az ön számára is, hogy az országban nőtt a foglalkoztatottság, drasztikusan csökkent a munkanélküliség, és egyébként ez azt a térséget is érinti, amiről ön beszél.

Az adatok egyértelműen jól mutatják, hogy a képviselő úrnak konkrétan nincs igaza, hiszen a jelenleg is futó támogatási időszakban hazánk Dunától keletre fekvő területe nagyobb támogatásban részesült, mint a nyugati rész. A keleti országrészben több mint 16 ezer projektet támogattunk mintegy 3000 milliárd forint megítélt támogatással, amíg a nyugati országrészben 11 ezer projekt kap támogatást 2400 milliárd forint értékben. Ebből egyértelműen látszik tehát az a

kormányzati szándék, hogy a keleti részeken is nyilvánvalóan nagyon jól jön a segítség, és minden gazdasági intézkedés abba az irányba is mutat, hogy ez célba érjen és megvalósuljon.

Engedelmevel még néhány konkrét dolog, amellyel szintén, remélem, tudok segíteni abban, hogy meggyőzzem önt arról, hogy a kérdésfeltevése csak részben felel meg, az ön által megfogalmazottak csak részben felelnek meg a realitásnak, hiszen az elmúlt években a bruttó és nettó, valamint a reálbérek is folyamatosan emelkedtek, és ez egyaránt érinti azt a régiót is, amiről ön beszél. A területi statisztikai adatokat vizsgálva megállapíthatjuk, hogy az ön által említett keleti országrészben nincs ilyen értelemben lényeges lemaradás. A bruttó béreket tekintve az északmagyarországi, valamint a dél-alföldi régióban az országos átlagot meghaladó növekedés volt tapasztalható - mindemellett azt nyilván el kell ismerjük, hogy ott alacsonyabb volt az a szám, ahonnan sikerült indulni -, és az észak-alföldi régió bérnövekedése sem maradt el érdemben az országos átlagtól. Itt a növekedés arányáról adok most tájékoztatást önnek. Ebből tehát egyértelműnek tűnik, hogy a kormányzat egyértelműen odafigyel az ország keleti területeire is.

Az pedig, azt gondolom, nem egy ilyen viszonylag rövid kérdés-feleletnek az érdemi része kell hogy legyen, hogy megvitassuk, hogy egy országon belül bizony vannak földrajzi gazdasági eltérések, és ez nemcsak magyar sajátosság, hanem ez akár Olaszországban vagy akár Németországban is megvan. Az a fontos, hogy a kormányzat odafigyelése meglegyen ebben a kérdésben.

Nem szabad figyelmen kívül hagyni azt sem, hogy ezekben az említett országrészekben, a keleti részeken nagyon nagyon nagy és jelentős még mindig a közfoglalkoztatottak munkába bevonása, ami nyilvánvalóan megint egy fontos dolog, fontos intézkedés ezeken a területeken.

(14.40)

Természetesen látjuk és tudjuk, hogy ez csak időleges segítség lehet, de azt gondolom, ebben a helyzetben, ebben a térségben ez is mindenképpen egy előrevívó munka.

Azt is látni kell, hogy ebben a munkában most már egyértelmű értékteremtő tevékenység zajlik, és hiszem, hogy ez is felkészíti azokat az állampolgárokat arra, hogy majd a későbbiekben a versenyszférában a munkaerőpiacon is helyt tudjanak állni. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Viszonzásra visszaadom a képviselő úrnak a szót.

JAKAB PÉTER (Jobbik): Köszönöm szépen. Államtitkár úr, a választ nem tudom elfogadni, mert nem mond igazat. Ha igazat mondana, akkor ma ott tartanánk, hogy a sajobábonyi meg a kőszegi bolti eladó bére között nem nagyon lenne különbség. Ehhez

képest a valóság az, hogy az elmúlt két évben a borsodi és a magyar átlagbérek közötti különbség 20 százalékkal nőtt. Ez köszönhető többek között annak, hogy önök beavatkoznak a piaci viszonyokba. Ezzel önmagában nincs probléma, a probléma ott van, hogy rossz oldalon teszik ezt meg.

Beavatkoznak a piaci viszonyokba akkor, amikor olcsó ukránokat hoznak Magyarországra. Beavatkoznak a piaci viszonyokba akkor, amikor a rabszolgabérekért dolgoztató multikat hozzák versenyelőnybe a hazai vállalkozásokkal szemben. Beavatkoznak a piaci viszonyokba akkor, amikor a vállalkozók arra kényszerülnek, hogy pénzeket osszanak vissza a korrupciós politikusoknak, olyan pénzeket, amiből például béreket lehetne emelni.

Ennek az eredménye az, hogy nem érvényesül az egyenlő munkáért egyenlő bér elve, én pedig azt szeretném, ha érvényesülne. Azt szeretném, ha egy borsodi dolgozó nem feleannyiért dolgozna, mint egy győri. Vagy önök szerint egy borsodi melós feleannyit ér (Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.), mint egy fővárosi? Igen vagy nem? Szavazzanak! (*Taps a Jobbik soraiban.*)

ELNÖK: Kérdezem a tisztelt Házat, elfogadja-e az államtitkár úr válaszát. Kérem, szavazzanak! (*Szavazás.*)

A Ház a választ 111 igen szavazattal, 44 nem¹ ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Szabó Sándor, az MSZP képviselője, interpellációt nyújtott be a pénzügyminiszterhez: „**Az önkéntes nyugdíjpénztári megtakarításokat is úgy megvédi, ahogyan a magánnyugdíj-pénztári befizetéseket?**” címmel. A képviselő úr a szó.

SZABÓ SÁNDOR (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Akkor folytassuk! A múltkori szóbeli kérdésemre nem adott választ, bízom benne, hogy ma az interpellációmra már felkészült.

Nagyjából 24 óra alatt véreztették ki a lakás-takarékpénztárakat, 22 éve jól működő rendszerről van szó. Tették ezt, mint elmondtam a múltkor is, a családok évében, amit annyira hangoztatnak. Olyan bagatell indoklást fogalmaztak meg, hogy tulajdonképpen a lakás-takarékpénztárak nem igazán felelnek meg az otthonteremtési céloknak, egyébként ezek a lakás-takarékpénztárak extraprofitot termeltek, és olyan gyorsan kellett ezt mind végigvinniük, hogy nehogy esetleg még valaki új szerződéseket kössön. Most az a helyzet, hogy már tudjuk és látjuk, hogy nem lehet ilyen új szerződéseket kötni, a meglévőket sem lehet meghosszabbítani, innentől már tulajdonképpen csak egy tollvonás, hogy a meglévő támogatásokat is visszaveszik.

Azóta azért mindenféle hírek jelentek meg az önkéntes nyugdíjpénztárakról is. Nézzük, hogy kikről is és miről is van szó! Ma Magyarországon több mint 1,1

millió ember van, akinek van önkéntes nyugdíjpénztári befizetése, és csak a 2017. évben az egyéni számlán jóváírt önkéntes nyugdíjpénztári tagdíjbevétele 101 milliárd forint volt. Egyébként ez több mint 10 százalékkal több, mint a korábbi évben volt. Ha az összes szaldót nézem, azt látjuk, hogy a nyugdíjpénztárak teljes kezelt vagyona nagyjából 1400 milliárd forintra rúg, amelynek egyébként 59 százalékát az egyéni befizetések teszik ki. De ott vannak még egyébként az önkéntes egészség- és önszegélyező pénztárak is. Itt is a taglétszám meghaladja az egymillió főt. A pénztári szolgáltatások meghaladják az évi 50 milliárd forintot, aminek egyébként nagyobb része gyógyszer és gyógyászati segédeszköz vételárának támogatására megy el.

De ha visszatérünk a nyugdíjpénztárakra, benne is van a nevében, az önkéntes nyugdíjpénztárak, ahogy a nevük is jelzi, az egyének, az emberek saját elhatározásból indított, kezdeményezett megtakarítása, spórolása. Láthatjuk, hogy nagyon sok pénzről van szó. Érthető tehát az emberek félelme a nyugdíjpénztári befizetések lenyúlása, valamint a lakás-takarékpénztárak beszántása után, hogy erre is esetleg szemet vet-e a kormány.

Úgyhogy egyértelmű válaszokat várok, államtitkár úr. Változtatni akarják-e vagy fogják-e az önkéntes pénztárakat érintő szabályozásokat vagy sem? Békén hagyják-e az emberek saját akaratukból létrehozott megtakarításait? Rá akarják-e tenni a kezüket az önkéntes nyugdíjbefizetésekre is? Mi lesz a lakásfelújítások támogatásával? Mi lesz a társasházak felújítási alapjaival? Várom válaszát. (*Taps az ellenzéki pártok padsoraiban.*)

ELNÖK: Tállai András államtitkár úr a szó. Parancsoljon!

TÁLLAI ANDRÁS pénzügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Különleges volt az ön interpellációja, mert amit leírt, azt nem mondta el vagy nem akarta elmondani, ezért ha megengedi, néhány dolgot idéznék belőle, mert ilyen szavakat használnál, hogy kinyírás, kifarolás, zsarolás, lenyúlás. Ezek közül ön egyik kifejezést sem használta, úgy látszik, hogy saját maga nem ért egyet azzal az interpellációval, amit egyébként leírt.

Az interpellációja lényege, hogy riogatni akarja az embereket, a magyar embereket a tekintetben, hogy az önkéntes magánnyugdíjpénztárt az állam el akarja tőlük venni és saját céljaira, nem az emberek céljaira fordítani.

Ezt természetesen a kormány nevében visszautasítom. Szeretném megnyugtatni azokat az embereket, ahogy ön is elmondta, azt a több mint egymillió embert, akinek ilyen megtakarítása van, hogy ennek a szabályozása nyilvánvalóan nem fog változni, és semmi köze nincs a lakás-takarékpénztári állami támogatás

¹ Jakab Péter tévesen szavazott.

megvonásának az önkéntes nyugdíjpénztárak rendszerének változtatásához. Ezt egyébként egy 1281. számú, 2010-es kormányhatározat is kimondja, amelynek 1/b. pontja kimondja, hogy az állami pillér mellett fenn tartja és erősíti az önkéntes befizetésen alapuló önkéntes kölcsönös nyugdíjbiztosító pénztárakat.

Tehát a kormány megalakulásakor 2010-ben teljesen egyértelművé tette, hogy nem kíván változtatni, sőt erősíteni szeretné az emberek öngondoskodási hajlamát, ezért van az, hogy ezen befizetésekre 20 százalékos adójóváírás vonatkozik. Az önkéntes nyugdíjpénztáraknak és az egészség- és önszegélyező pénztáraknak összesen több mint kétmillió tagja van, és jelentős vagyonnal rendelkeznek, amely az emberek számára megnyugtató hozamot hoz, és a pénzüik, miután saját maguk gazdálkodnak vele és felügyelik ezen alapokat, rendszereket, ezért nyilvánvalóan ezek a pénzek biztonságban vannak.

Tisztelt Képviselő Úr! Több kérdést tett föl interpellációja végén. Ha megengedi, akkor én ugyanebben a stílusban, ahogy ezt ön felteszi, válaszolnék mindegyikre. Tehát: mikor teszik rá a kezüket az önkéntes nyugdíjbefizetésekre? Válaszoltam, nem teszik rá, a kérdés is értelmetlen. Békén hagyja-e az állam az emberek saját akaratukból létrehozott megtakarításait? Abban a stílusban, ahogy ön kérdezi: békén hagyja, mindig is egyébként békén hagyta, a Fidesz-kormány az emberek saját megtakarítását sosem bántotta és változtatta.

Változtatni akarják-e, fogják-e az önkéntes pénztárakat érintő szabályozást, rá akarják-e tenni a kezüket? Nem akarják, nem fogják. Ahogy mondtam, 2010-ben a kormány kimondta, nemhogy nem akarja változtatni, hanem erősíteni szeretné az öngondoskodást. Mi lesz a lakásfelújítások támogatásával, mi lesz a társasházak felújítási alapjaival? Ez a szabályozás nem változik, a lakás-takarékpénztári rendszernek az állami támogatási része változott, a társasházi szabályozás nem fog változni.

Az utolsó kérdése: a jövőben tényleg csak az állam támogatást lakásvásárláshoz, aki gyereket is vállal? Azt tudom mondani önnek, hogy tényleg. (Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.) Mindez azért van, mert a kormány számára elsők a családok, a magyar családok.

Köszönöm szépen. (Taps a kormánypartok soraiban.)

ELNÖK: Kérdezem képviselő urat, elfogadja-e a választ.

SZABÓ SÁNDOR (MSZP): Nem fogadom el a választ, államtitkár úr, de ha hiányolta, akkor mondom: lenyúlták a magánnyugdíjpénztári befizetéseket, 3000 milliárd forintról van szó. Megzsarolták utána az embereket, hogy menjenek vissza az állami rendszerbe, mert ha nem mennek vissza, akkor nem fognak kapni nyugdíjat. Mondom én, államtitkár úr, nem kell nekem fölhívja a figyelmemet erre egyébként, de köszönöm szépen, hogy megerősített ebben.

(14.50)

És ha arról szól a történet, hogy önök meg akarják védeni, mint ahogy egyébként mindig is meg akarták védeni akár a lakás-takarékpénztárakat, akár a magánnyugdíjakat, akár az önkéntes befizetéseket, akkor erre sajnos azt kell mondjuk, hogy ez nincs így. Látjuk, hogy hogyan nyúlták le a 3000 milliárdot, láttuk, hogy hogy szántották be a lakás-takarékpénztárakat. Miért gondolja azt, államtitkár úr, hogy önöknek bármit is elhisznek ezek után az emberek? Nem tudom elfogadni a választ. (Taps az MSZP soraiban.)

ELNÖK: Kérdezem a tisztelt Házat, elfogadja-e államtitkár úr válaszát. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

A Ház a választ 106 igen szavazattal, 38 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Előfordul, hogy a forgatókönyvben elírás szerepel, vagy néha a levezető elnök rosszul olvassa fel azt, amit lát, de most nem ez a helyzet következik. Tehát amit most fel fogok olvasni, az szó szerint így szerepel, a képviselő úr akaratának megfelelően, a jegyzőkönyvben, illetve a forgatókönyvben. Varju László, a DK képviselője interpellációt nyújtott be az emberi erőforrások miniszteréhez: „**Nem inkább segíteni kellene, mint megosztani az otthonápolókön?**” címmel. (Derűltség.) Ha senki sem érti, meg kell keresni azt a készüléket, ahol a hiba van; nem az enyémekben van. Parancsoljon, képviselő úr!

VARJU LÁSZLÓ (DK): Köszönöm szépen. Megpróbálom elnök úr készülékét is helyes irányba állítani, és akkor működni fog ez a történet.

Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Úgy látom, önök végre rájöttek arra, hogy az otthonápolók nemhiába küzdöttek velünk együtt azért, hogy ezen a helyzeten változtassanak. Ha jól látom, akkor új államtitkárt jelöltek ki erre a területre. Éppen ideje volt itt az emberváltásnak, mert az új állásponthoz valóban új képviselő kell.

Ezzel együtt az önök döntése elég népmeseire sikerült, azaz hoztak is, meg nem is. Emeltek azoknak, akik a beteg gyermekeiket ápolják, és nem emeltek azoknak, akiknek a beteg hozzátartozójuk már nagykorú. Önök most is azt csinálták, amit a történelmi elődök: az „oszd meg és uralkodj” elv alapján azt akarták elérni, hogy az otthonápolók érintettjeit, őket megosszák. Hát, tisztelt államtitkár úr, jelzem önnek, hogy ez nem sikerült. Önök azt gondolják, hogy elhallgattathatják az otthonápolókat, azoknak egy részét, hogy el tudják hallgattatni az egészet is. Súlyos tévedésben vannak.

De ahelyett, hogy most belemennék, milyen alapon tesznek önök különbséget beteg ember és beteg ember ápolása között az életkor alapján, inkább feltennék önnek egy kérdést. Mondják, mennyi nyugdíja lesz annak, aki a gyereket ápolja a hét minden napján, reggeltől estig?! És mennyi nyugdíja lesz annak, akinek nem kiskorú az ápolott embere? Éppen ezért mennyi

nyugdíja lesz neki? Megmondom én önnek, kedves államtitkár úr: semmi. Éppen ezért önöknek ezen a helyzeten változtatni kell. Nem véletlen, hogy mi, európai magyarok (*Derültség, moraj.*) kezdettől fogva követeljük, hogy az otthonápolást mint foglalkoztatási jogviszonyt a munka törvénykönyvében rögzítsék, mert a munka törvénykönyve nem tesz különbséget ember és ember, élet és élet között. Csak a munka törvénykönyve módosítása garantálja azt, hogy önök ne hagyják a kiszolgáltatott embereket az út szélén, ne hagyjanak ott 33 ezer embert. Tisztelt uraim, ha telik a Várba költözésre, akkor jusson az otthonápolókra is! (*Taps a DK soraiban.*)

Ellentétben önökkel, én meglátogattam azokat az embereket, és eljöttem hozzám, akik az érintettek. (*Zaj, közbeszólások.*) Önök pénteken sem beszéltek velük, és ellentétben önökkel, kérdezem újra és újra, hogy ezt a fizikailag és lelkileg megterhelő munkát hajlandók-e, képesek-e elismerni. De önök pillanatnyilag az Orbán-csomagba gyűjtött megszorításaik eredményeként, úgy tűnik, hogy még ettől is ódzkodnak, még az otthonápolóktól is sajnálják. Köszönöm szépen, elnök úr, talán sikerült. (*Taps a DK soraiban.*)

ELNÖK: Azt most értelmesen tudta elmondani, képviselő úr, hogy mit akar kérdezni, csak a kérdés címe nem volt a magyar nyelv szabályai szerint való, ezért bátorkodtam ezt megvilágítani. Fülöp Attila államtitkár úré a szó.

FÜLÖP ATTILA, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Azt gondolom, hogy annak az 50 ezer családnak az ügye, akiről most szó van, méltó vitát és méltó hangnemet érdemel. Én tényleg szakmai alapon szerettem volna válaszolni, de a népmesei motívumok, a rengeteg tárgyi tévedés és az egyébként politikai hangulatkeltésre használt ügy kapcsán mégiscsak maradnék az objektivitás talaján. De engedje meg, képviselő úr, hogy három bekezdéssel vezessem fel a mondandóm.

A kétezres években a magyar költségvetésben három év volt, amikor nem emelkedett az ápolási díj összege, egy forinttal sem: ez az a három év volt, amikor ön államtitkárként működött a Nemzeti Fejlesztési és Gazdasági Minisztériumban. (*Taps és derültség a kormánypárti oldalon.*) Miután 2010 előtt a fejlesztések összehangolásáért ön felelt, abban az időszakban az ápolási díjon otthon lévők számára semmilyen koherens koncepció nem készült, hogy mivel lehetne az ő helyzetükön valóban javítani. Egy számot engedjen meg előljáróban: 2005-től a legmagasabb mindenkori ápolási díj összegének a növekedése 2010-ig 15 százalékos volt, 2010-től pedig a mostani kormánydöntéssel együtt 270 százalékos. Tehát 15 százalékos és 270 százalékos a különbség. (*Nagy zaj, közbeszólások.*)

Bár itt nem hangzott el, de az írásban megküldött anyagban a tüntetésen való részvételt is említi a kép-

viselő úr, és az előbb említette, hogy európai magyarokként hogyan gondolnak erre. Én azt gondolom, hogy emberi és európai mércével is mércén alulinak minősíthető az, hogy ilyen ügy kapcsán összehívott bármilyen tüntetésen a magyarok kétharmados többségével megválasztott miniszterelnök képét ütlegetik hivatalos program keretében.

De engedje meg, hogy a többi tárgyi tévedésre is válaszoljak, és objektív módon felhívjam erre a figyelmét. Az ápolási díj összege 2011 óta valóban többször emelkedett, az ellátott hozzátartozók állapotától függően eltérő mértékben. Idén januártól pedig a tartósan beteg gyermeküket legalább húsz éven át otthon gondozó nyugdíjasok havi 50 ezer forint kiegészítő támogatást kapnak, illetve a bruttó díjából nyugdíj járulékot is fizet az állam, így az érintettek nyugdíjjogosultságot is szereznek, az előbb elhangzottakkal ellentétben. A családtagjaikat gondozó, ápoló hozzátartozók támogatása érdekében döntött a kormány egy új ellátási forma, nevezetesen a gyermekek otthongondozási díjának bevezetéséről, és emellett az ápolási díj további emeléséről. Ezt a döntést egyidejűleg tette meg a kormány.

Az elhangzottakkal ellentétben volt együttműködés és volt tárgyalás civil szervezetekkel. Én magam is augusztustól kezdődően mind a MEOSZ-szal, mind a többi öt nagy fogyatékosügyi szervezettel tárgyaltam, és amit ők javasoltak, az részben beépítésre került. Legutoljára az elmúlt hét péntekén az Országos Fogyatékosügyi Tanács keretében volt szó erről a témáról. A gyermekek otthongondozási díja bruttó 100 ezer forint lesz.

Azoknál a családoknál viszont, amelyeknél több önellátásra képtelen gyermek van, ennek a másfélszerese, 150 ezer forint lesz ennek a díja. Képviselő úr is megemlíti, hogy a nagykorú gyermekek ápolása milyen megterhelést jelent a család életében. Éppen ezért szeretném hangsúlyozni, hogy kortól függetlenül, nagykorúságában is jár a megemelt díj. Úgy látszik, ez elkerülte eddig a figyelmét.

S hogy egy népi bölcsességhez visszatérjek, az ismétlés és a tudás között mégiscsak van összefüggés, úgyhogy ezt a két számot hadd mondjam még egyszer: 2010 óta 270 százalékkal emelkedett a legkiemeltebb ápolási díj, ez az előző öt évben 15 százalék volt. Köszönöm, hogy meghallgatott. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Kérdezem képviselő urat, hogy elfogadja-e a választ.

VARJU LÁSZLÓ (DK): Köszönöm szépen. Tisztelt Államtitkár Úr! Úgy látom, a szövegrő ugyanaz maradt, és éppen ezért téved is, mert tüntetéseket kever össze. De most inkább az a lényeg, hogy a 15 százalékos emelésük annál a 33 ezer embernél, akiket magukra hagynak, egy csomag pelenka árát sem éri el. Éppen ezért állunk ki a 33 ezer ember mellett. (*Taps a DK soraiban.*)

Nem hallottam dátumot öntől, államtitkár úr, arra, hogy mikor fogják az ehhez szükséges jogszabályokat két nap alatt átnyomni a parlamenten, amikor önök úgy akarják. Ha pedig nem akarják, akkor létrehozhatnak egy bizottságot. Önök újra és újra a 33 ezer emberről beszélnek, és őket hagyják ott az út szélén.

Felhívom figyelmüket, hogy Európában az otthonápolás az munka. Az a kérdés, hogy önök hol vannak. Önök nem Európában ezzel a döntéssel. Ezért nem fogadom el a választát. *(Taps a DK soraiban.)*

ELNÖK: Kérdezem a tisztelt Házat, hogy elfogadja-e államtitkár úr választát. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

A Ház a választ 109 igen szavazattal, 37 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

(15.00)

Hohn Krisztina, az LMP képviselője, interpellációt nyújtott be az innovációért és technológiáért felelős miniszterhez: **„Milyen intézkedéseket tesznek a hulladékgazdálkodási közszolgáltatás további drasztikus leépülésének megállítása érdekében”** címmel. Képviselő asszonyé a szó.

(Az elnöki széket dr. Latorcai János, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

HOHN KRISZTINA (LMP): Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! A hulladékgazdálkodás országszerte egyre komolyabb, napi szintű működési problémákkal küzd. Jól látható, hogy a családok, ingatlanhasználók színvonalas, jól szervezett és pontos közszolgáltatás mellett hajlandóak lennének részt venni ebben a tevékenységben. Nem elfogadható, hogy hazánkban ez az ágazat is folyamatosan leépülőben van.

2012-es szinten éppen akkor, amikor a regionális hulladékgazdálkodási rendszerek kerültek beüzemelésre, befagyasztották a közszolgáltatási díjakat, elvették az önkormányzatok díjmegállapítási jogát. Nincs fedezet az amortizációra, a nemzeti hulladékgazdálkodási vagyoni folyamatos felélése folyik. Több lépcsőben, a hulladéktörvény módosításának révén elvonták az ágazattól a termékdíjbevételeket, ezeket egyébként emelték is. Új adókat, járulékokat, díjakat vezettek be. A közszolgáltatást ellátó járművek e-útdíjat, energiaszolgáltatókra kirótt jövedelemadót, hulladéklerakási járulékot, felügyeleti díjat fizetnek.

A szigorú és következetes ellenőrzés és észszerű szabályozás helyett megszüntették a versenyt a hulladékpiacon, állami lett a hulladék is. Megbukott az Országos Hulladékgazdálkodási Ügynökség az újonnan létrehozott NHKV Zrt. gazdasági társasági formában. Mégis hatóságként viselkedik, újraelosztási központként működik, de a valódi szakmai koordinációt, amire szükség lenne, azt nem látja el. A hulladékgazdálkodás új szereplői több mint évi 2 milliárd forint pénzt emésztenek fel, miközben hizlalják a bürokráciát a közszolgáltatók szintjén is.

Az NHKV Zrt. képtelen megoldani a pontos számlázást, de ha ezt meg is oldaná, a lakosságtól már régen nem folyik be közszolgáltatási díjakon keresztül a működéshez, felújításokhoz, fejlesztésekhez szükséges bevétel. Nem alakult ki a hulladékudvarok, újrahasználati központok, lombhulladékbontók, komposztálók jól működő hálózata. Megoldatlan az építési hulladékok, a háztartási veszélyes hulladékok kezelése. A központosítás és az önkormányzatok kiszorítása révén a helyi közösségekre épülő hulladékkezelés lehetőségétől csak távolodunk.

A kormányzat nem ismeri el az átgondolatlan beavatkozásokkal kapcsolatos felelősségét, nem biztosítja folyamatosan az ágazat hiányzó pénzügyi forrását, amely a közszolgáltatók és a koordináló szervezet szintjén is eladósodott. Magyarország a „Te szedd!” mozgalom ellenére drámai módon illegális hulladéklerakás révén válik egy szeméttárolóvá, mert az ellátórendszer önhibáján kívül képtelen megbirkózni a kötelező közfeladattal. Nincs megfelelő, a hatáskörrel rendelkezők által rendszeresen megtartásra kerülő, összehangolt ellenőrzés, a tetten ért elkövetők szankcionálása is rendkívül csekély. Köszönöm szépen. *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelettel köszöntöm képviselőtársaimat, és tájékoztatom a tisztelt Házat, hogy az elhangzott interpellációs kérdésre a választ Cseresnyés Péter államtitkár úrtól fogjuk hallani. Parancsoljon!

CSERESNYÉS PÉTER innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Asszony! Meg kell állapítanom, hogy ön valótlannal állítja, magyarul: nem mond igazat arról, hogy egy teljes gazdasági szektor működésképtelenné vált. Ezt a kijelentését vissza kell utasítanom, ugyanis szemben önökkel, a kormány a hulladékgazdálkodás kérdését is abból a szempontból közelíti meg, hogy mi szolgálja az emberek érdekeit a legmegfelelőbb módon.

Lehet, hogy képviselő asszony nem ért egyet ezzel, de a magam részéről úgy gondolom, hogy az emberek közterheit csökkenteni hasznos és szükséges kormányzati intézkedés. Ez történt 2012-ben több lépcsőben, különösen akkor, ha egy szektorszinten összességében nyereségtermelésre képes, ám rosszul megszervezett közszolgáltatás ellátói kívánják ráterhelni saját fejlődési költségeik jelentős részét a fogyasztókra. A rezsicsökkentés kiterjesztése a hulladékgazdálkodási közszolgáltatási díjra ennek elejét vette, csökkentve a magyar családok kiadásait.

Az NHKV Zrt. a hulladékgazdálkodási közszolgáltatás egészségítése, az önfenntartó országos hulladékgazdálkodás kialakítása, a rezsicsökkentés eredményeinek fenntartása érdekében jött létre. Ma az NHKV Zrt. a közszolgáltatók számára befolyó közszolgáltatási díjból fizet szolgáltatási díjat. Az ön által kifogásolt egyéb intézkedések, a környezetvédelmi termékdíj átalakítása, a lerakási járulékok, az EKÁER-

rendszer a minden piaci szereplőre érvényes gazdaságfehérítő intézkedések közé tartoznak, illetve azt a célt szolgálják, hogy Magyarországon minél nagyobb legyen a hasznosított és minél kisebb a lerakással ártalmatlanított hulladék aránya.

Nem mi mondjuk, hanem az OECD vonatkozó jelentése állapítja meg, ahogy ma már ez elhangzott, hogy 2015-re a lerakással ártalmatlanított hulladék aránya 81 százalékról 54 százalékra csökkent, az újrahasznosított hulladék aránya pedig 2016-ra közel megháromszorozódott, elérte a 35 százalékot. A kormány, ahogy eddig, úgy a jövőben is, a hazai mutatók további javításán és a közszolgáltatás szervezettsége színvonalának emelésén dolgozik. Ennek jegyében kiemelt figyelmet fordított az NHKV Zrt., a Zöld Híd Kft. finanszírozási felvetéseinek vizsgálatára is. A Zöld Híd Kft. azonban információim szerint a felülvizsgálat során semmilyen módon, semmilyen dokumentummal, jogi vagy gazdasági bizonyítékkal nem tudta alátámasztani a többletforrásigényét. Ehelyett inkább úgy döntött, hogy a lakosság rovására felfüggeszti a szolgáltatást.

Az ilyen esetekre is rendelkezésre állnak azonban a jogszabályban rögzített eszközök és eljárások. Amennyiben egy közszolgáltató a gazdálkodásának nehézségei miatt nem tudja ellátni vállalt feladatát, akkor, ha az érintett önkormányzatok kéri, az Országos Katasztrófavédelmi Főigazgatóság közérdekű közszolgáltató kijelölésével gondoskodik a hulladék elszállításáról. Ennek szükségessége egyedül a Zöld Híd esetében merült fel most. Nem először fordul elő, hogy a kormánynak meg kell oldania egy ellátórendszer működési problémáit, azonban ön is tudja, az emberek is tudják, hogy az ilyen helyzetekre eddig is minden esetben megtaláltuk a megfelelő megoldást, és a következő időszakban is meg fogjuk találni a megfelelő megoldást. Köszönöm a figyelmüket és kérem válaszuk elfogadását. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Kérdezem képviselő asszonyt, elfogadja-e az államtitkári választ. Parancsoljon!

HOHN KRISZTINA (LMP): A választ nem fogadom el. Nem az volt a kérdésem, és nem érzem azt, hogy választ kaptam volna a kérdésre. Azt szerettem volna hallani öntől, államtitkár úr, hogy felülvizsgálják-e ezeknek a cégeknek a működését, és amennyiben forráshiánnyal küzdenek, önök segítenek-e nekik. Nem hiszem, hogy az a megoldás, hogy a katasztrófavédelem fogja megszervezni a szemétszállítást, és szót sem ejtettem a Zöld Híd Kft.-ről. De mondhattam volna őket is, mert ahogy most először ők, később majd mások lesznek azok, akik nem fogják tudni megoldani ezt a helyzetet. Köszönöm szépen. *(Taps az LMP soraiban. - Balla György: Nem akarják.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Ház! Mint halhattuk, képviselő asszony nem

fogadta el az államtitkári választ. Kérdezem ezért önöket, elfogadják-e azt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 108 igen szavazattal, 36 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Burány Sándor képviselő úr, a Párbeszéd képviselője, interpellációt nyújtott be a pénzügyminiszterhez: „**Miért szántották be a lakástakarékokat anélkül, hogy lenne helyette valami más?**” címmel. Burány Sándor képviselő úr a szó. Parancsoljon!

BURÁNY SÁNDOR (Párbeszéd): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Az Országgyűlés múlt heti ülésén rekordgyorsasággal szüntette meg a lakástakarékok állami támogatásának rendszerét. A piacon hasonló megtakarítási termék nincs, a CSOK és a Rogán Antal fémjelzte lakáslottó nem nyújt alternatívát azoknak a fiataloknak és időseknek, akik nemcsak új lakások vásárlására, hanem lakások felújítására is használhatnák a megtakarított összeget.

Az Országgyűlés döntése azért is felelőtlen, mármint a többség döntése, mert a magyar lakások minősége rendkívül aggasztó. Sőt, egy nemrégiben publikált jelentés szerint ma Magyarországon 1,5 millióban élnek olyan lakásban, amellyel súlyos lakásminőségi problémák vannak. A 4,4 millió magyarországi lakóingatlan nagyjából 80 százaléka - ismétlem, 80 százaléka - nem felel meg a korszerű műszaki és energetikai szempontoknak. Ez a magyarok többségének lakhatási költségeit és életminőségét különösen rosszul érinti.

(15.10)

A lakástakarékok állami támogatásának megszüntetése helyett tehát szükség lenne egy olyan alternatívára, amely segíti a fiatalok lakhatáshoz jutását és a lakások felújítását is. Új konstrukció bevezetését követeli a Bankszövetség is. Azt kéri, hogy szakmai egyeztetés alapján legyen lehetőség olyan új konstrukció mihamarabbi közös kialakítására, amelyben a magyar családok, a gazdaság és az állami költségvetés közös érdekeit szolgálva, az állami támogatás a legjobb hatásfokkal működhetne hosszú távon is. Erre most, úgy tűnik, nincs lehetőség. De talán államtitkár úr a válaszában meg tud nyugtatni bennünket, hogy valamilyen azért gondolkodnak.

Kérdezem tehát államtitkár úrtól a következőket. Miért szántották be a lakáskasszarendszert anélkül, hogy másik lakástámogatási rendszerrel támogatnák azokat a fiatalokat, akik nem képesek vállalni a CSOK-ot, vagy nem akarnak részt venni a Rogán-féle zavaros lakáslottóban, illetve azokat, akik szerették volna felújítani lakásukat? Mivel készül a kormány ezeknek a rétegeknek, ezeknek az embereknek a támogatására, megsegítésére? Várom válaszát. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a Párbeszéd soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A képviselő úr elhangzott interpellációjára a választ Tállai András államtitkár úrtól fogjuk hallani. Parancsoljon, államtitkár úr!

TÁLLAI ANDRÁS pénzügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Talán érdekesnek, furcsának, de leginkább hiteltelennek nevezném az ön interpellációját a tekintetben, hogy ön a lakáshelyzet miatt aggódik, hiszen, ha megengedi, válaszomban visszatérnék arra az időre, amikor ön állami vezető volt, államtitkár volt, miniszter volt, hogy mit tettek önök a lakáshelyzet - idézőjelben - „javítása” érdekében.

De előtte elmondom, hogy 1998-tól kezdődően az Orbán-kormány olyan átfogó támogatáspolitikát dolgozott ki, amely több százezer ember lakhatási körülményein tudott javítani. Hogy miről szólt ez a rendszer? Kamattámogatási rendszert vezettünk be, személyijövedelemadó-kedvezményt vezettünk be, adóvisszatérítési támogatást, illetékkedvezményt, illetve illetékmentességet. És most jönnek önök, 2002 után: 2003-tól a szocialista kormány a lakáshitelek jogszabályi feltételeit jelentősen megszigorította; szigorította a kedvezményes kamattámogatás igénybevételeit; először szigorította az szja-kedvezményt, majd 2007-ben teljes egészében meg is szüntette. Aztán mi lett ennek a következménye? Az lett a következménye, hogy nem tudott államilag támogatott, forint-alapú hitelhez jutni a magyar család, aki szeretett volna lakáshelyzetén javítani. Ehelyett viszont több millióan választották a devizahitel-rendszert. Önök beletolták az embereket egy államilag támogatott, forint-alapú lakáshitelrendszerből a devizahitelezés rendszerébe, amelynek az lett a következménye, hogy 25-szörösére nőtt a devizahitel-állomány az önök kormányzása alatt. De nem elég, hogy az embereket ilyen reménytelen helyzetbe taszították - persze, ami később a válság idején derült ki -, még megszüntették a lakáscélú támogatási rendszert és az úgynevezett szocpolt is, hogy végleg ne legyen állam által semmilyen támogatás az emberek számára.

Na, most jön a Fidesz 2010-ben rendbe tenni a devizahitelezés problémáját (*Derűtség és moraj az ellenzéki pártok soraiban.*) és elkezdni a lakhatási nehézségek felszámolását. Ezért olyan otthonteremtési programot kellett a Fidesznek kidolgoznia, amely nem termeli újra a fizetésképtelen hiteladósok körét, és valóban minőségi javulást hoz a lakhatás terén. Ezt természetesen nem lehet egyszerre bevezetni, ezt több lépcsőben szükséges. Mindenesetre az első eredmények már érezhetőek, hiszen 90 ezer család vette igénybe a családi otthonteremtési kedvezményt, az államnak ez 250 milliárd forintjába került.

Az ön által annyira visszasírt lakástámogatási rendszer, amely nem volt hatékony és nem volt eredményes, és nem segített valóságban az embereknek, ehelyett a CSOK és az új otthonteremtési program már ezt teszi, és ezt bizonyította is. És az is valós, amit a kormány mondott, hogy a lakástámogatási rendszer

megszűnésével felszabaduló forrásokat a CSOK-ra fogja áthelyezni, hiszen a kormány már döntött abban, hogy a kétgyermekes családok is igénybe vehetik 10 millió forint értékig a kedvezményes kamattámogatású kölcsönt, a háromgyermekeseknek pedig 15 millióra emelkedik ez az összeg.

Ez az első lépés, ezt követni fogják következő lépések. Egyetlen cél van: a magyar családok lakhatási nehézségein hatékonyan javítani. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypárti padsorokban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Megkérdezem Burány Sándor képviselő urat, hogy elfogadja-e az államtitkári választ. Parancsoljon, képviselő úr!

BURÁNY SÁNDOR (Párbeszéd): Köszönöm a lehetőséget, elnök úr. Nézze, Tállai államtitkár úr, amikor én államtitkár voltam, akkor volt lakás-takarék-pénztár, most, amikor ön az államtitkár, most nincs. (*Közbeszólások a kormánypártok soraiból: De van!*) Nincs állami támogatása (*Folyamatos zaj. - Az elnök csenget.*), ha már az állami támogatást kéri számon államtitkár úr tőlem.

Amikor én miniszter és államtitkár voltam, akkor 160 forint volt a svájci frank, most több mint 200 forint, amikor ön államtitkár. Mert valóban, önök jöttek 2010-ben, és tönkretették a forintot, és aztán volt képük úgy segíteni a devizahiteleseken, hogy piaci alapon forintosították ezeket a hiteleket, ahelyett, hogy a felvételtől, amikor én államtitkár voltam, azon az árfolyamon kárpótolták volna a devizahitelesek. (*Moraj.*)

Az önök családtámogatási rendszere azért torz, mert egyetlenegy modellben gondolkodnak. Azt én nem kifogásolom, hogy önök ezt a rendszert támogatják. Azt kifogásolom, hogy a többit meg megszüntetik.

Ez szégyen, államtitkár úr! Nem fogadom el a választ.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A képviselő úr nem fogadta el az államtitkári választ. Kérdezem önöket, elfogadják-e azt. Kérem, szavazzanak! (*Szavazás.*)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 106 igen szavazattal, 35 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta. (*A képviselők egy része távozik az ülésteremből.*)

Képviselőtársaim! Nincs vége az interpellációk időszakának! Tisztelt Országgyűlés! Németh Zolt képviselő úr, a Fidesz képviselője, interpellációt nyújtott be a külgazdasági és külügyminiszterhez: „**Mit tervez tenni a magyar kormány a Kárpátaljai magyarok elleni ukrán támadások ügyében?**” címmel. Németh Zolt képviselő úr a szó. Parancsoljon!

NÉMETH ZSOLT (Fidesz): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Ház! A hétvégén Kárpátalján jártam, megyei és magyar vezetőkkel egyaránt találkozhattam, és az elmúlt hónapokban tapasztaltak alapján sajnálattal kell megállapítani, hogy

a magyar-ukrán kapcsolatok harmincéves mélypont-ra jutottak.

Magyarország 1991 óta a leghatározottabban támogatja Ukrajna euroatlanti csatlakozását, támogatjuk az EU-ukrán társulási megállapodást, a vízummentességet, kiálltunk Ukrajna területi integritásának védelme mellett, közösen az uniós partnereinkkel megszavaztuk az Oroszország elleni szankciókat, vezetőikeinken gázt szolgáltatunk, ukrán gyerekeket láttunk vendégül hazánkban. Ennek fényében cserben hagyásnak, a kárpátaljai magyarok jogai sárba tiprásának lehet értékelni az azóta megtett ukrán lépéseket.

A tavaly szeptemberi oktatási törvény kapcsán, amely korlátozni kívánja az Ukrajnában élő kisebbségek szerzett jogait, a Velencei Bizottság több ajánlást is megfogalmazott. A NATO, az Európa Tanács főtítkára, maga az Európai Tanács és kérte az ukrán féltől az ajánlások megfogadását. Azt hinnénk, hogy a nagy nemzetközi nyomásnak és a kétoldalú párbeszédnek köszönhetően valamelyest javul a helyzet, de sajnos épp az ellenkezőjét kell megállapítanunk. Elég itt arra gondolni, hogy titkosszolgálati módszerrel készítették felvételeket a beregszászi konzulátuson, amit kölcsönös kiutasítások követtek. Katonákat telepítenek Kárpátaljára, laktanyákat építenek; az ukrán törvényhozásban zajlik az új nyelvtörvény vitája, amely egyetlen hivatalos nyelvvé az ukránt tenné, a nyelvi bűncselekmény tényállását bevezeti, nyelvrendőrséggel egyetemben.

(15.20)

Sőt, a kárpátaljai magyarok immáron nemcsak jogi szempontból vannak veszélyben, hanem fizikai értelemben is. A Mirotrovec nevű szélsőjobboldali ukrán portál ugyanis nyilvánosságra hozta több száz olyan kárpátaljai magyar személyes adatait, akik szerintük magyar állampolgárságot kaptak, és ezzel véleményük szerint megsértették az alkotmányt. A listán egyébként Ukrajna ellenségeként Szijjártó Péter, a magyar külügyminiszter neve is megjelent.

Hol a határ? Mindez nem méltó egy olyan országhoz, amely NATO- és európai uniós célokat tűz ki. A kárpátaljai magyarok folyamatos megfélemlítés alatt állnak, ellenségként vannak beállítva. A magyarok listázásával, nem gondolja-e, államtitkár úr, hogy új szintet ért el az ukrán magyarellenes politika? Mít lehet tudni a Mirotrovec portál háttéréről? *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.)* Mít tervez a kormány, hogy a külügyminiszter személyiségi jogait is megvédje? Kérem válaszát. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A válasza Mr. Menczer Tamás államtitkár úrnak adok szót, parancsoljon!

MENCZER TAMÁS külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Köszönöm a téma-

és kérdésfelvetését. Önnek kétségkívül igaza van, a helyzet súlyos Kárpátalján.

Szijjártó külügyminiszter úr a legutóbb múlt héten tárgyalt Pavlo Klimkin ukrán külügyminiszterrel és tárgyalt Jens Stoltenberg NATO-főtítkárral is. De mielőtt ezekre a tárgyalásokra rátérnék, valóban én is szeretnék néhány mondatot mondani a részben már ön által is felsorolt megfélemlítésről, jogfosztó lépésekről, mert bár sokat beszélünk ezekről, soha nem lehet eleget.

Valóban, az oktatási törvény volt az első lépés, itt elvették az anyanyelven tanulás jogát. Aztán a nyelvtörvényt már első olvasatban elfogadta az ukrán parlament, a szándék világos: az oktatás után a közigazgatásban, a médiában, a kultúrában is szeretnék a nemzetiségi nyelvhasználatot visszaszorítani. A KMKSZ ungvári irodáját kétszer próbálták felrobbantani, másodsor sajnos sikerrel jártak. Titkosszolgálati akciót hajtottak végre a beregszászi főkonzulátusunkon, és valóban, itt van a Mirotrovec szélsőséges honlap, amit képviselő úr is említett. Itt listázzák a magyarokat, Ukrajna ellenségének nyilvánítják őket. Több mint 500 név van ezen a listán, és kétségkívül a magyar külügyminiszter is rajta van, de ennél talán, sőt egészen biztosan fontosabb az, hogy rajta kívül még több mint 500 másik kárpátaljai magyar.

Szeretnék emlékeztetni arra, hogy korábban többeket meggyilkoltak azok közül, akiket ez a szélsőséges honlap listázott és akiknek a személyes adatait közzétette. Egyébként, bár ez a honlap saját állítása szerint független, szeretném felhívni a tisztelt Ház figyelmét arra, hogy az alapítója, Heorhij Tuka jelenleg is kormányzati tisztséget, pozíciót tölt be, ő a megszállt területekért felelős miniszter helyettese Ukrajnában. Tehát állami támogatással zajlik a magyarság elleni fellépés.

Arról is beszélni kell, hogy az ukrán parlament honlapján petíciót indítottak, aláírást gyűjtöttek a magyarok deportálása érdekében. Annak örülünk, hogy ez a petíció már nincs ott a parlament honlapján, de hogy egyáltalán odakerülhetett, és nem azonnal léptek fel ellene, az elfogadhatatlan.

Szijjártó Péter külügyminiszter tehát, tisztelt képviselő úr, a múlt héten tárgyalt Pavlo Klimkin ukrán külügyminiszterrel, és mindezek ellenére, mind ezen lépések ellenére kezdeményezett a magyar külügyminiszter, és egy kisebbségvédelmi egyezmény tervezetét adta át az ukrán kollégájának. Ebből három pontot szeretnék kiemelni. Az első: a kormányok tartózkodnak olyan politika folytatásától, amelyek egy nemzeti közösség asszimilációjához vezetnek. A második: a kormányok tartózkodnak olyan politikától, amely egy-egy térségben megváltoztatná a nemzetiségi összetételt. A harmadik: az egyezmény szabad nyelvhasználatot biztosítana a nemzetiségeknek a vallásgyakorlás, a kultúra, az oktatás és a közigazgatás területén.

Minderről természetesen a magyar külügyminiszter tájékoztatta a NATO főtítkárárt is, rögtön az ukrán külügyminiszterrel való megbeszélését követő

napon, és felhívta a NATO-főtisztát és a NATO-nagykövetek figyelmét arra, hogy egyértelműen ukrán oldalon pattog a labda. A magyar fél kezdeményezett, és egy megállapodási tervezetet tett le, dacára annak, hogy a magyarságot folyamatosan megfélemlítik és jogait elveszik.

Végezetül, tisztelt képviselő úr, szeretném felhívni a figyelmét egy múlt heti jelenségre. Talán elkerülte a figyelmét, de ez nem az ön hibája lesz. A múlt héten a Demokratikus Koalíció képviselője, Vadai Ágnes kérte számon a kormányon a kárpátaljai magyarok megvédését, majd persze rögtön ezután kiment, és tartott egy sajtótájékoztatót a határon túli magyarok ellen, és ha jól figyeltem a DK tevékenységét, akkor ma is tartottak egy ilyet. Tehát azt lehet mondani, hogy a Demokratikus Koalíció, bármilyen megdöbbenő, egy platformra helyezkedett az ukrán parlamenttel és kormánnyal. *(Közbeszólás a kormányzó pártok padsoraiból: Úgy van! - Arató Gergely: Hazudsz!)*

Az ukrán parlament és kormány akarja elvenni a kárpátaljai magyarok már meglévő, szerzett jogait, meg a Demokratikus Koalíció. Esetükben annyival súlyosabb a helyzet, hogy az ő képviselői magyarok - ez undorító! Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiból. - Közbeszólások ugyanonnan: Úgy van! - Arató Gergely: Te vagy az! - Gréczy Zsolt közbeszól.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Megkérdezem képviselő urat, hogy elfogadja-e az államtitkári választ. Parancsoljon! *(Közbeszólás a Jobbik padsoraiból: Nem!)*

NÉMETH ZSOLT (Fidesz): Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Ház! Nem szabad elfelednünk azt, hogy márciusban elnökválasztás lesz Ukrajnában, és a jövő esztendőben várhatóak a parlamenti választások is. Tehát egy rendkívül nehéz fél-egy esztendő előtt állunk.

Úgy gondolom, hogy az a tárgyalási folyamat, amely zajlik a két külügyminiszter között, egy nagyon fontos feszültségcsökkentő folyamat, mint ahogy egyébként elismerés illeti Moszkva kormányzó tevékenységét Kárpátalján, hiszen ő is az etnikai béke fenntartása érdekében tevékenykedik, ezt meg is köszöntem neki a hét végén.

Úgy vélem, a legfontosabb feladatunk, hogy megelőzzük a helyzet további eszkalációját. A másik feladatunk pedig, hogy ott legyünk a kárpátaljai magyarok mögött. A magyar közélet legfontosabb feladata talán az, hogy folyamatosan *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.)* jelen legyünk, és biztosítsuk őket az odafigyelésünkről. Köszönöm szépen a figyelmüket, elfogadom a választ. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Stummer János képviselő úr, a Jobbik képviselője, interpellációt nyújtott be az emberi erőforrások miniszteréhez: „**Ki vállalja a felelősséget**

ezért az embertelen bánásmódot?” címmel. Stummer János képviselő úr a szó, parancsoljon!

STUMMER JÁNOS (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Ma nagyságrendileg 15 ezer hajléktalan ember él hazánkban, és közel harmaduk az utcán tölti minden éjszakáját. Egy korábbi felmérés szerint a felnőtt lakosságnak 7 százalékban vannak olyan tagjai, akiknek ismerőse, rokona, családtagja hajléktalan. Ez azt jelenti, hogy Magyarországon nagyjából félmillió embernek van közvetlen tapasztalata a hajléktalanságról. Mi ez, teszem fel én a költői kérdést önöknek, hölgyeim és uraim, ha nem a társadalom nagy részét feszítő probléma, amire végre valóban megoldást kellene találni?!

A Jobbik a lehető legnagyobb határozottsággal javasolja, hogy a jelenleg fennálló krónikus helyzetre különálló, de egymással összefüggő megoldásokat dolgozzon ki Orbán Viktor kormánya, de - és ez nagyon fontos - köztisztasági, járványügyi, közrendvédelmi, egészségügyi és szociális értelemben egyaránt. A hajléktalankérdés méltányos megoldását mi is sürgetőnek tartjuk. Megfelelő szállást kell biztosítani ezeknek az embertársainknak, de nagyon fontos az is, hogy nem feltételek nélkül. A közösségi együttélés alapvető szabályait mindenkitől meg kell követelni. Azzal a módszerrel azonban, amit önök megvalósítanak, nem tudunk egyetérteni.

Kérem, itt nem lesz megoldás, és megint csak azért, mert önök nem látnak tovább a saját orruknál. Önmagában ennek az ügynek a kriminalizálása nem megoldás. Fejlesztetni kell az ellátórendszert, jogosítványokat és szükséges eszközöket kell adni a szociális dolgozók kezébe, hogy ezek az intézmények minél több embert képesek legyenek befogadni. Vigyék be oda az embereket, akik rászorulnak, de ott, ezekben az intézményekben biztosítsák annak a jogszabályi és minden egyéb feltételét, hogy ott is lehessen tartani ezeket az embereket.

Ma Magyarországon lakhatási krízis van. Aki pedig nem ezt gondolja, nem ezt mondja, az vagy vak, vagy hazudik. Beszéljünk azokról a családokról, akiket önök az út szélén hagytak; azokról, akik nap mint nap azzal a gyomorgörccsel kénytelenek lefeküdni, álomra hajtani a fejüket, hogy vajon mikor kapják meg azt a bizonyos levelet, ami arról szól, hogy rövidesen el kell hagyni a saját otthonukat.

Miniszter Úr! Magyarországon családok ezreit lakoltatják ki folyamatosan, ezekben a percekben is tesznek utcára nőket és gyermekeket. Mi értelme az országossá váló lakhatási válságot ezzel az újabb intézkedéssel fokozni? Ki fog ezeknek a családoknak a szemébe nézni önök közül, akiknek, mint látjuk, lassan már az utcán sem lesz helyük? Ki felelős azért, hogy ez az átgondolatlan, rosszul előkészített jogszabály életbe léphetett 2018-ban Magyarországon? Várom a kormány megtisztelő választ.

Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

(15.30)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A válasza Fülöp Attila államtitkár úrnak adok szót. Parancsoljon, államtitkár úr!

FÜLÖP ATTILA, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Továbbra is azt gondoljuk, hogy a hajléktalan emberek méltóságát nem az fogja segíteni, hogy hagyjuk, hogy az utcán éljenek - aki amellet érvel, hogy az után éljenek és az utcán maradjanak -, hanem az, hogyha megfelelő körülményeket teremtünk, és a megfelelő körülményeket és szolgáltatásokat ők pedig igénybe is fogják venni. A kormány ezeket a szolgáltatásokat és ezeket az ellátórendszereket eddig is üzemeltette, eddig is garantálta, és ezután is garantálni fogja. Meggyőződésünk az, hogy a krízishelyzet-alapú hajléktalanságot meg kell szüntetni, az életmódalapú hajléktalanságot pedig fel kell számolni, szerintem ezt diktálja nemcsak a morális parancsra a józan ész, de az életnek a méltósághoz való joga és a közösség érdeke is.

Az Alaptörvény és ahhoz kapcsolódóan a szabálysértési törvény október 15-én hatályba lépett módosítása kapcsán a kormány 300 millió forintos hajléktalanellátási tartalékalap létrehozásáról döntött. A tartalékalap célja, hogy az ellátórendszer felkészüljön a tartósan közterületen élő hajléktalan személyek fogadására, hosszú távú ellátására. A kormány az idei évben is több mint 9 milliárd forintot költ hajléktalanok ellátására, összesen több mint 19 ezer férőhelyen, 9800 éjjeli menedékhelyen átmeneti szállás áll rendelkezésre, ezenkívül télen még további 1600 többlet-férőhelyet is biztosítunk, a nappali melegedők száma pedig eléri a 7600-at. Az ellátási formák nyitvatartási idejének összehangolásával, nevezetesen azzal, hogy a nappali melegedők heti 7 napon 10 órában vannak már nyitva október 15-étől, biztosított az, hogy az országban mindig van egy intézmény, amelyik éppen elérhető és ahova a hajléktalan be tud menni.

Tisztelt Képviselő Úr! Véleményünk szerint ezek azok a szolgáltatások, amelyek valós segítséget jelentenek a hajléktalanok számára. Mint ahogy ön is említette, a hajléktalanellátás egy összetett dolog, nem egy egyszemélyes műfaj, abban helye van az önkormányzatnak, a rendőrségnek, a mentőknek, a polgárőröknek. Az elmúlt években is így történt ez az ellátás, és idén is így fog történni ez az ellátás. De ha a hajléktalanságról beszélünk, akkor ez nem egy magyarspecifikus jelenség, ez jelen van minden európai nagyvárosban Londontól Berlinig vagy Athéntól Prágáig. *(Kunhalmi Ágnes: Csak ott nem kriminalizálják!)*

Biztosak vagyunk abban, hogy az a fajta veszélyeztetettség nélküli túlélés, ami télen, a mínusz fokban jelentkezik, az akkor működhet, ha arra motiváljuk a hajléktalan embertársainkat, hogy igénybe vegyék az ellátórendszert. Ezzel együtt alapvető cél, hogy elkerülhetővé váljon a szabálysértési eljárás megindítása, így az, hogy a hajléktalan személyek a

büntetés-végrehajtás rendszerébe kerüljenek, mert aki a felajánlott segítséget elfogadja, a hajléktalanellátó-rendszert igénybe veszi, az ellen nem indul szabálysértési eljárás, mert nem a szankcionálás, hanem az ösztönzés az elsődleges, az, hogy az életvitelszerűen közterületen tartózkodók a hajléktalanok ellátása és az ő segítségük érdekében nyújtott szolgáltatásokat vegyék igénybe. Ha a rendőr 90 napon belüli három felszólítása ellenére életvitelszerűen közterületen tartózkodik, csak abban az esetben indul meg a szabálysértés, és a legfontosabb az, hogy nem a hajléktalanellátó-rendszerben, hanem a kivezetésben, a társadalmi visszailleszkedésben van a megoldás *(Kunhalmi Ágnes: Mit tesznek érte?!)*, az, hogy a munkaerőpiacra, a társadalmi kapcsolatok helyreállítására és az egészségügyi rehabilitációra koncentráljunk. Ezért '17. január 1-jétől *(Az elnök csenget.)* önmagában is biztosítható lakhatási szolgáltatás.

Meggyőződésünk, hogy ezek az intézkedések tudják a visszailleszkedést szolgálni. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. *(Mozgás.)* Képviselőtársaim, megtisztelnék a Házat, ha helyet foglalnának. Megkérdezem a képviselő urat, elfogadja-e az államtitkári választ. Parancsoljon!

STUMMER JÁNOS (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Államtitkár úr, nem tudom elfogadni a választát, nem a kérdésemre válaszolt, én is olvastam azt a törvényt, amely néhány héttel ezelőtt itt volt a Háznak az asztalán. Nem csodálom, hogy nem érti vagy nem értették azt a kérdést, amit én megfogalmaztam önöknek. Hogyan is értené meg az a pártszövegszöveg, a kormány ezt a kérdést, amely két nap alatt szántotta be a lakáskasszáját, amely nyolcadik éve regnál ebben az országban úgy, hogy... *(Közbeszólás a kormánypartok soraiból: Kilencedik!)* - kilencedik, bocsánat, kilencedik évben regnál ebben az országban úgy, hogy egy elítélt, visszaeső bűnözőnek 7 ezer forint a napi ellátása, egy olyan embernek pedig néhány száz, pár száz forint a napi ellátása, akinek az égedta világon semmi más bűne nincs, bűnt nem követett el ebben az életben, mint hogy egy családi tragédia, egy munkahelyi baleset vagy bármilyen más, életkörülményeiben bekövetkezett változás miatt elveszítette az otthonát. *(Kunhalmi Ágnes: Így van!)*

Államtitkár úr, kedves Fidesz-KDNP, önök egy *(Az elnök csenget.)* embertelen országot teremtettek, szegyélljék magukat ezért!

Köszönöm szépen a szót. *(Taps az ellenzéki pártok soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! Mint hallhatuk, a képviselő úr nem fogadta el az államtitkári választ. Kérdezem ezért a tisztelt Házat, elfogadja-e azt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 110 igen, 30 nem és 1 tartózkodó szavazattal elfogadta.

Tisztelt Ház! Soltész Miklós képviselő úr, a KDNP képviselője, interpellációt nyújtott be az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Milyen intézkedések várhatók a nevelőszülői hivatás népszerűsítése és megerősítése érdekében?”**. Képviselő úr, ön a szó, parancsoljon!

SOLTÉSZ MIKLÓS (KDNP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! A 2010-es kormányváltás után a Fidesz-KDNP-pártszövetség fontos célja volt, hogy a sokszor kissé elavult gyermekotthonok helyett minél nagyobb mértékben nevelőszülőknél helyezzük el az érintett gyerekeket, fiatalokat. Az elmúlt években jelentős előrelépés történt ezen a téren (*Z. Kárpát Dániel: Ne papírból! Fejből!*), ma már a gyermekvédelemben részülő gyerekek kétharmada nevelőszülőknél él. Amikor erről vitáztunk itt az Országgyűlésben, az MSZP részéről még az is elhangzott (*Közbeszólás a Jobbik soraiból: Miért remeg a kezed?*), azért akarjuk gyermekotthonok helyett nevelőszülőknél elhelyezni az érintetteket, hogy értékesíteni tudjuk a felszabaduló ingatlanokat - mondták azok, akik annak idején kórházi intézményeket és mást is bezárattak csak azért, hogy rátehessék a kezüket szociális intézmények, kórházak vagyonára. A képtelen vádat megismételte egy akkor még LMP-s, azóta más pártban politizáló képviselő is, aki különben sem értette, mit akarunk.

Hála istennek, azóta az élet bizonyította a szándékok helyességét. A nevelőszülők komoly szolgálatot vállaltak át nemcsak a gyerekek, a fiatalok nevelésével, hanem a nemzet, a társadalom egész közössége részére is. Sok örömmel, de sok nehézséggel járó munkájuk valójában 24 órás szolgálat. Nagy elkötelezettséggel, szeretettel és hivatástudattal végzett munkájukért köszönet és tisztelet illeti őket. Jó nevelőszülő csak abból lehet, aki szellemileg is és lelkileg is alkalmas rá. Köszönet mindazoknak az intézményeknek, közösségeknek és magánszemélyeknek is, akik hozzájárulnak a nevelőszülők szellemi és lelki gyarapításához, oktatási intézmények, egyházi közösségek, a gyermekvédelem területén tevékenykedő civil szervezetek munkatársainak gyaránt.

Természetesen azt is tudjuk, hogy a szellemi, lelki alapon kívül szükséges a nevelőszülők anyagi megbecsülése, támogatása is. Ezt az ellenzéki képviselők is előszeretettel hangoztatják ugyan - már amikor ezt megértik -, pedig az MSZP-SZDSZ-kormány érdemben nem tett semmit az elmúlt nyolc évet megelőző időszakban.

Tisztelt Államtitkár Úr! A nevelőszülői rendszer egységes szellemű rendbetételéig 5500 nevelőszülő közül csak körülbelül 300 fő kaphatott foglalkoztatási jogviszonyban lehetőséget, most pedig több mint ötezer, több mint 3200-an... - több mint 5200-an. (*Egy hang a Jobbik soraiból: Jaj, jaj!*) Kérdezem ezért az államtitkár urat, az eddig bevezetett intézkedések után milyen további intézkedéseket tesznek azért, hogy a nevelőszülői hálózatokat, magát ezt a hivatást

népszerűsítsük. Várom megtisztelő válaszát. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A választ Fülöp Attila államtitkár úrtól fogjuk hallani. Parancsoljon, államtitkár úr!

FÜLÖP ATTILA, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! A magyar kormány valóban 2014-ben vezette be azt a nevelőszülői foglalkoztatási jogviszonyt, amely innentől kezdve a nevelőszülők anyagi stabilitását is biztosította. Ez szám szerint azt jelenti, hogy korábban egy egy gyermekről gondoskodó nevelőszülő 15 ezer forintot kapott havonta a munkájáért, ma már ez az összeg 60 ezer forint, hogyha három gyermekről beszélünk, akkor ez 45 ezerről 120 ezer forintra nőtt.

(15.40)

A nevelőszülők ezentúl jogosultak a gyermekek ellátását fedező különböző juttatásra, például családi pótlékra és egyéb kedvezményekre, például ingyenes gyermekétkeztetésre és ingyenes tankönyvre.

A nevelőszülői ellátásra fordított központi költségvetési forrás is nőtt. Ez azt jelenti, hogy 2018-ban, idén mintegy 20,5 milliárd forint az, amely erre a tevékenységre jut. 2019-ben ez tovább fog emelkedni. A nevelőszülők díjazása vonatkozásában 850 millió forint többletet tartalmaz a költségvetés, erre a célra a minimálbér várható emelkedéséből következően jut több forrás.

A nevelőszülői tevékenység támogatását és fejlesztését ezentúl egyéb pályázatok kapcsán is kiemelten fontosnak tartjuk. 1,2 milliárd forint áll rendelkezésre a nevelőszülői hálózatok infrastrukturális és szakmai fejlesztésére, amelynek célja a nevelőszülői hálózatok infrastrukturális fejlesztésén túl a területi ellátottság, a lefedettség növelése.

Egy országos kampányt indított a minisztérium, amely minden megyére kiterjed. Az első állomása Debrecenben volt most a hétfőn. Ennek kettős célja van. Egyrészt szeretnénk ezt a társadalmi felelősségvállalást mindenki számára minél inkább elmondani, és az információkat elvinni, hogy amit a nevelőszülők visznek, az a társadalmiháló-szövésnek egy fontos része, másrészt pedig szeretnénk minél több ember figyelmét felhívni, aki hivatást érez ez iránt, hogy nevelőszülőként jelentkezzen vagy lehetőség szerint vegegyen részt ezen a foglalkozáson.

Ennek kapcsán történt egy pályázat meghirdetése, amely egy „Lehetetlen nincs” címen futó, országos pályázat, amiben a 23 ezer gyermekvédelmi gyermek pályázatát vártuk. Örömmel tudom mondani, hogy mintegy háromezer pályázat érkezett be, minden megyéből aktívan részt vettek ebben a fiatalok.

A következő hely és a következő toborzókampány-állomás 2018. november 24-én Szegeden lesz. A cél azonban ennél távolibb: a teljes társadalmi háló

felelősségének a megerősítését szeretnénk elérni. Fel kívánjuk hívni a figyelmet arra, hogy mindannyiunk közös felelőssége azoknak a hagyományos értékeknek a középpontba állítása, amelyek biztos támpontot jelentenek családjainknak, és nemcsak ezeknek a családoknak, hanem az egész közösségnek is. A nevelőszülők erősítésével ugyanis a magyar családokat erősítjük, ezzel pedig a nemzetet is erősíteni tudjuk.

A gyermek megóvása, nevelőszülői gondozása szorosan összekapcsolódik azzal, hogy a nehéz helyzetbe került családokat visszasegítsük, megpróbáljuk visszasegíteni a társadalom pereméről úgy, hogy újra egészséges családot, egységes családot alkossanak. A nevelőszülő híd, hogy a gyerek visszakerüljön a saját családjába, ezt a hidat szeretnénk a jövőben is építeni és megtámasztani. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Megkérdezem Soltész Miklós képviselő urat, hogy elfogadja-e az államtitkári választ. Parancsoljon!

SOLTÉSZ MIKLÓS (KDNP): Tisztelt Államtitkár Úr! Ismerve és tudva azt az élethelyzetet, amivel a gyermekek bekerülnek a nevelőszülői hálózatba és nevelőszülőkhöz, hatalmas nagy felelősség és feladat; és köszönöm azt a sok munkát, amit egyrészt a területen végző munkatársak tesznek, másrészt pedig köszönöm mindazoknak, akik ezt a feladatot vállalják.

Éppen ezért - visszautalva egy kicsit egy korábbi időszakra, amit az MSZP-SZDSZ-es, ma, ha jól látom, európai magyaroknak nevezett ellenzék tett, amikor is szavakban mindenhez értettek, de cselekedetekben semmit nem tettek - kérem önt, hogy nemcsak ezt a területet, hanem a mai interpellációkban megjelenő, akár hajléktalanügyet, akár a nevelőszülők mellett az ápolási díj kérdését is ugyanilyen következetesen vigyük végig. Ettől kezdve teljesen mindegy, hogy mit sír, mit kiabál az ellenzék, amit önök megvalósítanak, a tárca megvalósít, az lesz az eredmény. Köszönöm szépen a munkájukat. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Képviselő úr, ugye, elfogadta az államtitkári választ? *(Soltész Miklós: Természetesen.)* Köszönöm szépen.

Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszony, az MSZP képviselője, interpellációt nyújtott be az emberi erőforrások miniszteréhez: „**Az igazsággal szemben minden hasonlat sántít**” címmel. Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszonyé a szó. Parancsoljon!

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársak! A fenti idézet Mikszáth Kálmántól származik, és jól mutatja az egészségügyben uralkodó jelenlegi állapotokat, hiszen ameddig a magyar egészségügyben káosz és korrupció uralkodik, addig

a Fidesz fejlődésről és előrelépésről beszél, ami nyilván sántít. Bérnövérek és bérorvosok tömegei jellemzik a mai magyar egészségügyi ellátórendszert. Ennek oka az, hogy az állami szférában lévő fizetések annyira alacsonyak, hogy a környező országok közül már nemcsak Ausztria és Szlovákia előz meg minket, hanem Románia is. Ezek az országok ugyanis rájöttek arra, hogy azonnali és nagymértékű fizetésemelés nélkül nem lehet az orvosokat az országukban tartani. Erre a Fidesz-kormányok még sajnos nem jöttek rá.

Ennek az a következménye, hogy más szerződéses viszonyban, például vállalkozóként kénytelenek az egészségügyi intézmények foglalkoztatni az orvosokat. Ilyen formában ugyanis az orvosok megkeleshetik a bruttó kilencszázezer-egymillió forintot, amely elegendő ahhoz, hogy Magyarországon maradjanak.

Ez azonban súlyos bérfeszültséghez vezet. Ezt láthatjuk az ajkai kórház esetén, ahol a kórház túlzott mértékűnek tartotta az így kiosztott pénzeket, de a kórházak eladósodásához is nagyban hozzájárul ez a gyakorlat, hiszen az állam ezeket a kiadásokat nem vagy csak részben téríti meg.

Az igazán szörnyű kép az egészségügyi ellátórendszerrel akkor tárul elénk, amikor azt látjuk, hogy a fideszes elit saját számára több kiemelt egészségügyi ellátást is fenntart. Ennek keretében a fideszes urak jogosultak az egészségügyi ellátás keretében kiemelt hotelszolgáltatásra, olyan szűrővizsgálatokra, amelyet más ember nem kap meg, amelyet vezető belgyógyászoknak kell végezniük, és soron kívül járóbeteg-ellátásban is részesülhetnek. Ráadásul jelenlegi vagy volt miniszterek, államtitkárok közül is többen megszavazták ezeknek a juttatásoknak a fenntartását, közülük többen az egészségügyért is felelősek, néhányat felsorolnék: Rétvári Bence, Balog Zoltán, Gulyás Gergely, Szijjártó Péter, Varga Mihály, Semjén Zsolt. Úgy tűnik, hogy a saját ellátásukat megszavazzák, viszont azzal, hogy mi zajlik az egészségügyben, nem foglalkoznak.

Államtitkár úr, miért tartanak fenn maguknak kiemelt hotelszolgáltatást, amikor az egészségügyi intézmények a minimumfeltételeket sem teljesítik? Miért nem vállalják az egészségügyért felelős jelenlegi és volt kormányzati vezetők a felelősséget a káoszért, amit önök okoztak?

Tudja, államtitkár úr, már többször elmondtam, hogy ha ma megkérdezzük az embereket, kétharmaduk azt válaszolja, hogy az egészségügyi probléma az, ami a legjobban feszíti a magyar társadalmat, és azt is tudják az emberek, a kétharmaduk, hogy ezért a kormány a felelős. Államtitkár úr, mikor kapunk megfelelő választ a feltett kérdésekre? Várom válaszát.

Köszönöm, elnök úr. *(Taps az MSZP és a DK soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A választ Rétvári Bence államtitkár úr adja meg. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Ház! A 2019-es költségvetésben jóval többet, konkrétan 648 milliárd forinttal fordítunk többet egészségügyre, a magyar emberek egészségének a biztosítására, megőrzésére, mint amit önök tettek korábban. Ezek a források érezhető mértékben nőttek.

Ennek is köszönhető, hogy a mi kormányzásunk alatt - szemben az önökével - nem kórházbezárások, hanem kórházfelújítások voltak. Önök bezárták a svábhegyi gyerekkórházat, az Országos Pszichiátriai és Neurológiai Intézetet, a Szabolcs Utcai Kórházat és a Schöpf-Merei Kórházat. Ezzel szemben mi ország-szerte 77 kórházat felújítottunk, korszerűsítettünk, bővítettünk, hogy jobb legyen a betegek ellátása. Önök ezekkel a kórházakkal együtt megszüntettek 16 ezer aktív ágyat, ezeken a kórházakon kívül is, ha összességében néztem, 16 ezer ágyat, és elbocsátottak hatezer egészségügyi dolgozót.

Ön most arról beszél, hogy milyen bér tudja az egészségügyi dolgozókat a pályán tartani, a pályára ösztönözni. Ezzel szemben önök nem arról beszéltek, hogy mi tudja a pályán tartani, hanem elvettek mindenkitől egyhavi bért, hatezer egészségügyi dolgozót pedig egész egyszerűen elbocsátottak akkor, amikor ön most arról beszél, hogy milyen fontos, hogy elég egészségügyi dolgozó legyen a kórházakban. S mint azt itt már a parlamentben is egypárszor elmondtam önöknek, önök voltak az egyetlen kormányzat az OECD-országok közül, amelyik 2003 és 2010 között csökkentette az egészségügyi kiadásokat.

Ön fölállt és azt mondta itt most, hogy miért nem költünk többet az egészségügyre akkor, amikor önök csökkentették az egészségügyi kiadásokat egyedül az európai országok közül, a legfejlettebb gazdaságú országok közül, amíg az elmúlt időszakban mi a hetedik legnagyobb emelkedést mutattuk. Amíg a költségvetésben az egészségügyi ráfordítások 648 milliárd forinttal emelkedtek, amellet vagy azzal párhuzamosan az állami vezetők egészségügyi kiadásaira fordított összeg a felére, 40 millióról 20 millió forintra csökkent.

(15.50)

Ez is mutatja az önök álszentségét, hogy megfeleztük ezt az összeget. Önök a saját idejükben elegendőnek tartották, jónak tartották, hogy 40 millió forinton van, most, amikor feleannyi, akkor azt mondják, hogy ez túl sok.

Ön itt, tisztelt képviselő asszony, éltette a román egészségügyet. Azért azt ön sem mondja komolyan, hogy a saját gyerekeit inkább küldené egy bukaresti kórházba, mint egy budapesti kórházba, csak nem nézi le ennyire a magyar orvosokat és a magyar ápolókat. Ön sem a iași kórházat választaná adott esetben, ha egy családtagjának egészségügyi ellátásra lenne szüksége, hanem inkább egy magyar kórházat. Mondjuk, Romániában az egészségügyi kiadások GDP-arányosan 5 százalék alatt vannak, nálunk 7,2

százalék. Már csak ezért sem javasolnám önnek, ez, azt hiszem, még retorikai fordulatnak is igencsak gyenge.

Ha megnézzük, hogy 2016-2018 között egészségügyi bértöbbletre mennyit fordítottunk, akkor 128 milliárd forintot talál, tisztelt képviselő asszony, a költségvetésben. Ha megnézi ön, hogy a bruttó jövedelme - tehát az alapilletmény és a mozgóbéremei - mennyi volt 2010 környékén egy 4-6 éves jogviszonnal rendelkező, tehát viszonylag a pályája elején álló OKJ-s végzettségű egészségügyi szakdolgozónak, ápolónak, akkor 159 ezer forintot talált, most ez 300 ezer forint. Ha megnézi, hogy egy, már régebb óta a pályán lévő, körülbelül 20 éve a pályán lévő szakorvos mennyit keresett - alapilletmény, plusz mozgóbéremek átlagosan, tehát pótlékokkal együtt - 2010-ben, ez 364 ezer forint volt, most ez 800 ezer forint fölé tud emelkedni bérként, bruttó illetményként, alaphér és mozgóbéremekkel együtt. Ezért erre törekedett a kormányzat az elmúlt években: újítsuk fel a kórházakat, újítsuk fel a szakrendelőket, újítsuk fel a mentőállomásokat.

Ma már a mentőállomások több mint fele vagy teljesen új, vagy felújított Magyarországon, és ezt folytatni is fogjuk. Ha sorba raknánk, tisztelt képviselő asszony, azokat a mentőautókat, amiket vásároltunk az elmúlt nyolc esztendőben, miután önök az utolsó években már nem is vettek szinte egyetlenegy mentőautót sem, akkor a Városligettől a Gellért-hegyig tartana ez a mentőautósor. Mi ezzel tettünk az emberek egészsége érdekében, nem azzal, mint önök, hogy vizitdíjat akartak bevezetni és kórházi napidíjat.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Kérem képviselő asszonyt, elfogadja-e az államtitkári választ. Parancsoljon!

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm, elnök úr, nem tudom elfogadni. Államtitkár úr úgy fogalmazott, hogy én sem egy bukaresti kórházba vinném a gyerekeimet gyógyíttatni. Tudja, államtitkár úr, addig, amíg az egészségügyben hétről hétre csak a botrányokat halljuk, legutóbb, hogy csótányokkal tele kórteremben feküdtek a gyerekek, akkor megkérdezem öntől államtitkár úr: ön miért nem az állami kórházba jár? Miért VIP-ellátást kell az állami vezetőknek, államtitkároknak, minisztereknek igénybe venni? Ön is mehetne állami ellátásba. És megkérdezem, hogy miért kell plasztikai sebészetet, mondjuk, finanszírozni egy adófizetőnek valamelyik kormánytag részére. Ez is ki fog derülni, hogy ki vette igénybe. Miért kell a fogorvosi ellátását a magyar adófizetőnek VIP-ellátásban finanszírozni önöknek, amikor jó fizetést kapnak, tudnának menni az állami ellátásba, ha nem, akkor ki tudnak menni a magánba, és ki tudják fizetni.

Államtitkár úr, erre adjon nekem választ: ön miért veszi igénybe a VIP-ellátást, amikor a magyar

embereknek meg nem jár? Köszönöm, államtitkár úr. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Mint hallottuk, képviselő asszony nem fogadta el az államtitkári választ, ezért kérdőzöm a tisztelt Házat, elfogadja-e azt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 108 igen szavazattal, 30 nem ellenében és 1 tartózkodással elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Gréczy Zsolt képviselő úr, a DK képviselője, interpellációt nyújtott be az emberi erőforrások miniszteréhez: „**A kulturális tao ki-végzése avagy a kultúrharc élesedik?**” címmel. Gréczy Zsolt képviselő úr a szó. Parancsoljon!

GRÉCZY ZSOLT (DK): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Az Orbán-rezsim által meghirdetett kultúrharc élesedik. Az utóbbi hetekben kinevezték az Operett élére azt az embert, akit Orbán úr javasolt, pályázata hiába élvezte csupán a társulat 10 százalékának bizalmát. A Magyar Idők című, náci szellemiségű orgánium pedig ócska és visszataszító zsidózásba kezdett Ady Endre kapcsán. *(Felzúdulás a kormánypártok soraiból.)* A perccemberkéék dáridója, úgy látszik, itt is folytatódik. De ha már itt tartunk, akkor azt is el tudom mondani, hogy megérkezett a következő lépés, ez a kulturális műhelyek - színházak, zenei produkciók - taotámogatásának felszámolása.

Indok természetesen van: a rendszerben megbújó korrupciót kell felszámolni, de ilyen alapon, ha valóban a közpénzért aggódnának, már nem létezne magyar futball, hogy a tenisz- és az ökölvívó szövetség körüli gyanús ügyeket most ne is részletezzem. Az Orbán-kormány, ha taopénzről van szó, akkor is mélyen tisztességtelen. Egyrészt ma már fűtött gyeptű, kéthetente 1500 ember által látogatott 15 ezres stadionok fenntartására is felhasználható lenne a tao, másrészt egyetlen tollvonással értékes kulturális produkciókat, alkotói csoportokat lehetetlenítenek el a kultúrában. Ma még azt sem tudni, hogy az idén megszerzett támogatások átvihetők-e az egyetlen tollvonással megszüntetett támogatási rendszerből, illetve arról sincsen semmiféle információ jelenleg, hogy - önök itt többen is megszólaltak ebben az ügyben és azt mondták - azért kell ezt a rendszert megváltoztatni, mert visszaélések történtek. Kik éltek vissza ezzel a rendszerrel, mennyi pénzzel, tettek-e önök büntetőfeljelentést ezek ellen? Hiszen ha büncselekményekről van önöknek tudomása, akkor büncselekmény ügyében feljelentést kellett volna tenni, de ilyenről nincs információ. Egyelőre arról van szó, hogy azt látjuk, hogy majd egy bizottság fogja osztogatni a taopénzeket, amelyek élén vélhetően fideszes kulturális vezetők üldögelnek majd, és el fogják dönteni, hogy ki alkothat színpadon, színházban, zenei pódiumon vagy bárhol máshol.

Attól tart a Demokratikus Koalíció, hogy ez is az Orbán-csomag része, az Orbán-csomag ugyanis

nemcsak a megszorításokról szól, hanem az egész magyar élet, a magyar kulturális élet ellehetetlenítéséről is szól. Ez a Demokratikus Koalíció számára teljességgel elfogadhatatlan. Amire önök most készülnek, az semmi más, mint a kulturális élet kézből etetése. Önök el fogják dönteni, hogy mi a tiltott, a túrt és a támogatott produkció ma Magyarországon. Visszatértünk tehát a '70-es, '80-as évekbe, de hát a bolsevik kormányok már csak ilyenek. *(Felzúdulás a kormánypártok soraiban.)* Köszönöm szépen.

Államtitkár úr, arra válaszoljon: tudnak-e büncselekményekről, és a megszerzett taolehetőségeket át lehet-e vinni jövőre? Köszönöm. *(Taps a DK soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Képviselő úr elhangzott interpellációjára a választ Rétvári Bence államtitkár úrtól fogjuk hallani. Parancsoljon, államtitkár úr, öné a szó.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Ön korábban hosszú időn keresztül újságíróként tevékenykedett, éppen ezért nem kell önnek bemutatnom, hogy mi az a „minőségi újságírás” díja. Nem azért mondom, mintha ez az ön önéletrajzában szerepelne, hanem azért, mert nyilván tudja, hogy ezt az ön kollégái valószínűleg nem véletlenül osztják. Nem tudom, tudja-e, hogy az egyik legutóbbi Minőségi újságírásért-díjat miért kapták. Nos, azért, mert két újságíró - nem tudom, ön hova sorolja, az Index és a G7 szakújságírói - az előadó-művészeti taokedvezmények körüli súlyos visszaélésekről egy cikket, cikksorozatot állítottak össze, és ezért kapták a „minőségi újságírás” díját.

Ön azt mondta az előbb, hogy mi arról beszélünk az elmúlt időszakban, hogy a tao körül voltak visszaélések, hát, olvassa el a saját lapjaikat, a saját újságjaikat, tisztelt képviselő úr. *(Kunhalmi Ágnes: Melyiket?)* És, ha ön azt mondja, hogy valaki álljon elő bizonyítékokkal, akkor a Magyar Narancs, az Index, a G7 újságíróit is szólítsa fel erre, akik erről cikksorozatokot is írtak, amit Minőségi újságírásért-díjjal jutalmaztak, és ha ön azt mondja, hogy bárki, aki ilyenekről tud, és nem tesz feljelentést, az nem jár el tisztességesen, akkor mondja ezt az ön magyar narancsos meg G7-es vagy indexes újságíró-kollégáinak, és támadja meg őket, ne minket itt a parlamentben. Ők írták ezt le feketén fehérén cikksorozatokban.

Idézem önnek, hogy miket írtak a kulturális taóról, amit ön most véd, tehát ön DK-s képviselőként azt az intézményt védi, amire a balliberális oldal újságírói a következőket írták az elmúlt időszakban: ügyeskedés, borzalmas, összetákoltt állami kultúrtámogatás, komplett biznisszt építettek fel ügyeskedésre és kiskapukra, a kultúra totális lezüllesztéséhez vezet, minimum fél tucat olyan közhasznú szervezet van már, amelyek trükköznek vagy ügyeskednek, hogy akár évi másfél milliárd forint taót is tudjanak igényelni, a taó-

val visszaéléssel járó felhíguló koncertpiac ráadásul iszonyatosan torzítja a magyar szórakoztatóipart.

De folytatom még önnek ezeket az idézeteket: több százezres nézettséget blöffölve akasztottak le sok száz millió forint közpénzt a kamuszínházak, a kommercializálódás látszódik, és még lehetne folytatni, hogy ezek az újságírók, akik máskor az önök számára hivatkozási alapot jelentenek, akiknek a leírt cikkei szentírásaként forgatandók az önök számára, miket mondtak a taorendszerrel az elmúlt időszakban.

(16.00)

Most pedig, amikor a kormányzat azt mondta, hogy ezen cikkekben megfogalmazott visszaélések alapján is és más okok miatt is, mert úgy gondoljuk, hogy egy átláthatóbb rendszerre van szükség, átalakítjuk a kultúrafinanszírozásnak ezt a rendszerét, hirtelen mintha ezek az írások nem is születtek volna meg, mintha önök ezeket a kritikákat nem fogalmazták volna meg, egyik pillanatról a másikra ön is az előző taotámogatási rendszernek a védelme mellett száll síkra. És olyan embereket vádol meg egyébként a felszólalása elején, már elnézést kérek, azzal, hogy nem alkalmas jelöltként kerül, mondjuk, egyik vagy másik színház élére, akinek Kossuth-díja van, Liszt Ferenc-díja van, és a Magyar Művészeti Akadémiának a tagja. *(Arató Gergely közbeszól.)* Azért nem hemzsegek valószínűleg a Demokratikus Koalíció körül az ilyesfajta személyek, úgyhogy kérem, hogy őket ne sértsék meg, és csak azért, mert önöknek valamiért nem tetszenek ők, ne mondják azt, hogy nem valós a teljesítményük.

Tisztelt Képviselő Úr! A kormányzat abban eltökölt, hogy a kultúra forrásai sohase csökkenjenek, mindig emelkedjenek. Ha megnézi az elmúlt nyolc esztendő, minden évben újabb és újabb előrelépés volt a kultúra támogatásában, a kultúra finanszírozásában. Ezeket az összegeket, amelyeket korábban taotámogatásként adtak oda a színházaknak, előadóművészeti intézeteknek, továbbra is összegszerűségben nyilván ezeknek az intézményeknek kell megkapni, csak egy átláthatóbb, egy arányosabb, egy mindenki számára tisztességesen gyakorolhatóbb rendszerben. Ez a kormányzatnak a célja: a viszonyoknak a rendezése. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Kérdezem Gréczy Zsolt képviselő urat, elfogadja-e az államtitkári választ. Parancsoljon! *(Közbeszólások a kormánypártok soraiból: Igen! - Igen! - Korrekt válasz: igen! - Az elnök csenget.)*

GRÉCZY ZSOLT (DK): Köszönöm a szót, elnök úr. Két elég egyszerű kérdést tettem fel. Ha tudnak bűncselekményről önök, de akár a sajtó képviselői, tegyenek feljelentést! *(Dr. Rétvári Bence: Az indexes barátaidhoz menjél!)* Ez nemcsak önökre vonatkozik, bárki másra vonatkozik. *(Dr. Rétvári Bence: Menj az*

indexes barátaidhoz!) Lehet, hogy voltak ilyen visszaélések, én ezt nem vitatom. Van feljelentés? Elnémet bármiféle eljárás bármelyik alkotóműhely ellen? Nem indult el. Senki nem tett ez ügyben semmiféle feljelentést *(Dr. Rétvári Bence közbeszól.)* - olvasni ilyeneket én is olvasok. És nem csak ez a probléma.

A probléma az, hogy most fel fog állni egy bizottság, amelyik el fogja dönteni, hogy ki mennyi pénzt kap. Eddig lehetett kulturális teljesítmény része a taotámogatás, akik, úgy gondolom, tisztességesen viselkedtek, most pedig létrehozna egy 3-4 fős bizottságot, amelyik el fogja dönteni, hogy ki kaphat támogatást és ki nem. Ez nagyon régi időkre emlékeztet, egyrészt.

Másrészt volt még egy nagyon egyszerű kérdés: mondja meg, hogy átvihető-e a taotámogatások, amelyeket idén ezek a műhelyek *(Az elnök a csengető megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* megszereztek a jövő évre.

A harmadik és utolsó mondatom, elnök úr: szereztem az én Observer-díjam is ér annyit, még ha nem is nézte át az én életrajzomat tisztességesen. Köszönöm szépen. *(Soltész Miklós tapsolva: Bravó! - Dr. Rétvári Bence tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Gréczy Zsolt képviselő úr nem mondta, hogy elfogadja-e a választ. *(Jelzésre:)* Köszönöm, a képviselő úr nem fogadta el az államtitkári választ, ezért kérdezem a tisztelt Házat, elfogadja-e azt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 106 igen szavazattal, 31 nem ellenében és 3 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Schmuck Erzsébet képviselő asszony és Csárdi Antal képviselő úr, az LMP képviselői, interpellációt nyújtottak be az agrárminiszterhez: **„Hogyan érvényesülnek az egészségi, környezeti és vidékfejlesztési szempontok az Albertirsa-Kecskemét között tervezett 400 kV-os vezeték létesítése során?”** címmel. A kérdező képviselők nevében Csárdi Antal képviselő úr fogja az interpellációs kérdést feltenni. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

CSÁRDI ANTAL (LMP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Ház! Egymást érik a kormány által hozott, nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű beruházásokra vonatkozó rendeletek.

Azt gondolhatnánk, hogy ezek valójában az ország fellendülését szolgálják és a lakosság égető problémáit hivatottak megoldani, de a kiemelt beruházások többsége sajnos csak egyes Fidesz-közelbi érdekcsoportok gazdagodását vagy a kormány hibás döntéseinek eltussolását szolgálja, és a legkevésbé sem az ország lakosságának, az érintett helyi közösségeknek az érdekeit. Nem kivétel ez alól, tisztelt Ház, az Albertirsa-Kecskemét között tervezett 400 kilovoltos vezeték létesítése sem. Mert mi is történik itt?

Az országos területrendezési tervről szóló törvény határozza meg az ország műszaki infrastruktúrá-

lis hálózatainak összehangolt térbeli rendjét, beleértve a villamosenergia-átviteli hálózatokat és fejlesztésüket. A hatályos törvényben nem szerepel az Albertirsa-Kecskemét közötti 400 kilovolts fejlesztési szakasz, de a kormány - több mint vitatható módon - döntést hozott a Paksi Atomerőműnek az új blokkokkal való megújításáról. Emellett, bár hangosan ágál a hazai gazdaságot szegényítő multik ellen, számos kedvezményt ad nekik, beleértve a gépjárműgyártás kecskeméti bázisát is, amelynek ugye villamos energia kell. Paks és a kecskeméti iparterület miatt vált hirtelen szükségessé az Albertirsa-Kecskemét között tervezett 400 kilovolts vezeték létesítése is. Ezzel nem is lenne baj, de ezt azért lehetne normális módon megvalósítani, a különböző szakmai érvek mérlegelésével és a társadalmi egyeztetés érdemi figyelembevételével, de még véletlenül sem így történik, tisztelt képviselőtársaim.

Tisztelt Miniszter Úr! Milyen érveket tud felhozni amellett, hogy a 2018. május 29-én kelt, PE/KTFO/37-34/2018. számú határozatot megváltoztatták oly módon, hogy az elsőfokú határozatban foglalt feltételek nélkül is megadták a környezetvédelmi engedélyt?

A többször módosított nyomvonal védett területeket és tanyák sokaságát érinti; olyan tanyákat, ahol családok élnek; olyan tanyákat, amelyeket többek között a vidékfejlesztési stratégiában bízva fejlesztettek, és amelyeknek a biztos jövő helyett most legfeljebb némi kártalanítás jut. Milyen jövő vár ezekre a potenciális kárvallottakra? Ezek nem egyedi esetek, itt 500 családnak az egészségi környezetéről van szó, 500 családnak a jövőjéről van szó.

A nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű beruházással nyilvánítás *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* jelen formájában nem más, mint ügyeskedés és a hatalommal való visszaélés. Várom a megtisztelő válaszát. Köszönöm. *(Szórványos taps az ellenzék soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A képviselő úr elhangzott interpellációs kérdésére, amelyik kettejük kérdése volt, Farkas Sándor államtitkár úr válaszol. Parancsoljon, államtitkár úr!

FARKAS SÁNDOR agrárminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Az Albertirsa-Kecskemét közötti 400 kilovolts távvezeték létesítésének indoka a villamosenergia-ellátási hálózati térképen a Duna-Tisza közén vakfoltként megjelenő, csaknem kétfelvényi terület ellátásbiztonságának a növelése.

A térségben - csak részben - az ipari fejlődés következményeként - a villamosenergia-igény nagymértékű növekedésére lehet számítani. A távvezeték és a kecskeméti alállomás egyértelműen Kecskemét térségének lakossági és ipari villamosenergia-ellátásának biztonsága érdekében fog elkészülni.

Szeretném felhívni a tisztelt képviselő úr figyelmét arra, hogy az országos területrendezési tervről

szóló törvénynek a villamosenergia-átviteli hálózat távvezetékelemeit összefoglaló mellékletének 2.4 pontja tartalmazza az Albertirsa-Kecskemét távvezetékét, javasolom ezért a képviselő úrnak, hogy figyelmesebben tájékozódjanak, illetve olvassák el a jogszabályt, mielőtt valótlanságokat állítanak.

A beruházó Mavir Zrt. tájékoztatása szerint a tervezett távvezeték nem akadályozza, de bizonyos mértékben természetesen korlátozza az ott folyó mezőgazdasági munkákat, az ott folyó mezőgazdasági tevékenységet. A távvezeték áramvezető sodronyai a legnagyobb belógású pontban, azaz amikor a sodrony a legközelebb van a talajhoz, legalább 12 méter magasságban kell hogy legyenek. Ennek következményeként a normál szántóföldi kultúrák, területek a normál mezőgazdasági munkagépekkel művelhetők lesznek. A korlátozás abban jelenik meg, hogy nem alkalmazhatók bizonyos öntözési fejlesztések, öntözőrendszerek, de ez az ország számtalan más pontján is hasonlóképpen így van, és nagyra növő gyümölcsfák sem vagy csak korlátozásokkal telepíthetők a sodronyok alá. Kétségtelen, hogy az oszlopok alatt lévő terület, ami körülbelül 400 méterenként egy 80-150 négyzetméteres terület, ki fog esni a termelésből; ez is minden távvezetéknel hasonló nagyságrendű.

(16.10)

A meglévő gyümölcsösök keresztezésénél figyelembe veszik azt a tény is, hogy a műszaki lehetőségek mellett jellemzően magasabb oszlopok beépítésére kerül sor. A korlátozásokért az ingatlan tulajdonosokat a törvény által előírt kártalanítás illeti meg, a Mavir ezen kötelezettségének eleget fog tenni.

Tisztelt Képviselő Úr! Az egészségi hatásokat illetően elmondható, hogy a távvezeték úgy került megtervezésre, hogy minden esetben teljesíti a jelenleg is hatályos EU tanácsi ajánlás és az ennek megfelelő hazai rendelet szerinti határértékeket.

A környezetvédelmi engedéllyel kapcsolatban tájékoztatom, hogy időközben Csemő település jegyzője kiadta az arra vonatkozó nyilatkozatát, hogy a távvezeték létesítése nem ellentétes a helyi településrendezési tervvel, azaz az elsőfokú engedélyben rögzített feltétel időközben teljesült. Összefoglalóan megállapítható, hogy az elsőfokú határozat másodfokú hatóság által történt megváltoztatása a hatályos jogszabályokban foglaltaknak való megfelelést, a természetvédelmi és közegészségügyi érdekek erőteljesebb érvényesülését szolgálja.

Köszönöm megtisztelő figyelmét képviselő úrnak és a tisztelt képviselőtársaimnak. Kérem válaszom elfogadását. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Kérem képviselő urat, hogy elfogadja-e az államtitkári választ. Parancsoljon!

CSÁRDI ANTAL (LMP): Köszönöm szépen a szót. Sajnos, nem tudom elfogadni az államtitkár úr válaszát. Államtitkár úr, egyetlenegy érdemi szót nem ejtett az ott élő családokról. Államtitkár úr, megfeledekzik arról az 500 méteres védőtávolságról, amit be kellene tartani egészségügyi okok miatt. Én végigjártam ezt a nyomvonalat, tisztelt államtitkár úr, szerintem önnek is ezt kellene tenni. Én beszéltem az ott élőkkel, szerintem önnek is ezt kellene tennie.

A vidékfejlesztési stratégia - és ezt nálam ön sokkal jobban tudja - (Balla György: *Ez igaz!*) nem csak növénytermesztésről szól. Amikor odaköltöztek ezek a családok, nem csak növényeket termesztettek. Ők állatokat tartanak és ott élnek gyermekeikkel, családjukkal együtt. Amennyiben ez a távvezeték ezen a nyomvonalon megépül, mindannyian vesztesek lesznek, és az egészséges környezethez fűződő jogaik teljesen a semmibe vesznek. Köszönöm szépen. (*Taps az LMP padsoraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Ház! A képviselő úr nem fogadta el az államtitkári választ. Kérdezem a tisztelt Házat, elfogadja-e azt. Kérem, szavazzanak! (*Szavazás.*)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 106 igen, 36 nem és 1 tartózkodó szavazattal elfogadta.

Tisztelt Ház! Pesti Imre képviselő úr, a Fidesz képviselője, interpellációt nyújtott be az emberi erőforrások miniszteréhez: „**Hogyan fejlődött egy év alatt az Elektronikus Egészségügyi Szolgáltatási Tér?**” címmel. Pesti Imre képviselő úr a szó. Parancsoljon!

DR. PESTI IMRE (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Korábban a hétköznapi életben, ha egy páciensnek olyan betegsége volt, amivel többször több intézményben kellett megjelennie, akkor az Elektronikus Egészségügyi Szolgáltatási Tér - továbbiakban EESZT - hiányában kizárólag az ő felelőssége volt, hogy tájékoztassa orvosát a körelőzményeiről. Vinnie kellett az összes zárójelentést, beutalót, leletet, ha ezek egyáltalán megvoltak, nem kallódtak-e el otthon.

Eddig előfordult, hogy ezeknek az egyébként fontos dokumentumoknak a hiányában az ellátás elhúzódozó volt, sokszor később lehetett elkezdni a hatékony ellátást. Ma már ez az EESZT-vel kiküszöbölhető, hiszen minden egy helyen áll rendelkezésre. Ugyanez vonatkozik a receptekre, a papíralapúak könnyen elkeverednek, míg az e-recepteket a gyógyszerész automatikusan látja, így ki tudja adni páciense számára. Ezeket az elektronikus recepteket ezután e-személyivel, tajkártyával, hagyományos személyi igazolvánnyal is ki tudják váltani. Viszont fontos tudni, hogy amikor már nem lesz kötelező papíralapú vényt adni, a betegnek lehetősége lesz kérni papíralapú vényt.

Nemrég került élesítésre egy értesítési rendszer a betegek számára, amely lehetővé teszi, hogy ha

megadják e-mail-címüket a lakossági portálon - eeszt.gov.hu -, akkor be tudják állítani úgy, hogy értesítést kapjanak egy lelet, zárójelentés, elektronikus beutaló vagy recept megérkezéséről.

Amióta ez elindult, ugrásszerűen megnőtt a látogatók száma, napi szinten eléri a 800-1200 felhasználót. A rendszer kimondottan felhasználóbarát, azok is könnyen boldogulnak vele, akik az átlagnál kevésbé értenek az informatikához. A visszajelzések alapján úgy tűnik, hogy még egy elektronikus fizetési vagy levelezőrendszerrel is egyszerűbb a használata. A fentiekből jól látszik, hogy olyan elektronikus egészségügyi szolgáltatást vezetett be, valósított meg a kormányzat, amely az egész ország számára kiterjedő integrált információs rendszert biztosít, amely hozzájárul a gyors és hatékony orvosi ellátáshoz.

Tisztelt Államtitkár Úr! Az Elektronikus Egészségügyi Szolgáltatási Tér mennyiben segítette az egészségügyben dolgozók munkáját, és mennyiben segítette a hatékony egészségügyi ellátást? Várom megtisztelő válaszát. Köszönöm. (*Taps a kormány-pártok padsoraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Képviselő úr elhangzott interpellációs kérdésére Rétvári Bence államtitkár úrtól halljuk a választ. Parancsoljon!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Valóban, némi fáziskéséssel, de a digitális korszak az egészségügybe is elérkezett tavaly november 1-jén, amikor létrejött ez a nagy felhő, amelybe minden adatunkat feltöltik, amely az egészségügyi kezelésünkkel kapcsolatos. Ugyanakkor ez az óriási adatbázis, amely létrejön kinek-kinek az egyéni betegtájával, kezelésével kapcsolatban, az abból a szempontból is fontos, hogy az állami és a magánegészségügy elválasztásához egy nagyon fontos adatbázis fog rendelkezésünkre állni, ahol pontosan látjuk a betegutakat, pontosan látjuk azt, hogy melyek azok a helyzetek, amelyek a beteg gyógyításával teljes mértékben indokolhatók, és melyek azok, ahol valamilyen más szempont is belekeveredhetett a rendszerbe.

Az állami és magánegészségügy szétválasztásánál egyik fontos szempontunk, hogy ne történjen meg az, ami sokak szerint ma is olykor-olykor gyakorlat, hogy a díjfizetés a magánegészségügyben történik, akár nagy cégek tulajdonában álló rendelőkben vagy máshol, amíg a tényleges kezelés, a tényleges vizsgálat az állami egészségügyben. Vagy ha szövédmény történik, akkor annak a meggyógyítása is az állami egészségügyben közpénzből történik, miközben a különböző díjakat a magánegészségügyben fizették ki. Sok ilyen példa van, ezért is fontos, hogy november 1-jétől, tehát a jövő héttől kezdve a magánszolgáltatók is folyamatosan csatlakoznak a digitális egészségügyhöz. A tavaly novemberi határidőre a közszolgáltatók csatlakoztak hozzá. Ha egypár számot mondhatok önöknek: fekvőbeteg-ellátó intézményekből 110-en

regisztráltak, járóbeteg-ellátó különböző szakrendelőkből 260, patikákból 3055, házi orvosokból pedig 6759 praxis regisztrált. Ez azt jelenti, hogy körülbelül tízezeren regisztráltak.

A magánszolgáltatók csatlakozása - itt körülbelül 30 ezer szolgáltatóról beszélhetünk összesen - különböző időfázisokban történik. Az első szakaszban 700 magánszolgáltatónak kell a jogszabályok alapján csatlakoznia. A 700 magánszolgáltatóból 448 volt, aki legalább elindított valamit ennél az adminisztratív folyamatnál. Mindösszesen 63 intézmény volt, aki véghez is vitte úgy, hogy jövő héten indul a rendszer elvileg élesben, és bár 40 intézmény rendelkezik akkreditált rendszerrel, amelyben tölthetné fel az adatokat, csak 19-en forgalmaztak eddig adatot. Márpedig az állami rendszerben óriási az adatforgalom, erre képviselő úr is célzott. Naponta 800 ezer és egymillió közötti az elektronikus receptfelírás, és eddig 500 millió, azaz félmilliárd adatforgalom történt az Elektronikus Egészségügyi Szolgáltatási Térben, amely tehát jól működött, és ezt a gigantikus mennyiségi egészségügyi adatot, leleteket, különböző vizsgálati eredményeket, zárójelentéseket, recepteket tartalmazza.

De úgy látszik, hogy a magánszolgáltatók, bár a jogszabály előírná nekik a jövő héttől, nem igazán együttműködnek. Reméljük, nem azért, mert el szeretnék titkolni, hogy valójában, amikor a betegek náluk járnak, milyen kezelésben részesülnek, vagy abból mi az, ami hiányzik és az állami szolgáltatónál történik meg. A betegek abban érdekeltek, hogy akár magánegészségügyi intézménybe, akár állami egészségügyi intézménybe mennek, az egészségükkel, a gyógyításukkal kapcsolatos, a betegségük pillanatnyi fázisával kapcsolatos legfontosabb adatok mindig rendelkezésére álljanak annak a következő kezelő orvosnak, aki majd őket adott esetben egy kórházban meg fogja vizsgálni.

(16.20)

Ezért lényeges, ezért fontos, hogy a magánszolgáltatók is tartsák ezt be. S ezért rendkívül veszélyes, hogy ők ebben a folyamatban nem haladtak így, márpedig az állami intézményeknek, ahogy mondtam, sikerült, és 10 ezer intézmény nagyjából 100 ezer állami felhasználóval, állami intézményi felhasználói szemlélyel működteti ezt a teret. Abban bízunk, hogy a jövőben átláthatóbbá válik az egészségügy azáltal is, hogy a digitális térben jobban látható, hogy a betegek kezelését milyen úton és módon valósítják meg. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Megkérdezem Pesti Imre képviselő urat, hogy elfogadja-e az államtitkári választ. Parancsoljon!

DR. PESTI IMRE (Fidesz): 2010-ben a kormányprogramban szerepelt az egészségügyi ellátás

fejlesztése. 2010-2014 között egy tönkrement országot örököltünk, hiszen adósságspirálba került az ország, és mintegy 500 milliárd forintot vontak ki az egészségügyből. 2014-től elindult ennek az informatikai rendszernek a fejlesztése, és mostanra eljutottunk oda, hogy valóban bevezetésre került.

Ritka, hogy dicsekedhetünk, de egy olyan informatikai rendszerről van szó, amely elnyerte az Európai Unióban az egészségügyi informatikai fejlesztéssel foglalkozó szakemberek elismerését is, és a magyar rendszer példaként szolgál az Európai Unióban olyan országoknak, amelyek ezt az informatikai rendszert még nem vezették be.

Mindez azt jelzi, hogy ez a kormányzat jó úton jár, és ez lehetőséget ad arra, hogy az egészségügyi ellátás költséghatékonysága javuljon. Elfogadom a választ, köszönöm. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Mint hallhattuk, képviselő úr elfogadta az államtitkári választ.

Tisztelt Ház! Kepli Lajos képviselő úr, a Jobbik képviselője, interpellációt nyújtott be az innovációért és technológiáért felelős miniszterhez: **„Megfogadja-e végre a Kormány a Jobbik javaslatát?”** címmel. Kepli Lajos képviselő úr a szó, parancsoljon!

DR. KEPLI LAJOS (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! A Jobbik Magyarországért Mozgalom első alkalommal két évvel ezelőtt nyújtott be egy határozati javaslatot az Országgyűlésbe, amely az évenkénti kétszeri óraátállítás eltörlését és a nyári időszámításra történő végleges áttérést tartalmazta. A kormánypártok akkor számomra - és talán saját maguk számára is - meglepő módon támogatták a javaslat tárgysorozatba vételét, sőt az általános vita le is folyt itt az Országgyűlésben. Azóta azonban úgy tűnik, hogy az elmúlt másfél évben nem hajlandók ezzel foglalkozni, bojkottálják a határozati javaslat továbbvitelét, a részletes vita még nem folyt le a bizottság előtt, így hát végszavazásra sem lehetett bocsátani, annak ellenére, hogy köztudott, hogy a magyarok túlnyomó többsége is megszüntetné az évenkénti kétszeri óraátállítást.

Az idő azóta minket igazolt, hiszen az Európai Parlament, majd később az Európai Bizottság is nyilvánította, hogy az Európai Unió teljes területén meg kívánják szüntetni ezt az intézkedést, az óraátállítást. A közel 5 millió fős részvétellel zajlott európai konzultációban a megkérdezettek 84 százaléka nyilatkozott úgy, hogy teljesen feleslegesnek és károsnak tartja az évenkénti kétszeri óraátállítást.

Mindezek fényében szeretnék a kormány álláspontját is tudni. Minimum furcsa, hogy mind ez idáig semmi reakciót, érdemi reagálást a kormány részéről nem hallottunk, pedig elvileg márciusig kellene a kormánynak arról nyilatkozni, hogy Magyarország a téli vagy a nyári időszámítást szeretné-e véglegesen megtartani 2019 után. Bár most már olyan hírek is megjelentek az interpellációm beadása után, hogy néhány

ország bojkottálni szeretné ezt az európai uniós kezdeményezést, és nem szeretnék, hogy ha már jövőre életbe lépne az óraátállítás eltörlése. Ennek ellenére szeretnénk tudni, hogy mi a kormány álláspontja ezzel kapcsolatban.

A Jobbik akkor egyértelműen a nyári időszámítás megtartása mellett foglalt állást, hiszen keleti fekvésű országként számunkra ez kedvezőbb volna, bár nyilván ez egy szubjektív dolog és egyéni megítélés függvénye. Tény azonban, hogy a kormánynak is valamilyen módon döntést kéne hoznia ebben a kérdésben.

Azt kérdezném államtitkár úrtól, hogy meg kívánják-e kérdezni a társadalmat erről, hiszen az volna a legcélszerűbb, ha az emberek maguk dönthetnék el, nyilván a környező országokkal összehangolva, hogy az óraátállítás eltörlése után a téli vagy a nyári időszámítást szeretnék-e megtartani. Egy internetes felmérést követően nyújtottuk be annak idején mi is a javaslatunkat, és ez a felmérésünk azt mutatta, hogy a nyári időszámítás megtartása mellett voksolnak többen, hiszen több olyan nap lenne télen, amikor délután egy órával később sötétedik. Igaz, az érem másik oldala az, hogy később is világosodik reggel; ezért mondtam azt, hogy ez egy szubjektív döntés. Az tény, hogy a jelenlegi rendszer, az óraátállítás az emberek életét, egészségét megkárosító intézkedés, és teljesen felesleges.

Tegnap ismét átállítottuk az óráinkat, reméltük, hogy utoljára, de sajnos úgy tűnik, hogy egyelőre még nem utoljára. De szeretnénk tudni ezzel kapcsolatban a kormány álláspontját, hogy mit tervez a kormány. Szeretnénk, ha minél hamarabb döntést hoznának annak érdekében, hogy az óraátállítás eltörlésre kerülhessen. Várom választát. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A válasza Cseresnyés Péter államtitkár úrnak adok szót. Parancsoljon, államtitkár úr!

CSERESNYÉS PÉTER innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Az interpellációjára adott válaszomat rögtön egy pontosítással kell kezdenem. Az időszámítás, az időzónák alakíthatósága nem a Jobbiknak vagy önöknek jutott elsőként eszébe, bár az önök pártja ebben az ügyben is a spanyolviaszt feltalálva kétségkívül megkísérelte kisajátítani ezt a kérdéskört. A napsütéses órák hosszának változását már az ókor embere is megpróbálta a saját életritmusához igazítani. Például a rómaiak attól függően nyújtották meg vagy rövidítették meg az egyes órák hosszát, hogy mennyi ideig volt világos az év azon szakaszában.

A kora újkori Magyarországon az egyes városokban a napkeltéhez igazodó helyi időket alkalmazták. A XX. század is többször, többféle formában kereste az ideális megoldást, hol bevezetve, hol kivezetve, hol kontinentális vagy szövetségi állami szinten egységesítve az időzónák, a téli és a nyári időszámítás

alkalmazását. Magyarországon is egymást váltották a nyári időszámítást alkalmazó és nem alkalmazó időszakok a változó adottságok és lehetőségek függvényében. Képviselő úr azonban, úgy tűnik, nem hagy fel azzal a szokásával, hogy felelőtlen felvetésekkel igyekezzen bármilyen témában elhamarkodott döntésekre, idő előtti intézkedésekre kérni a kormányt.

Tisztelt Képviselő Úr! A nyári időszámítás és az időzóna-választás fajsúlyos, a mindennapjainkat sokoldalúan befolyásoló kérdés, amelyben számos érvelés szól az óraátállítás mellett és ellen, és legalább annyi megfontolás sorakoztatható fel a téli és a nyári idő esetleges állandósítása mellett. Például Magyarország közösségi közlekedésének menetrendi rendszerét lényegesen befolyásolja a szomszédos országok menetrendi struktúráját megalapozó időzóna, elsősorban a vasúti alágazat tekintetében. Másik példa lehetne az energiamegtakarítás területe. Magyarországnak az óraátállítás 1980 óta 4 ezer gigawattórányi kumulált energiamegtakarítást hozott. Az energiatakarékos megoldások terjedése ellenére is 2017-ben a számított megtakarítás 80 gigawattóra volt, ami 40 ezer háztartás teljes éves fogyasztásával egyenértékű.

De ne álljunk meg itt! Nemcsak energetikai vagy közlekedési, hanem környezetvédelmi, egészségügyi, mentálhigiénés, közbiztonsági megközelítésből, az agrárszektor, a kiskereskedelem, a turizmus szempontjából, sőt közvetetten még a termékenység vagy éppen az igazságszolgáltatás megfelelő működése terén is azonosíthatók összefüggések az időzóna-választással, a nyári időszámítással kapcsolatban. Bizonyára belátja képviselő úr, hogy egy ilyen kiterjedt hatással bíró döntést nem lehet egyik pillanatról a másikra, megfelelő előkészítés nélkül meghozni, ahogy megfelelő hatásvizsgálat nélkül a jelenlegi óraátállítással járó időrendszer kategorikus elvetése sem lenne bölcs dolog. Nem véletlen, hogy az Európai Unió szintjén sem az már a helyzet, amit ön elmondott az előbb az interpellációjában. Ha kellőképpen tájékozódott volna, tudná, hogy a 2019-re tervezett időszámítási reformmal összefüggésben felmerültek olyan tagállami javaslatok, hogy azt 2021-ig tartó egyeztetéseknek kell megelőzniük.

Tisztelt Képviselő Úr! A kormány az óraátállítás és az időzónák kérdésében sem a könnyű politikai haszonszerzés alapján fog dönteni. Lehet, hogy az ellenzéki logika megengedne egy felelőtlen lépést, mi azonban valóban az emberek érdekeit képviseljük, és ennek megfelelően fogunk alapos megfontolást követően intézkedni ebben a kérdésben is, amikor ez valóban időszerűvé válik. Köszönöm a figyelmüket, és kérem a válaszom elfogadását. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Kérem képviselő urat, hogy elfogadja-e az államtitkári választ. Parancsoljon!

DR. KEPLI LAJOS (Jobbik): Tisztelt Államtitkár Úr! Ebből a rögtönzött történelemórából csak az

derült ki, hogy már az ókori rómaiaknak is több eszük volt, mint a jelenkori magyar kormányoknak. (Cseresnyés Péter: *Nem! Mint nektek.*) Ezenkívül elhiszem, hogy nincsenek lenyúlható milliárdok ebben a témában, de a Jobbik számára minden olyan téma fontos, amely a magyar társadalom többségét zavarja. A magyar társadalom többségét érdekli, hogy lesz-e óraátállítás vagy nem, és a téli vagy a nyári időszámítás kerül-e megtartásra.

(16.30)

Elhiszem, hogy önök ebben a kérdésben is próbálnak szembemenni Brüsszellel, mint oly sok más téren, de itt ez most nem az a téma. Ez az a téma, amit egységesen, európai uniós szinten kell kezelni, bár önök, elhiszem, hogy megtennék azt, hogy egyfajta pannon Chuck Norrisként akkor is átállítanák az óráikat, ha a teljes Európai Unió területén eltörlésre kerül az óraátállítás, de ez egy egészen elképesztő hozzáállás a magyar kormány részéről.

A magyar emberek érdekeit kellene nézni, nem pedig, mint mindig, a saját egyéni, önös érdekeiket. Vagy nem tudom, ez esetben milyen érdekről lehet egyáltalán beszélni, hiszen egyértelmű, hogy az óraátállítás eltörlése mindenkinek közös érdeke. A Jobbik továbbra is ezért fog küzdeni. Köszönöm szépen, nem fogadom el a választ. (*Taps a Jobbik soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Képviselőtársaim! Az államtitkári választ képviselő úr nem fogadta el, ezért kérdezem önöket, elfogadják-e azt. Kérem, szavazzanak! (*Szavazás.*)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 107 igen szavazattal, 36 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Ház! Ezzel az interpellációs időszak végére értünk. Most az **azonnali kérdések órája** következik.

Tisztelt Képviselőtársaim! Lukács László György és Rig Lajos képviselő urak, a Jobbik képviselői, azonnali kérdést kívánnak feltenni az emberi erőforrások miniszterének: „Mennyire hiteles a kormány politikája?” Miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Rétvári Bence államtitkár urat jelölte ki. Tisztelettel kérdezem képviselő urat, hogy elfogadják-e válaszára Rétvári Bence államtitkár urat, vagy megvárják miniszter úr jelenlétét a parlamentben.

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen, de nem fogadjuk el államtitkár urat, miniszter urat megvárjuk. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Miniszter úrnak a második **oron következő** azonnali kérdések órájában kell válaszolnia.

Sneider Tamás alelnök úr, Gyöngyösi Márton frakcióvezető úr és Szilágyi György képviselő úr, a Jobbik képviselői, azonnali kérdést kívánnak feltenni

a miniszterelnök úrhoz: „**Mennyire hiteles a kormány politikája?**” címmel. A kérdezők nevében Gyöngyösi Márton frakcióvezető úr teszi föl a kérdést. Parancsoljon, ön é a szó.

GYÖNGYÖSI MÁRTON (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Miniszterelnök Úr! Az elmúlt hetekben kiújult a vita a nemzetbiztonsági átvilágítás szükségességéről. Talán egyetértünk abban, hogy a miniszterelnök, aki az ország első számú vezetője, az, aki a legtöbb titok, a legbizalmasabb információk birtokában van, azok ismerője, egyben a legveszélyeztetettebb is az országban, hiszen zsarolásnak, támadásnak ő van leginkább kitéve.

Mégis ön, tisztelt miniszterelnök úr, az egyedüli miniszterelnök, aki az elmúlt 28 évben nem esett át nemzetbiztonsági átvilágításon, pedig már negyedjére tölti be ezt a tisztséget. Beláthatja, hogy ez egy jogi és logikai nonszensz. Itt a parlamentben már többször kezdeményeztek törvényjavaslatot ezzel kapcsolatban, a Jobbik a kampányidőszakban vetette fel a miniszterelnök D típusú átvilágításának szükségességét, ami a családtagokra is kiterjedő átvilágítást is jelentene. Ezt a Fidesz képviselői rendre lesöpörték.

Fölmerül kérdésként, miniszterelnök úr, hogy a fideszes képviselők többsége miért falaz önnek, mi rejtegetnivalója van. Sok elmélet kering arra vonatkozóan, hogy önnek erre mi oka lehet. Egyesek azt mondják, hogy még a sorkatonai szolgálata alatt szervezték be a kommunista időkben, hogy a katonatársairól információkat szolgáltatson. (*Közbeszólás a Fidesz soraiból: Szégyellj magad!*) Egyesek azt mondják, hogy a Soros-ösztöndíj azért járt, hogy ön ebben a politikai keltetőben egyfajta fiókaként elszabotálja a rendszerváltást (*Derűtség a kormánypárti padso-rokban.*). És vannak olyan elméletek is, hogy eltitkolt külföldi bankszámlák miatt történt mindez, vagy korrupciós bűncselekmények érintettsége okán kerüli ön a nemzetbiztonsági átvilágítását.

Miniszterelnök úr, szerintem ne kerülgesse ezt a kérdést tovább, hanem vesse alá magát a nemzetbiztonsági átvilágításnak. Mindenkinek ez lesz a könnyebb és az egyszerűbb. Köszönöm szépen. (*Taps a Jobbik és a Párbeszéd soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. Egy kis türelmet kérek. A válasza megadom a szót Orbán Viktor miniszterelnök úrnak. Parancsoljon, miniszterelnök úr!

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Világos és egyértelmű jogszabályok vannak, és a magyar miniszterelnököknek kötelező azok alá vetniük magukat. Én is ezt szoktam tenni. (*Taps a kormánypárti padso-rokban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterelnök úr. Egyperces viszonzásra frakcióvezető úré a szó. Parancsoljon!

GYÖNGYÖSI MÁRTON (Jobbik): Miniszterelnök Úr! Legalább így utólag elárulhatta volna, hogy a Liberális Internacionálé alelnöki pozíciójához a vélemezett komcsi besúgóí múlt vagy pedig a Soros-ösz-töndíj volt-e jobb ajánlólevél. De látom, hogy ezzel a kérdéssel nem szeretne őszintén szembenézni, pedig igencsak fontos kérdésekre kellene önnek választ adnia. Hiszen itt az elmúlt években olyan emberek bukkantak föl az ön környezetében, illetve az ön családtagjainak környezetében, mint amilyen Gaith Pharaon, aki egy FBI által körözött, terrorizmust pénzügyileg finanszírozó terrorista, olyan ember, aki az ön Külügyminisztériumával közös céget üzemeltetett, aki a Cinege utcában az ön telekszomszédja volt, és aki Tiborcz Istvánnal, az ön vejével közös üzletet, közös ingatlanügyletet birtokolt.

Tisztelt Miniszterelnök Úr! Ezekre a kérdésekre önnek válaszolnia kell. Szerintem sokkal jobb lenne, ha ezekre ön válaszolna, nem várná meg azt, hogy erre külföldi szolgálatok hívják fel a figyelmet, és az ön kartonját, mondjuk, Oroszországból küldjék el önnek vagy a magyar társadalomnak. *(Moraj a kormánypárti padosorokban. – Dr. Semjén Zsolt: Kinek a megbízásából beszélés?)* Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Képviselőtársaim! Egyperces viszonzás illeti meg Orbán Viktor miniszterelnök urat. Parancsoljon, miniszterelnök úr!

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Köszönöm szépen, elnök úr. A becsmérésre nem fogok becsméréssel válaszolni, de fölhívom a figyelmét a tisztelt képviselő úrnak, hogy a nemzetbiztonsági átvilágítás meg a lusztráció két különböző dolog. Az első magyar parlament minden képviselőjét alávetették lusztrációnak, nemzetbiztonsági, biztonsági szempontból pedig a közjogi méltóságok az Alkotmányvédelmi Hivatal folyamatos megfigyelése alatt állnak.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padosorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterelnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszony, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrhoz: „**Fideszes rezidenciává válik a vár?**” címmel. Parancsoljon, képviselő asszony, öné a szó.

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Miniszterelnök Úr! Ön, miniszterelnök úr, januárban beveszi a budai Várat, és fideszes rezidenciát csinál belőle. A beruházás az ön urizálásának, a felesleges állami luxusnak és a titkolásnak a szimbóluma lett. Kövér László azt mondta, hogy a költözés a demokrácia ünnepe lesz. Nem, miniszterelnök úr, ez a fideszes rongyrazás jelképe lesz. Amikor még önök büszkéek voltak arra, hogy milyen mélyről jöttek, hogy önök nem úrigyerekek, akkor még hírből sem ismerték az urizálást.

2014-ben még úgy vélekedett miniszterelnök úr, hogy az urizálás az, amikor valaki magamutogató. Rogán Antalt se felejtjük el, annak idején még azt mondta, urizálni csak úrigyerekek tudnak, én parasztgyerek vagyok, annak születtem. Hová lettek már ezek a fideszes parasztgyerekek, miniszterelnök úr?! A Fidesz takarékos államról beszél, miközben urizál, stadionok, helikopterek, jachtok, kastélyok jellemzik most a Fideszt.

Közben mi meg mit látunk? Látunk egy másik Magyarországot. Egy olyan Magyarországot, ahol ezrével lakoltatnak ki magyar családokat, gyerekekkel együtt. Egy olyan Magyarországot, ahol minden harmadik gyermek szegénységben nő fel. Egy olyan Magyarországot, miniszterelnök úr, ahol menekülnek a fiatalok, minden második 18. életévét betöltött fiatal külföldre akar menni. Egy olyan Magyarországot, ahol minden hatodik magyar gyermek már nem itthon születik meg, hanem külföldön. Egy olyan Magyarországot, ahol már nem élni akarnak a magyar családok, hanem elmenekülni.

Miniszterelnök Úr! Önnek meg az a legfontosabb, hogy januárban beköltözzön a budai Várba. És hozzáteszem, hogy a kezdetleges költségek 12 milliárd forintról most már a 30 milliárd forintot kóstagatják. Miniszterelnök úr, rendben van ez így? Miért akar a Várba költözni? Várom megtisztelő válaszát. *(Taps az MSZP soraiban.)*

(16.40)

ELNÖK: Köszönöm szépen. A válasza Orbán Viktor miniszterelnök urat kérem. Parancsoljon, miniszterelnök úr!

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Annyi minden előkerült, mélyen tisztelt elnök úr, hogy magam sem tudom, hogy melyik kérdésre is válaszoljak a 28-ból, de talán kezdjük egy filozófiai problémával. Azért nagy különbség van a nemzeti gondolkodás meg az osztályharcos gondolkodás között, ugyanis a mi fölfogásunk szerint mélyről jönni, az nem érdem, hanem állapot. Érdem önöknél volt, osztályharcos alapon ezt érdemmé minősítették. *(Közbeszólás a Fidesz sorából: Úgy van!)* Mi egészen másképpen gondolkodunk erről. Nálunk nem az dönti el az emberek értékét, hogy honnan jönnek, hanem hogy hova tartanak, és milyen munkát végeznek.

Ami a konkrét kérdést illeti, valamit félreérthetett: én nem költözöm sehova, a XII. kerületben a Cinege utcában lakom, ezután is ott fogok. *(Közbeszólás az LMP soraiból: Pharaon is!)* A miniszterelnök és a miniszterek munkahelyét pedig jogszabályok határozzák meg, rezidenciát sem én, sem a miniszterek nem vesznek igénybe. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padosorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterelnök úr. Egyperces viszonzásra képviselő asszonyé a szó. Parancsoljon!

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tudja, miniszterelnök úr, én büszke vagyok arra, hogy honnan jöttem. *(Közbeszólások a Fidesz soraiból: Na!)* Tudja, csak arra lennék kíváncsi, miniszterelnök úr, hogy ha ön szembesülhetne a harminc évvel ezelőtti önmagával, mit gondolna akkor ön most magáról, amikor tükörbe nézne, amikor még fontos volt az az ön számára, hogy a nyugati értékeket képviselje, a liberális értékeket képviselje, a népet képviselje fiatalemberként, amikor még büszke volt ön is arra, hogy milyen mélyről jött. Hogyan juthat eszébe az, hogy ezt a fajta urizálást el tudja fogadni, amit nap mint nap akár a képviselőtársaitól, akár önmagától és akár a kormány tagjaitól elvisel, és belenyomja a magyar nép képébe nap mint nap.

Miniszterelnök úr, tényleg, tud ön tükörbe nézni, és tud még a valamikori önmagára emlékezni, hogy milyen volt ön fiatalokiban és mit képviselt akkor? Miniszterelnök úr, én nagyon szeretném, ha *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* ezt meg tudná még tenni, és néha eszébe jutna, hogy harminc évvel ezelőtt mit képviselt. Köszönöm, elnök úr. *(Taps az MSZP és a DK soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Egyperces viszonzásra van lehetősége a miniszterelnök úrnak. Parancsoljon!

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Mélyen tisztelt elnök úr, urizálásügyben megértem, hogy rossz az önök lelkiismerete. Mégiscsak furcsa dolog, hogy egy baloldali volt kommunista párt, amely ma szocialista párt, utolsó három miniszterelnöke mindegyik multi-milliárdos volt, úgyhogy megértem *(Moraj az MSZP soraiból. - Kunhalmi Ágnes: Jól behoztátok őket!),* megértem, hogy ez a körülmény zavarja önt, és a frusztrációját ránk vetíti ki *(Moraj az MSZP soraiban.)*, de kérem, kérjük, hogy ettől kíméljenek meg bennünket. *(Kunhalmi Ágnes: Ők a saját teljesítményük alapján gazdagodtak meg! Nem a népen gazdagodtak meg! - Zaj. - Az elnök csenget.)*

Ami pedig a Várat illeti, a magyar kormány a történelmi hagyományok helyreállítása mellett elkötelezett. A kommunisták a Várat lerombolták, mert mindig is azt gondolták, hogy a múltat, a történelmet el kell törölni. Sőt, a kommunista párt az ötvenes években azzal a gondolattal is kacérkodott, hogy a párt odaköltözik, de aztán csak a Munkásmozgalmi Múzeumot költöztették oda. *(Kunhalmi Ágnes: A Horthy-rendszerben önökből nem lett volna semmi!)* Most felújítás zajlik. Biztosak lehetnek abban *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)*, hogy nemzeti örökségünkre, a már felújított Mátyás-templomra, a Halászbástyára, a Várkert Bazára és a többi épületre mindannyian büszkéek lehetünk a következő évszázadban. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterelnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Székely Sándor képviselő úr, a DK képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a

pénzügyminiszternek: „Segít-e a kormány a devizahiteleseken?” címmel. A miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszkérésre Tállai András államtitkár urat jelölte ki. Tisztelettel kérem, elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy megvárja a kérdésének feltevésével a miniszter úr jelenlétét. Parancsoljon!

SZÉKELY SÁNDOR (DK): Köszönöm a szót, elnök úr. **Megvárnám** a miniszter úr jelenlétét a kérdés feltevésével.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Gréczy Zsolt képviselő úr, a DK képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszterének: „**Mikor enyhítik a megszorító Orbán-csomagot a stadionépítések leállításával?**” címmel. Tisztelt Képviselő Úr! Miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszkérésre Rétvári Bence államtitkár urat jelölte ki. Tisztelettel kérem, elfogadja-e a válaszadó személyét. *(Jelzésre:)* A képviselő úr jelzi, hogy elfogadja a válaszadó személyét. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

GRÉCZY ZSOLT (DK): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Magyarország bajban van, a magyar emberek bajban vannak. A megszorító Orbán-csomag itt van a nyakunkon. Már eddig is százezreket kellett fizetni egy szemeszterért az egyetemeken. Ezt ők ugyan nem hívják tandíjnak, de az országban az emberek így hívják. Most már azt is tudjuk, hogy jön a Corvinus-modell, a teljesen fizetős oktatás, lehetséges módon több milliós tandíjakkal.

Ugyancsak az Orbán-csomag része a fizetős egészségügy. Egyre több kormányzati szereplő beszél arról, hogy a magyar emberek nyúljanak a zsebükbe és fizessenek tízezreket, akár százezreket, ha gyógyulni akarnak. Hol van ma már a tüzes ellenállás a 300 forintos vizitdíj - mondom még egyszer, 300 forintos vizitdíj - ellen? Az Orbán-kormány által tönkretett oktatás és egészségügy részeként ugyancsak a megszorító Orbán-csomag része volt a lakástakarékok beszántása is.

Ezzel párhuzamosan viszont olyan luxusberuházások, mint a stadionépítések, egyszerűen nem bírnak leállni. Ezek a stadionépítések arról híresek ma Magyarországon, hogy napoztatják a füvet, arról híresek, hogy ezekben az 5-10-20 ezres palotákban időnként pár száz néző üldögél, időnként meg is hamisítják ezeket a statisztikai adatokat, hogy ott hányan vannak, de ezeket a sajtó le is szokta leplezni.

Ezért aztán azt szeretném kérdezni államtitkár úrtól, hogy ezeket a stadionberuházásokat, amelyek szemmel láthatóan nem érték el az emberek szimpátiáját, mikor állítják le, az itt felszabaduló több tíz milliárd forintot mikor próbálják meg például akár a lakástakarékok állami támogatására visszafordítani és általában is az Orbán-csomag terheinek enyhítésére fordítani. Várom válaszát. *(Taps a DK soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A válasza Rétvári Bence államtitkár úrnak adok szót. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Önök nem tudnak leszokni a megszorításokról. Amikor kormányon vannak, mindig azt teszik, valószínűleg ezért jár az agyuk mindig ugyanerre. Voltak igazi megszorítások Magyarországon. Ezek akkor voltak, amikor minden nyugdíjastól elvettek egyhavi nyugdíjat, vagy amikor minden ápolótól, minden rendőrtől, minden orvostól és minden egyéb közalkalmazottól elvettek egyhavi bért. Azok valóban megszorítások voltak Magyarországon; vagy amikor a családoktól önök elvették a rendszeres gyermekvédelmi támogatást, vagy az egy- és kétgyermekes családok családi adókedvezményét elvették.

Az valóban megszorítás volt, amikor önök megszüntették a lakásépítési támogatásokat, a forinthiteleket kamattámogatással. Az valóban megszorítás volt, amikor emiatt devizahitel-csapdába kergettek magyar családokat tízezer és százezer számra. Az valóban megszorítás volt, amikor az áram árát duplájára, a gáz árát pedig a háromszorosára emelték, mert így diktálták a külföldi befektetők. Az valóban megszorítás volt, amikor egekbe, 11 százalék fölé emelték azt a munkanélküliséget, ami most 4 százalék alatt van.

Tisztelt Képviselő Úr! Ezek az időszakok, az önök időszaka valóban az volt. De amikor a családi otthonteremtési kedvezményt már 90 ezer család veszi igénybe, és egyre bővülő családi otthonokba tud költözni, amikor az egyik legalacsonyabb személyi jövedelemadót fizetik egész Európában a magyar emberek és a magyar családok, amikor rekordalacsony a munkanélküliség, és a rendszerváltás óta rekordot dönt a női foglalkoztatottság és általában is a foglalkoztatottság Magyarországon, az nem a megszorítások időszaka, hanem az az időszak, amikor Magyarország végre a saját talpára állt, és nem az IMF receptje alapján megszorít, hanem a magyar emberek érdekei alapján, a nemzeti konzultációkban kialakított irányok mentén, a magyar emberek érdekében cselekszik.

*(Dr. Szűcs Lajost a jegyzői székben
Móring József Attila váltja fel.)*

Ha pedig balra hátranéz elég nagy ívben, akkor kérdezze meg az ott most éppen nem ülő Mesterházy Attila képviselőtársától, hogy miért írta le azt Gyurcsány Ferenc államtitkáraként, hogy Magyarországon két probléma van a sportlétesítményekkel: az egyik, hogy nincsenek, a másik, hogy leromlott állapotban vannak, rosszul néznek ki ezek a létesítmények, és ezeket bővíteni, felújítani kéne. Ezt majd kérdezze meg tőle, ha visszatér! *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Egyperces viszonzásra képviselő úré a szó. Parancsoljon!

GRÉCZY ZSOLT (DK): Hát, nem tudom, sírjak, vagy nevessek. *(Derültség a kormánypárti sorokból. - Közbeszólások ugyanott: Mi se tudjuk!)* Amikor Rétvári államtitkár úr arról beszél, hogy *(Zaj. - Az elnök csenget.)* ők nem szorítanak meg, akkor szeretnék emlékeztetni, hogy a világ legdrágább áfáját fizetik ebben az országban, ez 27 százalék. Soha ilyen gyenge nem volt a forint. A devizacsapdába önök kergették bele ezt az országot *(Moraj és derültség a kormánypárti sorokban.)*, azt az első Orbán-kormány hozta meg 2001 júniusában, Járai Zsigmond volt a pénzügyminiszter. Sose felejtjük el!

Azt se felejtjük el, hogy önök átvették a nyugdíjasokat. Ha az előző kormányon kérnek számon megszorításokat, ott legalább volt 13. havi nyugdíj, és volt 50 százalékos béremelés.

(16.50)

Önök a 13. havi nyugdíjat, azt ígérték, hogy visszaadják. Sőt, Orbán miniszterelnök úr 2006-ban azt ígérte, hogy lesz 14. havi is. Ezeket önök nem teljesítették. Tehát itt önök a megszorítások ügyében szerintem jobb, ha hallgatnak. Államtitkár úr, szerintem ez ügyben egy mély önvizsgálatra lenne szükség. Az önök megszorító csomagja rendkívül súlyos a magyar emberekre nézve, az Európai Unió friss statisztikája szerint 3 millió magyar él a szegénységküszöb környékén. *(Révész Máriusz: ...reálbér-emelkedés! - Taps az ellenzéki padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Egyperces viszonzás illeti meg államtitkár urat is. Parancsoljon!

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Tisztelt Képviselő Úr! Amikor ezt a statisztikát olvasta, lehet, hogy egy korábbi számot olvasott. Ha a 2017-eset olvassa, akkor abban azt láthatja, hogy 1,3 millió magyar ember került ki a társadalom peremére sodródás veszélyéből, a szegénység kockázatából, 1,3 millió emberrel kevesebbnek lehet már gondja azzal, hogy a mindennapi nélkülözésnek ki van téve, hogy ennek a közvetlen veszélynek ki van téve, tisztelt képviselő úr.

És ma már a nyugdíjasok 29 százalékkal magasabb nyugdíjat kapnak, mint az önök kormányzásának az idején. És ha ebből leszámítom a nyugdíjasinflációt, akkor is 10 százalékos értékénövekedést láthatunk. És mindemellett volt nyugdíj-kompensáció, volt - és idén is lesz - nyugdíjprémium, és volt 10 ezer forintos Erzsébet-utalvány már háromszor az ünnepek előtt a nyugdíjasoknak. Ha ezt összeadná, tisztelt képviselő úr, akkor 130 milliárd forintnyi többletjuttatást számolhatna össze, amit a nyugdíjas emberek megkaptak. Ehhez képest az ön miniszterelnöke meg

csak annyit mondott az idős embereknek, főleg az idős hölgyeknek, hogy bizonyára az öregecskedő feleségét sokan lecserélhetnék. Hát, ennyit a baloldaliak tiszteletéről az idősek felé! *(Közbeszólások a kormánypárti padosorokból, köztük: Így van! - Bravó! - Taps ugyanott.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Keresztes László Lóránt frakcióvezető úr, az LMP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrnak: „**Leszakadó vidéki térségek helyzetéről**” címmel. Keresztes László Lóránt frakcióvezető úré a szó.

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP): Köszönöm szépen a lehetőséget, elnök úr. Mielőtt fölteszem a kérdésemet, szeretnék visszautalni frakcióvezető úr felvetésére, és tájékoztatom képviselőtársaimat *(Dr. Rétvári Bence: Összeborultatok?)*, hogy holnap lesz lehetőség szavazni az állambiztonsági múlt feltárájáról szóló törvényjavaslatról, hiszen ezt az LMP 18. alkalommal is benyújtotta. Tehát a tárgyszorozatba vételről fogunk szavazni. *(Dr. Rétvári Bence: Kilépett a pártból a benyújtója!)*

Tisztelt miniszterelnök urat ugyanakkor más témában szeretném kérdezni, vidéki térségek leszakadásáról, illetve az aprófalvak elszorításának a témájáról. Egy friss statisztikát tudok mondani, hogy az önök nyolcéves kormányzása után továbbra is négy hazai régió van az Unió 20 legszegényebb térsége között, és nyolc év alatt nemhogy sikerült volna valamit a hátrányból csökkenteni, de a leszakadás folytatódott.

De még súlyosabb képet látunk, ha megnézzük, hogy mi történik a régiókon belül. Sajnos, kialakultak olyan vidéki válságközpontok, válságtérségek, ahol már a nagyvárosokból, a regionális központokból is szinte menekül a lakosság a gazdasági problémák, a gazdasági válság miatt. Az elmúlt öt évben Szeged lakossága 5 százalékkal csökkent, Miskolc lakossága 6 százalékkal, Pécs lakossága 8 százalékkal csökkent, miniszterelnök úr.

De az egyértelmű szerintem mindannyiunk számára, hogy a legrosszabb helyzetben az aprófalvak vannak. Önök annak idején joggal kritizálták az SZDSZ politikusaikat, és a vidék tönkretételével vádolták őket. Teljesen ült ez a kritika, de azt kell mondani, hogy a vidék tönkretétele és leszakadása az önök kormányzása alatt ért el egy döbbenetes szintet: az elmúlt nyolc évben folyamatosan, drasztikus mértékben romlott az alsóbbrendű úthálózat minősége, csökkent a közösségi közlekedés lehetősége. Tehát összességében csökkent a lehetősége az aprófalvakban élőknek, hogy a legfontosabb közszolgáltatásokhoz vagy a munkahelyekhez hozzájussanak. Önök kivéztették az önkormányzatiságot, és ezzel csökkentették a kistelepüléseknek amúgy is gyenge önvédelmi képességét.

A konkrét kérdésem, miniszterelnök úr, hogy önök egyszerűen belebuktak-e *(Dr. Rétvári Bence: Mikor veszel levegőt?)* a vidéki térségek leszakadásának a megállításába, vagy ez a politikájuk lényege. És

lemondtak-e ezekről a térségekről, és lemondtak-e azokról az emberekről, akik e térségekben élnek? Köszönöm szépen előre is válaszát. *(Taps az ellenzéki padosorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. Orbán Viktor miniszterelnök úrnak adok szót. Parancsoljon, miniszterelnök úr!

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Köszönöm szépen, elnök úr. Szeretném világossá tenni, hogy a magyar kormány számára az ország minden egyes térsége egyformán fontos. *(Sneider Tamás: Felcsút fontosabb!)* Ráadásul, ami a falvakat illeti: ha átnéz a túlsó oldalra, képviselő úr, ide, akkor láthatja, hogy elég sokan vagyunk itt, akik falvakból jöttünk és a falusiakat képviseljük.

De a részletek helyett most csak annyit mondom önnek, ha megengedi, merthogy városokat is említett, hogy a Fidesz-KDNP-kormány 1300 milliárd forintos adósságtól szabadított meg 2 ezer magyar települést. Soha erre példa a magyar történelemben nem volt. Az adósságot nem a mi kormányunk alatt halmozták fel, hanem a bennünket megelőző szocialisták kormányzása idején. *(Moraj a kormánypárti padosorokból.)*

A faluról szóló vitában, azt javaslom, hogy legyen érdekes esetleg a falusiak szava is. Azt a tényt szeretném itt most rögzíteni, hogy a falusiak a Fideszre szavaztak, az LMP-re pedig nem szavaztak. Sőt, 2018-ban minden korábbinál több szavazatot kapott az általam vezetett kormánykoalíció a kistelepüléseken és a falvakban. Köszönöm a figyelmet. *(Közbeszólás a Fidesz soraiból: Úgy van! - Taps ugyanott.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterelnök úr. Egyperces viszonzásra frakcióvezető úré a szó. Parancsoljon!

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP): Köszönöm szépen. Miniszterelnök úrnak annyi választ hadd mondjak el, hogy azok a százezrek, az a több százezernyi fiatal, aki az önök politikája miatt kénytelen volt elmenekülni a vidéki térségekről *(Közbeszólás a Fidesz soraiból: Mi van?)*, és most Nyugat-Európában él emigrációban *(Közbeszólások a kormánypárti padosorokból.)*, ők viszont elutasították önöket a szavazatukkal. Tehát, mondjuk úgy, a nyugati emigrációba kényszerűségből elvándorolt fiatalok között már önök kis párt, önök, akiknek már nincs hitele.

Én valóban egy nagyvárost képviselek, Pécs városát, ugyanakkor Baranya megye egy aprófalvas térség. Azt szeretném kérdezni, miniszterelnök úr, ha ennyi pénzt ráköltöttek a vidékre, ennyi pénzt költöttek fejlesztéspolitikára, hol van ennek a hatása.

És még annyit hadd jegyezze meg, hogy nem a magyar kormány fosztotta meg vagy szabadította fel az adósság alól a vidéki térséget, hanem a magyar adófizetők. *(Közbeszólás a Fidesz soraiból: Komo-lyan?)* Ezt az adósságot egyszerűen szétterítették a

magyar adófizetők között. *(Közbeszólások a kormánypárti képviselők soraiból.)* Tehát a magyar adófizetők között szétterítették ezt az adósságot.

De egy kérdést még engedjen meg, miniszterelnök úr. Önök cselekvés helyett az elmúlt időszakban elkezdtek beszélni a „Modern falu” programról *(Közbeszólások a kormánypárti padsorokból: Magyar!)* a „Modern város” program után. Miniszterelnök úr, hol vannak a forrásai annak a „Modern falu” programnak *(Közbeszólások a kormánypártok soraiból: Magyar!)*, amiről önök az elmúlt időszakban elkezdtek beszélni? Konkrétan nulla forint van a jövő évi költségvetésben erre a programra. *(Taps az ellenzéki padsorokból.)*

ELNÖK: Egyperces viszonzás illeti meg Orbán Viktor miniszterelnök urat. Parancsoljon!

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Köszönöm szépen, elnök úr. Azt a segítséget szeretném először adni, hogy két program fut, mindegyiknek van külön neve. Az egyiket „Modern városok” programnak hívják, a másikat pedig „Magyar falu” programnak. Mind a kettőnek megvannak a költségvetési forrásai.

Ami ezek irányát illeti, szeretném önt arra emlékeztetni, hogy a legfontosabb dolog a falvak számára az elmúlt nyolc évben az volt, hogy munkahelyeket hoztunk létre. *(Közbeszólás a kormánypárti padsorokból: Így van!)* Egészen addig, amíg nincs munka, addig a falun sincs megbízható, biztonságos egzisztencia és élet. Úgyhogy a legfontosabb az volt, hogy munkahelyeket hoztunk létre, részben piaci foglalkoztatással, részben pedig a közfoglalkoztatással.

Most egy új programot indítunk, egyáltalán nem adjuk fel, szerintünk érdemes most is és érdemes lesz majd a jövőben is falun élni. A programnak három fő iránya van: sajátos többlettámogatásokat fogunk nyújtani a falusi lakhatáshoz, megindítjuk az alsóbbrendű utak nagy felújítási programját, valamint óvodákat és bölcsődéket fogunk bővíteni és építeni. Bár tudom, hogy az LMP egy városi párt, mégis arra kérem, hogy támogassa a „Magyar falu” programot. Köszönöm szépen. *(Derűltég és taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterelnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tordai Bence képviselő úr, a Párbeszéd képviselője *(Moraj a kormánypárti padsorokban. - Az elnök csenget.)*, azonnali kérdést kíván feltenni a legfőbb ügyésznek: „Miért érinthetetlen Magyarországon Kiss Szilárd, Putyin embere?” címmel. Tisztelt Képviselő Úr! Polt Péter legfőbb ügyész úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszadásra Belovics Ervin legfőbbügyész-helyettes urat jelölte ki. Tisztelettel kérdezem, elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy a kérdésének a feltételek megvárja, hogy itt legyen a legfőbb ügyész úr.

TORDAI BENCE (Párbeszéd): Én arra leszek kíváncsi, hogy hogyan válaszol a Fidesz-bábu legfőbb

ügyész maga arra, hogy az egyik Fidesz-bűnözőt miért lehet elvezetni rabláncon, a másikat pedig miért védi továbbra is. Úgyhogy nem fogadom el a kijelölt válaszadó személyét. Köszönöm szépen. *(Moraj a kormánypárti padsorokban. - Közbeszólás a Fidesz soraiból: Vegyél vissza!)*

ELNÖK: Képviselő Úr! Úgy látszik, folytatja azt a hagyományt, hogy mindig valamilyen formában olyan emberi sértést próbál megtenni, amelyik egyértelműen a házszabályba ütközik. Ezért önt most figyelmeztetésben részesítem. *(Tordai Bence bólint. - Taps a kormánypártok soraiból.)* Legfőbb ügyész úrnak a harmadik **szoron következő** azonnali kérdés órájában kell válaszolnia az ön kérdésére.

Tisztelt Országgyűlés! Szabó Timea frakcióvezető asszony, a Párbeszéd képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrnak: „**Mi folyik itt?**” címmel. Parancsoljon, frakcióvezető asszony, öné a szó.

(17.00)

SZABÓ TIMEA (Párbeszéd): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszterelnök úr! Néhány hete a Greenpeace aktivistái fedezték fel, hogy az Óbudai Gázgyár még nem kármentesített területén olajos, kellemetlen szagú folyadék áramlik folyamatosan és közvetlenül a Dunába. A szakértők mintát vettek, a vízbe közvetlenül áramló anyagok között olyan, rendkívül veszélyes, súlyosan rákkeltő anyagokat találtak, mint például cianid, arzén, higany, cink, etilbenzol, xilolok vagy naftalinok. A hivatalos mérések szerint ezek koncentrációja egyes esetekben meghaladja az egészségügyi határérték ezerszeresét is. Az elmúlt időszak alacsony dunai vízállása miatt a szennyezett talajvíz közvetlenül a Dunába ömlik. A probléma mára odáig fajult, hogy a szennyezettség Budapest ivóvízbázisát is veszélyezteti, tehát közvetlen és súlyos veszélyt jelent a budapesti lakosokra.

A 200 hektáros terület kármentesítésének szükségességéről évtizedek óta tud a főváros, a kerületi önkormányzat, a Belügyminisztérium, a Főgáz és jogutódja, valamint a Környezetvédelmi Hatóság is, ennek ellenére a szivárgó méreg eltávolítása a mai napig nem történt meg, mivel a kármentesítés az illetékesek szerint túl drága. A múlt héten benyújtottam egy 10 milliárd forintos költségvetési módosító javaslatot, amellyel el lehetne végezni ezt a kármentesítést, a rendkívüli kormányzati tartalékokból bőven van forrás arra, hogy ezt a nagyon súlyos problémát megoldjuk.

Kérdezem tehát a miniszterelnök urat, tovább halogatja-e a kormány a cselekvést, és megspórolja a kármentesítésre szánt pénzt most, hogy tudjuk, a rákkeltő anyag hamarosan az ivóvízbe kerülhet, közvetlen veszélyt jelentve a lakosságra. Számíthat-e Óbuda és Budapest lakossága önre abban, hogy támogatja a költségvetési javaslatomat, és abból megkezdik végre a kármentést? Várom megtisztelő válaszát. Köszönöm. *(Taps a Párbeszéd és az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető asszony. Tisztelettel kérem a miniszterelnök urat válaszában megválaszolni. Parancsoljon, miniszterelnök úr!

(Hiszékeny Dezsőt a jegyzői székben Szabó Sándor váltja fel.)

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Köszönöm szépen, elnök úr. A kormány a szükséges tájékoztatást a hatóságoktól bekérte, és így az ország nyilvánosságát a következőkről tudom tájékoztatni: a Pest Megyei Kormányhivatal és a Fővárosi Vízművek azt közli velünk, hogy Budapest vízellátása biztonságos, a Pest Megyei Kormányhivatal tájékoztatása szerint az Óbudai Gázgyár területén lakosságot ellátó vízbázis nincs. Budapest lakosságát ivóvízzel a szentendrei, valamint a Csepel-szigeti vízbázis kútjai látják el, így az eset Budapest lakosságának ivóvízfogyasztását nem veszélyezteti, a főváros ivóvízellátása biztonságos.

Kérem, tartózkodjanak a rémhírterjesztéstől. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterelnök úr. Egyperces viszonzásra a frakcióvezető asszonyé a szó. Parancsoljon!

SZABÓ TIMEA (Párbeszéd): Miniszterelnök úr, értem, tehát ön szerint mehet a rákkeltő anyag a Dunába *(Dr. Völner Pál: Nem ezt mondta!)*, mert esetleg Budapest lakosságának egy része nem közvetlenül onnan kapja majd az ivóvizet, hanem Szentendréről... *(Németh Szilárd István: Nem, onnan senki nem kapja az ivóvizet, most mondta! - Derűtség a kormánypártok soraiban. - Az elnök csenget.)* Azt szeretném kérdezni akkor a miniszterelnök úrtól, nem Németh Szilárdtól *(Derűtség a kormánypártok soraiban. - Németh Szilárd István közbeszól.)*, hogy vajon akkor azt mondja-e a miniszterelnök úr, hogy mehet... *(Németh Szilárd István: Nincs, nincs ott vízbázis! - Derűtség a kormánypártok soraiban.)* Hallgasson már el *(Az elnök csenget.)*, képviselőtársam, tényleg! *(Közbeszólások, nagy zaj.)* Magyarul, lehet-e rákkeltő anyag a Dunába... *(Zaj.)*

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! A frakcióvezető asszonynál van a szó!

SZABÓ TIMEA (Párbeszéd): ...az elmúlt kilenc, közel kilenc éve miért nem tettek semmit, miközben pontosan tudják azt, hogy folyamatosan áramlik ez a rákkeltő anyag a Dunába? Most azért látjuk jobban, mert alacsony a vízállás, de egyre többször lesz alacsony a vízállás, 200 hektárnyi területen van mérgező massa a talajban, amivel kapcsolatban sem Tarlós István, sem önök nem tettek semmit *(Az elnök csenget.)* az elmúlt nyolc évben. Ez biztos, hogy nem biztonságos a budapesti lakosokra nézve, és biztos, hogy veszélyes a magyar emberekre nézve. *(Taps az ellenzéki padosorokban. - Közbeszólások a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Egyperces viszonzásra válaszoljon meg a miniszterelnök urat.

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Tisztelt Elnök Úr! Nekem az a dolgom, hogy az alaptalan rémhírterjesztéssel szemben a magyar közvélemény a tények tudatában lehessen, ezért tisztelettel tájékoztatom a tisztelt Házat, hogy a Fővárosi Katasztrófavédelmi Igazgatóság vízügyi hatóságának munkatársai ellenőrzéseket végeztek, ezután a Fővárosi Vízművek kiadott egy közleményt, amelyben az alábbiak szerepelnek: az utóbbi hónapokban tapasztalt dunai kisvízállásra való tekintettel többször vizsgálták a vízminőséget, és a vizsgálati eredményeik szerint a vizsgált paraméterek mért értékei továbbra is jóval a határérték alatt vannak *(Szabó Timea: Ez nem igaz!)*, Budapest ivóvízellátása biztonságos, a szolgáltatott ivóvíz minden tekintetben megfelel a szigorú előírásoknak. *(Szabó Timea: Ez nem igaz!)*

Kérem az ország közvéleményét, vegye tudomásul ezt a jelentést. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterelnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Hubay György képviselő úr, a Fidesz képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a belügyminiszternek: **„Illegális bevándorlók tízezrei Magyarországon közelében. Mit tesz a Kormány annak érdekében, hogy továbbra is garantálja a magyar emberek biztonságát és határaink védelmét?”** címmel. Parancsoljon, képviselő úr, ön a szó.

HUBAY GYÖRGY (Fidesz): Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! A múlt héten napvilágot látott hír szerint közel százezer illegális bevándorló gyülemlt fel a bosnyák-horvát határon. Ez nem jelent mást, mint azt, hogy feldühödött emberek tízezrei akarnak önmaguk hitelt érdemlő azonosítása nélkül bejutni az Európai Unió területére, ha kell, akár erőszak árán is. A veszély, ami Magyarországot fenyegeti, ugyan még nem közvetlen, de rendkívül közeli, hiszen alig néhány tíz kilométerre található hazánk és a schengeni övezet határától a kialakult gócpont.

Magyarország egyszer már át kellett élje 2015-ben azt, hogy milyen, amikor idegenek tömegével támadnak rá rendőreinkre, katonáinkra, és próbálnak meg erőszakkal átjutni az államhatáron. Ahogy a híradásokból értesülhettünk, ez most sem lenne másképpen, hiszen a tömeg egy feldühödött része ezúttal is rátámadott a bosnyák-horvát határ biztonságát felügyelő rendőrökre. Mint utóbb kiderült, a felbujtó egy iráni származású illegális migráns volt.

Kiemelten fontosnak tartom, hogy a kormány továbbra is tartson ki bevándorlásellenes politikája mellett, és szavatolja a magyar emberek biztonságát. Ehhez azonban elengedhetetlen, hogy megfelelő létszámú és jól felkészült humán erőforrás, valamint professzionális technológia álljon rendelkezésre a déli határvidék mentén.

Komoly a veszélye annak, hogy illegális migránsok tízezrei ostromolják meg újra déli határunkat és tarolják le földjeinket, foglalják el útjainkat, tereinket. Mindezekre figyelemmel kérdezem, hogy mit tesz a kormány annak érdekében, hogy megvédje déli határvidékünket és szavatolja az emberek biztonságát. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A válasza Kontrát Károly államtitkár úrnak adok szót. Parancsoljon, államtitkár úr!

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! A rendelkezésre álló információk szerint jelenleg mintegy 70 ezer migráns van a balkáni útvonalon, akik észak felé mozognak és Magyarország irányába tartanak, ezért a belügyminiszter úr javaslatára a kormány a magyar emberek és Magyarország biztonsága érdekében a következő intézkedéseket tette a magyar-horvát határ megerősítése érdekében.

Fokozott határellenőrzést rendelt el a belügyminiszter Magyarország külső, schengeni határszakaszain a belépő forgalom tekintetében (Arató Gergely: Mit csinált, még egy kerítést húz fel?!), egy bevetési osztállyal megerősítettük a magyar-horvát határszakaszon jelenleg szolgálatot teljesítő állományt, a határvidékek fokozott járőrszolgálatot hajtanak végre, a rendőrség fokozott mélységi ellenőrzési tevékenységet végez, és ezeket az intézkedéseket fokozott, megerősített légi felderítő tevékenység is támogatja. A kormány az elmúlt héten a rendkívüli migrációs nyomás kezeléséhez kapcsolódó feladatok hatékony megvalósításához további 24 milliárd forintot biztosított.

Ezek az intézkedések is azt bizonyítják, hogy Magyarország azonnal tud és képes reagálni egy megváltozott migrációs helyzetre, hasonlóan 2015-höz a magyar kormány most is azonnal cselekedett. Az elért eredményeket a kormány meg fogja őrizni, nem adja át a határvédelem jogát, megvédjük Magyarországot, megvédjük a magyar embereket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Egyperces válaszra a képviselő úr a szó. Parancsoljon!

HUBAY GYÖRGY (Fidesz): Tisztelt Államtitkár Úr! Köszönöm a válaszát. Megnyugtató, de úgy gondolom, nemcsak engem nyugtatott meg, hanem minden magyar embert, hisz az ön elmondása szerint is, és a tapasztalat is azt bizonyítja, hogy a magyar kormány mindent megtesz annak érdekében, hogy egyrészt megvédje a déli határainkat és ezzel együtt a schengeni övezetet. Másrészt pedig arra is fel kell hívni a figyelmet, hisz a magyar választók annak idején megbíztak bennünket, és az érdekeiket védenünk kell, hogy nem szabad megengedni azt, hogy a brüssz-

szi bürokraták különböző eszközökkel rákényszerítsenek bennünket a Willkommenskulturrá, és egyébként sárba tiporják több ezer éves európai keresztény kultúránkat. Tehát a kormánynak és nekünk, kormánypárti képviselőknek az a feladatunk, hogy megvédjük az országot, megvédjük az ország határait és megvédjük a magyar emberek érdekeit. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

(17.10)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Egyperces válaszra a szó, államtitkár urat is, parancsoljon!

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Országgyűlés! Magyarország a határvédelem jogából egy jótányit sem enged. Magyarország nem lesz bevándorlóország. Brüsszelben nem megállítani, hanem menedzselni akarják a bevándorlást.

A magyar rendőrség az uniós és a magyar törvényeket teljes mértékben betartva, eredményesen védi Magyarország határait, eredményesen védi az Európai Unió schengeni határát. A rendőrség, a határvidékek a honvédséggel, a honvédekkel összefogva megbízhatóan el tudják háritani az olyan kísérleteket, mint ami a bosnyák-horvát határnál bekövetkezett. Magyarország továbbra is Európa és a világ egyik legbiztonságosabb országa, és az is marad. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Szilágyi György képviselő úr, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrnak: „**Mennyire hiteles a kormány politikája?**” címmel. Parancsoljon, képviselő úr, ön a szó.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Egy hónappal ezelőtt kérdeztem miniszterelnök urat itt a magán-luxusutazásaival, a magángéppel való luxusutazásaival kapcsolatban, akkor ön azt válaszolta, hogy harminc éve fogad el ilyen luxusajándékokat, és hogy a jövőben is el fog fogadni ilyen ajándékokat.

Az elmúlt nyolc évben nem ezt szoktuk meg, de most be kell ismernem: miniszterelnök úr tartotta a szavát, hiszen az elmúlt egy hónapban hobbijának hódolva járt Londonban, járt Athénban, járt Szalonikiben is *(Közbeszólások a Fidesz padsoraiból: Így van!)* meccseken. Kérdés, hogy ide is ezekkel a gépekkel ment-e, amelyekről szó volt, magángépekkel.

Sőt, miniszterelnök úr, hogy azért mutassa a népnek és az ellenzéknek, hogy ő bármit megtehet, még Schmidt Máriát és a család új üzleti partnerét, Adnan Polatot is vitte magával ezekre az utazásokra.

Az elmúlt egy hónapban azt is észrevehettük, hogy a rendszer továbbra is működik, hiszen nemcsak kap Garancsi Istvántól ajándékokat, hanem ön ad is Garancsi Istvánnak ajándékokat, hiszen az elmúlt egy hónapban Garancsi István további közbeszerzéseket és közpénzeket nyert. Az elmúlt egy hónapban kitüntette Garancsi István cégét: „A legjobb magyar vállalat” díjával tüntette ki, és Garancsi István 26 milliárd forintért építhet egy sportszarnokot Székesfehérváron. 26 000 millióért!

Csak hogy lássuk az arányokat, hogy egy sportszarnokban mi kerülhet 26 000 millióba: ez ugyanannyi, mint az egész Fáy utcai sportlétesítmény, amelyben egy kézilabdacsarnokot, egy röplabdacsarnokot és egy stadiont építenek fel; plusz hozzávesszük a diósgyőri stadion építését; plusz a Nemzeti Közszolgálati Egyetem sporttelepe, ahol sportszarnok, uszoda, lőtér és szabadtéri sportpályák kerülnek megvalósításra - ez ugyanannyiba kerül, mint egy sportszarnok Garancsi Istvánnak.

Miniszterelnök Úr! Ugye, egyetért velem abban, hogy ebben a történetben, ön és Garancsi István történetében nem feltételezhetjük azt, hogy a korrupció (Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.) nincs jelen, hogy erre nincs semmilyen „garancia” (Derűltég.), hogy ön jelen pillanatban korrupcióba keveredhetett Garancsi Istvánnal kapcsolatban.

Kérem, még mindig úgy gondolja, hogy ez egy megfelelő állapot, hogy ön ilyen ajándékokat fogad el tőle? (Taps a Jobbik padsoraiban.)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Orbán Viktor miniszterelnök úr a szó, parancsoljon, miniszterelnök úr!

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Tekintheznék tévedésnek is, de legyünk jóindulatúak! A miniszterelnök semmilyen díjat nem tud odaítélni senkinek, aki vállalkozással foglalkozik, mert nincs ilyen kormányzati díj. Ha jól értem, ön a Figyelő folyóirat által odaítélt díjra gondolhatott.

Másfelől érdekes, hogy ön már tudja annak a székesfehérvári beruházási tervnek a győztesét, amiről a kormány még döntést sem hozott. Gratulálok! (Közbeszólás a Jobbik padsoraiból.) Van egy terv a székesfehérvári önkormányzat részéről. Ez a kormány ülésén még nem szerepelt.

Egyáltalán döntés sincs róla, hogy megvalósul. Arról sincs, hogy ebben a formában vagy másképpen. Arról sem, hogy mikor. Arról meg végképp nem, hogy mikor írjuk ki a közbeszerzést, és ki fogja azt elnyerni.

Tehát szeretném tájékoztatni önt arról, hogy az összes tény, amit a hozzászólásában előhozott, nélkülözi a valóság alapját. Köszönöm szépen. (Taps a kormánypárti padsorokban.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterelnök úr. Egyperces válaszra Szilágyi György képviselő úr a szó, parancsoljon!

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Miniszterelnök úr, még mindig nagyon sajnálom, hogy ön nem érzi pófátlanságnak azt, hogy ilyen ajándékokat...

ELNÖK: Képviselő úr!

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): ...fogad el az ország vezetőjeként. Egy olyan ország vezetőjeként egyébként, ahol jó, ha tudja, hogy három és fél millió ember él szegénységben, két és fél millió ember él mélyszegénységben, 250 ezer gyermek éhezik, és ön ilyen luxusutakon vesz részt. (Nagy zaj, közbeszólások.)

Az a probléma, miniszterelnök úr, hogy nagyon rossz precedenst teremt az ön hozzáállása ehhez a luxuséletmódhoz. A NER rendszerében pófátlanul gazdagodók példaként tekintenek az ön viselkedésére. Ezért van az, hogy az önök által közpénzből felhizlalt NER-oligarchák előszeretettel utazgatnak ilyen luxusmagángépekkel. Legutóbb, hogy csak egy példát említsek, az ön barátjának, üzlettársának felesége, Andy Vajna felesége még a macskáját is egy luxusgéppel vitte Amerikába, hogy ott gyógyíttassák.

Miniszterelnök Úr! Úgy gondolom, hogy ebben az országban, ahol elmondtam, hogy mennyi szegény ember van, az, hogy ön luxusmagángéppel (Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.) utazgat mérközéseket nézni, egyszerűen felháborító! (Taps a Jobbik padsoraiban. - Közbeszólások a Jobbik padsoraiból: Szégyen! Így van!)

ELNÖK: Képviselő Úr! Közbeszóltam, nem akartam elvenni a szót. Ezek a kifejezések nem idevalók! (Közbeszólások a Jobbik padsoraiból: Melyik? A felháborító?)

Egyperces válaszra illeti meg a miniszterelnök urat. (Zaj. - Az elnök csenget.)

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Nem minden összefüggés volt világos a számomra. Például, hogy mi közöm van nekem bármely magyar állampolgár macskájához (Derűltég a kormánypárti padsorokban.), de ha már cicaugyekről van szó, bátran forduljon Vona Gáborhoz, azt tanácsolom. (Nagy derűltég a kormánypárti padsorokban.)

Ami pedig a nekem szegezett kérdést illeti: megismétlem a korábbi elvi álláspontomat. Minden alkalommal, minden alkalommal, amikor magyar sportegyesület, sportoló, művész, tudós vagy magyar vállalkozó valahol nemzetközi eseményen vesz részt, oda mindig el fogok menni, ha a munkám ezt lehetővé teszi. Eddig is ezt tettem, ezután is ezt fogom tenni. Köszönöm szépen. (Taps a kormánypárti padsorokban.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterelnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Hargitai János képviselő úr, a KDNP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a pénzügyminiszternek: „Milyen változások

várhatóak az adórendszerben 2019-ben?”

Ahogy már említettem, miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszdónak Tállai András államtitkár urat jelölte ki. *(Jelzésre:)* A képviselő úr jelzi, hogy elfogadja a válaszdó személyét. Hargitai János képviselő úré a szó, parancsoljon! *(Dr. Hargitai János mikrofonja nem működik.)* Kérek szépen egy mikrofont Hargitai János képviselő úrnak, mert változatlanul rossz az ő mikrofonja, tehát egy mozgó mikrofont kérek. *(A Terembiztos Szolgálat munkatársa álló mikrofont helyez a felszólaló elé.)* Köszönöm szépen. Megvárom, míg a mikrofon a helyére kerül.

DR. HARGITAI JÁNOS (KDNP): Mivel ez a második ilyen ülésnap, kérem, hogy elnök úr nézesse meg majd.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Természetesen az időt kérem visszaállítani. Hargitai János képviselő urat illeti a szó.

DR. HARGITAI JÁNOS (KDNP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Nyolc és fél évvel ezelőtt, 2010-ben, amikor a jelenlegi adórendszert bevezettük, akkor azt reméltük, hogy sikerül egy olyan adórendszert megalkotnunk, ami stabil, hosszú távra tervezett, és ugyanakkor mindig a szükséges módosításokat is elvégezzük ezen az adórendszeren.

Ez azért is volt fontos, hogy végre egy stabil adórendszere legyen az országnak, mert előtte azt szoktuk meg, hogy évente, koncepció nélkül változtak az adószabályok, és ennek minden gazdasági kárát az ország annak idején meg is sínylette.

Talán ha ennek a nyolc és fél évnek az adórendszerében bekövetkező legfontosabb szabályrendszer-változásokat kellene felidézni, akkor mindenképp szóba hoznám a személyijövedelemadó-rendszerben bekövetkezett változásokat. Létrehoztunk egy egykulcsos rendszert, és ezt az egy kulcsot is folyamatosan csökkentettük 15-ről 16 százalékra. *(Sic!)* Ugyanígy egyszerűsítettük a társaságijövedelem-adót. Európa egyik legversenyképesebb rendszerét hoztuk létre azzal, hogy csak 9 százalékkal adóztatjuk a társaságokat.

Mindig is célul tűztük ki, hogy a folyamatos adócsökkentések mellett adóegyszerűsítéseket is végezzünk, hisz ha ezt meg tudjuk tenni, akkor ez növeli az adórendszer versenyképességét. Az adórendszer fókuszába mindig a családokat helyeztük, és a kicsi és közepes vállalkozásokat is.

A már elfogadott, 2019-re elfogadott adórendszerben is vannak ilyen mozgások, sőt, az az adótörvény, amely most a Ház elé kerül a holnapi nappal, szintén tartalmaz ilyen változtatásokat.

Kérdésem feltételével én arra kívánom a lehetőséget megadni államtitkár úrnak, hogy a saját szempontjait mérlegelve, összegezve emelje ki a '19-es adóévben működő adórendszer legfontosabb jellemzőit

(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.) és azokat a változtatásokat, amelyeket most fogunk megszavazni. Köszönöm. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Mint említettem, Tállai András államtitkár úr válaszol a képviselő úr azonnali kérdésére. Parancsoljon, államtitkár úr! Öné a szó.

(17.20)

TÁLLAI ANDRÁS pénzügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! A 2019-es adórendszer-változás egy következes változás lesz, hiszen beillik az eddigi kormányzati politikába, a kormányzati adópolitikába, amelynek a lényege a következő. Egyrészt, hogy az embereknek olyan személyijövedelemadó-rendszert alkossunk meg, amely munkára ösztönöz; másrészt ösztönözze a gyermekvállalást; harmadrészt csökkentse a közterheket, hogy az embereknel, a vállalkozásoknál minél több pénzforrás maradjon; negyedrész csökkentse az adminisztrációt, az embereknek az adózásra fordított idejét és energiáját. 2019-ben így fog változni az adórendszer.

Mondok néhány példát, például a kétgyermekes családok adókedvezménye havi 5000 forinttal fog emelkedni, így ez most már 40 ezer forint/hó lesz. De példaként mondom csak, hogy csökken az ESL- és az UHT-tejek áfakulcsa is 5 százalékra. Mint minden évben, több élelmiszer áfakulcsát sikerült csökkenteni az elmúlt évben. Szintén példaként említem az adócsökkentésre, a köztehercsökkentésre, hogy minden lakossági átutalás a jövőben 20 ezer forintig tranzakciós illetéktől mentes lesz.

Ha rátérünk a vállalkozások adóváltozásaira, a legfontosabb változás, hogy az alanyi adómentesség értékhatára 8 millióról 12 millió forintra fog növekedni. Ez mintegy 600 ezer vállalkozást fog érinteni. Lényegében megszűnik számukra az adózás, nem kell az áfával bajlódni, és ez az értékhatár meg fog egyezni a kata értékhatárával. Ennyi vállalkozásnak, 600 ezer vállalkozónak szüntetjük meg lényegében az adózási adminisztrációját. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Egyperces viszonzásra Hargitai János képviselő úré a szó. Nézze meg, képviselő úr, hogy működik-e a mikrofonja. Forgassa a mikrofonját egy picit, köszönöm.

DR. HARGITAI JÁNOS (KDNP): Az adórendszer az, ami a költségvetés bevételi oldalát alapozza meg, ezért sem lehet ezen az adórendszeren sűrűn változtatásokat tenni, nyilvánvalóan nem is indokolt. 2008 után egy csődhelyzetben lévő ország kormányzását vettük át, és ezt a csődhelyzetet sikerült meghaladnunk. Ma már egy állandóan növekvő gazdasága van

az országnak, amit többek között ez a versenyképes adórendszer alapoz meg.

A kereszténydemokrata frakció eddig is támogatta a kormány azon törekvéseit, amelynek fókuszában a családi adórendszer áll és a magyar kis- és középvállalkozások adóztatása. A holnapi adómódosítási vita elébe ilyen szempontból érdeklődéssel nézek, és azt javasoljuk a kormánynak, hogy továbbra is ezen az adópolitikai úton haladjon, ami az eredményeinket megalapozta. Köszönöm. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Egyperces viszonzás illeti meg államtitkár urat is. Parancsoljon, államtitkár úr!

TÁLLAI ANDRÁS pénzügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Folytatnám a nagy jelentőségű változásokat. *(Derűtség az ellenzéki pártok soraiban.)* Kiemelném a nyugdíjas munkavállalók új adózási rendszerét, hiszen a jövőben a nyugdíjas munkavállalónak csak személyi jövedelemadót kell fizetni, semmilyen járulékot, és a munkáltatót sem terheli semmilyen járulékfizetési kötelezettség.

Engedje meg, hogy az adminisztrációs változások közül, bár nem most kerül bevezetésre, azért az elektronikus szja-bevallást említsem, hiszen most már kettő éve működik, és ezt természetesen tovább fogjuk fejleszteni. Csak például ebben az évben a májusi adóbevallási határidőig több mint 2 millió embernek nem kellett az adóbevallásával semmit sem tennie, elfogadta azt a számítást és azt a bevallást, amit az adóhatóság elvégzett helyette. Azt gondolom, ez az igazi adminisztrációs csökkentés, ezen az úton fogunk továbbmenni. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Varga László képviselő úr, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnök úrnak: **„Miért nem azt a térséget segítik, amelynek igazán fontos lenne?”** címmel. Varga László képviselő úré a szó, parancsoljon!

DR. VARGA LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszterelnök Úr! Tavasszal sokszor mondták fideszesek Borsod megyében és Miskolcon, hogy a fejlődés kulcsa, hogy kormánypárti képviselőt válasszanak az emberek, mert ha nem, akkor nem kap majd megfelelő fejlesztési forrásokat a térség. Ennek megfelelően sokszor a tapasztalataik és az élethelyzetük ellenére hozták meg a döntésüket sokan. Hiszen önök kormányzásuk első négy évében leginkább a '10 előtt megkezdett fejlesztéseket fejezték be úgy-ahogy a térségben, ha éppen nem állították le azokat. A megelőző négy évben pedig tulajdonképpen egy csomagot ajánlottak meg egyébként a megyeszékhelynek, Miskolcnak és a miskolciaknak, a „Modern városok” program várost érintő fejlesztéseit, azonban ezekből egyelőre nem nagyon látszik semmi

sem megvalósulni, hihetetlen csúszások tapasztalhatók.

Ilyen helyzetben hidegzuhanyként érte a miskolciakat és a borsodiakat, hogy a háttérben korábban hetek óta hallható hírek ellenére mégsem Miskolcon, hanem Debrecenben valósulhat meg a BMW új gyára, pedig Miskolcnak sokkal komolyabb műszaki és gépipari hagyományai vannak.

Ezért kérdezem miniszterelnök urat, megpróbálták-e a BMW-vel folytatott tárgyalások során feltételül szabni, hogy ha a beruházást az adófizetők a következő négy-öt évben egyes szakértők szerint akár 30 milliárd forinttal is támogatják, ennyibe fog nekik kerülni, akkor legalább egy olyan térségben valósuljon meg ez a beruházás, amely számára sokkal komolyabb kitérési lehetőséget jelent. Próbálta-e személyes befolyását vagy esetleg bajorországi kapcsolatait is latba vetni a miskolci, borsodi helyszín mellett, vagy igazak azok a pletykák, hogy ezzel ellentétesen érvelt?

Hányszor tárgyalt önnel vagy a kormányából bárkivel a miskolci városvezetésből bárki, illetve hogyan léptek fel a térség fideszes országgyűlési képviselői a helyszínválasztás előtt? *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* Miniszterelnök úr, mikor lépnek végre érdemben Miskolc és Borsod megye fejlesztése érdekében? *(Taps az ellenzéki pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Képviselő úr kérdésére a választ miniszterelnök úr fogja megadni. Parancsoljon, miniszterelnök úr!

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Köszönöm szépen, elnök úr. Először is szeretném ismét világossá tenni, hogy Magyarország Kormánya számára, úgy, ahogyan az alkotmány előírja és ahogy a szívünk diktálja, minden település egyformán fontos. Miskolc is az. Ön is tudja, hogy több Miskolcra érkezett beruházást segítettem személyesen is. Csak a napokban két komoly döntést hozott a magyar kormány, amely Miskolc városát érinti. Túllépte ugyan a tervezett összeget a miskolci vár felújítására igényelt forrásmennyiség, de a kormány ezt megvizsgálta, jóváhagyta, és jóváhagytuk a fürdőberuházást is. Ez két hatalmas beruházás Miskolc városának, és Miskolc városában nem hiszem, hogy szégyenkezniük kellene.

Arra a megjegyzésére, hogy érdemes-e azért kormánypárti képviselőt választani egy városban, mert akkor vannak fejlesztések, azt tudom mondani, hogy ez nem így van. Erre ön a legjobb példa, hiszen ön miskolci képviselő volt az előző ciklusban, és akkor is rengeteg fejlesztést vittünk Miskolcra. Egyáltalán nem zavart bennünket, hogy ön mint MSZP-s képviselő látja el a miskolciak képviseletét, ettől még a beruházások, az előbb említett két beruházásra vonatkozó döntés is akkor született, odavittük a beruházásokat. Tehát ez a fölfogás, mint ezt ön a saját bőrén is tapasztalhatta, valószínűleg nem felel meg a valóságnak.

Ami pedig a beruházásokért folyó versenyt illeti, én megértem, ha magyar városok egymással versengenek, de szeretném a lokálpatrióta tágkeblűségre fölhívni a figyelmet, hogy néha könnyen fordul nemzeti szűkkeblűségbe, és ebben a versenyben nem Miskolc futott versenyt Debrecennel, hanem Magyarország Szlovákiával. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterelnök úr. Egyperces viszonzásra van lehetősége Varga László képviselő úrnak. Parancsoljon!

DR. VARGA LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszterelnök Úr! Én magam is ott voltam, amikor bejelentést tett '15 áprilisában a „Modern városok” programot érintően. Ez három és fél éve volt. Azok a beruházások, amiket ön most itt elmondott, azóta nem indultak el. Nem tudjuk, mi a késlekedés oka. Mindenesetre az ön kormányzása idején ez az a csomag, amit felkínáltak a miskolciaknak, és egyelőre semmi nem valósult ezekből meg.

Amit a BMW kapcsán elmondott, nem tudom másként értékelni, mint hogy nem válaszolt konkrétan ezekre a kérdésekre, amelyeket feltettem. Arra kérem, válaszoljon: tehát milyen módon lépett fel a városvezetés, milyen módon lobbizott, és a térség fideszes képviselői tették-e a dolgukat annak érdekében, hogy a megfelelő helyre kerüljön ez a beruházás, azzal együtt, hogy az utolsó hetekben már tényleg olyan informális információk voltak, hogy az, hogy Magyarországra kerül ez a beruházás, az azért eldőlt.

(17.30)

Természetesen nagyon sok minden más mellett is érvelhetnék még. A kérdésemet azért tettem fel, hogy megtudjam, hogy ön tesz-e magasról Borsod megyére vagy a helyi emberei alkalmatlanok. *(Moraj a kormánypártok soraiban.)* Engem nagyon elszomorít, hogy mind a kettőre igen a válasz. Köszönöm, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Képviselő úr, önt is arra kérem, hogy máskor a kifejezéseinek a kelléktárát próbálja bővíteni, és más szinonimát használni. Köszönöm. Egyperces viszonzás illeti meg miniszterelnök urat. Parancsoljon!

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Tisztelt Képviselőtársam! Javaslom, ha ideje engedi, akkor lapozza fel a BMW-s beruházásról szóló döntés szlovákiai sajtóvisszhangját. Abból meg fogja érteni, hogy zajlott ez a küzdelem.

Ami a miskolci fejlesztéseket illeti, önnek kétségkívül igaza van. Ahhoz, hogy az ön jelenlétében is és az ön képviselőségének az időszakában Miskolc városával aláírt megállapodásokban szereplő fejlesztések megvalósuljanak, ott 2019-ben lesz majd áttörés.

Ön is ismeri a magyar építőipar helyzetét, minden korábbi pályázatra szánt összeget túllépnek az ajánlatok, ezért ezeket egyenként meg kell vizsgálni kormányületeken. Erre van egy szabály, hogy mikor lehet és mennyivel túllépni a beruházásokat. Szinte minden fejlesztés többbe kerül most, mint három évvel ezelőtti tervezéskor volt.

Azonban a dolog érdekét illetően még annyit mondanék, hogy ha a régiós megoszlásokat vizsgáljuk a beruházásokban Magyarországon, akkor a kormány döntésénél azt fogja találni, hogy a keleti országrészben 16 ezer projektet támogattunk, 3000 milliárd forint értékben, nyugati országrészben 11 ezer projektet 2400, tehát keletre több pénzt vittünk, és a keleti részen 8 ezer projektet támogattunk meg, míg a nyugati országrészben pedig 6 ezer vállalkozás kapott támogatást. Tehát nyilvánvaló, hogy a kelet-nyugat országrészek összefüggésében tekintve a beruházásokat helyesen járunk el. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterelnök úr. Most 17 óra 32 perc van, az azonnali kérdések órájának végére értünk. Most kétperces technikai szünetet tartunk, munkánkat azután folytatjuk. *(Rövid szünet.)*

Tisztelt Képviselőtársaim! Mivel most már Hargitai János képviselő úr mikrofonja is rendben van, mert közben azt megjavították, most előterjesztések tárgysorozatba vételét tárgyaljuk meg.

Tisztelt Ház! A Jobbik képviselőcsoportja indítványozta, hogy az Országgyűlés döntsön **az Európai Ügyészséghez való csatlakozás szükségességéről** szóló H/871. számú határozati javaslat tárgysorozatba vételéről. A tárgysorozatba vételt az Európai ügyek bizottsága utasította el.

Először megadom a szót az előterjesztők közül Bana Tibor képviselő úrnak, ötperces időkeretben. Parancsoljon, képviselő úr! Öné a szó.

BANA TIBOR (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Sajnálom, hogy Orbán Viktor miniszterelnök úr és a Fidesz prominenseinek jó része nem maradt itt az ülésteremben, hiszen őket is kiemelten érinti az a kérdés, amiről a következő percekben vitázni fogunk, nevezetesen: az Európai Ügyészség témája, a szervezethez való csatlakozás kérdése.

Sajnálatos módon szakbizottsági szinten a fideszes kormánypárti képviselők elutasították ezt a javaslatot, és az elmúlt hetek nyilatkozatai alapján nincsenek is illúzióink azzal kapcsolatban, hogy az álláspontjuk e tekintetben változott volna, mégis azt gondolom, hogy nagyon fontos az, hogy itt, a plenáris ülésen is érdemi vitát folytassunk erről a kérdéstről, hiszen a magyar társadalom többsége is úgy gondolja, hogy fontos és előrevívó lenne Magyarországnak az Európai Ügyészséghez való csatlakozása. Ezt a kijelentésemet pedig egy közelmúltbeli közvélemény-kutatásra alapozom, amely azt mutatta, hogy tízből nyolc magyar úgy gondolja, hogy az uniós források

felhasználásával kapcsolatos korrupció visszaszorítása érdekében szükséges lenne hazánkhoz csatlakoznia az Európai Ügyészséghez.

Persze, fideszes oldalról és a kormány vezető politikusai részéről minden alkalommal az hangzik el, hogy ez egy szuverenitási kérdés, ezzel hártják el, söprik le az asztalról ezt a kezdeményezést. Egyértelművé kell tenni azt, tisztelt képviselőtársaim, hogy ez egyáltalán nem igaz, ez egy hazug állítás, hiszen korábban valóban voltak eltérő elképzelések, de jelen állás szerint a megerősített együttműködési eljárással létrejövő Európai Ügyészség hatásköre kizárólag az uniós források felhasználására terjedne ki. Most zajlik arról egy vita, hogy a terrorizmussal kapcsolatban valamilyen szinten bővüljön-e ez a hatáskör, de azt gondolom, hogy még ezzel együtt is támogatható lenne ez a kezdeményezés, hiszen önöknek az EU pénze jól jön, viszont azt gondolják, hogy semmiképpen ne szóljon abba bele egy nem Magyarországhoz köthető szervezet, jelen esetben az Európai Ügyészség, hogy milyen módon történik ennek a felhasználása, egészen konkrétan ennek az ellopása. Hiszen láthatjuk azt, hogy a NER-be tagozódtak a különböző állami hatóságok, a magyar ügyészség pedig falaz a kormánynak a lopásokhoz.

Az európai uniós források felhasználásával kapcsolatban pedig már az előbb említett kutatási adatok alapján is láthatjuk azt, hogy a magyar társadalom elsősorú többségének az a véleménye, hogy ezeket nem megfelelő módon használják fel, és a Jobbik álláspontja szerint az lenne a fontos, hogy tisztességes honfitársaink nyerhessenek az EU-s támogatásokkal, és ne csak egy szűk haveri kör, önköz köthető oligarchahálózat fölösze le ezeket a támogatásokat, hanem a magyar családok részesülhessenek ebből. Önök a családok évét hirdették meg, és ezzel kapcsolatban igyekeznek minden intézkedésüket olyan módon beállítani, hogy az a magyar családok boldogulását, előbbre jutását szolgálja, ezzel szemben azt láthatjuk, hogy kockáztatják már a jövő év tekintetében is és egyébként a következő uniós költségvetési ciklus vonatkozásában pedig még jobban a Magyarországra érkező uniós forrásokat. Ugyanis a jogállamisági mechanizmus bevezetése esetén a következő hétéves tervezési időszakban sokkal kevesebb pénzhez fog hozzájutni Magyarország, és ilyen módon az egészségügyre, az oktatásra, a szociális szférára és a magyar családok helyzetét érdemben javító intézkedésekre, korosztálytól függetlenül, jóval kevesebb pénz fog jutni.

Persze, önöket ez nem érdekli, hiszen politikájuk alapját, kormányzásuk egyik pillérét a haverok kiszolgálása és a korrupció jelenti, ez meghatározza minden egyes lépésüket, intézkedésüket, ezért zárkóznak el attól a megerősített együttműködési eljárástól, amelyben 22 tagállam vesz részt. Kelet-Közép-Európából rajtunk kívül csak a lengyelek nem, és összességében pedig olyan országok maradnak még ki, akik a bel- és igazságügyi együttműködésben egyébként sem vállalnak szerepet.

Tehát felháborító, cinikus és álságos az a kormányzati álláspont, hogy a miniszterelnök köréhez köthető oligarchák és az a maffiahálózat, ami itt kiépült Magyarországon, minden uniós forrásra igyekszik rátenni a kezét, és azért, hogy ez a jövőben is így maradjon, önök nem hajlandóak megtenni azt a lépést, mint említettem, Magyarország előbbre jutása tisztességes, becsületes honfitársaink, a magyar családok érdekében, hogy csatlakoznak az Európai Ügyészséghez, hogy legalább látszólag azt mutassák, hogy fontos önöknek a korrupcióval szembeni harc.

(17.40)

De természetesen minden olyan civil kezdeményezést is támogatunk, amely az Európai Ügyészséghez való csatlakozást szorgalmazza, ezek közül kiemelten azt az európai polgári kezdeményezést, amely a családokkal és az uniós forrásokkal való visszaélések visszaszorítását kívánja elérni. A napokban a tagságnak ki is küldünk ezzel kapcsolatban egy e-mailt, és szervezett formában fogjuk gyűjteni ehhez az aláírásokat, hogy ilyen módon tudjunk érdemi lépéseket elérni a korrupció visszaszorítása érdekében, ha már a kormánytól ezt nem várhatjuk el. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.)*

Kíváncsian várom majd a kormánypárti hozzászólásokat, elsősorban ebben a vitában. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Szórványos taps az ellenzéki pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most 2-2 perces időkeretben lehetőség van minden frakcióból egy-egy képviselőnek és az elsőként felszólalásra jelentkező független képviselőnek felszólalásra. Kérdezem képviselőtársaimat, ki kíván felszólalni. *(Jelzésre:)* Elsőként Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszonynak, az MSZP képviselőcsoportjából adok szót. Parancsoljon, képviselő asszony, öné a szó.

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. El akarom keseríteni jobbikos képviselőtársamat, a Fidesz padsoraiból szerintem senki nem fog hozzászólni. Ehhez már hozzászoktunk, hogy miután a főnök elmegy, utána már nem érzik úgy, hogy a parlamentben azt a munkát el kellene végezniük, amiért a választópolgárok ideküldték őket.

Én azt gondolom, hogy ellenzéki képviselőként és az MSZP részéről is nagyon fontosnak tartjuk, hogy mindenféleképpen csatlakozzunk ehhez a kezdeményezéshez, amit lényegében már megtettük, mert mi már napok óta gyűjtjük az aláírásokat az Európai Ügyészséghez való csatlakozás kapcsán. Ajánlanám a fideszes képviselőknél, hogy néha egy-egy ilyen pult-hoz menjenek oda, és nézzék meg, hogy az emberek hogyan vélekednek erről a témáról. Nemcsak a felmérés hozza ki, hogy az emberek kétharmada igenis egyetért ezzel, és meglepődnének: még a fideszes szavazók kétharmada is azt mondja, hogy szükség lenne

annak a kivizsgálására, hogy az európai adóforintok kapcsán, amikben a magyar emberek adóforintjai is benne vannak, tudják azt, hogy melyek azok a forintok, amelyek korrupcióra mennek el, bűncselekmény tapad hozzájuk, és melyek azok az adóforintok, amik rendben vannak. Én azt gondolom, hogy ezzel önök szembesülnének most az aláírásgyűjtés kapcsán, és ha megkérdezik az embereket, az öt legfontosabb problémában, amit felvetnek most Magyarországgal kapcsolatban, az egészségügy, az oktatás, az elszegényedés mellett az első ötben benne van a korrupció Magyarországon. És nem tudom, tudják-e, a korrupciót a Fideszhez kötik, nagymértékben a Fidesz-KDNP-kormányhoz kötik ma Magyarországon.

Úgyhogy én azt gondolom, hogy erre nem lehet mást mondani, csak azt, hogy támogatni kell. És megint felhívom a valamikori önmagukra a figyelmet, hogy valamikor ennek önök voltak az élharcosai, hogy az Európai Ügyészséghez (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.*) csatlakozunk, és Magyarországon igenis kell hogy vizsgálják, hogy az adóforintok jó helyre mennek, és úgy vannak elkölthetve, ahogy azt az európai polgárok elvárják. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A következő felszólaló az LMP képviselőcsoportjából Keresztes László Lóránt frakcióvezető úr. Parancsoljon, ön a szó.

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Az LMP a 2010-es parlamentbe kerülése óta folyamatosan minden eszközt felhasználta a korrupció elleni küzdelemhez, legyen az akár parlamenti eszköz, parlamenti javaslatok vagy törvényjavaslatok benyújtása, vagy éppen egyéb más, az országgyűlési jogosultságokhoz tartozó lehetőség és jogosultság. Ezt a kezdeményezést is nagyon fontosnak tartjuk, természetesen az LMP frakciója támogatni fogja a tárgysorozatba vételt.

Elolvasva a javaslatot, megmondom őszintén, hogy én nem éreztem eléggé radikálisnak és célrátörőnek a megfogalmazást, ugyanakkor nagyon tetszett Bana képviselő úr felvezetése. Itt már éreztem azt, hogy valóban megjelent ennek az ügynek a súlya, ez mindenképpen már sokkal inkább megfelelő volt az ízlésemnek.

Valóban, mi úgy látjuk ezt a problémát, hogy az, hogy azt mondja a kormány, hogy nem kíván csatlakozni az Európai Ügyészséghez, ez nem csak a gyanúját veti fel annak, hogy itt nem kellően átláthatóan használják fel az európai uniós forrásokat. Szerintem teljesen világos mindenkinek, hogy rekordszintű, történelmi magasságokban van a korrupció, és gyakorlatilag ezeknek a forrásoknak a jelentős részét egyszerűen ellopták, más részét pedig hatékonytalanul vagy nem hatékonyan használták fel. Ezzel gyakorlatilag a jövő nemzedékek esélyét vették el.

Már szó esett arról, hogy nem sikerült az elmúlt időszakban a leszakadó magyar régiókat közelíteni az

uniós átlaghoz, tehát ebből is látszik, hogy nem jól használták fel vagy másra használták fel ezeket a forrásokat, mint kellett volna. Nem sikerült felkészíteni a források felhasználásával Magyarország gazdaságát a XXI. század kihívásaira. Ezzel, mondhatjuk, hogy gyakorlatilag nemzetárulást követtek el, hiszen ennek egyenes következménye, hogy több százezer fiatal volt kénytelen elvándorolni Magyarországról. Ezért mindenképpen, minden szempontból indokolt Magyarország csatlakozása az Európai Ügyészséghez, hiszen a korrupció elleni küzdelemhez a magyar hatóságok hozzáállása minden elvárást, minden elképzelést alulmúlt, ezt tapasztalhattuk mindannyian.

És még annyit szeretnék megjegyezni, hogy az LMP e kezdeményezés mellé és minden olyan civil kezdeményezés vagy éppen politikai kezdeményezés mellé odaáll, amely segíti azt, hogy valamiféle erőteljesebb kontroll valósuljon meg az európai uniós források felhasználása fölött, ezért természetesen (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.*) az LMP is támogatja ezt a bizonyos európai polgári kezdeményezést. Köszönöm szépen. (*Szórva nyos taps az ellenzéki pártok padsoraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. Mielőtt Tordai Bence képviselő úrnak szót adnék, tisztelettel arra kérem valamennyiüket, hogy rendes felszólalásra jelentkezzenek be, ne kétpercesre, mert nem tudom akkor a sorrendet annak megfelelően követni. Köszönöm szépen.

A Párbeszéd képviselőcsoportjából Tordai Bence képviselő úr következik. Parancsoljon, ön a szó.

TORDAI BENCE (Párbeszéd): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Kedves Kollégák! Nagy örömmel láttuk, hogy a Jobbik is kezdeményezőként lép fel a korrupcióellenes tevékenységben, és hogy ők is, ahogy minden ellenzéki párt és gyakorlatilag minden, nem is csak ellenzéki, hanem minden magyar választópolgár támogatná azt, hogy csatlakozzunk az Európai Ügyészséghez.

Érdemes megnézni, hogy mennyi pénzről van szó, és az nagyjából hol landol, milyen célok helyett milyen más célokat szolgál. Ha csak az európai forrásokat nézzük, akkor évi 300-400 milliárd forintot lopnak el belőle a fideszes oligarchák, strómanok, Fidesz-bűnözők és ehhez hasonló állatfajok. Ennek a 300-400 milliárd forintnak lenne jobb helye, különösen akkor, amikor egyértelmű, hogy az Orbán-féle megszorító csomagnak minden magyar család és különösen minden magyar fiatal a kárvallottja lesz.

Amikor kivonják, mondjuk, azt az évi 70 milliárd forintot a lakástakarékok támogatásából, akkor valóban százezernyi magyar fiatalnak veszik el az álmát attól, hogy önálló otthonhoz jusson, vagy akár milliós családoknak attól, hogy bővítse vagy felújítsa az otthonát. És az a 70 milliárd még mindig csak töredéke annak, amit ellopnak, más forrásokhoz is hozzá kell nyúlítani. Magánosítják az egészségügyet, a felsőoktatást, hogy azokra se kelljen túl sokat költeni. Csak az

egészségügyből 2010 óta körülbelül 1800 milliárd forintot vontak ki, ez éves szinten már a 200 milliárdot közelíti, és még ez sem elég, még ezek a megszorítások sem fedezik azt az összeget, amit önök egyébként ellopnak az uniós pénzekből. El kell venni a felsőoktatásból is, be kell zárni a tehetséges, de nem gazdag családból jövő magyar fiatalok előtt a felsőoktatás kapuit, a továbbtanulás lehetőségét, és így egyébként Magyarország jövőjét is lenullázzák. De maguknak ez sem drága, hiszen az a lényeg, maradjon elég forrás, amit a haverok számára szét tudnak lopni. A magyar társadalom pedig a megszorítások kemény politikáját szenvedni el az önök keze által.

Köszönöm szépen. *(Szórványos taps az LMP padsoraiból.)*

ELNÖK: A DK képviselőcsoportjából Arató Gergely képviselő úr következik, parancsoljon!

ARATÓ GERGELY (DK): Tisztelt Ház! A javaslat maga pofonegyszerű, ha lehet ezt mondani, hiszen nagyon világos módon azt kezdeményezi, hogy folyjon érdemi vita a Házban erről a kérdéstről, és utána történjenek meg azok a szükséges jogi lépések, amelyek lehetővé teszik azt, hogy Magyarország is csatlakozhasson az Európai Ügyészséghez.

Önök arra szoktak hivatkozni, hogy a magyar alkotmányos szabályok ezt nem teszik lehetővé, de nincs akadály, ehhez a javaslatához, biztos vagyok benne, nemhogy kétharmados, de háromharmados többséget is kapnak. Boldogan fogjuk az Alaptörvény módosítását is támogatni, ha ezt szükségesnek látják, annak érdekében, hogy Magyarországon megfelelő, átlátható kontroll legyen az uniós pénzek elköltése fölött, és hogy kisebb legyen az a hatalmas korrupciós kockázat, amit az önök kormányzása jelent.

Persze, önök azt mondják, hogy ez szuverenitási kérdés. Én ezt értem, de amikor beléptünk az Európai Unióba, akkor vállaltuk azt, hogy a szuverenitásunkat bizonyos kérdésekben megosztva gyakoroljuk az Európai Unióval, és tisztelt képviselőtársaim, ha akkor nem féltik a magyar szuverenitást, amikor pénzt kérnek az Európai Uniótól, amikor költik az európai adófizetők pénzét, akkor ne féltsék akkor sem, amikor az európai adófizetők és az európai intézmények ellenőrizni akarják azt, hogy ezt a pénzt önök hogyan költik el.

Önök azt is szokták mondani, hogy nincs itt szükség Európai Ügyészségre, hiszen egyrészt nincs korrupció, másrészt pedig, ha mégis lenne, véletlenül, mint éppen ma kiderült, akkor azt a magyar ügyészség feltárja. Ha ez így van, akkor önöknek nincs mitől félni. Akkor nyugodtan támogathatják az Európai Ügyészségbe való belépést, nyugodtan támogathatják ezt a határozati javaslatot. De ha önök holnap ez ellen szavaznak, az azt jelenti, hogy mégiscsak van korrupció, és önök ezt a korrupciót védik! Holnap minden szavazat, ami ellenzi a tárgysorozatba vételt, beismerő vallomásnak tekinthető!

Köszönöm szépen. *(Szórványos taps az ellenzéki pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A Jobbik képviselőcsoportjából Gyöngyösi Márton frakcióvezető úr következik. Parancsoljon!

(17.50)

GYÖNGYÖSI MÁRTON (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Én Bangóné képviselőtársammal ellentétben még mindig bizakodom, hogy a kormánypárti sorokból valaki hozzászól ehhez a határozati javaslatához. A remény hal meg utoljára.

Én igazából azon töprengök, hogy a Fidesz-KDNP padsoraiban valójában mi változott meg 2009 óta, hiszen ha valaki megnézi azt, hogy a 2009-es EP-választásokon önök mivel kampányoltak, akkor ott a programban fellelhető az Európai Ügyészség támogatása. Mi változott, tisztelt képviselőtársaim, 2009 óta? Csak nem az, hogy önök vannak most kormányon, és önöknek igencsak sok rejtegetnivalójuk van, hiszen az Európai Ügyészség, amint az itt már korábban elhangzott, semmi másról nem szólna, mint az európai uniós források felhasználásának a vizsgálatáról. Ebben, mint tudjuk, jelenleg két folyó ügy van, nemcsak a balliberális korszaknak a négyesmetrő-beruházását vizsgálják, hanem a miniszterelnök úr vejéhez köthető Elios-botrány felderítésében is komoly szerep jutna az Európai Ügyészségnek, és ez igencsak kellemetlen lehet önöknek. Pedig az Európai Ügyészség egy olyan kérdéskör, amiben a transzparencia mellett, az átlátható pénzköltés mellett kellene kiállni, és a kohéziós alapok valóban hozzájárulhatnának ahhoz, hogy Magyarország versenyképességét, a termelékenységét fokozzák, és Magyarországot fölzárkóztassák a nyugat-európai országokhoz, ami célként volt kitűzve az európai uniós csatlakozásunk idején.

S ha már szuverenitásról is beszélünk - itt már többen szót ejtettek a szuverenitás kérdésköréről -, akkor tetszettek volna harciasan kiállni a szuverenitás védelmében, amikor 2007-ben önök a Gyurcsány Ferenc által vezetett szocialista kormánnyal egyetemben olvasatlanul megszavazták a lisszaboni szerződést, amely az Európai Ügyészség föllállításáról rendelkezett. Akkor tetszettek volna a szuverenitás védelmében fellépni, nem most, tizenakárhány évvel az események után. Szégyelljék magukat! Ezt pedig helyrehozhatják azzal, hogy holnap támogatják ezt a határozati javaslatot. Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Kérdezem képviselőtársaimat, hogy kíván-e még valaki a vitában felszólalni. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok. Megkérdezem Bana Tibor képviselő urat, hogy kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Bana Tibor: Igen.)* Parancsoljon!

BANA TIBOR (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Köszönöm szépen az ellenzéki képviselőcsoportok támogató hozzászólását. Az előtt pedig értetlenül állok, hogy sem a Fidesz, sem a KDNP padsoraiból nem volt hajlandó senki sem néhány gondolatot megosztani velünk az Európai

Ügyességgel kapcsolatban. Azt gondoltam, hogy legalább egy jóízű sorozásra futja önöktől ebben az esetben is. Ahogy azt láthattuk az N1TV, a Nemzeti Televízió felvételén, nagykállói polgármesterük az uniós források ellopásával összefüggésben is Soros Györgyre és a Sargentini-jelentésre hivatkozott. Ezek szerint a magyar korrupciós ügyek az EU-s támogatások vonatkozásában szintén Soros Györgyhöz meg a Sargentini-jelentéshez köthetők, és önöknek, valamint a helyi embereiknek, kiskirályaiknak semmi köztük nincs.

Gyöngyösi Márton frakcióvezetőnk már utalt arra, hogy teljesen álságos az önök hozzáállása, hiszen a 2009-es európai parlamenti választási programjukban szerepelt az Európai Ügyésséghez való csatlakozás, és ez mindössze egy évvel volt a 2010-es kormányra kerülésüket megelőzően. De hát változott a helyzet, most már a saját oligarchák, haverok kiszolgálása az elsődleges önök számára, és lekeverték ezt az asztalról, és úgy gondolják, hogy egy teljesen más hozzáállást kell az önökhöz köthető maffiahálózat fenntartása érdekében képviselniük.

A nemzeti konzultációjukat hamarosan elkezdi a magyar családok jövőjével kapcsolatban. Azt gondolom, ebbe bele kellene tenni azt is, hogy az Európai Ügyésséghez hogyan állnak a magyar családok, hiszen az említett közvélemény-kutatási adatok alapján egyértelműen támogatják azt, hogy átláthatók legyenek az uniós forrásokkal kapcsolatos folyamatok, és ezek felhasználása transzparens módon történjen. Sajnos, azt tapasztalhatjuk Magyarországon esetében, hogy számtalan tisztességes honfitársunk elhagyja ezt az országot, a kivándorlás jelenti az egyik legnagyobb, ha nem a legnagyobb problémát. Sokan ezt egyébként a korrump kormányzás és az itt tapasztalható légkör miatt teszik. Ez szívszételjes teljesítmény önöktől az elmúlt nyolc év vonatkozásában.

Ezen kellene változtatni, és a holnapi szavazás során majd kiderül az, hogy önök a haverok, a korrupció pártján, vagy pedig tisztességes honfitársaink, a magyar családok mellett állnak-e. Illúzióink persze nincsenek, meglátjuk, a holnapi szavazás során hogyan döntenek lelkiismeretük szerint. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A döntésre a holnapi ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Az LMP képviselőcsoportja indítványozta, hogy az Országgyűlés döntsön **az állambiztonsági múlt átláthatóvá tételéről, valamint az állampárti vezetők és a diktatúra állambiztonsága hivatásos állományának egyes közhivatalok viseléséből való kizárása érdekében szükséges törvénymódosításokról** szóló T/1164. számú törvényjavaslat tárgysorozatba vételéről. A tárgysorozatba vételt az Igazságügyi bizottság utasította el.

Tisztelt Országgyűlés! Az előterjesztők közül először Keresztes László Lóránt frakcióvezető úrnak adok szót. Parancsoljon!

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Sajnos, az is hagyomány itt az elmúlt hét évben, hogy amikor az állambiztonsági múlt átláthatóvá tételéről szóló törvényjavaslatról vitázunk, illetve annak a tárgysorozatba vételéről, hogy legalább vitatkozhassunk róla, akkor tíz-nél kevesebb kormánypárti képviselő tartózkodik a teremben. Ez jelenleg is így van. Ugyanakkor bízom benne, hogy a megelőző vitával szemben legalább néhányan felszólalnak és megpróbálják a mundér becsületét védeni, ami persze szinte lehetetlen feladat.

Emlékezzünk vissza arra, hogy egy hét évvel ezelőtt kezdődött folyamatról beszélek, ennek a folyamatnak a következő állomása van most. 2010-ben kétharmados többséget szereztek az Országgyűlésben, és önök a saját maguk számára meghatároztak egy határidőt, amely határidő elteltéig egy olyan törvényjavaslat benyújtását ígérték, amely átláthatóvá teszi az állambiztonsági múltat. 2011 november végéig tűzték ki ezt a határidőt, ám nem teljesítették ezt a feladatot.

Ezt követően az LMP akkori frakcióvezetője, Schiffer András benyújtott egy olyan törvényjavaslatot, amely ezt célozta, tehát az aktanyilvánosságot, az állambiztonsági múlt valóban átláthatóvá tételét. Önök ezt akkor vita nélkül leszavazták. Schiffer András ezt követően összesen 12 alkalommal kísérelte meg újra benyújtani ezt a törvényjavaslatot, illetve be is nyújtotta, de önök minden alkalommal vita nélkül leszavazták, és soha nem fogalmaztak meg érdemi kritikát, illetve nem adtak lehetőséget arra, hogy ezt a törvényjavaslatot vitában érlelje ki az Országgyűlés, s nem fogalmaztak meg alternatív javaslatot sem. Tehát igazából nem tettek semmit annak érdekében, hogy szembe tudjanak nézni a magyar emberek az állambiztonsági múlttal, azzal, hogy mi történt itt a rendszerváltás idején.

Az LMP folytatta ezt a hagyományt, és most már 18. alkalommal kerül az Országgyűlés elé ezt a rendkívül fontos törvény; ismétlem, úgy, hogy önök nem nyújtottak be alternatív javaslatot, és nem tették lehetővé, hogy a magyar emberek megismerjék, hogy mi történt a rendszerváltás idején, az egykori állambiztonság fenntartói milyen módon hálózták be a rendszerváltást, a rendszerváltó pártokat, és milyen módon hat a mai napig ez a fajta hálózat a közéletre. Megjegyzem azért a rend kedvéért, hogy minden egyes alkalommal, mind a korábbi 17 alkalommal voltak olyan bátor fideszes és KDNP-s képviselők, akik a frakciófegyelemmel szemben mégiscsak támogatták a törvényjavaslatot; remélem, hogy most a korábbiakhoz képest többen lesznek. Tehát ennyit a rend kedvéért azért mindenképpen szerettem volna megjegyezni, hogy voltak azért önök között ilyen bátor képviselők.

Egyértelmű, hogy azok nevét kell tudni megismerni, akik irányították ezt a bizonyos elnyomó rendszert, akik annak a vezetői, fenntartói voltak. Látni kell azokat a folyamatokat, hogy milyen módon tudtak ezek a személyek az egykori információikra hagyatkozva

akár a közélet részeivé válni politikusként, vagy éppen milyen módon tudták az egykori befolyásukat, hatalmukat, a rendelkezésükre álló információt akár gazdasági előnyszerzésre felhasználni.

Konkrétan a javaslatunk számtalan olyan problémát oldana meg, amit önök megint csak nem orvosoltak. Például az önök által felállított Nemzeti Emlékezet Bizottságának előírná kötelezően ez a javaslat, hogy a rendszerváltástól kezdve mindenkit vizsgáljanak át, és mindenkiről tegyenek közzé jelentést, aki közhatalmat gyakorolt. Miniszterelnökökre, miniszterekre, államtitkárokra, országgyűlési képviselőkre, polgármesterekre vonatkozóan is teljesen jogos a magyar emberek elvárása, hogy tisztán lássunk, kik voltak érintettek az állambiztonsági múltban a rendszerváltás óta. Nagyon fontos, hogy ez a javaslat biztosítaná azt, hogy aki az állambiztonsági múltban érintett volt, ne tölthesen ma be közhatalmi funkciót. Ez önöket nem zavarja, hogy jelenleg megtörténik. Több precedens is volt rá, éppen az önök kormányában is volt olyan államtitkár, aki érintett volt ebben.

Nagyon fontos ennek a törvényjavaslatnak az a szándéka, hogy az állambiztonsági iratok folyamatos internetes publikációja megtörténjen. Önök erről sem intézkedtek. Szintén fontos megteremteni azt, hogy ne alakuljon ki az az abszurd helyzet, hogy a bizonyíthatóan ügynöki tevékenységet végző személyek személyiségi jogi pereket nyernek sorra történész kutatókkal szemben. Tehát számtalan megoldatlan feladat van, és itt nemcsak a múlt feltárásáról van szó, hanem arról is, hogy tisztábban lássuk a jelent, tisztábban lássuk azt, hogy mi határozza meg a mai magyar közéletet.

Képviselőtársaim, önök 17-szer utasították el - most a kormánypárti képviselőkről beszélek - ennek a törvényjavaslatnak a tárgysorozatba vételét.

(18.00)

17 alkalommal futamodtak meg a vita elől. Holnap lesz alkalmuk ismét szavazni, 18. alkalommal. Nagyon fontosnak tartjuk azt, hogy lássák a magyar emberek, akik még hisznek abban, hogy a Fidesz-KDNP két antikommunista erő lenne - ha lehet így a KDNP esetében önálló politikai erőről beszélni -, hogy ez nem igaz. Ezt egyértelműen kimondhatjuk az elmúlt 17 alkalomra való tekintettel, hogy önök csak azt hazudják magukról, hogy antikommunisták, mert soraikban már ott ülnek az egykori elnyomó rendszer névtelenségét nyerő fenntartói.

Nagyon fontos, hogy a holnapi szavazást követően a magyar állampolgárok tájékoztatását annyiban első kívánjuk segíteni, hogy egy tablón fogjuk közzétenni azoknak a kormánypárti képviselőknél a nevét, akik ismét elutasítják azt, hogy a magyar emberek szembenézhesenek a rendszerváltás környéki közelmúlttal. Köszönöm szépen. *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. Most képviselőcsoportonként egy-egy képviselő 2-2

perces időtartamban és az elsőként felszólalásra jelentkező független képviselő szintén 2 perces időkeretben ismertetheti frakciója, illetve a saját álláspontját. Elsőnek a Jobbik képviselőcsoportjából Szilágyi György képviselő úrnak adok szót.

Képviselő úr, csak egy percre! Arra kérem azokat, akik változatlanul, annak ellenére, hogy megkértem önöket, hogy ne kétperces felszólalásra jelentkezzenek be - nem önt érinti, hanem az újabban jelentkezőket -, mert akkor nem tudom a sorrendet megállapítani, mert máshová rakja a gép a kétperceseket, rendes felszólalásra jelentkezzenek be. Köszönöm szépen, megértésüket kérem.

Szilágyi György képviselő úré a szó. Parancsoljon!

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Nem tudok mást mondani, mint amikor legutoljára volt ez a törvényjavaslat itt a Ház előtt, hogy sajnos 27 év elmaradásban voltunk az előzőnél, most már 28 év elmaradásban vagyunk az ilyen törvényekkel kapcsolatosan. 28 éve kellett volna már nyilvánossá tenni az ügynökaktákat, 28 éve kellett volna megteremteni annak lehetőségét, hogy az állampárti diktatúra működtetői és kiszolgálói ne viselhessenek Magyarországon közhivatalokat.

28 éve kellett volna megteremteni azt az igazságosságot, hogy a diktatúra áldozatai legalább igazságot kapjanak azzal, hogy megismerhetnék azokat az embereket, akik tönkretették az életüket, akik megbélyegezték őket vagy akár börtönbe juttatták őket, vagy a családtagjaik kivégzésében segítettek. A Fidesz-KDNP képviselői soha nem voltak partnerek abban, hogy ezt megteremtsük, hiszen valószínűleg szembe kellene néznie a Fidesznek saját magával is, ha támogatná ezt a törvényt. Ez a törvény tette lehetővé egyébként, hogy Biszku Béla nyugodtan élje le az életét, és ne legyen jogerős bírósági ítélet vele szemben. Ez, hogy önök nem támogattak ilyen törvényeket, tette lehetővé azt, hogy Mátsik György, aki 27 emberre kért halálos ítéletet, nyugodtan élje meg az utolsó napjait, önöknek köszönhetően luxusnyugdíjjal. És beül ide Rétvári Bence állandóan Mansfeld Péter pólójában. Akkor kellett volna az ilyen törvények mellé állni, ha igazságszolgáltatást szeretett volna ebben az országban!

A mai nap is rávilágított arra, hogy vajon önök miért nem támogatják ezeket a törvényeket. Valószínűleg azért, mert akkor nem kellene föltenni itt az Országgyűlésben a magyar miniszterelnöknek azt, hogy számoljon be a múltjáról, és vajon miért nincs nemzetbiztonsági átvilágítás a magyar miniszterelnökkel szemben. Hiszen egyszerűen csak a levéltárból meg lehetne nézni, hogy Orbán Viktor együttműködött-e bizonyos szolgálatokkal vagy nem működött együtt bizonyos szolgálatokkal.

De ha nyilvánosságra kerülnének ezek az adatok, akkor minden valószínűség szerint az önök soraiban nagyon-nagyon sok ember nagyon-nagyon kellemetlen helyzetbe kerülne.

A Jobbik Magyarországért Mozgalom természetesen támogatja a tárgysorozatba vételt. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A Párbeszéd képviselőcsoportjából Tordai Bence képviselő úr következik. Parancsoljon!

TORDAI BENCE (Párbeszéd): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Én magam még, amikor elkezdte az LMP ezeket a lusztrációs törvényjavaslatokat benyújtogatni, az LMP tagja voltam, úgyhogy nagyon örülök, hogy az ott maradt kevesek tartanak e mellett a hagyomány mellett, és újra és újra behozzák a Ház elé; szerintem ennyi fricska azért kell. De arra vagyok kíváncsi, hogy vajon a Fidesz hogy fog viselkedni, hiszen azt látjuk, hogy a végtelenül kiábrándító érveléseikben rendszeresen annyi jön fel, hogy „kommunista”.

Ha valakivel már nem tudnak mit kezdeni, akkor lekommunistázzák, ehhez képest a kommunista múlt feltárásában, úgy tűnik, nem partnerek. Nézzük meg, hogy miért lehet ez a látszólagos ellentmondás, hogyan érintettek a fideszes és Fidesz-közeli politikusok az előző rendszerben. Ugye, előrebocsátom, hogy nem feltétlenül jellemhiba, ha valaki az előző rendszerben párttag volt, de azért, mondjuk, a vérbő, tele szájjal való komcsizásban legalábbis megakasztja az ember lendületét, ha van még egy kis önreflexiója.

Kezdjük mindjárt a házelnökkel, Kövér Lászlóval, aki MSZMP-tag volt és a Központi Bizottsághoz tartozó Társadalompolitikai Intézet munkatársa, a MISZOT alelnöke; aztán Járai Zsigmond MSZMP-tag, Matolcsy György MSZMP-tag, Martonyi János MSZMP-tag, Pintér Sándor MSZMP-titkár, Schmitt Pál két MSZMP-kormányban miniszterhelyettes, Hoffmann Rózsa MSZMP-tag, Mikola István MSZMP-tag, Hazafias Népfront-alelnök; Stumpf István MSZMP-tag, Hazafias Népfront-alelnök; Fónagy János MSZMP-tag, Vonza András MSZMP-tag, Chikán Attila MSZMP-tag, Turi-Kovács Béla MSZMP-tag, Harrach Péter MSZMP-tag, Kerényi Imre MSZMP alapszervezeti titkár, Pozsgai PB-tag, Szűrös Mátyás KB-titkár, Boross Péter, Balogh Gyula MSZMP-tagok; és hét a KISZ-titkárok, ugye, Orbán Viktor a gimnáziumban, majd az egyetemen is, Rogán Antal, Varga Mihály, Deutsch Tamás, mind a Kommunista Ifjúsági Szövetség tisztségviselői voltak.

Innentől nézve nem nagyon bonyolult megérteni, hogy miért nem támogatják a kommunista múlttal való szembenézést.

Köszönöm. *(Szórványos taps az ellenzék soraiban.)*

ELNÖK: Képviselő Úr! A felszólalás azért felelőség kérdése. Amikor embereket sorol föl, tudok olyat, aki a helyéből, ahol dolgozott, a felsoroltak közül, nem lehetett MSZMP-tag. De ez az ön felelősége.

A DK képviselőcsoportjából Gréczy Zsolt képviselő úr következik. Parancsoljon!

GRÉCZY ZSOLT (DK): Köszönöm a szót, elnök úr. Nagymértékben egyetértek az előttem szólókkal. Először is szeretném jelezni, hogy a Demokratikus Koalíció is támogatja az ügynökakták nyilvánosságát. Ez egy régi adóssága a magyar törvényhozásnak. 1989-90-ben kellett volna ennek a végére járni. Akkor ennek egyéb okai voltak. Nyilván megszülettek az ehhez szükséges paktumok, hogy ez ne történjen meg, de a feladat nincs elvégezve. Azt gondoljuk, hogy ez baj.

A törvényjavaslatban szerepel az is, hogy a választhatóságot esetleg korlátoznák. Ezzel, azt gondolom, kellő óvatossággal kell bánni. Minden ilyen esetben szükség lehet, mondjuk, bírósági eljárásra, de legalábbis alapos vizsgálatra, ha valakit ilyesmivel akarnak sújtani közel harminc évvel a rendszerváltás után. Ezzel együtt valóban nagyon furcsálljuk, illetve már nem is furcsálljuk, hogy a Fidesz és a KDNP egy ilyen vitában nem vesz részt, és hogy ők, akik itt állítólag a nemzeti érdek és a rendszerváltás hősei, nem vesznek részt ebben a vitában.

Gyakorlatilag azt művelik folyamatosan, hogy amikor a köreikből felbukkan egy ügynök, akkor úgy csinálnak, mintha nem lenne az - most egy város beugrik nekem rögtön, Kaposvár -, amikor pedig mást érint, akkor rögtön hevesen elkezdnek kommunisztázni. Valóban arról van szó, hogy se szeri, se száma a Fidesz és a KDNP jelenlegi országgyűlési képviselői között is azoknak, akik az állampárt tagjai voltak. Úgyhogy az ő kommunisztázásuk aztán végképp teljesen okafogyott és teljesen hiteltelen. Ha valami hitelességet ez ügyben szeretnének visszaszerezni, akkor csatlakoznak az ellenzéki pártokhoz, és támogatni fogják az ügynökakták nyilvánosságát. Köszönöm szépen. *(Taps az LMP és a DK soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az LMP képviselőcsoportjából Csárdi Antal képviselő úr következik. Parancsoljon!

CSÁRDI ANTAL (LMP): Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt fideszes Képviselőtársaim! Lázár János saját bevallása szerint 130 ügynök nevét hozta nyilvánosságra. Úgy fogalmazott, a múlt feltárása jót tett a városnak és a helyi közéletnek egyaránt. Nem hiteles az önök számára Lázár János? Vagy félnek ennek a hatásától? Azt gondolják, hogy az ország számára nem volna ugyanilyen szükséges ennek a lépésnek a megtétele? Egy magát nemzetinek valló politikai közösség nem feketetbe az állambiztonsági múlt feltárása szándékának!

Az önök felelősége, és nemcsak négyüké, mindannyiuké, az önök felelősége, hogy ez a törvényjavaslat átmegy-e. És az önök felelősége, hogy 28 évvel a rendszerváltás után el tudjuk-e mondani a szocializmus áldozatainak, hogy miért történtek a dolgok.

(18.10)

Én azt gondolom, hogy persze, érthető a féltelmük, értem én a rettegést. Pontosan lehet tudni, hogy

önök attól félnek, hogy egy ilyen állambiztonsági múlt nyilvánossága esetén egyértelműen ki fognak derülni azok a politikai vagy gazdasági összefonódások, amiket önök nagyon szeretnének titokban tartani. Én azt gondolom, hogy minthogy önök már egyszer a bizottságban meg 17 alkalommal itt a parlamentben is elutálták ezt a javaslatot, én nem vagyok optimista képviselőtársaimmal ellentétben, én pesszimista vagyok, és sajnos azt mondom, hogy ha most is elutasítják ennek a javaslatnak a tárgysorozatba vételét, valamint magát a törvényjavaslatot, akkor nyugodtan el lehet mondani, hogy maguk nem nemzeti párt, hanem egy kommunista utódpárt. *(Közbeszólás a Jobbik soraiban: Így van! - Taps az ellenzéki pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az MSZP képviselőcsoportjából Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszony következik. Parancsoljon, képviselő asszony!

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársak! Megint csak azt tudom mondani, hogy az az egy szem kormánytag is elment innen, aki még az imént bent ült, gondolom, hogy nem akarta ezt végighallgatni. Én azt gondolom, hogy addig, míg ennek a Háznak a falain belül a miniszterelnök feláll és folyamatosan kommunizál úgy, hogy ő '63-ban született, én '72-ben, az ő családjában voltak MSZMP-tagok, az én családban még elvéve sem, úgy kommunizál le engem; én azt gondolom, hogy tiszta vizet kellene már végre önteni a pohárba, és fel kellene végre tárnai, hogy kinek milyen köze van a kommunista múlthoz.

Lényegében ide lehet hozni ezt, csak, tisztelt kormánypárti képviselők, tényleg jussunk már el odáig, hogy egyszer tisztázni kell, hogy kinek milyen szerepe volt, és utána végre el kellene jönnie annak a napnak, miután a tisztázás megtörtént, hogy ezt a fajta kommunizálást és egymásra mutogatást befejeztük. Én elhiszem, hogy nagyon ciki a kormánypárti képviselőnek ez a téma, mert szerintem már többen ülnek a kormánypárti képviselők között, akiket érint ez a téma, mint az ellenzék padsoraiban, még ha az összes ellenzéki képviselőt is összeszámoljuk, nemcsak azért, mert többen vannak, hanem sokkal többen vannak, akik érintettek. Tudja, nemcsak az a névsor, amit Tordai Bence felsorolt, hanem ettől bővebb a lista.

Úgyhogy én arra kérem önöket, hogy szükség lenne ennek a tisztázására, és végre tényleg tiszta vizet kell önteni a pohárba, hogy ezt a fajta egymásra mutogatást be lehessen fejezni. Köszönöm szépen, elnök úr. És természetesen támogatjuk. *(Taps az ellenzéki pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Kérdezem képviselőtársaimat, hogy kíván-e valaki a vitában felszólalni. *(Nincs jelzés. - Közbeszólás a Jobbik soraiban.)* Jelentkezőt nem látok. *(Szávay István: Szóljatok már valamit! Nincs véleményetek erről az ügyről?)* Jegyző úr! *(Szávay István közbeszól.)*

Jegyző úr! Tudja, hogy kiről van szó. *(Rig Lajos: Mindenki tudja, elnök úr! - Derülség.)*

Megkérdezem, az előterjesztők közül ki kíván válaszolni az elhangzottakra. *(Jelzésre:)* Keresztes László Lóránt frakcióvezető úr, parancsoljon!

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP): Köszönöm a lehetőséget, elnök úr, és köszönöm szépen az ellenzéki képviselőtársaimnak, hogy hozzászóltak a vitában. Az csalódás, bár nem meglepetés, hogy a kormánypárti képviselők, bár a vita kezdetéhez mértén megfogyatkozva, végigülték némán a vitát, nyilván nagyon fontos jelzés ez a magyar választópolgárok számára, hogy nincs megjegyzésük, nincs hozzászólásuk, nincs véleményük, se kritikájuk, se módosító javaslatuk ehhez a javaslatához. Azt gondolom, ez önmagában kifejezi azt, hogy a Fidesz gyakorlatilag minden olyan értékkel szembe fordult, amit korábban még képviselt, tulajdonképpen egy kiüresedett hatalmi gépezetnek tekinthető, semmi másnak, gyakorlatilag semmilyen értéket nem képviseltek, amelyekről egykor önök ismertek voltak.

A DK-s hozzászólásra szeretném jelezni, hogy természetesen most a tárgysorozatba vételéről van szó, abban az esetben, abban a meglepő esetben, ha a kormánypárti többség lehetővé teszi, hogy erről a javaslatról érdemben vitatkozzunk, akkor nyilván minden szükséges módosítást meg lehet tenni, bár összességében én nem érzem ezeket az aggályokat, de nyilván akkor lehetőség lesz arra, hogy megvizsgáljuk ezeket a módosító javaslatokat. Mindenesetre köszönöm a DK-nak is a támogatást.

Valóban jogos az a megjegyzés, hogy 28 éves elmaradásban vagyunk, de szerintem mindenképpen ki kell mondanunk azt, hogy a kommunista rendszer, a kommunista diktatúra áldozatait és kárvallottjait előtt azzal tudunk megfelelően tisztelni, ha akár ilyen késéssel is, de megteremtjük az aktanyilvánosságot, és kizárjuk a közéletből azokat, akik részt vettek annak a rendszernek a fenntartásában. Köszönöm. *(Taps az ellenzéki pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. Tisztelt Ház! A döntésre a holnapi ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az LMP képviselőcsoportja indítványozta, hogy az Országgyűlés döntsön **az illegális migráció elleni küzdelemről és a migrációs helyzet kezeléséről** szóló H/1486. számú határozati javaslat tárgysorozatba vételéről. A tárgysorozatba vételt a Honvédelmi és rendészeti bizottság utasította el.

Először megadom a szót az előterjesztők közül Keresztes László Lóránt frakcióvezető úrnak mint előterjesztőnek, ötperces időkeretben. Parancsoljon!

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Valóban, a mi határozati javaslatunk az illegális migráció elleni küzdelemről és a migrációs helyzet kezeléséről szól, egy átfogó javaslat, ami kizárólag ezzel a kérdéskörrel, ezzel a

rendkívül fontos kérdéskörrel foglalkozik. Azt mindenképpen gyalázatosnak tartjuk, hogy az illetékes bizottság leszavazta, de nagyon fontosnak tartottuk, hogy kérjük a plenáris ülést, hogy tudjunk vitatkozni, illetve szavazni a tárgysorozatba vételről.

Hogy mennyire aktuális kérdés: az azonnali kérdések órájában tapasztalhattuk Hubay képviselő úr felszólalásából, hogy a kormánypárti képviselők szinte folyamatos félelemben vannak a migrációs nyomás miatt, és ennek a félelemnek hangot is adnak azáltal, hogy kérdéseket fogalmaznak meg a saját kormánypártjaik felé, de semmiképpen nem akarom bagatellizálni ezt a kérdést.

Nyilván egy olyan, rendkívül fontos és súlyos krízisről, olyan folyamatról beszélünk, aminek a megnyugtató kezelése sorskérdés egész Európa, így Magyarország, mindannyiunk számára. Ezért jogos a fideszes képviselők aggodalma, és jogos mindenkinek az aggodalma, hiszen nem láthatjuk ennek a folyamatnak a végét.

Ez egy olyan jellegű krízis, olyan jellegű folyamat, aminek korábban példája sem volt, nem volt ilyen példa, nem láthattunk ehhez hasonló folyamatokat. Sajnos azt figyelhetjük meg, hogy sem a hazai politikában, sem az európai politikában nem beszélnek a politikai elit tagjai, a politikai vezetők ennek a krízisnek a valós okairól.

Tehát óriási késelemben vagyunk. Egyértelmű, hogy mindenhol a tüneti kezelésig jutottak el a vezető politikusok, hazai szinten is a Fidesz is idáig tudott csak eljutni.

Nagyon fontos, hogy ez a javaslat a konkrét, azonnali intézkedésekről is szól, egyértelmű javaslatokat fogalmaz meg. Az LMP világossá tette a saját állásfoglalását a kérdésben, egyértelmű számunkra, hogy rendkívül fontos feladat az Unió külső határainak a megvédése, fontos az illegális migráció megállítása, hiszen ha ezt nem tesszük meg, addig semmiféle politikáról nem tudunk beszélni, és az is egyértelmű számunkra - én azt gondolom, hogy ebben konszenzus van, mondhatjuk, hogy nemzeti konszenzus -, hogy a bevándorláspolitikának nemzeti hatáskörben kell maradni.

Ugyanakkor addig nem tettünk felelősségteljes lépéseket, amíg nem tártuk fel a migrációs krízis kiváltó okait, nem beszélünk a háborús konfliktusok okairól, a geopolitikai játszmákról, érdekekről, a klímaváltozás hatásairól, az ivóvízhiányról, a mezőgazdasági termelés lehetőségeinek beszűküléséről és a természeti katasztrófákról.

A Fidesz arról beszél mostanában az európai kampány nyitányaként, hogy Európa jövőjét a migrációt támogató és a migráció ellen fellépő erők küzdelme határozza meg. Ez egy rendkívül téves szembeállítás, hiszen amíg nem beszél senki és nem cselekszik senki a migráció okainak feltárása kapcsán, például a magyar miniszterelnök, Orbán Viktor sem, addig nem lehet olyan erőkről beszélni, akik a migráció ellen küzdenének. Így Orbán Viktor is tulajdonképpen egy migrációt támogató miniszterelnök.

A Fidesznek meglett volna minden lehetősége az elmúlt hónapokban, hogy beterjesszen olyan javaslatokat az Országgyűlés elé, amelyek valóban ezt a kérdést próbálják orvosolni, és lehetőség lett volna, én azt gondolom, arra is, hogy egyfajta nemzeti konszenzussal, teljes ellenzéki támogatással szülessenek meg ezek a döntések. Önök nem ezt tették. Egyértelmű, hogy politikai propagandára kívánják ezt az óriási krízist felhasználni. Olyan javaslatokat terjesztettek be, amiket teletűzdeltek olyan elemekkel, olyan, oda nem illő elemekkel, amik az ellenzéki képviselők számára lehetetlenné tették azok támogatását.

Ez a javaslat, amit az LMP kidolgozott a migrációs krízis kezelése kapcsán, viszont kizárólag ezzel a kérdéssel foglalkozik, ugyanis mi komolyan vettük, hogy ez egy önmagában kezelendő, egy önálló határozati javaslatban kezelendő kérdés. Ezért én kérném a kormánypárti képviselőtársaimat, hogy támogassák a tárgysorozatba vételt.

Természetesen, ha lehetőségünk nyílik erről a kérdésről érdemben vitatkozni, nyilván itt is minden módosítási igény megtárgyalására lehetőség nyílik, és talán most az Országgyűlés elfogadhat egy olyan javaslatot, amely mögött teljes nemzeti konszenzus van. Ez nagyon fontos üzenet lenne egyébként az európai politika felé is, hogy Magyarországon tud születni egy olyan határozati javaslat, egy olyan megoldási javaslatcsomag erre a rendkívül fontos krízisre, ami mögött nem propaganda, hanem egy teljes nemzeti együttműködés van.

Ezért kérem szépen a képviselőtársaimat, kérném szépen a frakciókat, hogy a javaslat tárgysorozatba vételét a holnapi napon majd támogassák. Köszönöm. *(Taps az ellenzéki pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Most lehetőség van képviselőcsoportonként egy-egy képviselőnek két-két perces időkeretben felszólalni, és ugyanez a lehetőség illeti meg az elsőnek jelentkező független képviselőt is. Kérem képviselőtársaimat, hogy jelentkezzenek felszólalásra. Elsőnek az írásban bejelentkezett Z. Kárpát Dániel képviselő úrnak a Jobbikból adok szót. Parancsoljon, képviselő úr!

(18.20)

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Maximálisan támogatjuk, hogy ez a téma a parlament előtt vita formájában kifejtésre kerüljön, már csak azért is, mert engem is érdekelne, hogy melyik az igazi Fidesz.

Amikor önök szétdobálják a kommunikációs paneljaikat tartalmazó papírlapjaikat, szembenéznek azzal a bizonyos tükörrel, ott választ kell tudni adni arra, hogy melyik az igazi arcuk: az az Orbán Viktoré, amely 2015-ben világkvótát követelt az ENSZ-ben, netán az a miniszterelnöki, amely záródokumentumot írt alá a kvótászerű megoldások végrehajtásáról - ugye, egészen elképesztő -, vagy pedig az, amely

azzal kampányol belföldön, hogy semmiféle betelepítési mechanizmust nem hajt végre. Az is érdekelne bennünket, és egy mélyebb stratégia részeként a jövőre vonatkozó módon fontos lenne tudnunk, hogy az az elképesztő oltalmazotti létszám, akit már az orbáni kormányzatok fogadtak be egymás után lényegi szűrés nélkül, hol van, mit csinál, milyen jövőkép vár rá egyáltalán Európán belül. Hiszen erős kétségeim vannak, hogy ezek az emberek integráns részei akarnak lenni vagy lehetnének az Európai Közösségnek. Azt kell mondanom, hogy ezen erős kétségeinket el tudnák oszlatni például egy zérótolerancia-szerű gyakorlattal, amit a Jobbik kezdetektől fogva javasol.

Amiért nem bízunk önökben - és engedjenek meg nekem ennyi emberi érzést is belevinni -, hogy amikor a debreceni migránsszállóról kitörték a vadak, és polgárokra, ártatlan autósokra támadtak, így történt, akkor ezzel szembesítettük itt a fideszes államtitkárokat, akik jelezték, hogy migrációs probléma Magyarország tekintetében nem létezik, és 3 ezer rendőrt avattak a Hősök terén. Ez így volt. *(Szilágyi György: Így van!)* Amikor felmerült az, hogy a fizikai határzárát valamilyen úton-módon fel kéne építeni, még kérték a támogatásunkat például a honvédség odarendeléséhez. Ha visszaemlékeznek, a jobbikosok adták a szavazatokat ahhoz a kétharmadhoz, ami szükséges volt. Azóta viszont a kormány részéről a kötvényüzletág kiterjesztését láttuk, oltalmazottak tömeges befogadását és olyan jelenségeket, amelyek a retorikájukkal tökéletesen szembenállnak.

Ezért a nemzetstratégia tisztázása érdekében - hangsúlyozom, részünkről a bevándorlást illető zéró tolerancia pártján - nagyon szívesen látnánk egy hasonló vitát.

Köszönöm a türelmét, elnök úr. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A következő felszólaló a DK képviselőcsoportjából Arató Gergely képviselő úr. Parancsoljon!

ARATÓ GERGELY (DK): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Jobbikos képviselőtársaimmal e dolog vonatkozásában, azt hiszem, gyakorlatilag semmiben nem értünk egyet, egyetlen dolog kivételével: abban, hogy egy fontos kérdéstről van szó, és erről a fontos kérdéstről a parlamentben kell vitatkozni. *(Z. Kárpát Dániel: Ez már elég is!)*

Ezért ezt a javaslatot támogatjuk, annak ellenére, hogy számos olyan része van, amiben azt látjuk, hogy az LMP - hogy fogalmazzak finoman? - nem tanúsít kellő erkölcsi bátorságot abban, hogy szembeszálljon a fideszes propagandával és a Fidesz által mesterségesen fenntartott hisztériával.

De ennek ellenére azt gondoljuk, hogy beszéljünk ezekről a kérdésekről, mert természetesen a menekültpolitika fontos kérdés, fontos kérdés az, hogy megfogadva Szijjártó miniszter úr és Orbán miniszterelnök úr szavait, kell-e menedéket nyújtani annak, aki a háború elől menekül. Fontos kérdés a határok

védelme, fontos kérdés az, hogy hogyan lehet a határokon megfelelő biztonságot teremteni; nem csak látogatásban, mert azt persze elhiszem, hogy ha Németh államtitkár úr és Kósa bizottsági elnök úr ellátogat a határra, akkor a menekültek messzire elkerülik az országot, de mégsem lehet csak erre építeni a határvédelmet. Hasonlóképpen azt gondoljuk, hogy például vannak olyan kérdések, a klímaváltozás, a klímamigráció, vagy éppen az európai együttműködés szükségessége, amiről nagyon helyesen és teljes joggal beszél az LMP határozati javaslata.

Összességében tehát az a véleményünk, hogy ha önök szerint ez egy fontos kérdés, ha önök szerint a migráció egy lényeges kérdés, ha önök szerint erre megfelelő választ kell adni, és ha ez nem csak valami propaganda, valami ócska kampányfogás önöknek, mint ahogy tűnik egyébként az elmúlt évek alapján, akkor támogatják ennek a határozati javaslataknak a tárgysorozatba vételét. Majd a vitában meg módosító indítványokkal döntsük el azt, hogy mik a jók a megoldások, mik a helyes megközelítések.

Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az LMP képviselőcsoportjából Demeter Márta képviselő asszony következik. Parancsoljon, öné a szó.

DEMETER MÁRTA (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Kérjük a támogatásukat ennek a határozati javaslatnak az elfogadásához. Ezt a támogatást kértük az Országgyűlés Honvédelmi és Rendészeti Bizottságában is. Am sajnós ott a kormánypárti képviselők élből leszavazták ezt a javaslatot. Alapvetően, mondjuk, ebben illúzióink nem volt, azt gondoltuk, a probléma sokkal inkább volt az, hogy meg sem szólaltak, és nem is indokolták ezt a szavazatukat. Van olyan képviselőtársam, aki szintén a Honvédelmi és Rendészeti Bizottság tagja, ha megtenné, hogy itt, a plenáris ülésen hozzászól ehhez, akkor az kiváló dolog lenne.

Az egyértelmű, hogy komplex megoldási javaslatra van szükség. Éppen ezért nyújtottunk be egy konkrét cselekvési tervet. Ez egy konkrét akcióterv, amelynek a megszavazásával és végrehajtásával biztosítható a magyar emberek biztonsága. Úgy látszik, hogy a kormányzat részéről sajnós az érdemi cselekvés rendje elmarad, és pusztán kommunikációs fogásként tekintenek erre az egész problémakörre, ami egyébként kifejezetten hosszú távú és súlyos probléma, meg kell oldani. Így például a migráció kiváltó okait pontosan fel kell tárnunk. Itt én is megemlíteném a klímamenekülteket.

Ez egy hosszú távú probléma, amire fenntartható megoldás szükséges. A külső határok védelmét meg kell erősíteni, és a biztonsági ellenőrzéseket is maradéktalanul le kell folytatni. Itt szeretném hangsúlyozni, hogy ennek az egész problémának és a migrációs helyzet kezelésének nem csak és kizárólag rendészeti oldala van, hiszen ez nem egy tömegoszlási feladat pusztán,

és nem is csak és kizárólag humanitárius oldala van, ezért mondjuk, hogy komplex megoldási javaslat kell, ami természetesen a magunk által vállalt nemzetközi kötelezettségeket is betartja.

Magyarország emellett élen járhatna egy balkáni előrejelző rendszer kialakításában, mégis a kormányzat a kisujját sem mozdítja. Ha fontos önöknek Magyarország biztonsága és nem csak kommunikációs blöffnek szánják, amikor ezt mondják a kormányzati szereplők, akkor támogatják az LMP határozati javaslatát.

Köszönöm. *(Taps az ellenzéki padosorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Az MSZP képviselőcsoportjából Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszony következik felszólalásra.

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársak! Természetesen a Magyar Szocialista Párt is támogatja, és külön örülök személy szerint is annak, hogy olyan problémát feszeget az LMP ebben a határozati javaslatban, mint a klímaváltozás, amiről szerintem nem beszélünk eleget. Pedig elég sürgető problémával szembesülünk.

Másrészt én azért is nagyon szeretném, ha a fideszes képviselőtársak ezt megszavaznák, mert azt a fajta rettegést, ami önökben van - most a Parlament falain belül is tapasztaljuk -, szerintem ki kell beszélni. Egymás között megoldást kell rá keresni, mert nagyon féltünk az egészségüket, ha ez a rettegés fokozódni fog önökben, a végén még egészségkárosodást is okozhat. De ez a téma kicsit fontosabb, meg szerintem a viccet félretéve súlyosabb, mint hogy elpoénkodjunk.

Inkább arra hívnám fel a figyelmet, hogy az elmúlt évek kommunikációja milyen súlyos sebeket ejtett Magyarországon lakosságán. Pontosan azért kellene, hogy erről sokkal többet beszéljünk, és magáról a megoldásról beszéljünk sokkal többet, mert azt láthatják, hogy kicsi falvakban rettegnek, rettegésként élük meg magát a migránskérdést, úgy, hogy életükben nem találkoztak és szerintem nem is fognak találkozni migránssal.

Higgyék el, olyan mély sebeket ejtettek a magyar emberekben, aminek komoly következményei lesznek; felhozhatom a gyűlöletet, a félelmet. Csak két dolgot említettem, aminek szerintem nem lenne szabad e témával kapcsolatban ilyen szinten a magyar emberekben benne élnie.

Ennek a felelőssége az önök vállát terheli. A mi kötelességünk meg az, hogy erről a problémáról sokkal komolyabban beszéljünk és sokkal többet a Ház falain belül a kormánypárti politikussal.

Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az ellenzéki padosorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A Fidesz képviselőcsoportjából Hubay György képviselő úr következik. Parancsoljon, képviselő úr!

HUBAY GYÖRGY (Fidesz): Tisztelt Elnök Úr! Hölgyeim és Uraim! Igyekezem megőrizni a komolyságot, mert ez valóban egy komoly téma. De néhány felszólaló esetében a vicc kategóriába sorolnám azt, amit elmondtak, bár igyekezem mindenkit komolyan venni. *(Arató Gergely: Ha vicc lett volna, szólunk!)*

Abban egyetértünk, hogy a problémát, ami egyrészt a klímaváltozással kapcsolatos, másrészt azoknak az országoknak a gazdasági helyzetével, népességnövekedésével, amelyekből jönnek - Afrika, Távol-Kelet és egyéb más országok -, ezeket valóban komolyan kell venni. Pontosan a magyar miniszterelnök, Orbán Viktor volt az, aki javasolta, és társakat keresett ahhoz, hogy a problémát ott helyben kell megoldani. Számtalanszor kijelentette, hogy ehhez próbáljunk társakat keresni, ehhez próbáljunk az Európai Unió részéről megoldásokat és társakat találni, hogy ott oldjuk meg a problémát.

(18.30)

A másik: én azt gondolom, hogy 2015-ben, amikor a határkérdés, illetőleg az illegális bevándorlás kérdése nagyon nagy gondot jelentett az országnak, akkor úgy valahogy, ha jól emlékszem rá - márpedig én jól emlékszem -, akkor úgy lazán vette mindenki, hogy ugyan már, ez semmi *(Dr. Varga-Damm Andrea: A Fidesz vette lazán, nem mi!)*, egyébként sem kell különösebben foglalkozni vele *(Dr. Varga-Damm Andrea közbeszól.)*, majd a megoldás csak az volt, hogy határkerítést kellett építeni, és amikor a határkerítés építése is elkezdődött, még akkor is ágáltak az ellen, holott egyébként Magyarország határait ez a bizonyos határkerítés védte meg, és ez biztosította a magyar emberek számára a békét és a nyugalmat, az országnak a biztonságát.

Én úgy gondolom, hogy a magyar kormány tette meg azokat a lépéseket, amelyek ezt a biztonságot egyébként a mai napig is tető alatt tartják, illetve az önök által felvetett probléma, ami a helyben való probléma megoldására vonatkozik, valóban egyetértetek vele, járuljanak hozzá, legyenek ebben a témában partnerek, hogy, igen, és az Európai Unió *(Az elnök csenget.)* megfelelő szerveivel, hogy ott találjuk meg helyben a problémának a megoldását, és ne ide áramoljon be a rengeteg migráns Európába. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kérdezem képviselőtársaimat, hogy kíván-e még valaki a vitában felszólalni. *(Senki nem jelentkezik.)*

Megkérdezem Keresztes László Lórántot mint előterjesztőt, hogy kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Jelzésre:)* Igen, kíván. Parancsoljon, frakcióvezető úr, öné a szó.

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT (LMP): Köszönöm szépen a szót, tisztelt elnök úr. Én nagyon pozitívnak értékelem ezt a rövid kis vitát, hiszen - hogy

úgy mondjam - megtört a jég, tehát először fordult elő, hogy valamiféle vitakezdemény alakult ki az ellenzék és egy kormánypárti, bátran felszólaló kormánypárti képviselő között a migráció kérdésében, úgy, hogy az nem egy fideszes előterjesztés nyomán történt. Én ezt mindenképpen egy fontos előrelépésnek tartom, és az lenne az üdvözítő, hogyha önök támogatnák, hogy ez a javaslat tárgysorozatba kerüljön, támogatnák azt, hogy erről érdemi vitát tudjunk folytatni, de úgy gondolom, hogy már önmagában ezért is megérte előterjeszteni ezt a javaslatot.

Engedje meg, Hubay képviselő úr, hogy reagáljak! Amit én mondtam arról, hogy önök is csak a tüneti kezelésig jutottak el, az pontosan arra utal, hogy a miniszterelnök úr is csak arról beszél, hogy a menekültek ellátása történjen meg azokban a térségekben, a kibocsátó térségekben, de a miniszterelnök úr nem beszél azokról az okokról, amelyek miatt milliók vannak menekültté. Én tehát erre a kérdésre és erre a problémára szeretném felhívni a figyelmet, hogy ezen kéne tudni túllépni.

Én úgy tapasztalom, hogy ha még vannak is véleménykülönbségek, az ellenzék nyitott lenne egy ilyen vitára, nyitott lenne arra, hogy valóban megfogalmazzunk egy olyan javaslatcsomagot a migrációs krízis kezelése kapcsán, amelynek a legfontosabb eleme annak a hiánynak a pótlása, hogy feltárjuk a migrációs krízis kiváltó okait, és meghatározzuk azokat a lehetséges megoldásokat, azokat a fejlesztési politikákat, lépéseket, amelyek által mi hozzájárulhatunk ehhez a kérdéshez, de leginkább ami által egyébként Magyarország Kormánya az európai uniós döntéshozatalban kezdeményezhet egy ilyen összeurópai cselekvést, ami végre-valahára nemcsak a tüneti kezelésig jut el, hanem az okok kezeléséig.

Én ilyen szempontból köszönöm szépen mindenkinek a hozzászólását, köszönöm szépen az ellenzéki frakciók támogatását, és köszönöm Hubay képviselő úrnak, hogy ennyiben hozzászólott. És annyit tudok hozzátenni, hogy ha a Fidesz frakciója mégsem támogatja a javaslat tárgysorozatba vételét és - illúzióknak nincs - továbbra sem számíthatunk arra, hogy Orbán Viktor vagy a kormánya bármiféle érdemi lépést tesz, mi erre az esetre is felkészültünk, és el is indítottunk egy kezdeményezést, hogy az európai politika szintjén elindulhasson egy feltáró vita valóban ezekről a kérdésekről, az okokról és magának az egész folyamatnak a megítéléséről, mert ez az első lépés a tekintetben *(Az elnök csenget.)*, hogy valóban cselekedni tudjon az európai politika egy olyan sorskérdés megoldása kapcsán, ami mindannyiunk jövőjét meghatározza. Köszönöm szépen. *(Taps az LMP és a Jobbik sorai-ban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A döntésre holnap ülésnapunkon kerül sor.

Most soron következik a **Magyar Honvédség részletes bontású létszámáról** szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentés vitája. A kormány-

előterjesztés H/2163. számon és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlament informatikai hálózatán valamennyiünk számára elérhetők.

Megkérdezem az előterjesztő Németh Szilárd államtitkár urat, hogy kíván-e most felszólalni. *(Németh Szilárd István: Nem, köszönöm.)* Nem kíván, köszönöm szépen. Tisztelt Képviselőtársaim! Tájékoztatatom önöket, hogy a kijelölt Honvédelmi bizottság nem állított előadót.

Most a képviselői felszólalások következnek a napirend szerinti időkeretben. A vita során kétperces hozzászólásra a házszabályi előírásnak megfelelően nincs lehetőség. Kérdezem képviselőtársaimat, hogy ki kíván felszólalni a vitában. *(Arató Gergely: Elég rövid vita lesz ez is! - Dr. Varga-Damm Andrea: Egy pillanat!)* Elsőnek megadom a szót LMP képviselőcsoportjából Demeter Márta képviselő asszonynak. Parancsoljon!

DEMETER MÁRTA (LMP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Igencsak meglepő volt ez a javaslat a Honvédelmi Minisztérium részéről, amely szerint ismételt a Magyar Honvédség engedélyezett létszámkeretét szeretnék megemlíteni.

Azért furcsa ez a helyzet, hiszen a Magyar Honvédség körülbelül 8 ezer fős létszámhiánnyal küzd jelen pillanatban is, amelynek jó nagy része a Magyar Honvédség legénységi állományából, tehát a végrehajtott állományból hiányzik, de az is igaz, hogy a tisztii állományból is nagyon sokan hagyták el sajnos a pályát. És el kell ismerni, hogy a honvédelmi illetményalap emelkedett az utóbbi évben, továbbá a jövő évre is most már 44 ezer forint fölé emelkedik, valamivel több mint 44 ezer forint, viszont látszik az, hogy ez nem volt érdemben elegendő arra, hogy megállítsa a fluktuációt a Magyar Honvédség állományában, és hogy elindulhasson egy érdemi létszámfeltöltés.

Nagyon furcsa az, hogy a jelenlegi létszámkeret emeléséről szóló javaslat több mint 6500 fővel emeli meg a létszámot, ami azt jelenti, hogy a Magyar Honvédségnek a létszámhiánya most már 13-14 ezer fő fölé is emelkedhet, amennyiben nem történnek érdemi lépések a létszám feltöltésére. Sajnos úgy néz ki, hogy az eddigi, elmúlt éves intézkedések erre nem voltak elegendőek, nem kínálnak megfelelő perspektívát arra, hogy azok a fiatalok, akik a hazát szeretnék szolgálni a Magyar Honvédség állományában, ne csak belépjenek az állományba, de tartósan ott is maradjanak, és ne vesszen el az ő tudásuk, be lehessen építeni a következő szolgálatot vállalóknak a munkájába is.

Az is érthetetlen, hogy az önkéntes tartalékos rendszert miért szeretné 20 ezer főre növelni a kormány. Világosan látszik, hogy a magyar hadsereg jelenlegi létszámának - és nyilvánvalóan itt még pluszban beszélünk egy óriási hiánnyal, de a mostani létszámkeretnek is -, ha megnézzük, hogy mekkora tartalékos rendszer lenne indokolt szakmailag, akkor szakértők számításai alapján ez egy 5-6 ezer fős tartalékos rendszert jelent.

Itt nyilvánvalóan nem arra gondolunk, hogy a volt szolgálati nyugdíjasokat kell bekényszeríteni, vagy másokat kell bármilyen eszközzel bekényszeríteni egy tartalékos rendszerbe, ahogy ezt tették a volt szolgálati nyugdíjasokkal, most újabban kormánytisztviselőkről lehet hallani, akiket beöltöztetnének tartalékosnak.

Ez nem okoz érdemi képességfejlesztést a Magyar Honvédség számára, mondhatjuk azt, hogy úgy hoz létre úgymond egy párhuzamos haderőt, hogy rengeteg forrást visz el, hiszen a tartalékosoknak ruházatot kell biztosítani, felszerelést kell biztosítani, elhelyezést kell biztosítani, úgy, hogy ezt a pénzt mind-mind a Magyar Honvédség professzionális állományától, a Magyar Honvédség érdemi működésének javításától veszik el. Úgyhogy itt érdemi intézkedésekre lenne szükség, nem papíron kell emelni a katonák számát és a Magyar Honvédség létszámát, hanem olyan intézkedéseket kell hozni, amelyek érdemi perspektívát kínálnak.

Az LMP többször megtette a javaslatot, hogy az illetményalapot egységesen 60 ezer forintra kell emelni, arra is megtettük a javaslatot, hogy meg kell szüntetni a jelenlegi szolgálati járandóságban részesülőknél a járandóságukat érintő 15 százalékos levonást, továbbá vissza kell adni számukra a nyugdíjas státuszt, és természetesen egy olyan új típusú, társadalmi szempontból is igazságos kordedvezményes nyugdíjrendszer kidolgozására van szükség, amely arra ösztönzi az állományban lévőköt, hogy minél tovább szolgáljanak, az ő tudásuk minél tovább legyen a haza szolgálatában, viszont megfelelő ellentételezés legyen azért az áldozatvállalásért, amit ők nap mint nap tesznek. Hiszen itt is el kell mondjuk, hogy a Magyar Honvédség katonái kiválóan teljesítenek mind Magyarországon, mind pedig külföldön, úgyhogy azt gondolom, hogy megérdemlik azt, hogy érdemi megbecsülésben részesüljenek.

Engedjék meg, hogy idehozzam azt, hogy reményünket fejezzük ki, hogy a Honvédelmi bizottság közös módosító javaslatát támogatni fogják a kormánypárti képviselők itt a plenáris ülésen, hiszen a Honvédelmi bizottság végre beépítette az LMP és más ellenzéki képviselők törvényjavaslatát, amely szerint 2019. január 1-jét követően is kifizethetőek lesznek a Magyar Honvédség állománya számára a túlórák.

(18.40)

Tehát itt is szeretném önöket kérni, hogy támogassák ezt a javaslatot, hiszen az állomány érdemi megbecsülése itt kezdődik. A Magyar Honvédség létszámkeretének az emeléséről szóló kormányzati javaslatot pedig nem fogjuk tudni támogatni, hiszen érdemi intézkedések nélkül ez nem megfelelő arra, hogy feltöltse a Magyar Honvédség hatalmas nagy létszámhiányát, orvosolja ezt a helyzetet. Lényegében papíron emeli a létszámot, és nem tartjuk másnak, mint

valamiféle trükközésnek a költségvetéssel. Azt gondolom, ezt teljesen transzparens módon kellene hogy megoldják.

Köszönöm. *(Taps az LMP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A Jobbik képviselőcsoportjából Varga-Damm Andrea képviselő asszony következik. Parancsoljon, képviselő asszony, ön é a szó.

DR. VARGA-DAMM ANDREA (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A H/2163. előterjesztést tárgyaljuk immár a bizottsági munkán túl, amelyben a honvédelmi tárca 37 650 főben kéri, hogy az Országgyűlés határozattal a részletes bontású létszámot meghatározza.

Az általános vita alkalmával már igen részletesen elmondtuk a Jobbik-frakció álláspontját ebben a kérdésben, és semmiképpen nem szeretném megismételni az ott elmondottakat, de azért mindig van miről beszélni, amikor a honvédség kérdése a Ház falai között felmerül. Azt egyébként hiú ábránd volt elképzelnem, hogy az egy órával ezelőtt még a vezér kérésére itt volt honvédelmi miniszter esetleg megvárja ennek a témának a vitáját, mégiscsak ő szeretné, hogy az Országgyűlés 37 650 főben határozza meg a Magyar Honvédség létszámát. Szerintem azért ez egy elég komoly kérdés, hogy esetleg - ha már honvédelmi miniszter lett - legalább ebben a vitában vagy ebben a kérdésben a Ház falai között itt maradjon, ha már itt volt, bár lehet, hogy lejárt a munkaideje, és sietnie kell haza.

De egy biztos, hogy a 35/2013. május 16-i országgyűlési határozattal a magyar parlament 29 700 főben határozta meg a Magyar Honvédség részletes bontású létszámát. Ma a Magyar Honvédség 21 ezer fővel működik, tehát a 2013-as meghatározott létszámhoz képest is 8 ezer fővel kevesebb. 2016-ban a 35/2016. december 19-i országgyűlési határozattal 31 080 főben határozta meg a magyar parlament a létszámot. Meg kell mondjam, rendkívül jóindulatúak és jóhiszeműek voltak a parlamenti képviselők, mert nem néztek utána annak, hogy tulajdonképpen papíron miért kell emelni folyamatosan a hadsereg létszámát.

Amikor a parlament képviselői egy ilyen kérést kapnak a kormány adott képviselőitől, akkor minimum azt várják el, hogy ennek adják indokát. Ebben a határozati javaslatban a honvédelmi miniszter nem adta indokát ennek a létszámnak. Az ugyanis nem indok, hogy a „Zrínyi 2026” programhoz ez a létszám kell, hiszen azt sem tudjuk, hogy a „Zrínyi 2026” programnak az eddigi szervezettséghez, az eddigi létszámhoz, az eddigi fegyverzetállományhoz, az eddigi hadműveleti adottságokhoz képest milyen olyan újdonsága van, amihez a jelenlegi létszámhoz képest még 16 ezer fővel kell több a magyar hadseregbe úgy, hogy ebben a 37 650-es létszámban nincsenek benne az önkéntes tartalékosok.

Azt mondjuk, már nem nagyon értettem eddig sem, hogy miután ennek a létszámnak a meghatáro-

zása mindig egy adott országgyűlési határozattal történt, ki volt az az okos jogász, akinek a 2016-os létszám-meghatározást a '13-as módosításával sikerült idehozni a Házhoz. Valószínűleg nem voltak a jogászok eléggé szemfülesek, mert vélhetően pár perc alatt mentek át ezek a javaslatok. De az mindenesetre elég sajtóságos, hogy ebben a határozati javaslatban az indoklás úgy szól, mintha már '13-tól 31 080 fő lett volna a javaslat. Nem, akkor csak 29 700 volt, aztán '16-ban 31 080. Ma már valószínűleg észrevették a jogászok, hogy ez nem igazán jó, hogy mi módosítottunk korábbi határozatokat, mert a létszámot mindig minden egyes döntéssel meg lehet önállóan határozni úgy, hogy a korábbi hatályon kívül helyezése megtörténik. Kodifikációs szempontból mindenképpen ez a helyénvaló.

Ez a 37 650-es létszám ezer fővel növelné az utóbbi létszámhoz képest a tiszteket, 2 ezerrel az altiszteket és 6 ezer fővel a legénységet. Nem ír a határozati javaslat semmiféle olyan indoklást, amely arról szólna, hogy például új katonai szervezeteket hoznának létre, vagy például megnyitnának korábban bezárt laktanyákat. Tekintettel arra, hogy ilyen létszámot terveznek, ha valami csoda folytán 2020-26 között a Magyar Honvédséghez sikerülne beléptetni, akkor nem lehetne őket hol elhelyezni. Tehát azért gondolom, hogy ez egy rendkívül komolytalan javaslat, és kifejezetten tiszteletlen a parlament tagjaival szemben az, hogy előterjeszt egy ilyen komoly kérdésben egy ilyen komoly javaslatot, és az, amit indoklásba ebbe beleír, az minden, csak nem indoklás; szavak igen, csak tartalom nem.

Ezért kénytelen vagyok azt mondani a Jobbik képviselőcsoportja képviseletében, hogy amíg valaki egy javaslatot meg sem hajlandó indokolni, ne várja el, hogy valaki, egy parlamenti képviselő arról egyáltalán döntést tudjon hozni, mert az igenhez, a nemhez és a tartózkodáshoz is kell indoklás. A tisztképzésben, az altisztképzésben, amint már korábban az általános vita során elmondtam, olyan csekély létszám érkezik a Magyar Honvédséghez, hogy semmiképpen nem lehet a most már a tiszti állományban 2 ezer fős, az altiszti állományban 4 ezer fős és a legénységi állományban 10 ezer fős létszámot ez alatt a hátralévő nyolc év alatt feltölteni.

Jelzem még azt, amit korábban is elmondtam, hogy minimum ehhez a létszámhoz 740 milliárdos költségvetési forrás kellene a magyar költségvetésből, de a 740 milliárdban nincsen benne a fegyverzettel való felszerelés. Ha egy katona megérkezik egy hadsereghez, a bére és annak járuléka a legkisebb tételek az alkalmazásánál. Ott van a kiképzés, a ruházattal felszerelés és a fegyverzettel ellátás, illetőleg a munkahelyének a kialakítása, ahol majd a szolgálatot el fogja látni.

Azt megértjük, hogy az önkéntes tartalékos létszámot fel kívánja emeltetni. Szerintem egyszerűen elég lett volna arról országgyűlési határozati javaslatot beterjeszteni. De azt aztán végképp nem tudjuk elképzelni, hogy 8 ezer főről 20 ezer főre növekedjen

akár 2026-ig, mert azok a kedvezmények és eddigi motivációk, amelyek az önkéntes tartalékos létszám jelenlegi helyzetét kialakították, a jövőben nem állnak fel, sem a szolgálati járadékosok szja-elkerülése, sem azok az elképesztően sokba kerülő motivációs rendszerek, amelyekkel az önkéntes tartalékosokat be lehet a rendszerbe hozni.

Miután ennek a vitának a során elég sok idő áll a frakción rendelkezésére ahhoz, hogy kifejtsük álláspontunkat, még egy kérdést hadd meséljek el a parlamenti képviselőtársaimnak, mert valószínűleg erről fogalmuk nincs. Megkérdezhetnék, hogy miért olyan kedvező, illetőleg miért olyan sikeres vagy miért olyan vonzó most az önkéntes tartalékos rendszerben bent lenni, mint mondjuk, például altisztnek vagy tisztnek jelentkezni - hát, akkor elmesélem. Ma egy olyan fiatal, aki elvégzett egy egyetemet, és mondjuk, már a doktori iskolán is túl van, és PhD-ja van, akkor 26 évesen önkéntes tartalékos őrnaggyá tud válni.

Ezt jól hallják, 26 évesen önkéntes tartalékos őrnaggyá tud válni, jelesül én magam is ismerek ilyen személyeket. Ugyanilyen képzettség után hivatásos tisztnek úgy, hogy elvégezték a főiskolát, megkapták a diplomát, akár mesterképzésben is részt vesznek, az őrnagyi rangot körülbelül 12 éves szolgálat után tudják elérni. Ma olyan hihetetlen ellentmondásos és beteges a rendszer, amely az önkéntes tartalékosok és a hivatásosok között van, olyan feszültség dűl, most azt képzeljék el, képviselőtársaim, hogy a rendszerben bent lévő hadnagy katonának az önkéntes tartalékos őrnagy felé kellene jelentenie és szalutálnia, holott a kettőnek azért nagyon sok köze nincs egymáshoz a hadseregben való szereplésüket illetően.

Azért fontos ilyen kérdésekről beszélni, mert már önmagában az is kérdéses volt, hogy egy ilyen semmi-revaló javaslat hogy jöhet be. De ha igazából mélységében látnák, hogy ma a honvédelem rendszerében milyen szakmaiatlan tevékenység zajlik, milyen feszültség van, és az egyenlő elbánás elve mennyire nem érvényesül, és egyébként komoly, nagy tudású NATO-katonákat hogy mellőznek és nincsenek olyan beosztásokban, ahova ők valók lennének sok-sok misszióban való tevékenység után, megjegyzem, a miniszter még nem volt misszióban, akkor gyakorlatilag megértenék, hogy egy ilyen javaslat hogy kerülhet a Ház elé.

(18.50)

Tehát én egyet kérek a honvédelmi tárcától, tisztelje a magyar népet azzal, hogy olyan hadsereget épít, amely valóban alkalmas a magyar nép és hazánk területi függetlenségének megőrzésére. Kettő: ha már NATO-tagok vagyunk, legyen szakmailag úgy felépített, hogy az tulajdonképpen tényleg szolgálja az előzetes célt. És miután a parlamentnek és a parlamenti képviselőknél joga van különböző kérdésekben dönteni, tisztelje meg a parlamenti képviselőket azzal, hogy amikor egy ilyen javaslatot előterjeszt, akkor legalább érdemben indokolja is meg.

Nagy tisztelettel köszönöm a figyelmüket. *(Taps az ellenzéki padosorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Az MSZP képviselőcsoportjából Mesterházy Attila képviselő úr következik. Parancsoljon, képviselő úr!

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Ha jól kísértem figyelemmel a korábbi vitát erről az előterjesztésről, akkor államtitkár úr nem adott valódi, értelmes választ arra, hogy mit szolgál ez a létszámbővítés. Ami nem meglepő, hiszen sok olyan kezdeményezésük van, ami sokkal inkább a PR-t, a kommunikációt szolgálja, mintsem valódi szakmai tartalommal bíró kezdeményezés. Hiszen józan ésszel nehéz azt felfogni, amiről itt több előttem hozzászóló is beszélt már, hogy ha jelenleg sem sikerül a meglévő létszámot feltölteni, akkor ha növeljük a létszámot, nem nagyon nehéz kikövetkeztetni, hogy nem a létszám fog bővülni, hanem a hiány fog bővülni, tehát még több olyan hely lesz, ahova nem találnak embert a különböző, hadd fogalmazzak úgy, toborzóirodák. Ha önök komolyan vennék ezt a létszámbővítést, akkor egészen biztos, hogy máshol kellene kezdeni ezt a munkát, hiszen ahhoz, hogy a létszámot bővíteni lehessen, elsősorban fiatalok kellene, akik érdeklődnek a honvédelmi pálya, szakma iránt. Tehát ott kellene elkezdni talán a felvilágosítást vagy a csábítást, hogy így fogalmazzak, a fiataloknak, hogy minél többen válasszák ezt az egyébként szép hivatást, hiszen az ország, a nemzet védelme mindig egy felemelő feladat és hivatás mindenki számára, aki ezt képes és akarja is vállalni.

A másik probléma, hogy arra is sok statisztikai felmérés van, hogy azok, akik egyébként akarják választani ezt a szép hivatást, ők sok esetben nem felelnek meg fizikailag azoknak a paramétereknek, amelyek szükségesek ahhoz, hogy a katonai pályát válasszák. Tehát miközben vannak érdeklődők, aközben sok esetben az szab gátat az ő felvételüknek vagy beöltözésüknek, hogy bizony nem alkalmasak, nem képesek azokat a kritériumokat teljesíteni, ami ennek a szakmának a peremfeltételeit jelenti.

Tehát sokkal inkább ez egy PR-vállalásnak tűnik számomra kormányrésztől, egy miniszterelnöki megalomán elképzelés. Ugye, két évvel ezelőtt, 2016-ban, ha jól emlékszem, még arról beszélt a miniszterelnök, hogy nekünk egy ilyen operetthadseregünk van, amelyik semmitől nem tudná Magyarországot megvédeni, de majd most elindul az a szakmai felkészítés, ami alapján elérhetünk egy ütőképes, valós hadsereg szintjéhez. Na most, két év eltelt, nem jutottunk közelebb ehhez a célhoz, az egészen biztos, nagyon sok átláthatatlan, értelmetlen döntés születik a honvédelmi vezetés részéről, eszközbeszerzésektől kezdve különböző szakmai irányokig. Hogy most mondjak egy teljesen más példát, ha már a fiatalokról beszéltünk - nem tudom, lesz-e ebből gondjuk önöknek, államtitkár úr -: a miniszterelnök elmondta,

minden járásban kell hogy legyen lőtér. Ez nagyjából 175 járást jelent.

Erre komoly politikai szándék is mutatkozott, létrehozták a régi MHSZ-t, ha jól emlékszem, talán szó szerint ugyanazt az alapító okiratot adták le, mint ami az MHSZ-nek volt korábban az alapító okirata, csak most a betűk talán egy kicsit mást jelentenek, de mindegy is ez; azt mondták, hogy lesz ilyen lőtérépítés, az önkormányzatok majd átadják a megfelelő ingatlanokat, és akkor a járásokban lesznek ilyen lőterek, ahol ezt a hazafias kiképzését vagy kedvcsinálását meg tudják kezdeni a fiataloknak.

Én azt látom, hogy négy vagy öt ilyen lőtérre van lehetőség, miközben a miniszterelnöki óhaj, igény, politikai megrendelés már több mint egy évvel ezelőtt megszületett. Úgy tűnik, hogy még a fideszes önkormányzatok sem - van belőle szép számmal - törik össze magukat, hogy adott esetben lőteret építhessenek a saját önkormányzati területeikre. Úgyhogy úgy látom, hogy ezen a területen is van még mit tenni, hogy ez az infrastruktúra egyáltalán előálljon, amin keresztül akár lehet ezeket a fiatalokat vonzani és csábítani erre a - még egyszer mondom - szép és hasznos pályára.

A másik, amiről szó volt, hogy olyan életpálya-modellt kell a katonák számára is biztosítani, ami világos, kiszámítható, tervezhetővé teszi az ezen a pályán való boldogulást, megfelelő anyagi és erkölcsi elismeréssel. És ebbe olyan vargabetűk nem férnek bele, mint a korábbi számos döntés alapján, amikor visszamenőlegesen változtattak bizonyos feltételeken. Tehát ha valaki katonának áll, akkor ezt egészen biztosan életpályának választja. Tehát magyarul pontosan kell hogy lássa, hogy a beállástól egészen addig, amíg nyugdíjba vonul, milyen feltételek mellett és hogyan tudja ellátni ezt a munkát. Ezért én azt tudom mondani, hogy ahogyan a stadionépítéstől sem lesz Magyarországon jó foci, ugyanúgy attól sem lesz ütőképesebb magyar hadsereg, hogy megemljük a létszámát, különösen úgy, hogy ez egy papíron lévő szám marad csak, és egy virtuális bővítést jelent, semmi mást. Az alapoktól kellene kezdeni, még egyszer mondom, a fiatalok felkészítése, megszólítása, majd utána egy olyan életpálya, ami kiszámítható életutat és megfelelő egzisztenciális és erkölcsi elismerést ad, és olyan szakmai irányokat kellene folytatni és végre véghez vinni a honvédelmi vezetés részéről, ami a modern kor követelményeinek megfelel.

És ugye a kormány tett vállalást a NATO irányába a GDP 2 százalékos arány elérésére, ha jól emlékszem, 2024-ig. Ha most ilyen különböző trükkökkel próbálják ezt elérni, akkor azzal nem sokra megyünk, az egészen biztos. Sokkal hatékonyabb és ütőképesebb lenne ez a hadsereg, hogyha technikailag tudnánk fejleszteni; hogyha már ott lévő embereknek jobb anyagi és erkölcsi megbecsülése lenne; hogyha valóban nem ilyen keszkekusza közbeszerzéseken próbálnánk toldozgatni-foldozgatni a Magyar Honvédség különböző kapacitásait, hanem sokkal inkább akár a specializáció révén azokat a kapacitásainkat és képességeinket

fejleszténi, amiben Magyarország már jelenleg is kimagaslót tud nyújtani. Két témát hadd említsek. Az egyik az orvosi, egészségügyi szerepe a Magyar Honvédség állományában szolgáló orvosoknak és egyéb más személyzetnek, a másik pedig: Magyarország korábban is híres volt a hírszerzés szempontjából, és ebben a katonai hírszerzés kimondottan komoly eredményeket tudott felmutatni. És még egészen biztosan számos más olyan területet lehetne megemlíteni, amelyben a Magyar Honvédség képessége, tudása a jelen körülmények között is már nemzetközi mércével mérve is értékelhető és kimagasló. Értelme lenne talán, ahogy a NATO is a specializáció irányába halad, így Magyarország is kiválasztaná azokat a területeket, ahol valós, úgymond komparatív előnnyel vagy képességgel rendelkezünk, és ahol ezáltal valóban a NATO különböző képességeihez is a legjobban tudnánk hozzájárulni. És ezekre a területekre lenne értelme talán a forrásokat is inkább allokálni, mintsem hogy különböző gazdasági vagy magánérdekeket követve olyan megegyezések szülessenek, amelyek nem honvédségi, nem katonaság szempontjából meghozott szakmai döntések, hanem sok esetben átláthatatlan hatalmi érdekek, vagy éppen a haverok, barátok gazdagodását szolgáló döntések lennének. Köszönöm a figyelmet, elnök úr. *(Taps az ellenzéki padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megkérdezem, hogy képviselőtársaim közül kíván-e valaki felszólalni a vitában. *(Nem érkezik jelzés.)* Jelentkezőt nem látok. A vitát lezárom.

Mielőtt megadnám Németh Szilárdnak a szót, megköszönöm együttműködésüket, és az elnöklést átadom Lezsák Sándor alelnök úrnak. *(Szórványos taps.)*

(Az elnöki széket Lezsák Sándor, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

ELNÖK: Tisztelettel köszöntöm képviselőtársaimat. Az előterjesztőnek adom meg a szót: Németh Szilárd államtitkár úr válaszolni kíván a vitában elhangzottakra. Tíz perc áll rendelkezésére.

(19.00)

NÉMETH SZILÁRD ISTVÁN honvédelmi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársak! Nem vagyok egyszerű helyzetben, hiszen itt ugyanazokat a mondatokat, ugyanazokat a kérdéseket tették föl, mint két héttel ezelőtt. Gyakorlatilag azokat megválaszoltam. Azoknak a kérdéseknek, amiket is feszegettek, az indokolásban részletesen, tizenvalahány bekezdésben ez az országgyűlési határozati javaslat eleget tesz.

Az összes többi, tücsköt-bogarat meg szelet-esőt összehordott dologra igazából nem kívánnék válaszolni, de azért azt mégis el szeretném mondani, hogy

ezek a kérdések vagy teljes tájékozatlanságról vagy teljes rosszindulatról tesznek tanúbizonyságot. Ezekkel nagyon nehéz mit kezdeni. Nagyon nehéz mit kezdeni a Benkő Tibor-fóbiával, ugyanez elhangzott ugyanebben a mondatban; aztán elhangzott egy valamilyen jogi nem is tudom mi, kioktatás; persze kiderült, hogy az azóta ügyvédként dolgozó képviselő asszony jogi álláspontja teljesen alkalmatlan arra, hogy ezt bárki használja. *(Demeter Márta: Ne személyeskedjen!)* Elmondtuk, hogy hogy jött létre ez az országgyűlési határozati javaslat. Elmondtuk, hogy a másik hatályát veszítette.

Nem tudom, tehát nem tudom, mit lehetne egyébként még ebben a kérdésben önökkel megosztani. Én úgy láttam, hogy kényszeredett volt ez a mostani vita. Valamit kellett mondani a mai nap folyamán is. Már csak abból is gondolom, hogy önök az elmúlt két hétben, ha már ennyi problémát, ennyi hibát észrevettek, ennyi hiányosságot tapasztaltak, miért nem adtak be valami módosító indítványt. Egyetlenegy darab módosító indítvány sincs a parlament előtt, nincs miről beszélnünk.

Valójában itt van ez az országgyűlési határozati javaslat, és erről holnap döntenünk fogunk. Ilyen egyszerű az egész. Tehát önök teljes szakmai alkalmatlanságról tettek tanúbizonyságot. Ehhez már hozzászoktunk, de azért nekem a legérdekesebb az volt, amikor Demeter Márta képviselő asszony az LMP-re való hivatkozással akart valamit mondani megint csak. Ő nemcsak szakmailag tette alkalmatlanná magát a mai vitára, hanem azért, hogy katonai nem nyilvános adatokat szolgáltatott ki, szivárogtatott ki, ráadásul azokat meghamisította, azt gondolom, hogy erkölcsileg és politikailag is alkalmatlan arra, hogy egyáltalán a magyar honvédelemről, a magyar honvédelem fejlesztéséről szóló vitában felszólaljon, de ő ezt nem érzékelte, ezért megtette a hozzászólását, amivel szintén nem tudunk mit kezdeni, mert a hozzászólás mögött nincs érdemi javaslat, amivel lehetne foglalkozni.

Úgyhogy én arra kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy ezt a határozati javaslatot mint a „Zrínyi 2026” honvédelmi és haderő-fejlesztési program egyik megalapozó javaslatát - amely a létszámra, a honvédelmi fejlesztésre utal - támogatni szíveskedjenek a holnap nap folyamán a szavazáskor. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Németh Szilárd államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a holnap ülésnapon kerül sor.

Soron következők a 2017... *(Demeter Márta: Csak egy mondat, elnök úr!)* Mégiscsak? Mert az előbb láttam a jelzést, aztán intett, hogy visszavonja, most újra jelentkezik. Ügyrendben megadom a szót **személyes érintettség** ügyében. Kettő perc áll rendelkezésére. Hallgatom.

DEMETER MÁRTA (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. És egyébként nem is fogom kihasználni a

kettő percet, hiszen a mai napon is, egyébként számtalan alkalommal megválasztottam és felhívtam a figyelmet arra, hogy miben nem mondanak igazat a kormány és a kormányzati szereplők az ügy kapcsán.

Csak államtitkár úrnak arra szeretném felhívni a figyelmét, hogy így megszólított, hogy tegye már meg, hogy a vonatkozó törvényeket elolvassa, és az államtitkári működését is eszerint teszi, hogy tájékozódik a honvédelem területén a vonatkozó dolgokról. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Ettől függetlenül tehát soron következik **a 2017-2030 közötti időszakra vonatkozó, 2050-ig tartó időszakra kitekintést nyújtó második Nemzeti Éghajlatváltozási Stratégiáról** szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája. A kormány-előterjesztés H/385. sorszámú és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetőek.

Tisztelt Országgyűlés! A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor, 15 perces időkeretben. Megadom a szót Bartos Mónika képviselő úrnak, a bizottság előadó-jának.

BARTOS MÓNIKA, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Képviselőtársaim! Tájékoztatom önöket, hogy az Országgyűlés Törvényalkotási bizottsága az egyes házszabályi rendelkezésekről szóló 10/2014-es országgyűlési határozat 46. §-a szerinti eljárásában 2018. október 25-ei ülésén megtárgyalta a H/385., a 2017-2030 közötti időszakra vonatkozó, 2050-ig tartó időszakra kitekintést nyújtó második nemzeti éghajlatváltozási stratégiáról szóló határozati javaslatot, valamint értékelte a határozati javaslathoz benyújtott, az összegző jelentés mellékletében szereplő, részletes vitát lezáró bizottsági módosító javaslatot, és arról állást foglalt.

A Törvényalkotási bizottság eljárása során a határozati házszabály 42. §-ában és 44. § (1) bekezdésében foglalt követelmények teljesülését is megvizsgálta. A Fenntartható fejlődés bizottságának módosító javaslatáról állást foglalt, azt támogatta. Emellett a Törvényalkotási bizottság kormánypárti tagjainak javaslatára további módosításra irányuló szándékot fogalmazott meg és fogadott el.

A Törvényalkotási bizottság a határozati házszabály 46. § (50) bekezdése alapján az általa támogatott, részletes vitát lezáró bizottsági módosító javaslatot, valamint az általa megfogalmazott módosítást tartalmazó összegző módosító javaslatot H/385/5. szám alatt benyújtotta. A bizottság a határozati javaslathoz benyújtott, a részletes vitát lezáró bizottsági módosító javaslat tárgyalását 2018. október 25-én lezárta.

Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Most az előre szót kérőknek adom meg a szót, bár megkérdezem az előterjesztőt, kíván-e felszólalni államtitkár úr. *(Dr. Kaderják Péter: Nem, majd a végén.)* A végén. Köszönöm szépen.

Megadom a szót elsőként Varga Gábornak, a kijelölt Fenntartható fejlődés bizottsága előadó-jának, háromperces időkeretben.

VARGA GÁBOR, a Fenntartható fejlődés bizottságának előadója: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Először a részletes vitáról szeretnék tájékoztatást adni. Az Országgyűlés Fenntartható fejlődés bizottsága az október 9-ei ülésén az egyes házszabályi rendelkezésekről szóló 10/2014. országgyűlési határozat 44-45. §-ai alapján lefolytatta a H/385. számú, a 2017-30 közötti időszakra vonatkozó, 2050-ig tartó időszakra kitekintést nyújtó második nemzeti éghajlatváltozási stratégiáról szóló határozati javaslat részletes vitáját.

A bizottság megállapította, hogy a javaslat megfelel a határozati házszabály 44. § (1) bekezdésében foglalt, az Alaptörvényből eredő, illetve a további szükséges jogi és jogalkotási követelményeknek. Képviselői módosító javaslat nem érkezett, de a bizottság a határozati házszabály 45. § (5) bekezdése alapján az általa megfogalmazott módosítási javaslatot magában foglaló, részletes vitát lezáró bizottsági módosító javaslatot nyújtott be.

A 106 pontos módosító javaslat benyújtását az indokolta, hogy az eredeti javaslat 2017. május 23-ai benyújtása óta frissültek azok az adatok, statisztikák és diagramok, amelyek a javaslat melléklete, a második nemzeti éghajlatváltozási stratégiát tartalmazzák. *(Sic!)*

Tisztelt Ház! A többségi véleményt szeretném elmondani. A H/385. számú határozati javaslat a második nemzeti éghajlatváltozási stratégia elfogadását célozza, amely a 2017-2030 közötti időszakra állapít meg célkitűzéseket, illetve a 2050-ig tartó időszakra nyújt kitekintést az éghajlatváltozás hatásai elleni sikeres fellépés érdekében az üvegházhatású gázok kibocsátásának csökkentésére, az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodásra irányuló egységes szempontrendszer kialakítására, illetve annak integrálására az ágazati és területi tervezési, döntési, végrehajtási mechanizmusokban.

(19.10)

Az ENSZ éghajlatváltozási keretegyezménye és annak kiotói jegyzőkönyve végrehajtási keretrendszeréről szóló 2007. évi LX. törvény 2013. január 1-jétől hatályos módosítása után 2013-ban elkészült a NÉS-2 tervezete, amely a 2015-ben elfogadott, hazánkban 2016. évi L. törvénnyel kihirdetett és 2016. november 4-én hatályba lépett párizsi megállapodás szerint átdolgozásra került.

Az új NÉS-2 olyan stratégia, amely általános, egyben átfogó célként a nemzeti és egyben társadalmi

fennmaradást és tartalmas fejlődést biztosíthatja egy gyors változáson keresztülmenő világban. Ez olyan út kijelölését jelenti, amely az éghajlatváltozáshoz történő alkalmazkodást teher helyett gazdasági húzóerőként teszi megvalósíthatóvá. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* Kérem a javaslat támogatását, a bizottság támogatta és javasolta az elfogadását. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. Köszönöm, elnök úr. *(Taps a kormánypartok sorai-ban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Varga képviselő úr. Megadom a szót Schmuck Erzsébet képviselő asszonynak, aki a bizottság kisebbségi véleményét ismerteti háromperces időkeretben.

SCHMUCK ERZSÉBET, a Fenntartható fejlődés bizottsága kisebbségi véleményének ismertetője: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. A Fenntartható fejlődés bizottsága kisebbségi véleményeként szeretném felsorakoztatni azokat az érveket, amiért az Országgyűlésnek kérnie kellene a kormányt, hogy a jelenleg tárgyalt stratégiát dolgozza át.

Először is, a stratégia olyan időszakban íródott, amikor a rendszerváltás utáni gazdasági szerkezetátalakítás, továbbá a pénzügyi és a gazdasági válság hatásai még érezhetőek voltak, és mindez megnyilvánult a kedvezőbb kibocsátási értékekben. Ezzel szemben a szén-dioxid-kibocsátás tekintetében 2015-től évente átlagosan 5,6 százalékos növekedés könyvelhető el, amely meghaladja a hazai GDP ez idő alatti 2-4 százalékos növekedési ütemét, vagyis a magyar karbonintenzitás romlik, fenntarthatatlan pályát mutat.

Másodsorban, a hazai karbonleltár felülvizsgálata szorul mind a közvetett kibocsátások, mind a nyelők tekintetében. Nagyon fontos, a hazai kibocsátási értékek helyes megítéléséhez elengedhetetlen, hogy világosan lássuk nyelőképességünket, azok viszonyát a hazai kibocsátásokhoz. A saját kibocsátásunk elnyeléséhez 12,5 millió hektár erdőre lenne szükség, de mint tudjuk, csak 2 millió hektár van.

A fajok, élőhelyek megőrzése, az ökoszisztémák szolgáltatásainak helyreállítása a természetvédelmi területeken túlterjedő, minden ágazatra kiterjedő feladat. Ezzel a NÉS célrendszere adós marad, holott az ökoszisztéma-szolgáltatások javításának lehetősége adott az agrártámogatások rendszerének átalakításán keresztül. A támogatásokat át kell irányítani jó környezeti minőséget, magas élelmiszer-minőséget biztosító természetvédelmi technológiák ösztönzésére.

A zöldfelületek további csökkenésének megakadályozása érdekében azonnali zöldfelület-felhasználási stopot kellene bevezetni, a fejlesztések területigényeit barnamezős területeken kellene biztosítani.

Ugyancsak fontos a NÉS átdolgozása a más ágazati stratégiákkal való jobb összhang megteremtése érdekében. Jelenleg a meglévő ágazati stratégiák diktálnak a NÉS-nek. A stratégia gyenge pontja, hogy inkább csak sejtet bizonyos intézkedéseket, mintsem

hogy azokat érdemben megvilágítaná. Az egyik ilyen a karbonadó bevezetésének a kérdése.

És végül még arra is felhívnom a figyelmet, hogy kifejezetten aggályos az alkalmazkodással és a dekarbonizációval összefüggő intézkedések harmóniájának a hiánya. Mindezek miatt a NÉS teljes átdolgozását javasoljuk. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Schmuck Erzsébet képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek a napirend szerinti időkeretben. A vita során kétperces hozzászólásra nincsen lehetőség. Elsőként megadom a szót Gurmai Zita képviselő asszonynak, Magyar Szocialista Párt.

DR. GURMAI ZITA (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt itt maradt kormánypárti Képviselőtársaim! Röviden fogok szólni, mert úgy látom, önök kevésbé fogékonyak az árnyalt érvelésre. Ezért néhány egyszerű, mondhatnám, az önök számára kifejezetten életszerű példával szeretném szemléltetni, hogy mekkora a tét.

Legutóbb elmondtam, hogy miközben fantomokkal harcolnak, önök semmit nem tesznek a valóban fenyegető klímaváltozás miatt várható társadalmi, egészségügyi és gazdasági vészhelyzet megelőzésére, illetve elhárítására. De az talán csak föltűnt önöknek is, hogy ma 23 fokot is mutatott a hőmérő, mindezt október végén. Önök már több mint nyolc éve irányítják az országot, de az Orbán-kormány még mindig nincs elfogadott klímapolitikája. Örvendetes, hogy legalább a vidékstratégiában szó esik a fenntarthatóságról.

Örömmel azonban jelentősen csökkenti, hogy a levegő tisztaságának védelmére nagyjából akkora teret szentelnek, mint a lóprogramra. Tudom, a ló a nemzet tornaterme, és mint ilyen, a sportrajongó miniszterelnöknek is fontos. De most szólok, miniszterelnök úr, hogy ki fog égni a gyepek a stadionokban, ha nem kezdünk valamit. A miniszterelnök többször kijelentette, hogy hosszú távra tervez, ami dicséretes. A probléma csak az, hogy a klímaváltozás jelentette gondok már rövid távon is jelentkeznek. A tét pedig nagy, sőt hatalmas.

Megpróbálom röviden szemléltetni ezt a közelgő katasztrófát olyan példákkal, hogy önök is könnyen megértsék. Ha kimerülnek a fosszilis energiák, akkor miniszterelnök úr és a NER egyéb oligarchái bajosan tudnak magánrepülőgéppükkel focimeccsre repkedni, és bizony a felcsúti kisvasutat is villamosítani kell. Ha a globális felmelegedés következtében megemelkedik a tengerszint, akkor bizony Habony Árpád sem járhat Ibizára mulatni, mert előnti a tenger. Itt jegyezném meg mintegy melleleg, hogy a kolumbiai kokain minden egyes grammja négy négyzetméternyi esőerdő pusztulását vonja maga után. Ha a globális felmelegedés miatt kiég a termés, akkor Mészáros Lőrincnek is újra kell gondolnia agrár-üzletpolitikáját, bár ettől nem remélhetjük földjei visszavételét.

Ha Magyarország elsivatagosodása miatt igen csak felmegy a papír ára, Rogán Antal is aggódhat, mert nem lesznek újságok, ahova bugyuta hirdetéseit elhelyezheti. Ha kipusztulnak az erdők Magyarországon, nem lesz mire vadászni Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes úrnak, és még többet kell Svédországba utaznia. És mint említettem, a gyepek is ki fog égni a stadionokban.

Tisztelt kormánypárti Képviselők! Beszélhetünk itt napestig arról, hogy mit jelent a nemzetgazdaság számára a klímaváltozás, hogy milyen hatásai vannak az emberek és elsősorban a szegény emberek életére, és hogy milyen terheket jelent mindez a magyar egészségügyre. Önöket láthatóan mindez nem érdekli. Megpróbáltam hát olyan példákat mondani, amelyek jól mutatják, hogy bizony az önök és az önök vezetőinek életére is hatással lesz, ha nem cselekszünk. Nyolcévnyi kormányzás és ugyanennyi ideje tartó harácsolás után jó lenne, célszerű lenne nemcsak égetni, hanem építeni is a jövőt. Az önök által benyújtott javaslat nem felel meg ennek a célnak. Feleslegesen pazarolták a nyomtatók kapacitásait, működtették a számítógépeket, gyártották a piszkos szemetet, amit, ha jól hallom, már elszállítani sem képesek az ország 130 településén, de erről ma már korábban ellenzéki képviselőtársaim beszéltek.

Ezért a Magyar Szocialista Párt nem szavazhatja meg ezt a javaslatot. Valójában újra kellene dolgozni azt, akár Orbán Viktor, Habony Árpád vagy Mészáros Lőrinc érdekeinek figyelembevételével vagy legalább a gyermekeik érdekét figyelembe véve. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak, elnök úr. *(Taps az ellenzéki pártok padsoraiban.)*

(19.20)

ELNÖK: Köszönöm, Gurmai Zita képviselő asszony. Megadom a szót Ungár Péter képviselő úrnak, Lehet Más a Politika.

UNGÁR PÉTER (LMP): Köszönöm a szót. Először szeretnék visszautalni az ebben a Házban elhangzott korábbi parlamenti csörtére, amikor Schmuck Erzsébet képviselőtársammal Cseresnyés államtitkártól ezt a bölcsességet hallgathattuk meg. Azt mondta, hogy a klímaváltozásnak köze van az emberi tevékenységhez, vita tárgyát képezi. Hát lehet, hogy önök-nél vita tárgyát képezi. *(Cseresnyés Péter: Nem ezt mondtam, képviselő úr.)* Amennyiben nem ezt mondta, akkor nagyon örülök, ha elfogadja azt, hogy antropológiai okai vannak a klímaváltozásnak, és az emberi tevékenység okozza. *(Cseresnyés Péter: Ezt sem mondtam!)* Akkor ezt sem fogadja el... Nem tudom, mi az álláspontja, de majd biztosan lesz lehetősége itt kifejtteni, a Fidesznek elég időkerete van. Mindezenre az a helyzet, hogy mivel önök összességében azt tagadják, hogy a klímaváltozás okainak emberi tevékenység az oka, ez azt jelenti, hogy képtelenek egy olyan éghajlat-stratégiát lerakni az asztalra,

ami utána valami olyat tud kezelni, amit önök tagadnak. Tehát ez lenne a helyzet.

A másik, amit szeretnék mondani: az LMP azért sem tudná ezt a dokumentumot elfogadni, mert az atomenergiára épít, márpedig az a helyzet, hogy mi az atomenergia békés célú felhasználását sem támogatjuk. Nekünk az az álláspontunk, hogy ez egy veszélyes energiaforrás, olyan energiaforrás, amiről azt mondják, hogy karbonkibocsátás-mentes, ennek ellenére rengeteg olyan veszélyesség, olyan veszélyes faktor van benne, ami miatt nem támogatjuk. Lehet, hogy itt a Parlament falai között ez viccesnek tűnik, de ha például Dél-Baranyában laknának egy ilyen hulladéklerakó mellett, akkor annyira nem mosolyogna az itt lévő négy kormánypárti képviselő.

Tovább szeretnék menni. Amiről például nem szól ez a dokumentum, az az, hogy Magyarországon minimum lenne egy zöldfelületstop abból a szempontból, hogy további zöldfelületet ne lehessen kivágni. Tudjuk, hogy ennek az ellenében tesznek mind a Városliget-projektet, mind pedig Győr környékén és több más vidéki projekttel is. Jelenleg Budapest az egyik legrosszabb az európai besorolásban abban, hogy egy állampolgárra mekkora zöldfelület jut, és ebből is európai szinten a legrosszabb Erzsébetváros, ahol 0,3 négyzetméter zöldfelület jut egy állampolgárra. Ez egészen felháborító. Ez önök alatt jelentősen csökkent, és ezt majd az önkormányzati választáson lesz lehetőségük az embereknek megváltoztatni.

Továbbmegyek. Van egy olyan dolog, ami ellen önök tudnának tenni, ami a külföldről érkező idegenek ellen tehetne, ezért illene az önök kormányzati kommunikációjába, de nem teszik. Olyan dolgok jönnek ugyanis Magyarországra, amiknek semmi helyük nincs itt, amik most a globalizáció és a klímaváltozás miatt jönnek Magyarországra. Ezek azok az invazív fajok, amik ellen küzdhetnének. Mindannyian tudjuk, milyen poloskakrízis van Magyarországon. Ez egy kézzelfogható eredménye annak, hogy már elkezdődött a klímaváltozás. A biológiai sokféleség megőrzése és az invazív fajok elleni küzdelem egy olyan dolog lehetne, amit ez a stratégia szintén érinthetne.

Tovább szeretnék menni. Vannak még itt olyan alapvető dolgok, amelyek kimaradtak a Fidesz politikájából annak ellenére, hogy megígérték. 2010-ben azt ígérték, amikor még volt választási programjuk, hogy az épületállomány korszerűsítésére jelentős forrásokat fognak költeni. Ez a mai napig nem történt meg. Az lenne a klímaváltozás elleni küzdelem és egyben a rezsisökkentés egyszerre megvalósuló zöld rezsisökkentési programja, ha az épületállományt sikerülne korszerűsíteni nyílászárócserevel vagy esetleg más alternatív módokon. Ez nem történt meg, annak ellenére, hogy biztos vagyok abban, hogy tudnának olyan embereket találni, akik utána ezeket a tendereket ugyanúgy megnyernék, mint ahogy máshol megteszik. Továbbá az agrárpolitikában is, bár képviselőtársam már elmondta, abban van valamennyi szó agrárpolitikailag arról, hogy mit kell a klímaváltozásnál tenni.

Olyan vízviszatarató agráriumra való átállást, illetve olyan különböző GMO-, illetve vegyszermentes agrártevékenységeket tudna Magyarország folytatni, ami egyszer jó lenne azért, mert ez egy olyan mezőgazdasági piacot eredményezne, amiben egyedülállóak vagyunk a világon, tehát ez a magyar exportot is nagyon tudná segíteni, ugyanakkor Magyarországnak a klímaváltozás elleni küzdelmében is nagyon ki tudná venni a részét, ha mi lennénk élen abban a folyamatban, hogy a mezőgazdaságnak a klímaváltozásra gyakorolt hatását csökkentsük.

Még annyit szeretnék elmondani, hogy bár mély izgalommal hallgattam a képviselő asszony hozzászólását, azért azt mondanám erről, hogy a legközelebbi alkalommal, amikor ez az éghajlat-stratégia a költségvetésre vagy egyéb fontos törvényekre konkrét hatást tud gyakorolni, az, ha jól értem, 2020-ban lehetne. Akkor megint elvesztegetünk két évet egy olyan dolognál, ami már itt van, egy olyan klímaváltozásnál, amiről onnan lehet tudni, hogy már itt van, hogy meg lehet nézni, hogy októberben mikor szokott ilyen idő lenni.

Ez már eleve egy fontos dolog, olyan dolog, amiről nemzetközi tudományos konszenzus van, hogy az emberi tevékenység okozza. Még akkor is, ha Cseresnyés államtitkár úr azt gondolja, hogy ezt mondta, vagy azóta kitalálta már, hogy nem ezt mondta. *(Cseresnyés Péter: El kell olvasni a jegyzőkönyvet, és nem valótlanságokat kell mondani! - Az elnök többször csönget.)*

Végig fogom mondani, államtitkár úr, végig fogom mondani.

Nagyon örülök, ha ön úgy gondolja mégis, hogy emberi okai vannak a klímaváltozásnak. Remélem, hogy ezt az álláspontját át fogja venni a miniszterelnökön és a kormányon. Örülök, hogy ön is csatlakozott ebből a szempontból ahhoz az egyre növekvő koalícióhoz, amit az LMP és most már a nemzetközi tudományos konszenzus is jelent. *(Cseresnyés Péter: Milyen jól szórakozik saját magán!)* Helye van itt nálunk önnek is. Ebben az esetben azt szeretném kérni, hogy a kormányülésen ezt nagyon aktívan képviselje.

Arra még azért hadd térjek ki, hogy én legutoljára, amikor a klímaváltozás nagyon súlyos helyzetéről tanultam, én ezt egy egyetemen tanultam, aminek az a neve, hogy Közép-európai Egyetem, akkor Illés államtitkár úr, az önök korábbi környezetvédelmi államtitkára tanította nekem a klimatológiai szakot.

Amiket itt elmondtam, azokat nagyon sok szempontból Illés államtitkár úrtól két diplomát kapva tanultam meg a Közép-európai Egyetemen. Köszönöm szépen. *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Ungár képviselő úr. A következő felszólaló Hajdu László képviselő úr, a Demokratikus Koalíció képviselőcsoportjának képviselője.

HAJDU LÁSZLÓ (DK): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársak! A Fenntartható fejlődés bizottságának is tagja vagyok, és a TAB-nak is, tehát a Törvényalkotási bizottságnak is. Mind a két helyen volt módom ehhez a törvényjavaslathoz hozzászólni.

Azt gondolom, ha szakmai értelemben nézzük ezt az anyagot, a 248 oldalas előterjesztést, akkor leltárilag itt mindent megtalálunk. Ami a mai szakmai tudásban ezekről a fejezetekről elmondható, leírható, az mind szépen leltárba van szedve. Amivel gond van, úgy gondolom, az ennek az éves stratégiai cselekvési lebontása, amikor az éves vagy középtávú tervekbe beépítésre kerülnek, hiszen az itt felsorolt szakmai kérdésekre, amelyeket az éghajlatváltozás érint és súlyosan érint, azok ellen így leltári felsorolásban nagyon nem lehet kifogás, mert szerintem minden szépen össze van rakva. Azt viszont nem tudjuk pontosan, amit már az előttem szólók is elmondtak, hogy mindezek hogyan válnak majd a költségvetés érdemi részévé, és hogyan fognak mindezek az éghajlatváltozás okozta károkban a segítségünkre lenni.

Egypár szót és egy-két dolgot kiemelve: nagyon fontos az az itt már elhangzott kérdés, hogy a biológiai sokféleség, tehát az ökoszisztéma kérdésében hagyunk-e szerepet. Az anyag egyébként - magára az előterjesztésre gondolok - nem adja meg azt, hogy ezen a területen nagyon sok civil szervezet dolgozik. Keveset foglalkozik azzal a hatalmas kapacitással ez a nagy terjedelmű előterjesztés, hogy a civil mozgalom, tehát a lakóközösségek, a lakosság önszerveződésével létrejött, elsősorban környezetvédelemmel, településfejlesztéssel és a települések szállításával foglalkozóknak milyen szerepet szán. Noha van benne a humánpolitikával foglalkozó fejezet, van a médiával, és sok mindennel foglalkozik az anyag, amiből az előterjesztést illetően a teljeskörűségre törekvés látszik, de úgy gondolom, hogy a végrehajthatóság, tehát az érdemben való megvalósulás nehezen fogható meg ebben a hatalmas előterjesztésben.

Szintén elhangzott, de fontos, azt kell mondanom, hogy az éghajlatváltozási stratégiának a legfontosabb része, hogy a kibocsátási kérdésekben milyen szigorúsággal mit tudunk lépni egy olyan nagyvárosban például, mint Budapest főváros, ahol a karbon, ami itt elhangzott, de elsősorban a kipufogógáz okozta szennyezés, a zajszennyezés és sok minden egyéb tekintetében olyan adottságokkal bír a város és bírnak a nagyvárosok, aminek a megoldása csak hatalmas pénzek beforgatásával módosítható.

(19.30)

1995-96-97-esek azok az alaptörvények, amelyek Magyarországon a környezetvédelmet szabályozzák, és akkor még nem ökoformában készültek ezek a törvények, hanem szakmailag szétbontottan vízgazdálkodásra, hulladékgazdálkodásra, erdőgazdálkodásra és sok minden egyébre. Külön-külön törvények, vagy 12-

15 ilyen külön törvény van elfogadva itt az Országgyűlésben, és olyan, mintha egymás mellett elmennének ezek a törvények. Ma már ez az éghajlatváltozás fölülírja az akkori külön törvényekben való szabályozást, hiszen ökológiai szempontból kell ezeket értékelni. Azt érzékelem ebből, hogy továbbra is elsősorban a szakmai kérdések megbontásával megyünk tovább.

És van egy nagyon kényes ügy, ami ma itt az interpellációknál is elhangzott, ez a víz, a jó minőségű víz védelme, egyáltalán annak a víznek a védelme, amiben mi nagyon gazdagok vagyunk ebben az országban. A bizottsági ülés elején egyébként egy kicsit szélesebb körben is szoltam róla, a Duna, a Tisza és sok minden egyéb, ami a kárpátaljai vízgyűjtőket illetően itt folyik át Magyarországon földrajzi értelemben, szó szerint átfolyik, és nem tudunk visszatartani ebből a vízből, éppen az éghajlatváltozási kérdések kezelésére vizeket.

Azt hiszem, hogy ebben a tekintetben bátortalan ez az előterjesztés, nem meri kimondani azt, hogy például csak a Duna esetében Paks működtetése már most is gondot jelent, pedig még csak Paks I.-ről beszélünk. Abban az esetben, ha Paks II. is megépül, ez a Duna-víz csak abban az esetben lesz elegendő hűtésre és ezáltal az atomerőmű kormányzására, ha és amennyiben a víz valamilyen módon visszatartásra kerül. Ennek sok formája lehetséges. Nyilván Paks alatt valamilyen módon a vizet vissza kell tartani. Ha pedig nem, akkor az egyoldalú, csak vízűtésre épülő technológia igen nagy veszélyben van.

A Fenntartható fejlődés bizottságában valóban el lett fogadva egy módosítóindítvány-sorozat, egész sor kérdés kiegészítéseként, és a TAB is egy módosító indítványt fogadott el. Ezeket a módosító indítványokat, azt gondolom, ha szakmai értelemben nézem, talán még el is lehetne fogadni, de a politikai részét tekintve tehát elsősorban a megvalósíthatóságot tekintve nem nagyon érzékelem, hogy ennek van realitása.

Köszönöm szépen. *(Taps a DK és az LMP sorai-
ban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Hajdu képviselő úr. Tájékoztatatom Mesterházy Attila képviselő urat, hogy a vita során kétperces hozzászólásra lehetőség nincsen. Megadom a szót a Párbeszéd Magyarországiért képviselőcsoportja képviselőjének, Tordai Bence képviselő úrnak.

TORDAI BENCE (Párbeszéd): Köszönöm a szót, elnök úr. Nagyon boldog lennék, ha azt mondhatnám, hogy megfogadták a fideszes kollégák azt, amit a vezérszónoki felszólalásban az éghajlat-stratégiával kapcsolatban mondtam, mondtak többen is. Legalább egy kicsit frissítették ezt az írományt az összegző módosító javaslatban, de az a helyzet, hogy azért nem tudok örvenezeni neki, mert rögzítették azt a tény, leplezték magukat, hogy amit itt írnak száz oldalakon keresztül, nem akarom, hogy az ülésvezetőnek meg

kelljen róni, ezért nem mondom azt, hogy bullshit, ezért azt mondom, hogy írott malaszt.

A kormány tényleges politikája szöges ellentétben áll azzal, amit itt hirdetnek, és ennek már megvan a lenyomata is. 2014 óta 14 százalékkal nőtt az üvegházgáz-kibocsátás, ami talán a legpontosabb mérőszáma annak, hogy mennyire környezetbarát módon működik egy ország gazdasága és társadalma. Könnyű addig csökkenteni az üvegházhatású gázok kibocsátását, amíg recesszió van. A '90-es évek átmeneti válsága tulajdonképpen megoldotta Magyarország számára nagyon hosszú időn keresztül azt, hogy a '80-as évek végéhez viszonyított kibocsátási szinteket nagyban lehessen csökkenteni, és aztán, amikor már éppen kezdett volna gond lenni, akkor a 2008-as válság volt az, ami ilyen rossz értelemben véve segített az országnak tartani a kibocsátási szintet.

De onnantól kezdve, hogy elindult a növekedés, elindult egy gazdasági bővülés, és a kormánypolitika részéről nem volt semmilyen tudatosság, semmilyen törekvés az irányban, hogy ez a gazdasági fejlődés környezetbarát, jövőbarát, emberbarát módon menjen végbe, sajnos azt látjuk, hogy az üvegházgáz-kibocsátás, a karbonkibocsátás is folyamatosan növekszik; olyannyira, hogy a legpesszimistább becslés, ami 2014 és az ez utáni évekre vonatkozott, ami az eredeti előterjesztésben volt, sem mutat annyira meredek emelkedést, mint ami a tényszámokban látszik itt az összegző módosító indítványban.

Tehát az a helyzet, hogy legrosszabb rémálmainkat is alulmúlja ez a kormány, ami a környezetpolitikai hatásokra tekintettel elég ijesztő. Elég ijesztő, mert folyamatosan mondjuk akkor, amikor tényleg klímagyilkos politikát folytatnak, amikor a jövőt számolják fel a mában, csak 3 példát szeretnék említeni ezzel kapcsolatban. Az egyik, amikor a 19. pontban megemlítik, mintha ez a normál üzletmenet része lenne, hogy a norvég alap befejezte itt a működését, és nem támogatja többé a környezetvédelemmel foglalkozó, a zöld jövőért küzdő civil szervezeteket.

Nem, nem az volt, hanem az volt, hogy a Fidesz-kormány addig végzálta ezeket a civileket, olyan hajtóvadást indított ellenük, és a végén elvonta azokat a pénzeket, amik a norvég adófizetőktől arra jöttek volna egyébként, hogy azt ne a Fidesz-kormány lopja szét, hanem azt a kormánytól független civil szervezetek, főleg környezeti ügyekkel foglalkozó civil szervezetek használhassák fel olyan célokra, amelyek hosszú távon hozzájárulnak a fenntartható Magyarország építéséhez. De úgy látszik, önöknek ez nagyon zavaró volt, így aztán a norvég alap áldásos tevékenységét befejezte.

Hasonló helyzet, egy táblázat mélyéről kell előbányászni, az 5. táblázat szerepel ebben a 106 pontos módosítóban, hogy a panelprogram bizony leállt. Sőt, nemcsak hogy önök leállították a panelprogramot, valószínűleg azért, hogy önöket idezzem, a panelprolik iránt érzett ellenszenv miatt nem hagyják, hogy uniós közpénzek jussanak el ezekhez az alsó középosztálybeli

vagy munkásosztálybeli családokhoz, hanem önök azt is átírták a 22. pontban, hogy ne csak a családi házak, társasházak és az építőipari vállalkozások energiahatékonysági beruházásait támogathassa a klímavédelmi alap, hanem mindenféle vállalkozást. Így lehet Lázár János különböző üzleti köreiből megbúvó barátainak hatalmas uniós pénzeket adni, éves szinten megint csak több száz milliárd forintról van szó. És ezek profitorientált vállalkozások, amelyeknek semmi közük egyébként a klímavédelemhez, a klímatudatos építkezéshez és ezekhez hasonló célokhoz. Egyszerűen szereznek az ingyen uniós pénzt.

Szóval, csak néhány példa, de egy dolog miatt meg kell dicsérem ezt a módosítót. A 73. pontban azt mondják, hogy Magyarország energiaigénye csökkenni fog, szemben azzal, amit a Paks II.-bővítés megalapozására használnak érvként, hogy Magyarország energiaigénye nőni fog a következő évtizedekben. Ez kizárt dolog, ennyire nem lehetnek rövidlátóak, és ennyire nem lehetnek öngyilkosok. Remélem, hogy legalább ez a 73. pontban rögzített csökkenő energiaigény igaz lesz, de egyébként nem tudjuk támogatni sajnos ezt a módosítást sem. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm, Tordai képviselő úr, jegyző úr. Megadom a szót Mesterházy Attila képviselő úrnak, MSZP.

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Talán érdemes ebben a vitában is elmondani azt, hogy mégiscsak hiányzik az a környezetvédelmi minisztérium, meg hiányzik az ombudsman is, aki ezekkel a zöldügyi kérdésekkel foglalkozott. Hiszen láthatóan nincsen ennek a területnek valódi lobbijereje a kormányzatban belül, és valószínűleg a mostani törvényjavaslat sem születhetett volna meg akkor, ha önálló minisztérium van, ha van egy zöldombudsman, és ha adott esetben nagyobb figyelmet és támogatást adnának azoknak a szervezeteknek, amelyek a klímavédelemmel, a környezetvédelemmel foglalkoznak.

Tényleg az jutott eszembe, hallgatva itt a mostani és a korábbi erről szóló vitákat a parlamentben: sok mindenben lehet másolni az Egyesült Államokat, de pont ebben akarjuk másolni? Ott is van egy elnök, aki szerint egy bolsevista trükk ez a klímaváltozás, bár most már volt egy-két olyan interjúja, ami arról szólt, mintha ő is elfogadná ennek létét. De hogy a viccet félretegyem, mégiscsak az lenne a helyes és jó, ha Magyarország is ebben pont azért, ha már az Innovációs Minisztériumhoz tartozik ez a kérdés, akkor valóban az innováció jelenne meg ezen a területen.

(19.40)

Tehát, ahogy itt többen elmondták, a megújuló energiaforrások támogatása, ösztönzése, akár a szél-,

akár a geotermikus energiák tekintetében Magyarország számára egy komoly lehetőséget adna, és valóban, akár új iparágak meghonosítását is lehetővé tenné. Tehát nemcsak a környezetvédelem szempontjából, hanem akár például munkahelyteremtés szempontjából is, ezáltal a gazdasági növekedés szempontjából is kiemelt lehetőséget adhatnának számunkra ezek a megújuló energiaforrások vagy éppen az energiatakarékosság különböző egyéb más eszközei és lehetőségei.

Tehát én azt szeretném csak mondani, hogy nem jó az a megközelítés, hogy Magyarország megrántja a vállát, és azt mondja, hogy túl kicsik vagyunk ahhoz, hogy nagyon rajtunk múljon ez a kérdés, vagy igazából Magyarország nem számít ebben a nagy, globális kihívás elleni küzdelemben. De számít, sok kicsi sokra megy, ha mindenki megteszi a saját maga részét, akkor közelebb jutunk azokhoz a célokhoz, amiről itt a képviselőtársaim is beszéltek az elmúlt időszakban.

Még egy dolgot hadd ajánljak a figyelmükbe, én a Külügyi bizottságnak vagyok az alelnöke, egy kicsit ebből az aspektusból is. A legutóbb hallgattam a külügyminiszter urat, aki talán Aszتانában beszélt arról, hogy az ENSZ-nek inkább azzal kellene foglalkoznia, hogy megszüntesse a migráció kiváltó okait, máshol meg arról beszélt, hogy ez a klímaváltozás egy butaság, és ezzel nem nagyon kell foglalkozni, és különböző német ipari lobbik támogatására azért lobbizik Brüsszelben és máshol, hogy számukra kedvező módon változzanak a különböző szén-dioxid-kibocsátási kvóták. Akkor hadd hívjam fel az önök figyelmét arra, hogy a migrációnak az egyik kiváltó oka például a klímaváltozás. Tehát ha mondjuk, akarják csökkenteni a migráció kiváltó okait (*Az elnök a csengője megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*), akkor például egy ilyen lehetőség ez, hogy a klímaváltozás okait is meg kéne akadályozni, már a negatív hatásait. Köszönöm szépen a türelmet, elnök úr. (*Taps az MSZP soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm, Mesterházy Attila képviselő úr. Megkérdezem, hogy a fennmaradt időkeretekben kíván-e még valaki felszólalás lehetőségével élni. (*Senki sem jelentkezik.*) Jelentkezőt nem látok.

Tisztelt Országgyűlés! A vitát lezárom. Ahogy jelezte államtitkár úr, válaszolni kíván a vitában elhangzottakra. Öné a szó, Kaderják Péter államtitkár úr.

DR. KADERJÁK PÉTER, az Innovációs és Technológiai Minisztérium államtitkára: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Először is engedjék meg, hogy megköszönjem a második nemzeti éghajlatváltozási stratégia általános és részletes vitájában elhangzott minden építő hozzászólást. Azért emelném ki, hogy az építőt, mert azért volt olyan is, amely nem volt építő ebben a vitában. Különösen azokra a hozzászólásokra utalnék, amelyek kifejezetten leértékelik Magyarországnak, a magyar kormánynak, a magyar

embereknek, a magyar önkormányzatoknak azt a nagyon sokrétű törekvését, amely azt eredményezi, hogy Magyarország a klímapolitika, a klímavédelem területén nagyon jelentős eredményeket tud felmutatni.

A most elhangzottakkal összefüggésben csak szeretném azt megemlíteni, hogy 2005-höz képest Magyarországon mára 19 százalékkal csökkent az összes üvegházgáz-kibocsátás, tehát nem értem azokat a felvetéseket, amelyek elhangoztak. Magyarországon 6 tonna/fő az egy főre jutó üvegházgáz-kibocsátás az európai 8 tonna/fős átlaghoz képest, és valóban az elmúlt két évben emelkedett valamennyire Magyarországon az üvegházgáz-kibocsátás, köszönhetően a gazdasági növekedésnek. Azt gondolom, hogy a mostani második éghajlatváltozási stratégia egyik fő célja az, hogy pont hogy megtaláljuk azokat a válaszokat, hogy a gazdasági növekedéssel párhuzamosan hogyan tudjuk a klímaváltozással kapcsolatos tevékenységünket úgy alakítani, hogy a gazdasági növekedés és a klímavédelem céljait is szem előtt tartsuk.

A német iparért való lobbizáshoz pedig csak annyit szeretnék hozzátenni, hogy - itt valami nagyon furcsa dolog hangzott el - nevezetesen személyesen vettem részt azon a környezetvédelmi tanácsülésen, ahol a gépjárművek szennyezéskibocsátásának csökkentésére vonatkozó új szabályozásról volt szó, ahol a magyar kormány az Európai Bizottság kiegyensúlyozott javaslatát támogatta, amely a klímavédelemnek és az európai autópárnak az együttes célját szolgálta, és akkor, amikor Magyarország GDP-jéhez az autópár olyan mértékben járul hozzá, amilyen mértékben, akkor azt gondolom, hogy ennek az érdekét figyelembe venni nemzeti érdek, nem pedig a német ipari lobbizás kiszolgálása.

Természetesen a részletes és az általános vita során is szó esett arról, hogy minden stratégia annyit ér, amennyit megvalósítanak belőle. Nekem meggyőződésem, hogy ez a stratégia nemcsak megalapozottsága és céljai, hanem végrehajtása és eredményei terén is igen értékesnek bizonyul majd. Ennek egyik garanciája maga az országgyűlési határozat, amelyet a stratégiával együtt reményeink szerint hamarosan elfogad az Országgyűlés.

A határozat szerint ugyanis a dokumentum elfogadását követő hat hónapon belül ki kell dolgozni az éghajlatváltozási cselekvési tervet, amely a stratégiában rögzített célokhoz konkrét intézkedéseket rendel határidőkkel, felelősökkel és költségekkel. Tehát az a sok tenni akarás, ami a vitában elhangzott, ennek a folyamatnak a részeként mindenki ehhez a folyamatához hozzáadhatja majd a saját elgondolását. A cselekvési terv magában foglal egy értékelési és nyomonkövetési rendszert is, amely folyamatos visszajelzést adva járul hozzá a törekvések sikeres megvalósításához.

Fontosnak tartom továbbá megemlíteni azt is, hogy bár jelen keretek között elsősorban az éghajlatváltozási stratégiáról beszélünk, ennél sokkal többet

teszünk az éghajlatváltozás negatív hatásai ellen. Példaként hozhatók fel erre a környezeti és energiahatékonysági operatív program keretében létrejött klímaplatformok, az elkészülő megyei és települési klímastratégiák, de említhetem a megyei jogú városok nemrég megalakult szövetségét is, amely elkötelezte magát az éghajlat-melegedés 2 Celsius-fok alatti céljának elérése melletti tevékenység és akciók mellett.

Itt szeretném külön kiemelni azt is, hogy az ENSZ éghajlatváltozási kormányközi testülete 2018. október 8-án adta közzé a másfél fokos globális felmelegedés hatásairól szóló különjelentését. A jelentés megállapításai várhatóan nagy hatással lesznek a későbbi politikai tárgyalásokra, ugyanis ez a tudományos vizsgálatokon, előrejelzéseken alapuló dokumentum mondja ki, először egyértelműen és alaposan alátámasztva, hogy a felmelegedés másfél fok alatt tartása még elérhető cél, amely radikális és azonnali változtatásokat igényel, de az ökoszisztéma szinte valamennyi területén jelentősen kisebb negatív hatásokkal jár, mint a két fokkal vagy az annál magasabban felmelegedő éghajlat. A dokumentum meghatározó hivatkozási alapként szolgálhat a jövőbeli tervezésünk során.

Végül, de nem utolsósorban szükségesnek tartom még, hogy röviden szóljak a stratégiához benyújtott módosító javaslatokról is. A módosítások kizárólag technikai, szövegpontosító jellegűek, amely elsősorban a rendelkezésre álló legújabb adatokat vezeti át a stratégián. Ennek eredményeként a dokumentum a 2016. évre vonatkozó kibocsátási adatokkal frissül, a legújabb meteorológiai adatokat tartalmazza, naprakész információkkal szolgál a kibocsátásikvóta-értékesítésekből származó bevételek felhasználásáról, az épületenergetikai korszerűsítések és a megújuló energia támogatásáról is. Az átvezetett változtatások eredményeként önként egy teljes mértékben naprakész dokumentumról hozhatunk döntést.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Az éghajlatváltozás negatív hatásai elleni küzdelem mindannyiunk számára egyaránt kiemelt jelentőségű ügy. Sikere alapvetően és tartósan befolyásolja a következő generációk életminőségét is. Éppen ezért kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy a második nemzeti éghajlatváltozási stratégiát a szavazás során támogatni szíveskedjenek. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Kaderják államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a holnapi ülésnapon kerül sor.

(19.50)

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **kereskedelemtörvényről szóló 2005. évi CLXIV. törvény módosításáról** szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája. A kormány-előterjesztés T/869. számon és az

ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetőek.

Tisztelt Országgyűlés! A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor, 15 perces időkeretben. Megadom a szót Törő Gábornak, a bizottság előadójának.

TÖRŐ GÁBOR, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Ígérem, nem használom ki a 15 percet. Tisztelt Képviselőtársaim! Tájékoztatok önöket, hogy a Törvényalkotási bizottság 2018. október 25-én tartott ülésén megtárgyalta a kereskedelemről szóló 2005. évi CLXIV. törvény módosításáról szóló T/869. számú törvényjavaslatot. Az összegző módosító javaslatot, az összegző jelentést a bizottság a házszabály 46. §-a alapján 33 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 2 tartózkodás mellett fogadta el.

Mint ismert, a 2015. évet megelőzően több, napi fogyasztási cikket értékesítő nagykereskedelmi vállalkozás a nyereséges működés mellett a magyarországi eredményeit, valószínűleg adóoptimalizálás miatt folyamatosan negatívan mutatta ki, ezzel jelentős mértékben megkárosítva a magyar költségvetést. A kormány, felismerve a tisztességtelen szándékot, bevezette a veszteséges működés tilalmát.

E szabályozás értelmében az a gazdasági társaság, amely nettó árbevételének több mint fele napi fogyasztási cikk kiskereskedelmi értékesítéséből származik, és két egymást követő üzleti évben elért nettó árbevétele mindkét üzleti évben külön-külön eléri a 15 milliárd forintot, de az adózott eredménye mindkét üzleti évben nulla vagy negatív, a második üzleti évi beszámolójának elfogadását követően nem folytathat többet napi fogyasztási cikk kiskereskedelmi értékesítésére vonatkozó tevékenységet.

A 2015. évben hatályba lépő rendelkezés vitathatatlanul sikeres, hiszen az addig negatív eredményt produkáló cégek azóta pozitívan zárják a gazdálkodásukat. Van olyan cég, amelynek eredménye már meghaladta a 8 milliárd forintot.

Sajnos, a fenti eredmények ellenére az Európai Bizottság úgy látta, hogy a szabályozás nincs összhangban egyes uniós rendelkezésekkel, ami miatt kötelezettszegési eljárás keretében vizsgálta a magyar szabályozást. A kormány folyamatosan kiállt a szabályozás mellett, de a Bizottság nem tántorított, ezért szükséges az előttünk fekvő módosítás.

Remélhetőleg azok a cégek, amelyek a szabályozásnak köszönhetően pozitív eredményt produkálnak, nem fognak ismét a helytelen útra lépni. Amennyiben mégis ezt tennék, biztosíthatom a tisztelt Házat, megtaláljuk a módját annak, hogy újra ösztönözzük ezeket a vállalatokat. Kérem képviselőtársaimat, holnap támogassák a módosító javaslatot. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Törő Gábor képviselő úr. Megkérdezem az előterjesztő képviseletében

jelen lévő Cseresnyés Péter államtitkár urat, hogy most vagy a vita végén kívánja álláspontját ismertetni. *(Cseresnyés Péter: A vita végén! - Rig Lajos: Most vagy soha!)* Jelzi, hogy a vita végén.

Tisztelt Országgyűlés! Képviselői felszólalásra senki nem jelentkezett. Megkérdezem, hogy netán... *(Jelzésre:)* Igen, látom Mesterházy Attila képviselő urat a kijelzőn, MSZP. Az időpont...

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): *(Hangosítás nélkül:)* Azt hittem, hatalmas vitát fog generálni...

ELNÖK: Öné a szó.

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): *(Bekapcsolják a mikrofonját.)* ...ez a mai előterjesztés, és ebből kifolyólag udvariasan vártam az előre bejelentett hozzászólókra, de mivel nincs ilyen, akkor egypár gondolatot én is hadd mondjak el erről, mégpedig egyetlen olyan aspektusát, hogy egy korábbi törvény korrekciójáról van szó.

Mi akkor is elmondtuk többször, államtitkár úr, hogy még ha egy cél helyes is, ami arról szól, hogy hogyan lehet segíteni a magyar kis- és középvállalkozókat egy adott szektoron belül, nem mindegy, hogy ezt milyen eszközzel akarja elérni a kormányzat. Ha rossz eszközt választ, akkor bizony adott esetben ez visszahullhat a fejére.

A másik oldalról ennek a rossz eszköznek a megválasztása még azt is eredményezte, hogy semmilyen hatékonysága, semmilyen eredménye nem volt ennek az akkori döntésnek, hiszen az elmúlt években nem arról kaptuk a híreket különböző elemzésekben vagy felmérésekben, hogy mennyivel erősödnek ezek a kis- és középvállalatok, inkább kisvállalatok vagy mikrovállalkozások Magyarországon, hanem pont arról, hogy hogyan szűnnek meg és dőlnek össze ezek a családi vállalkozások.

Ez azért baj, mert nagyon sok kistelepülésen is megszűntek ezek a boltok, miközben várható volt, hogy egy nagyobb áruházlánc, egy külföldi áruházlánc nem fog fenntartani semmilyen létesítményt, mert nem termel elég profitot adott esetben egy kisebb faluban. Ehhez képest lehetett volna azt várni, hogy ha egy helyes ösztönzővel megtámogatott kormányzati intézkedésor van, akkor ezeket a boltokat talán meg lehetett volna őrizni a magyar vidék számára. És talán itt fenn, Budapesten vagy a nagyobb városokban sokan nem is értjük, értik azt, hogy ez mekkora érvágást jelent a kisebb településeken. Azt is mondhatnám, hogy ez egyfajta esélyegyenlőségi kérdés, mint ahogy sok minden más kérdést is lehetne ebben boncolgatni.

Én államtitkár úrék minisztériumának tettem fel több kérdést, például a wifiellátottság vagy éppen a mobilhálózat-lefedettség tekintetében, hogy miért nem ösztönzi a magyar kormány azt, hogy a kisebb településeken, a falvakban, a magyar vidéken, amire önök is nagyon sokat hivatkoznak, valóban ezekben a szolgáltatásokban - most legyen szó patikáról, széles

sávú internetről vagy éppen különböző bolthálózatról, nem is beszélve a házi orvosi ellátásról - igenis legyen egy olyan minimumszolgáltatási szint, amit akár magyar állami támogatással vagy ösztönzőkkel fenntartunk, pont azért, hogy az ott élő állampolgárok se érezzék saját magukat másodrendű állampolgárnak csak azért, mert falura vagy éppen vidékre születtek. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP padsorából.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Mesterházy Attila képviselő úr. Megkérdezem, hogy a fennmaradt időkeretekben kíván-e még valaki hozzászólni. *(Nincs ilyen jelzés.)* Jelentkezőt nem látok.

Tisztelt Országgyűlés! A vitát lezárom. Megadom a szót Cseresnyés Péter államtitkár úrnak.

CSERESNYÉS PÉTER innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Az önök előtt fekvő, még az előző ciklusban benyújtott törvényjavaslat a napi fogyasztási cikket értékesítő nagykereskedelmi vállalkozások veszteséges működésére vonatkozó, a kereskedelemről szóló 2005. évi CLXIV. törvényben foglalt törvényi tilalmat helyezi hatályon kívül.

Mesterházy képviselőtársunk azt mondta, hogy ez nem volt sikeres, a hatékonyságát kérdőjelezte meg. Azt kell mondani, hogy a szabályozás sikeres volt, ugyanis a legnagyobb kiskereskedelmi láncok nyilvános beszámolóit alapján a 2014 előtt sorozatosan veszteséges vállalkozások a rendelkezés hatására folyamatosan pozitív, esetenként több milliárd forintos pozitív eredménnyel zárták üzleti éveiket úgy, hogy előtte volt több olyan nemzetközi kereskedelmi lánc, amelyik éveken keresztül veszteséget termelt, a Tesco, a Spar, az Auchan vagy éppen a Lidl. Az expo- zéban és az eredeti vita során ez többször el is hangzott, hogy melyek voltak ezek a cégek. Azóta folyamatosan pozitív eredménnyel zárják az éveket.

A tilalom visszaszorította annak lehetőségét is, hogy a nagy tőkeerejű vállalkozások az árak lenyomásával teljesen ellehetetlenítsék a magukat nyereségükből fenntartó, tisztességes magatartást folytató versenytársaikat, majd azok kiszorulása után gazdasági erőfölényükkel visszaélve letarolják a piacot. Tehát ebből a szempontból is sikeres volt a szabályozás, ilyen jellegű tevékenységet nem tudtak a nagy multinacionális cégek végezni a magyar kereskedelemben.

Az uniós jogi aggályok orvoslása miatt most a tilalom kivezetését kérjük a tisztelt Ház támogatásával, ez azonban nem jelenti azt, hogy lemondanánk a tisztességes hazai kiskereskedelmi szereplők, köztük a nagyszámú kis- és középvállalkozás védelméről és támogatásáról. Ez továbbra is célunk, és meg is fogunk tenni mindent az ő támogatásuk érdekében.

Az új megoldás szerepel már a benyújtott törvényjavaslatban: a tervezett módosítás a veszteségesen működő gazdasági társaságok kötelező adóhatósági ellenőrzését fogja terveink szerint bevezetni.

Ilyen átalakított formában fenntartható lesz a gazdaság kifehérítésének és a jogkövető vállalkozások védelmének e fontos eszköze. Szándékaink szerint az alkalmazási tapasztalatok alapján rövid időn belül mérlegelhetjük az esetleges további szigorítás szükségességét és indokoltságát.

(20.00)

Tisztelt Képviselőtársaim! Kérem, hogy a most bemutatott, a tisztességes piaci versenyt és a magyar kis- és középvállalkozásokat védő új eszközt megismerve támogassák a veszteséges működés tilalmára vonatkozó rendelkezés kivezetését a törvényjavaslat összegző módosító javaslatának elfogadásával. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormány- pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Cseresnyés Péter államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a holnapi ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **közjegyzőkről szóló 1991. évi XLI. törvény és az egyes közjegyzői nemperes eljárásokról szóló 2008. évi XLV. törvény módosításáról** szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája. A kormány-előterjesztés T/1658. sorszámú és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetőek.

Tisztelt Országgyűlés! A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor, 15 perces időkeretben. Megadom a szót Vejkey Imre képviselő úrnak, a bizottság előadójának.

DR. VEJKEY IMRE, a Törvényalkotási bizottság előadója: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Tájékoztatom önöket, hogy a Törvényalkotási bizottság 2018. október 25-én tartott ülésén megtárgyalta a közjegyzőkről szóló '91. évi XLI. törvény és az egyes közjegyzői nemperes eljárásokról szóló 2008. évi XLV. törvény módosításáról szóló T/1658. számú törvényjavaslatot. Az összegző módosító javaslatot és összegző jelentést a bizottság a házszabály 46. §-a alapján 24 igen szavazattal, 5 nem ellenében és 5 tartózkodás mellett elfogadta.

A közjegyzői hivatás mint a közhitelesség intézménye napjainkban számottevő átalakuláson megy keresztül. Kiemelkedően fontos a jogkereső polgárok számára igényeik kielégítése végett, hogy a közjegyzői intézmény az eddig meglévő tekintélyét továbbra is megtartsa és megerősítse. A javaslatot azért is támogatandónak tartjuk, mert az Országgyűlésnek a Közjegyzői Kamara által jelzett gyakorlati észrevételeket a kormány beépítette az adott terület szabályozásába.

A javaslat jelentős korszerűsítést és rugalmasabbá tételt vezet be az egyes eljárásokban, értve ez

alatt a fegyelmi, alkalmatlansági és a kamarai választási eljárásokat, továbbá bevezeti a pályaalkalmassági vizsgálatot, és módosít a közjegyzők általi közjegyzői irodában történő foglalkoztatás törvényi keretein is. Az előttünk fekvő javaslat mindemellett számos technikai jellegű módosítást is tartalmaz, amelyek a megváltozott működési körülményeknek való megfelelés elősegítését célozzák.

Az igazságügyi miniszter által benyújtott törvényjavaslat szakmai igényeket beépítve hatékonyabbá és gyorsabbá teszi e jogszolgáltató tevékenységet végző személyek munkáját, valamint további célként kívánja szolgálni a közjegyzői eljárások színvonalának emelését és egyidejűleg a bíróságok tehermentesítését. Az igazságszolgáltatás hatékony működésének elősegítése, biztosítása és fenntartása alapvető érdeknek minősül egy jogállamban, a jelen javaslat támogatásával pedig ez a cél elérhető.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A Fidesz-KDNP frakciószövetsége támogatja a törvényjavaslatot, kérem, támogassák önök is. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Vejkey Imre képviselő úr. Az előterjesztő képviselőjében jelen lévő Völner Pál államtitkár úr jelzi, hogy a későbbiekben kíván élni majd a felszólalás lehetőségével. A kijelölt Igazságügyi bizottság nem állított előadót.

Most a képviselői felszólalások következnek a napirend szerinti időkeretekben. A vita során kétperces hozzászólásra nincsen lehetőség.

Elsőként megadom a szót Varga-Damm Andrea képviselő asszonynak, a Jobbik képviselőjének.

DR. VARGA-DAMM ANDREA (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Helytálló az, amit Vejkey Imre képviselőtársunk elmondott, hogy a törvényjavaslat nagyon sok újítást vezet be, olyan újításokat, amelyek valóban korszerűbbé teszik a közjegyzői eljárásokat, sőt úgy gondolom, hogy a kormányzat, ahogy eddig is, most is igen gáláns volt a közjegyzőkkel. Miért van mégis az, hogy a Jobbik frakciója sajnos nem fog erre a törvényjavaslatra válaszolni? Tekintettel arra, amit ma sem értek, hogy miért kellett ebbe az egyébként nagyon korszerű javaslatba beemelni, ez pedig a 131. § új (3) bekezdése, amely gyakorlatilag arról szól, hogy a 120. § (1) bekezdés a) pontja, b) pontja, d), e) és f) pontja, a 122. §, a 123. §, a 128. § a) pontja, valamint a 129. § e) és f) pontja alapján öt éven belül lehet csak megtámadni azokat az okiratokat, amelyek létrejöttében ezek a passzusok megsértésre kerültek.

Völner államtitkár úrral már több alkalommal találkoztunk ebben a kérdésben, minden alkalommal megnyugtatót a vonatkozásban, hogy a polgároknak semmifajta érdeksérelme nem történik ezzel, illetőleg hogy a polgári jog szabályaival ez nem ellenkezik. Én azt reméltem, hogy a mai napig mégiscsak visszavonják ezt a javaslatot, de miután ez nem történt meg,

ezért kénytelen vagyok felsorolni azokat az indokokat, amelyek gyakorlatilag azt jelentik, hogy ez a jogszabályhely ellentétben áll a polgári törvénykönyvnek a semmisségre vonatkozó rendelkezéseivel. Engedjék meg, hogy pár szóban ezt ismertessem.

A polgári törvénykönyv Hatodik könyv 88. § (1) bekezdése azt mondja, hogy a semmis szerződés a megkötésének időpontjától érvénytelen, és ezt bizony hivatalból kell észlelni. Aztán a Hatodik könyv 94. § (2) bekezdése elmondja, hogy ha jogszabály közokiratba vagy teljes bizonyító erejű magánokiratba foglalást ír elő, vagy a szerződés ingatlan tulajdonjogának átruházására irányul, a szerződésnek a kötelező alakosság mellőzésével történt módosítása, megszüntetése vagy felbontása is semmis. A Hatodik könyv 95. §-a előírja, hogy semmis az a szerződés, amely jogszabályba ütközik, vagy amelyet jogszabály megkerülésével kötöttek. Semmis a szerződés a Hatodik könyv 96. §-a alapján akkor is, ha jó erkölcsbe ütközik. A Hatodik könyv 99. §-a előírja, hogy semmis, ha a fogyasztó követelés biztosítására, tulajdonjog vagy más jog átruházására vagy vételi jog alapítására vállal kötelezettséget. Ugyancsak semmis a Hatodik könyv 103. §-a alapján a tisztességtelen feltételek miatt, és a Hatodik könyv 105. §-a pedig a tisztességtelen ÁSZF miatti közérdekű keresetre írja elő, hogy a semmisség a jogkövetkezménye.

De mondhatja azt bárki, hogy ez miért jelenti azt, hogy a közjegyzői okiratok esetén való megtámadás ellentétben áll ezekkel a felhívott jogszabályokkal. Akkor én ezt elmondom. A 120. § (1) bekezdése a közjegyzői törvényben arról szól, hogy a közjegyzőnek kötelessége meggyőződni a fél ügyleti képességeiről, jogosultságáról, szándékáról. Mit jelent ez? Azt jelenti, hogy abban az esetben, ha erről nem győződött meg, és a szerződő fél nem volt ügyletkötési képességű, nem volt jogosultsága vagy a szándéka nem erre irányult, ha tetszik, ha nem, a szerződés semmis lesz.

Az előbb felhívtam a Ptk. megfelelő szabályait a vonatkozásban, hogy a semmis szerződésnek bizony jogkövetkezménye az, hogy keletkezésére visszaható hatállyal érvénytelen, de ez a jogszabályhely, amit most meg kíván szavaztatni a kormányzat, ez azt jelenti, hogy ugyan való igaz, hogy a Ptk. alapján semmis a szerződés, hogyha a közjegyző ezt a feladatot nem látta el, de mert közjegyzői okiratba van foglalva, csak öt éven belül érvényesíthető, nem úgy, mint a semmisség általános következménye, bármikor, határidő nélkül és hivatalból veendő figyelembe. Vagy ha például a 120. § (1) bekezdés b) pontjáról beszélünk, ahol arról van szó, hogy tájékoztatni kell a felet a jogügylet lényegéről, jogkövetkezményéről, és az e) pont szerint pedig a fél akaratának megfelel az okirat. Hát, ha az derül ki, hogy sem nem kapott tájékoztatót, sem nem tudott a jogkövetkezményről, sem nem felel meg az akaratának, és ez közjegyzői okiratba van foglalva, akkor a polgári törvénykönyv szerinti semmisséget nem gyakorolhatja azért, mert közjegyzői okiratba lett foglalva.

(20.10)

Ilyen ellentétben nem állhat két jogszabály egymással. Ebben a kérdésben az uralkodó jogszabály a polgári törvénykönyv, és gyakorlatilag a polgári törvénykönyvben foglalt jogkövetkezményt fogja és egy közjegyzői törvényből kiemeli. Ez lehetetlen! Ezek szerint majd mindenkinek maximum teljes bizonyító erejű magánokiratba kell foglalni a szerződési akaratát, mert ha közjegyzői okirattal történik ez meg, akkor nem érvényesítheti öt éven túl a semmisséget.

Vagy továbbmegyek: a 122. § a közjegyzői törvényben azt mondja, hogy a személyt azonosítani kell, a 123. § pedig az azonossági tanú alkalmazását írja elő. Ha az derül ki, hogy az azonossági tanú alkalmatlan volt a tanúsításra, de közjegyzői okiratba van ez foglalva, ez pedig, miután jogszabályt sértően jött létre egy jogügylet, akkor amúgy semmis, de mert közjegyzői okiratba van foglalva, csak öt éven belül támadhatja meg a fél?

El kell gondolkodni ezekről az összefüggésekről. A jogot rendszerszinten kell látnunk és alkalmaznunk, és nem hozhatjuk a polgárokat olyan helyzetbe, hogy majd ezután egyszer csak az derül ki, hogy őt azért érte hátrány... - bizonyos akarathiba, ügyletiképesség-hiba, esetlegesen az ügyleti tanúk alkalmatlansága, és esetlegesen például, csak mondom, a 128/A. § a közjegyzői törvényben azt mondja, hogy a cég telephelye, székhelye, fióktelepe ingatlanát, amikor értékesíti, akkor meg kell felelni, és a közjegyzőnek fel kell deríteni, hogy valóban az a jogügylet megköthető, majd azért, mert közjegyzői okiratba van foglalva, később kiderül, hogy ez mind nem volt megalapozott, akkor az, aki sérelmet szenved, ezek szerint nem bármikor, határidő nélkül hivatkozhat azon semmisségi okra, hogy a jogszabály megsértésével kötötték meg.

Én azt reméltem az elmúlt hetekben, hogy belátja az igazságügyi kormányzat, hogy ha tetszik, ha nem, ismerve egyébként a bírák ebbéli tevékenységét, hiába mondja már esetleg akár ma harmadszor is Völner államtitkár úr jegyzőkönyvbe foglalva, hogy ez nem sérti a Ptk.-beli semmisség jogkövetkezményét, a joggyakorlatban az lesz, bele van írva a közjegyzői törvénybe, hogy öt éven belül lehet csak érvényesíteni ilyen és ilyen okból semmis szerződéseket, hiába írja a Ptk., a lex specialisat alkalmazzuk, ez a közjegyzői törvényben van, és akkor leginkább nem lehet érvényesíteni.

Ki fogja megmagyarázni azt az adott polgárnak, hogy de kérem szépen, 2018 októberében maga Völner államtitkár úr mondta egy bizottsági ülésen és két parlamenti plenáris ülésen, hogy ez nem sérti semmilyen módon a polgári törvénykönyv semmisségére vonatkozó jogszabályokat? Pedig de!

Amíg a semmisség a jogkövetkezménye annak, hogy valaki jogszabálysértően köt ügyletet, vagy a jogszabály megkerülésével köt ügyletet, tök mindegy, hogy azt magánokiratban, közjegyzői okiratban vagy

szóban tette - mert a szóbeli szerződés is érvényes bizonyos ügyletek esetén -, akkor tulajdonképpen odáig jutottunk, hogy hátrányosan érinti azokat az embereket a jogkövetkezmény alkalmazása, aki közjegyző előtt köti ezt meg. De közben a polgári törvénykönyv mindenkit egyformán - az egyenlő elbánás alapján - ebben a jogkövetkezmény jogában részesít, aki az ügyletkötése valamely szerződést megsértette vagy megkerülte.

Vagy ott van az akarat hibája, bár tény, hogy az akarathiba bizonyos feltételek mellett egy éven belül megtámadható, de akkor is nem hagyhatunk egy ilyen bizonytalan jogi helyzetet fenn, vagy legalábbis nem teremthet a parlament egy ilyen bizonytalan jogi helyzetet. És meg kell mondjam, hogy egyszerűen nem is értem, hogy az igazságügyi kormányzat egy ilyen szép, abszolút korszerű, teljes mértékben a mai életviszonyokhoz, a közjegyzői rendszer adottságaihoz igazodó jogszabályjavaslatot beterjeszt, amit boldogan szavazna meg gyakorlatilag minden ellenzéki párt, és beleszól egy olyan passzust, amire azt mondja az ember, hogy állj, ezt nem. Ezt nem! Vagy nem így!

Vagy tessék szíves lenni akkor az indoklásban olyan részletesen megmagyarázni, hogy ez nem fog vonatkozni erre, arra meg amarra, amivel megnyugtató választ tudunk erre a kérdésre adni.

Úgyhogy még nem késő, még azt kérem az igazságügyi kormányzattól, hogy ezt a passzust most vegye ki, tárgyaljuk meg egymással, hogy mi volt a kormányzat szándéka ezzel a 131. § (3), új bekezdéssel, beszéljük ki, ne legyen a Ptk.-val ellentétes. Tényleg nyugodtan és a legnagyobb tisztelettel és szeretettel tudnánk megszavazni ezt a közjegyzőitörvény-módosítást, mert az életviszony igényli, viszont e miatt a bizonytalan jogi helyzet miatt, amit ez a szakasz teremtene - és sajnos csak együtt lehet, egyszerre szavazni a törvény összes módosító javaslatáról -, nem tudjuk elfogadni. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik sorai-ban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A következő hozzászóló Varga László képviselő úr, MSZP.

DR. VARGA LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Nagyon egyetérték az előttem szóló Varga-Damm Andreával, aki egyébként nagyon részletesen elmondta, hogy a konkrét szakaszokkal milyen problémája van, és milyen félelmei vannak. A problémám nekem még az emellett, hogy ez elhangzott az általános vitában is, és azóta sem érkeztek ebben a kérdésben megnyugtató válaszok. Ez az egyik probléma valóban az előterjesztéssel, amellett, hogy számos olyan újítást tartalmaz, ami egyébként támogatható lenne. Döbbenetes, hogy egy nappal a szavazás előtt ezek még mindig nyitott kérdések.

Azonban még egy kérdést felvettem az általános vitában, amelyre szintén nem érkezett válasz, én

inkább erről mondanék pár gondolatot. Október 1-jétől egy jelentős díjtételemelés következett volna be a közjegyzői szolgáltatások területén. Elhalasztották ezt a díjtételemelést egyébként, ezt egy IM-rendelet szabályozza. Ha megfelelőek az információim, akkor '19. január 1-jétől kívánják ezt az új rendeletet hatályba léptetni, illetve az új díjtételeket megállapítani.

Felmerült a vitában, hogy azért bizony sokszor nagyon nagy terhet jelentenek ezek a közjegyzői díjak az állampolgárok számára, és az elmúlt évek eseményei alapján nyilván nagyok sokan teherként élik meg ezeket a díjakat, és hogy mondjam, feszülten mennek el egy-egy alkalommal akár, mondjuk, egy nagyobb hitel felvétele esetén a közjegyzőkhöz. Sok nehéz sorsú család sorsát befolyásolja ez, úgyhogy azt javasoltuk ekkor, hogy tekintsük át közösen ezzel a jogszabállyal együtt a díjtételek kérdését.

Olyan legyen ez a rendelet, amely mondjuk, az alacsonyabb jövedelemmel rendelkező családok számára egy jelentős kedvezményt ad a különböző szolgáltatások kapcsán. Nem tudunk erről sem szót váltani. Én nem látok sehol a közéletben erről információt - lassan most már, ha jól számolom, csütörtökhöz képest két hónap múlva ez a rendelet életbe lép -, úgyhogy ez tovább növelte a kétségeinket az előterjesztés kapcsán.

Nagyon világos volt az a kérés az általános vitában, ha jól emlékszem, nemcsak az én részemről, hanem más is fölvetette a közjegyzői díjak emelésének kérdését, és erről sem hallottunk semmit, úgyhogy ezt is egy nagy hiányként hadd értékeljem egy nappal a szavazás előtt. Ilyen körülmények között, az előttem elhangzottak okán és emiatt mi sem tudunk csatlakozni az előterjesztés támogatásához. Köszönöm, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm, Varga képviselő úr. Megkérdezem, hogy a fennmaradt időkeretekben kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Nincs jelzés.)* Jelentkezőt nem látok, a vitát lezárom.

Megadom a szót Völner Pál államtitkár úrnak, aki az előterjesztők képviselőjeként válaszol a vitában elhangzottakra.

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Varga-Damm Andrea felvetésére: a közjegyzőkről szóló törvény 130/A. §-a tartalmazza, hogy „a közokirat kiállítására az abban foglalt - vagy a közokiratba foglalt nyilatkozat alapjául szolgáló, illetve az alapján létrejött - jogügyletből eredő jogviszony tartalmával kapcsolatos polgári jogi igények érvényesítését nem akadályozza”. Csak ezt tudom megismételni képviselő asszonyomnak, hogy nem írja felül a Ptk.-t ez a fajta módosítás.

Varga képviselőtársamnak a díjrendelettel kapcsolatos felvetésére: gyakorlatilag a kormányrendeletek, a minisztériumi rendeletek megvitatása nem tartozik a parlament hatáskörébe. Gyakorlatilag, ahogy a

sajtóban is megjelent, ezeknek az újratárgyalására kerül sor, és január 1-jére fog majd kialakulni az egyeztetések után a mostani mértékek szintje. Köszönöm. *(Szórványos taps a kormánypartok soraiban.)*

(20.20)

ELNÖK: Köszönöm, Völner Pál államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a holnapi ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik az **egyes iparjogvédelmi törvények módosításáról** szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája. A kormány-előterjesztés T/1659. számon és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózatok elérhetőek. Bejelentem, hogy az előterjesztés uniós napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának ismertetésére kerül sor, 15 perces időkeretben. Megadom a szót Vejkey Imre képviselő úrnak, a bizottság elnökének.

DR. VEJKEY IMRE, a Törvényalkotási bizottság elnöke: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Tájékoztatom önöket, hogy a Törvényalkotási bizottság ez év október 25-én tartott ülésén megtárgyalta az egyes iparjogvédelmi törvények módosításáról szóló T/1659. számú törvényjavaslatot. Az összegző módosító javaslatot és összegző jelentést a bizottság a házszabály 46. §-a alapján 31 igen szavazattal, nem szavazat nélkül, 4 tartózkodás mellett elfogadta.

Röviden szeretném kiemelni a védjegy mint legfontosabb árujelző néhány fontos ismervét. A védjegy teszi lehetővé az egyes áruk és szolgáltatások más áruktól és szolgáltatásoktól való megkülönböztetését. Ez az árujelző hozzá létre a kapcsolatot a gyártó és annak árúja, a szolgáltatás és annak teljesítője között. A védjegy igen fontos gazdasági funkcióval rendelkezik, hiszen megkülönböztető tulajdonságán alapul a versenytársak közötti piaci verseny, valamint a fogyasztók tájékozódása és választási lehetősége a különböző áruk és szolgáltatások között. Önmagában nem jelent jogi garanciát az adott áru vagy szolgáltatás jó minőségére, de jogosultjának alapvető érdeke fűződik ahhoz, hogy az általa gyártott áruk, illetve nyújtott szolgáltatások jó minőségét hosszú távon biztosítsa.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Az előtünk fekvő javaslat célja az iparjogvédelmi oltalom koherenciájának biztosítása. A jogalkotó kötelezettsége, hogy az Európai Unió védjegyreform keretében megalkotott irányelve szerinti jogharmonizációs kötelezettségének eleget tegyen. Továbbá a szakmai szervezetek véleményének meghallgatása után igény mutatkozik a védjegyeljárás szabályok módosítására annak érdekében, hogy gyorsabban és hatékonyabban történjen az ügyintézés. Mindezek mellett szintén szükséges a

nemzeti kapcsolódási szabályok módosítása a nemzetközi jogi szabályozás tükrében. Végezetül pedig a gyors és egyszerű ügyintézés biztosításához elengedhetetlen feltétel az elektronikus ügyintézésről szóló törvény értelmében a részletszabályok módosítása.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Önök is láthatják tehát, hogy a védjegy a gazdasági életben milyen fontos szerepet tölt be, de ezt a funkcióját kizárólag a védjegytalalom keretében képes betölteni. Éppen ezért fajsúlyos ezen árujelző jogi szabályozásának megfelelősége. A jelen törvényjavaslatot a Fidesz-KDNP frakciószövetsége támogatja, mert alaposan átgondolt, szakmai igényeket kiválóan beépítő javaslatról van szó.

Kérem, támogassák önök is. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok padsoraiából.)*

ELNÖK: Köszönöm, Vejkey képviselő úr. Az előterjesztő államtitkár jelzi, hogy később kíván szólni. Tisztelt Országgyűlés! A kijelölt Igazságügyi bizottság nem állított előadót.

A képviselői felszólalások következnek a napirend szerinti időkeretekben. A vita során kétperces hozzászólásra nincs lehetőség. Megadom a szót Varga-Damm Andrea képviselő asszonynak, Jobbik.

DR. VARGA-DAMM ANDREA (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Ez az iparjogvédelmi törvényt módosító javaslat rendkívül korszerű, bár tény, hogy nagyon gyakran szoktuk mondani, hogy mindazok, akik valamilyen jogot, akár az iparjogvédelem szabályait is meg kívánják sérteni, mindig egy kicsit elől járnak a jogalkotóhoz képest. De vitathatatlan, hogy nagyon sok, a gazdaságban és a kutatás-fejlesztésben az elmúlt évtizedekben történt fejlődés azt indokolta, hogy az iparjogvédelem szabályrendszerét uniós és világszinten, így nemzeti szabályozás szintjén is korszerűsíteni kell, hogy az új kihívásokra, különösen az elektronikus eljárásrendekkel megalkotott új alkotásokra is kiterjesztve lehessen szabályozni és értelmezni.

1883-ban a párizsi egyezmény hatálya alatt voltak értendőek az iparjogvédelemben részesülők. Gyakorlatilag már akkor is az ipar fejlődése megkívánta, hogy valamifajta egységes rendszert, valamifajta jogi keretet határozzanak meg az iparjogvédelemben és egyáltalán ezt a fogalmat hozzák létre, és azóta töretlen fejlődése van ugyanúgy, amint az ipar és a tudomány fejlődött.

2016. január 12-én a 2016/2436. jogharmonizációs döntés volt az az Európai Parlament és Tanács részéről, amely egy egységes szabályozást alakított ki. Hogy mennyire nem volt egyszerű a munka: 2008-ban hozták meg azt a döntést, hogy ezt az uniós normatívát létre kell hozni, és bizony ilyen sok idő kellett ahhoz, hogy megtörténjen, hiszen rendkívül sok tényezőt, eljárásrendet és a gazdasági élet, valamint a kutatás-fejlesztés területét fel kellett mérni, fel kellett

tárni, hogy valóban ez a direktíva tényleges védelmet nyújtson az iparjogvédelem területén.

A világméretűben kialakult gazdasági verseny, a modernizáció az iparjogvédelmi rendszer állandó megújulását igényli. Most ez a javaslat ennek kíván megfelelni. A modern gazdaság összefonódása a kutatás-fejlesztési tevékenységgel sokszorosán bizonyított már, és ez a javaslat, amely előttünk fekszik, éppen azt szolgálja, hogy például a papíralapú előterjesztések elektronikus formában történhessenek meg, különösen úgy, hogy a védjegy és az iparjogvédelem egyre inkább a számítógépes jelek formájában létrejött alkotásokat is védeni legyenek hivatottak.

Ez a javaslat a védjegyeljárások hatékony, gyors és ügyfélbarát jellegét erősíti, és bár bizonyára most is lemaradásban vagyunk a jogsértőkkel szemben, mégis reménykedünk abban, hogy legalább egy olyan koherens jogi keretet biztosít, amelyek keretében az iparjogvédelemben részesülők hatékonyan tudják védeni érdekeiket és jogaikat, és hogy Magyarországon is az új kihívásoknak megfelelően ez a védelem valóban létre fog jönni.

Természetesen a Jobbik frakciója meg fogja szavazni ezt a javaslatot, hiszen nemcsak az európai uniós szinten, hanem nemzeti szinten is két év kellett ahhoz, hogy elő lehessen terjeszteni és a hatályos jogszabályokba az uniós direktívákat úgy beépíteni, hogy feltétlenül célhoz kötöttek és a jogvédelmet érdemlők érdekében történjen.

Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a Jobbik padsoraiából.)*

ELNÖK: Köszönöm, Varga-Damm képviselő asszony. Megadom a szót Mesterházy Attila képviselő úrnak, MSZP.

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Az előttem szólóhoz csatlakozva szeretném elmondani, hogy az egy helyes és jó kezdeményezés, ha jogi eszközöket adunk a különböző cégek kezébe, hogy védeni tudják a saját termékeiket, szellemi termékeiket. Valóban, ez egy jó eszköz lehet.

De ennek kapcsán egy dologra szeretném felhívni államtitkár úr figyelmét, vagy inkább talán kérdésként megfogalmazni. Ha van egy ilyen védjegy, az akkor ér valamit, ha van következménye annak, hogy valaki megsérti ezt a védjegyet vagy az iparjogvédelemmel ellátott terméket. Tehát egyik oldalról jó, ha gyorsítjuk ezt az eljárást, ezt Vejkey képviselő úr elmondta a hozzászólásában, másik oldalról azonban erősíteni kell az ellenőrzést is ezzel párhuzamosan. Az ugyanis, hogy van valamiről egy papír, még nem védi meg a tisztességesen kereskedők, termelők jogait. Magyarul a tisztességes versenyhez az ellenőrzés is hozzátartozik. Ha van egy eszköz hozzá, ami alapján mérni lehet, hogy valaki tisztességesen bánik-e ezekkel a javakkal vagy nem, utána természetesen ez akkor tud hatékony lenni, ha van benne erősebb ellenőrzés. Nem tudom, ebben a

kormányának milyen szándékai vannak. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Mesterházy Attila képviselő úr. Megkérdezem, hogy a fennmaradt időkeretekben kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Senki sem jelentkezik.)* Jelentkezőt nem látok. A vitát lezárom.

Most megadom a szót Völner Pál államtitkár úrnak, aki az előterjesztők nevében kíván válaszolni az elhangzottakra.

(20.30)

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Köszönöm a hozzászólásokat és a vita során azt a támogató magatartást, amit a pártok tanúsítottak, illetve a frakciók.

Mesterházy képviselő úr kérdésére: a védjegyoltalom létezik, az nem csak egy deklarált dolog. Bejelentésre természetesen elindulnak azok az eljárások, amelyek szankciót is tartalmaznak, és megbüntetik azokat, akik nem tartják tiszteletben a védjegyoltalmat. Köszönöm. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm, Völner Pál államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a holnapi ülésnapon kerül sor.

Soron következik a **székelyek Magyarországon honos népcsoporttá nyilvánítására irányuló kezdeményezésről** szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentés vitája. Az Igazságügyi bizottság által benyújtott H/2158. számú előterjesztés és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetők.

Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem az előterjesztőt, hogy kíván-e felszólalni. *(Jelzésre:)* Igen, öné a szó, Vejkey Imre képviselő úr.

DR. VEJKEY IMRE, az Igazságügyi bizottság előadója: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Az Országgyűlés Igazságügyi bizottsága a házelnök úr felkérése alapján a 2018. október 9-i ülésén döntött a székelyek Magyarországon honos népcsoporttá nyilvánítására irányuló kezdeményezésről szóló határozati javaslat benyújtásáról. Ebben az indítványban az Igazságügyi bizottság azt javasolta az Országgyűlésnek, hogy ne támogassa a székelyek magyarországi közössége honos népcsoporttá nyilvánítását. Az Igazságügyi bizottság a javaslatát a Magyar Tudományos Akadémia jogszabályoknak való megfelelést kellő alaposítással vizsgáló állásfoglalására támaszkodva fogalmazta meg, megismerve a székely közösség különböző szervezetei részéről megfogalmazott álláspontokat is.

A határozati javaslat általános vitáját az Országgyűlés 2018. október 16-án képviselőtársaim aktív

közreműködésével folytatta le. Mind a kormánypártok, mind az ellenzék képviselői egybehangzó álláspontot fejtettek ki a kérdés vonatkozásában, mégpedig akként, hogy a székelység a magyar nemzet része, és ezt a de facto történelmi tényt egyik parlamenti frakció sem kívánta átírni. Ez az a konszenzus, mely rendkívül fontos a magyarság szempontjából. Ezt a konszenzusos alapvetést jelenítette meg az a további tény is, hogy az indítványhoz nem érkezett képviselői módosító javaslat.

Az Igazságügyi bizottság a 2018. október 24-i ülésén kijelölt bizottságként lefolytatta a részletes vitát, módosító javaslat híján pedig kifejezetten csak arról kellett döntenie, hogy a határozati javaslat megfelel-e a házszabályi rendelkezéseknek. Az Igazságügyi bizottság egyhangú igen szavazással, tartózkodás és ellenszavazat nélkül úgy foglalt állást, hogy a határozati javaslat megfelel a házszabályi rendelkezéseknek.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Köszönöm a konstruktív hozzáállásukat. A fentiekre tekintettel mind a bizottság, mind jómagam elfogadásra javasoljuk az Országgyűlésnek a H/2158. számú határozati javaslatot. Kérem, a szavazás során támogassák önök is a határozati javaslatot. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm, Vejkey képviselő úr. Megkérdezem, hogy a kormány részéről kíván-e államtitkár úr felszólalni. *(Jelzésre:)* Jelzi, hogy nem. Tisztelt Országgyűlés! A kijelölt Igazságügyi bizottság nem állított előadót.

Most a képviselői felszólalások következnek, a napirend szerinti időkeretekben. A vita során kétperces hozzászólásra nincsen lehetőség. Elsőként megadom a szót Ungár Péter képviselő úrnak, LMP.

UNGÁR PÉTER (LMP): Köszönöm a szót. Én csak annyit szeretnék mondani, hogy mi is a székelységet a magyarság integráns részének tekintjük, ezért támogatjuk a javaslatot. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, Ungár képviselő úr. Megadom a szót Mesterházy Attila képviselő úrnak, MSZP.

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Nem elvitatva azt is, amit Ungár Péter mondott, és ami Vejkey képviselő úr mondataiban is szerepelt, de azért ha már a székelységről van szó, akkor számos alkalommal önök politikai eszközként is használták a székelységet. Éppen ezért arra szeretném felhívni a figyelmet, miközben látom és értem a konszenzus alapjait és az okát is, de mégiscsak érdemes odafigyelni arra, hogy adott esetben más kérdésekben is hasonlóképpen lehet és kell akkor a székelység kérdéseire hozzáállni.

Mi a magunk részéről a frakcióban amellel döntöttünk, hogy mi is támogatjuk ezt az előterjesztést,

de célszerű talán ezt a fajta hozzáállást a későbbiekben más témakörök esetében is hasonló módon alkalmazni.

Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az LMP pad-soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, Mesterházy képviselő úr. Megkérdezem, hogy a fennmaradt időkeretekben kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok.

Tisztelt Országgyűlés! A vitát lezárom. Megkérdezem az előterjesztőt, hogy kíván-e élni a felszólalás lehetőségével.

DR. VEJKEY IMRE, az Igazságügyi bizottság előadója: Tisztelt Elnök Úr! Nagyon röviden csak annyit, hogy még egyszer köszönöm a konstruktív közreműködésüket, minden frakciónak és a függetleneknek. Kérem, hogy a holnapi nap során támogassák szavazatukkal is. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen, Vejkey képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a holnapi ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **az orosz közösség Magyarországon honos népcsoporttá nyilvánítására irányuló kezdeményezésről** szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentés vitája. Az Igazságügyi bizottság által benyújtott H/2159. számú előterjesztés és az ahhoz érkezett bizottsági nem önálló irományok a parlamenti informatikai hálózaton elérhetők.

Megkérdezem az előterjesztőt, Vejkey Imre képviselő urat, hogy kíván-e felszólalni. *(Jelzésre:)* Jelzi, hogy igen. Öné a szó, képviselő úr.

DR. VEJKEY IMRE, az Igazságügyi bizottság előadója: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Az Országgyűlés Igazságügyi bizottsága házelnök úr felkérése alapján az 2018. október 9-i ülésén az orosz közösség Magyarországon honos népcsoporttá nyilvánítására irányuló kezdeményezéséről szóló határozati javaslat benyújtásáról elmélkedett. Ebben az indítványban az Igazságügyi bizottság azt javasolta az Országgyűlésnek, hogy ne támogassa az orosz közösség Magyarországon honos népcsoporttá nyilvánítását. Az Igazságügyi bizottság a javaslatát az MTA jogszabályoknak való megfelelést kellő alapossággal vizsgáló állásfoglalására alapította. Az MTA a jogszabályoknak való megfelelést jelen esetben is, mint ahogyan a székelyek kérdésében is, kellő alapossággal megvizsgálta, és megállapította azt, hogy a Magyarországon élő oroszok ugyan rendelkeznek a nyelv és a kultúra fenntartását szolgáló intézményekkel, a legalább egy évszázados folyamatos honos népcsoporti jelenlét azonban nehezen igazolható. Az Igazságügyi bizottság a 2018. október 24-i ülésén kijelölt bizottságként lefolytatta a részletes vitát. A bizottság az ülésen meghallgatta és

megvitatta a kezdeményező érveit is. Mindezek figyelembevételével és mérlegelésével alakította ki álláspontját.

A határozati javaslat általános vitáját az Országgyűlés 2018. október 16-án folytatta le. Mind a kormánypárti, mind az ellenzéki képviselők elismerték az orosz közösség kulturális és nyelvi identitását, a Magyarországon legalább százéves jelenlétükre vonatkozó akadémiai álláspontról viszont már megoszlottak a vélemények, ugyanakkor az indítványhoz képviselői módosító javaslat nem érkezett.

Az Igazságügyi bizottság a 2018. október 24-i ülésén kijelölt bizottságként lefolytatta a részletes vitát, és 9 igen szavazattal, 2 tartózkodás mellett úgy foglalt állást, hogy a határozati javaslat megfelel a hárszabályi rendelkezéseknek.

(20.40)

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! E vonatkozásban is köszönöm konstruktív hozzáállásukat. Fentiekre tekintettel mind a bizottság, mind jómagam elfogadásra javaslom az Országgyűlésnek a H/2559. számú határozati javaslatot. Kérem, hogy a szavazás során támogassák önök is ezt a határozati javaslatot. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiból. - Varga Szimeon tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm Vejkey Imre, az előterjesztő felszólalását. Megkérdezem, hogy a kormány részéről kíván-e államtitkár úr felszólalni. *(Jelzésre:)* Igen. Államtitkár úré a szó.

SOLTÉSZ MIKLÓS, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. A kormány támogatja a határozati javaslatot.

ELNÖK: Köszönöm szépen, Soltész Miklós államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A kijelölt Igazságügyi bizottság nem állított előadót.

Most a képviselői felszólalások következnek a napirend szerinti időkeretekben. A vita során kétperces hozzászólásra nincsen lehetőség. Megadom a szót Varga László képviselő úrnak, MSZP.

DR. VARGA LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Most már csak nagyon röviden szeretnék hozzászólni a témához, merthogy az általános vita során és egyébként a bizottság ülésén is elmondtam a véleményemet, és volt is egy ügyrendi javaslatom, amely arról szólt a bizottság ülésén, hogy a kezdeményező meghallgatása után teremtünk egy másik ülésen alkalmat arra, hogy az ő álláspontjukat lehessen adott esetben az Akadémia álláspontjával ütköztetni, és az alapján egy kérieltebb döntést hozni.

Most már a vitának ebben a szakaszában, hogy holnap ebben a kérdésben a határozati javaslatról

döntés fog születni, egyértelmű a helyzet: én azt látom, hogy önök ezt a határozati javaslatot meg fogják szavazni, magyarán el fogják utasítani a kezdeményezők kérését. Azonban az ügy körülményeire, az MTA-állásfoglalásra is figyelemmel várható, hogy másfél-két éven belül hasonló kezdeményezés legyen, vagy könnyen elképzelhető, hogy ilyen történjen; könnyen elképzelhető, hogy más népcsoportok is szeretnének kezdeményezéssel élni a honos népcsoporttá nyilvánításuk kapcsán. Ilyenkor azt tegyük az asztalra újra, hogy több mint ezer magyar állampolgár egy alkotmányos alapjogával szeretne mint közösség, mint népcsoport élni. Ezért azt gondolom, hogy ezt az eljárást, ami ugyan teljesen jogszerűen és rendezett keretek között zajlott le, mégis alkalmassá kellene tenni arra, hogy a kezdeményezők számára méltányosabb legyen ez az eljárás, és a döntéshozatal is alkalmasabb legyen a vélemények ütköztetésére. Ezért azt kérem az itt jelen lévő Vejkey Imrétől is, aki az Igazságügyi bizottság elnöke, és így a Háztól is tulajdonképpen vagy képviselőtársaimtól is - akkor így legyen nyoma a jegyzőkönyvben -, hogy erre próbáljunk a későbbiekben valami méltányosabb eljárást kialakítani, valami olyat, amely sokkal interaktívabb módon képes - mondjuk, az Igazságügyi bizottság keretei között - ezt a határozati javaslatot előkészíteni, hogy mindenféle szempontnak megfeleljünk. Köszönöm, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm, Varga képviselő úr. A következő hozzászóló Mesterházy Attila képviselő úr, MSZP.

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim!

Egy személyes véleményt szeretnék mondani. Szerintem az orosz kisebbség megérdemelte volna azt a jogot, hogy Magyarországon elismert kisebbséggé váljon, ahogy Vejkey képviselő úr is elmondta, szinte minden paraméternek megfelelnek. Ha jól értettem az előterjesztést és az előzetes anyagokat, egy olyan paraméter van, ami ráadásul vitatható módon vagy legalábbis a kezdeményezők oldaláról vitatható módon került megállapításra, ez a százéves ittlét, ez létezik-e vagy nem. Ha jól emlékszem, 1917 óta vannak erre mutató adatok. Ráadásul, aki ismeri a történelmet, az tudja, hogy korábban, az Osztrák-Magyar Monarchiában ruszinok címszó alatt tartották az orosz kisebbséget nyilván. Tehát számomra ez úgy tűnik, mintha a kormányzat egy tudatos, ha nem is kifogást, de mindenféleképpen egy lehetőséget keresett volna arra, hogy hivatalosan elutasíthassa ezt a kezdeményezést.

Szerintem a tradíció, az itt eltöltött idő mindenféleképpen legitim kérésé teszi ezt az előterjesztést. Úgyhogy én a magam részéről egy kicsit csodálkozva vettem tudomásul azt, hogy miközben a magyar kormány büszke az Oroszországgal való kiváló kapcsos-

latra, számos gazdasági területen oligarchákkal, egyebekkel kiválóan tud együttműködni, sok esetben még a törvényeket is átírja azért, hogy az oroszországi érdekek Magyarországon egyértelműen és akadálymentesen érvényesülhessen, akkor egy ilyen jogos kezdeményezésnél, ami történelmileg is igazolható, ezt a szörszálhasogatást nem pontosan értem. Én azt gondoltam, hogy Putyin elnökkel ezt Orbán miniszterelnök úr meg tudta volna beszélni több alkalommal is, most is lesz rá lehetőség. Tehát igazából ezt az elutasítást nem pontosan értem, sem a paraméterkönyv alapján, sem pedig a két ország között meglévő, látható módon virágzó, gyümölcsöző és erős kapcsolat okán. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, Mesterházy képviselő úr. Megadom a szót Ungár Péter képviselő úrnak, LMP.

UNGÁR PÉTER (LMP): Nagyon köszönöm a szót. Én itt szeretnék vitatkozni az általam mélyen tisztelt szocialista kollégákkal, hogy bár azzal egyetértek, amit Mesterházy képviselőtársam elmondott arról, hogy milyen most a magyar-orosz kapcsolat, azt gondolom, hogy például a ruszinokat vagy a ruténokat idekeverni történelmileg nem helyes. Ráadásul azzal, ha mindenkit, akiből száz vagy kétszáz ember megfordult Magyarországon az elmúlt ezeréves történelmünkben, őshonos kisebbséggé emelnénk, akkor kinyitnánk egy olyan kaput, amit utána nem tudnánk bezárni, és elinflálnánk azt, hogy Magyarországon kik jelentenek őshonos kisebbséget.

Magyarországon számottevő, történelmileg jelentős orosz kisebbség nem volt, ezért azt gondoljuk, hogy a kormány javaslata, hogy ne legyenek kisebbségi helyzetben és ne legyenek külön státuszban, helyes. És remélem, hogy mindenki így fog szavazni az ellenzék soraiból.

Köszönöm szépen. *(Taps az LMP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Ungár képviselő úr. Mesterházy Attila képviselő úrnak adom meg a szót.

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. A késői órán, de mégiscsak Ungár Péter képviselőtársam hozzászólása arra indított, hogy egy mondatot elmondjak. Tehát nem mi kevertük a ruszénokat *(sic!)* ide, hanem ez volt egy történelmi helyzet, amikor különböző okokból nem akarták orosz kisebbségként nyilvántartani őket. Tehát erről nem ők tehetnek, meg nem ők kérték. Ez az egyik.

A másik, hogy a kisebbség létszáma folyamatosan bővül. Számptalan ember jutott például letelepedési kötvénnyel Magyarországon orosz emberként, orosz állampolgárként magyar állampolgársághoz. Sokan itt is élnek, a családjaik itt élnek, tehát ez egy lehetőséget adna a letelepedési kötvénnyel ideérkezett emberek számára, hogy beilleszkedjenek, integrálódjanak a magyar társadalomba azáltal, hogy kul-

turális és sok minden más lehetőségre is adna ez a kisebbségi lét vagy intézményesített kisebbségi lét lehetőséget az orosz itt élő állampolgároknak. Tehát magyarul mind a hagyományaik tisztelete, mind a vallásuk tisztelete, vagy éppen az, hogy indíthassanak legális médiát is, tehát ne a hibrid hadviselés eszközével kelljen az orosz érdeket képviselni Magyarországon, hanem tényleg legálisan, a magyar állam által direkt módon és egyértelműen, átlátható módon finanszírozott kisebbségi kiadványok alapján is lehessen egy bizonyos álláspontot képviselni. Én ezért gondolom, hogy történelmileg szerintem rendben van, meg az aktuálpolitika miatt is rendben lenne az, hogy egy ilyen elismerést a magyar kormány adományozzon az orosz kisebbségnek. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, Mesterházy képviselő úr. Van még bőven a fennmaradt időkeretből. Ungár Péter képviselő úr!

UNGÁR PÉTER (LMP): Köszönöm szépen a szót. Én azt gondolom, hogy Mesterházy képviselőtársam kezd meggyőzni abban a tekintetben, hogy jelenleg ennek mi értelme lenne, hiszen például a Paks II. projekt kapcsán már most rengeteg orosz ember jelent meg Magyarországon, aki részt vesz ennek az erőműnek az építésében, és kétségtelenül igaz, ha egy ilyen lehetőségük lenne, akkor például a paksi önkormányzati média helyett fenn tudnának tartani saját médiát, illetve a saját iskolákat fenn tudnák úgy tartani, hogy ne kellene közpénzből magániskolákat építeni majd Pakson, illetve a fodrászatoknak például ne adjanak állami kedvezményt azért, hogy a fodrász megtanuljon oroszul majd, így növelve azt a híres magyar beszállítói rátát. Annak ellenére, azt gondolom, hogy ezzel kicsit már a tárgytól eltértünk.

De én nagyon örülök, hogy megadta az inspirációt Mesterházy képviselőtársam, hogy Paks II.-ről újra lehessen beszélni, és remélem, ez a vita ilyen inspirálóan folytatódik továbbra is.

ELNÖK: Köszönöm, Ungár Péter képviselő úr. Megkérdezem, hogy a fennmaradt időkeretben kíván-e még valaki... *(Jelzésre:)* Igen, kíván. Mesterházy Attila képviselő úr!

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Ezt az 1 perc 50 másodpercet még kihasználnám arra, hogy nem akarnám elviccelni a dolgot, bár némi irónia volt az általam elmondottakban, ez teljesen természetes. Tehát az a része, hogy ez a kisebbség jogosult-e Magyarországon elismert kisebbség lenni, azt gondolom, hogy szerintem egy jogos elvárás, most a korábbi álláspontomat megismételve. És egy kicsit szórszálhasogató a másfél évre hivatkozni, hiszen ahogy Varga László képviselő úr is elmondta, akkor másfél év múlva újra itt lesz az asztalunkon ez a kezdeményezés, joggal, értelemszerűen.

(20.50)

Biztos, hogy az eljárásrendben is lehetett volna több lehetőséget adni arra, hogy ilyenkor a saját érveiket előadják az ezt kezdeményezők. De arra szerettem volna a vitában ráirányítani a figyelmet, hogy azért vicces, hogy pont a magyar kormány teszi ezt az orosz kisebbséggel Magyarországon. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, Mesterházy képviselő úr. Újra megkérdezem, hogy a fennmaradt időkeretben kíván-e még valaki hozzászólni. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok.

Tisztelt Országgyűlés! A vitát lezárom, és megadom a szót Vejkey Imre képviselő úrnak, bizottsági elnök úrnak, az előterjesztőnek.

DR. VEJKEY IMRE, az Igazságügyi bizottság előadója: Tisztelt elnök úr, köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Mindenekelőtt a Mesterházy Attila képviselőtársam által elmondottakra kívánnék reagálni. Téved képviselőtársam akkor, amikor azt mondja, hogy ezt a kormány nem adta meg az orosz kisebbségnek. Magyarország jogállam. Ez nem megadás vagy nem megadás kérdése, hanem annak a kérdése, hogy mit írnak elő a kógens jogszabályok. Ott pedig kötelezően előír egy százalékos jelenlétet.

S nyilván nem hasraütésszerűen kell megállapítani azt, hogy egy népcsoport mióta tartózkodik Magyarországon, hanem ennek van egy hivatott intézménye, a Magyar Tudományos Akadémia, amely ezt szakértői véleményében megállapítja vagy nem állapítja meg. A jelen esetben nem állapította meg a százalékos honosságot. Ennek egyenes következménye az, hogy bárki bármennyire is szeretne volna kisebbséggé nyilvánítani, nem tehetette meg, mert akkor jogot sértett volna.

Varga László képviselőtársam valóban az Igazságügyi bizottság előtt ügyrendi javaslatot tett. Az ügyrendi javaslatról szavaztunk és leszavaztuk, ismét csak az MTA szakértői véleménye alapján, amely teljes részletességgel kifejtette azt, hogy miért nincs meg ez a száz év.

S bár az előterjesztő elmondta a saját álláspontját, de a mi álláspontunk szerint a független Magyar Tudományos Akadémia álláspontja erősebb volt az előterjesztő álláspontjánál, ezért döntött az Igazságügyi bizottság akként és hozta meg ezt a határozati javaslatot.

Még egyszer kérem, hogy támogassák ezt a határozati javaslatot, és köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Vejkey Imre képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a holnapi ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! A mai napirendi pontjaink tárgyalásának végére értünk.

Most **napirend utáni felszólalások** következnek. Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Varga Szimeon bolgár nemzetiségi szószóló: „Október 19-e a Magyar - Bolgár Barátság Napja” címmel. Megadom a szót ötperces időkeretben.

VARGA SZIMEON nemzetiségi szószóló: Köszönöm a szót elnök úr. Уважаеми господин Председател, Уважаеми Народно Събрание! Позволете ми да ви поздравя от името на българите в Унгария и от моето име.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Engedjék meg, hogy a magyarországi bolgárok és a magam nevében köszöntsem önöket. Mint bolgár nemzetiségi szószóló, nagy öröm számomra, hogy tájékoztathatom az Országgyűlést a magyar-bolgár barátság napja alkalmából megrendezett ünnepségsorozatról. Továbbá engedjék meg, hogy köszönetet mondjak mindazoknak, akik Magyarországon segítettek és támogatták a rendezvénysorozat megvalósulását.

Október 19-e kiemelkedő jelentőséggel bír Bulgária ünnepnaptárában, és már Magyarországon is. Ezen a napon ünnepeljük a magyar-bolgár barátság napját, amely Csodatévó Rilai Szent János ünnepnapja, aki az ortodox egyház szentje és Bulgária védőszentje. A szentre Magyarországon is csodatevőként tekintünk, mert ereklyéje az esztergomi bazilikában is bizonyította természetfeletti erejét III. Béla király uralkodása alatt. 2016-ban ünnepelte a magyarországi Bolgár Ortodox Egyház alapításának százéves évfordulóját, amikor a két ország országgyűlése egyhangú határozattal a magyar-bolgár barátság napjává nyilvánította október 19-ét.

Idén harmadik alkalommal került megrendezésre az ünnepség, amelynek második alkalommal adott otthont Magyarország, változatos helyszíneken, színes programokkal, az itt élő bolgár nemzetiség és intézményeik szervezésében. A változatos programok már október 18-án kora délután elkezdődtek Vaszil Mutafov A sors keze című könyvének bemutatójával, és a B44 Galériában a magyarországi bolgár művészek képeinek kiállításával.

Az október 19-i ünnepségsorozat legkiemelkedőbb eseménye volt a magyarországi bolgárkertészek tiszteletére megalkotott bolgárkertész-ivóút átadása, felavatása Szigetszentmiklóson a városi könyvtár előtt. A Művészetek Palotájában a Bolgár Nemzeti Rádió Népi Zenekarának esti gálakoncertje ízelítőt adott a bolgár népzene csodálatos ritmus- és hangvilágából. A gálakoncerten több országgyűlési képviselő is megjelent, valamint állami intézmények is képviseltették magukat.

A magyarországi bolgár közösség október 20-án elzarándokolt az esztergomi bazilikához. A magyar-bolgár barátság napja emléktáblája előtt elhelyezésre kerültek a megemlékezés virágai, amely a két nép barátságát szimbolizálja az idők végezetéig.

Az ünnepségsorozat tiszteletére Bulgáriából látogatásra érkezett Iliyana Yotova köztársaságielnök-helyettes asszony és Valeri Szimeonov miniszterelnök-helyettes úr. A delegációt Soltész Miklós egyházi, nemzetiségi kapcsolatokért és az üldözött keresztények megsegítéséért felelős államtitkár és Németh Zsolt, a Külügyi bizottság elnöke fogadta. A magas rangú állami vezetők találkozója alkalmat biztosított politikai eszmecserére, tapasztalatcserére, politikai meggyőződések kifejtésére és a két ország európai politikai értékrendjének megfogalmazására, az európai ügyekben való együttműködési szándék megerősítésére, és nem utolsósorban a bolgár nemzetiség számára teret biztosító stratégiai beruházásokban való kölcsönös szerepvállalás kifejezésére.

A felek köszönetet mondtak egymásnak a kétoldalú kapcsolatok ápolásáért, és kiálltak a barátságnap jelentőségéért. Megemlítették, hogy nagy szükség van keresztény értékeink megőrzésében a közös együttműködésnek a mai Európában. A bolgár politikusok megköszönték, hogy Magyarország minden segítséget megad és támogatja a magyarországi bolgár közösséget. A bolgár köztársaságielnök-helyettes asszony ünnepélyes keretek között kijelentette, hogy Bulgária kész minden segítséget megadni a magyarországi bolgár közösségnek ahhoz, hogy újra megnyithassa kapuit a bolgár-magyar általános iskola.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Ezúton szeretném köszönetemet kifejezni Magyarország Kormányának és az Országgyűlésnek, államtitkár úrnak, hogy a nemzetiségi források rendelkezésre bocsátásával biztosítja a magyarországi bolgár közösség megmaradását és hagyományteremtő törekvéseinek kibontakozását. Köszönetemet fejezem ki Bulgária kormányának, hogy határon túli politikájával támogatja közösségünk megmaradását Magyarországon. Köszönöm a figyelmüket. Благодаря за вашето внимание! (*Taps.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen Varga Szimeon bolgár nemzetiségi szószóló napirend utáni felszólalását. Megkérdezem, hogy a kormány nevében kíván-e valaki megszólalni. (*Nincs jelentkező.*) Jelzést nem látok.

Következik napirend utáni felszólalásra Fenyvesi Zoltán, a Fidesz képviselője: „750 éves Nemesgulács” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

FENYVESI ZOLTÁN (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Vesprém megye maga és 217 települése egyenként is jelentős történelmi múlttal, kulturális gazdagsággal, turisztikai, gazdasági jelentőséggel bír, de ezek között is kiemelkedik földrajzi és természeti szépségével a Tapolcai-medence, a Balaton-felvidék. A természeti és földrajzi szépségű medencéből magasodik ki a 393 méter magas bazalthegy, a Gulács, a cukorsüveg, a hozzá szervesen kapcsolódó mintegy ezerfős Nemesgulácsal.

Nemesgulács ősi település. Először 1268-ban tűntek fel az itteni írásos dokumentumokban az emlékek. Ebben az időben két Gulács létezett, később három Gulács nevet találunk, Alsó-, Felső- és Középső-Gulács. Ezekből a nevekől alakult ki a nemesek lakta település, Nemesgulács neve. A község nevének „nemes” előtagja arra utal, hogy a települést a középkorban többségében kiskisnemesek lakták. A község neve az ómagyar „Gula” névből származik.

(21.00)

A török háborúk idején a falu elpusztult, újratelepítése 1715-től kezdődött. Ekkor a nemesek helyére már parasztok is költöztek. 1720-ban már kiváltságos nemesi községként tartják számon. 1790-ben 29 nemesi család neve ismert, a Raposa, Péterffy és Edvi Illés családok a belga királyi családdal is rokonságot tartottak. 1895-ben 100 holdon felüli birtokos egyedül Eöry Miklós volt, a hagyomány szerint itt szolgált Répa Rozi, Sobri Jóska híres betyár szeretője.

A nemesgulácsi Eöry-kúriában töltötte gyermek- és ifjú éveit Keresztury Dezső, később ebben az épületben kapott helyet az óvoda. Az író ugyan Zalaegerszegen született, de anyai ágon családi kapcsolatai Nemesguláchoz kötődtek, 1918-tól ezt a falut tekintette otthonának. Ma az ő nevét viseli a helyi iskola. Nemesgulács mostani címerének pajzsában a falu melletti Gulács-hegy és az itt termő borokat jelképező szőlő szerepel.

A Tapolcai-medence két legnagyobb hegye, a Badacsony és a Szent György-hegy tetejéről csodálatos látvány tárul elénk, élvezhetjük a Keszthelyi-hegység és a Balaton-felvidéki tanúhegyektől a Somlóig tartó felejthetetlen panorámát. Nemesgulácsnak nemcsak múltja, történelme tiszteletre méltó, hanem jelene és jövője is. Jó érzés látni a tiszta utcákat, a takaros portákat, az épülő családi házakat. A település szépül, fejlődik, lakosai magukénak érzik a falut, lokálpatriótáként büszkéek településükre.

A hegyen munkálkodó borászok a szőlőkben nemcsak megélhetést találnak, hanem örömeiket is lelhetik abban, hogy a minőségi Balaton-felvidéki borok a turisták kedvelt és örömmel fogyasztott itala. Köszönjük a településnek a történelmi múlt és a magyar, keresztény európai kultúra két és fél évszázados őrzését. Kívánom, hogy Nemesgulács lakói és a hegyen fáradozók az elkövetkező évszázadokban is találják meg boldogulásukat és boldogságukat. Isten éltesse a 750 éves Nemesgulácsot és lakóit! Köszönöm megtisztelő figyelmüket. (Taps.)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Szintén napirend utáni felszólalásra jelentkezett Demeter Márta, az LMP képviselő asszonya: „Mi lesz a tűzoltókkal?” címmel. Öné a szó, képviselő asszony.

DEMETER MÁRTA (LMP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Most,

hogy a Belügyminisztérium egy újabb törvénymódosító csomagot, lévén egyébként sajnos egy salátatörvényt nyújt be ismét az Országgyűlésnek, azt gondolom, nagyon fontos, hogy beszéljünk ismét a Belügyminisztérium irányítása alá tartozó szervezetekről. A mai estén kifejezetten a tűzoltóságról, a tűzoltókról szeretnék beszélni.

Elsőként hadd említsem meg, hogy nagyon sajnálatos az, hogy a katasztrófavédelem kötelékében látják el őket a szolgálatukat, és lényegében a kormányzat az elmúlt években felszámolta az önálló tűzoltóságot. Mi a mai napig kiállunk amellett, hogy ennek a szervezetnek önállóan kellene tudnia működni. Nézzük meg, hogy milyen kihívásokkal szembesülnek azok az emberek, akik tűzoltóként minden egyes nap az emberek biztonságát szolgálják, a családok biztonságát szolgálják! Ott vannak balesetek helyszínén, és embereket mentenek meg. Ott vannak a kigyulladt épületeknél, és onnan mentik ki a családokat.

Nagyon nehéz körülmények között dolgoznak és rendkívüli leterheltség mellett. A problémák érintik az illetmények mértékét, az utánpótlásképzést, azt, hogy mennyien jelentkeznék a tűzoltóság és ilyenformán a katasztrófavédelem kötelékébe, mint ahogy a felszereléssel kapcsolatos problémákat, a karkedvezményes nyugdíjrendszer hiányát és azokat az átszervezéseket, amik történnek, illetve amiket ad hoc, mondanám, hogy dob az élet, de sajnos nem, hanem a rossz kormányzati döntések.

Gondolok itt például arra, hogy újabban a kémenyseprésben és immár a hulladékelszállításban is a katasztrófavédelem fog koordináló szerepet vállalni. Tehát ilyenformán ez nyilvánvalóan ki fog hatni a szervezet működésére. Szeretném emellett kiemelni azt, hogy az egyébként egy nagy öröm volt, hogy a Honvédelmi és Rendészeti Bizottság befogadta az LMP-nek azt a törvénymódosító javaslatát, hogy 2019. január 1-jét követően is a rendvédelmi szervek állománya is továbbra is megkaphassa pénzben a túlóra ellentételezését, és ne csak szabadságban válthassák meg.

Ugye, ha csak szabadságban válthatták volna meg, ezzel az lett volna a probléma, hogy szinte lehetetlenné vált volna a szolgálat megszervezése. Viszont a tűzoltóságnál az a helyzet, hogy parancsnoki döntések alapján leginkább szabadságban kapják meg a túlórák ellentételezését. Ez mindenféleképpen változtatásra szorulna, ilyenformán is szeretném kérni a kormányt, és sajnálom, hogy a kormánytól nem ül itt jelen pillanatban senki, de majd el fogják olvasni bizonyára a jegyzőkönyvet, hogy tegyék lehetővé a tűzoltók számára azt, hogy pénzben is megválthassák a túlórákat.

Szeretnék felsorolni néhány pontot, hogy milyen intézkedésekre lenne szükség azért, hogy a tűzoltók körülményei javuljanak, a munkakörülmények megfelelőek legyenek, és egy stabil, előremutató életpálya valósulhasson meg. Egyrészt szervezetiileg és szakmailag is helyre kell állítani az önálló tűzoltóságot. A katasztrófaelhárítást - mert itt azért szeretném kiemelni, hogy

remélem, még mindig elhárítjuk a katasztrófát, nem pedig védjük - az erőforrások hatékonyabb felhasználásáért alapvetően a honvédséggel azonos minisztériumi irányítás alá lenne szükséges helyezni, egyúttal a tűzoltóság önállóságát helyreállítani.

Új szolgálati törvényre van szükség, amelyben limitálni kell a túlszolgálatot és a túlmunkát, valamint garantálni kell az állomány számára egy új típusú, társadalmi szempontból is igazságos kordedvezményes nyugdíjrendszert, amely minél további szolgálatra ösztönöz, ám ellentételezi egyrészt a jogkorlátozásokat, másrészt a hatalmas egészségügyi igénybevételt. A létszámhiányt fel kell tölteni, és biztosítani kell a toborzás hatékony intézményét, hogy minél többet válasszák ezt a pályát.

A szolgálati járandóságban részesülők státuszát, nyugdíjas státuszát szükséges visszaállítani a 15 százalékos levonás megszüntetésével, valamint egy új típusú nyugdíjrendszer kidolgozásával. A mai napig a tűzoltók illetményét a 38 650 forintos köztisztviselői illetményalpból számítják, ami nem emelkedett most már sok-sok éve. Mi mindenképp kiállunk azért, hogy 60 ezer forintra kell emelni ezt az illetményalapot, a közalkalmazotti bértáblát pedig úgy szükséges rendezni, hogy mindenekelőtt a minimálbérhez kell kötni.

Elengedhetetlen a tűzoltóság technikai modernizációja. Az nem fordulhat elő, hogy nem működik a kazán a tűzoltóságon és nem tudják beindítani a tűzoltóautót. A felszerelés, a ruházat beszerzésénél pedig a szakmai szempontokat kell figyelembe venni, emellett a szakszervezeti jogosítványokat helyreállítani és a forrásokat ehhez biztosítani. Nagyon kérem a kormányzati szereplőket, hogy tegyenek azért, hogy ezek a célok megvalósuljanak. Köszönöm szépen. *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Szintén napirend utáni felszólalásra jelentkezett Ungár Péter, az LMP képviselője: „A nyugat királynője 6.” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

UNGÁR PÉTER (LMP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Továbbra is szeretném azzal kezdeni, hogy Hende Csaba, Szombathely megválasztott országgyűlési képviselője még mindig nem tudott ebben a Házban felszólalni a város érdekében. Biztosan más dolga van. Például nemrég az a díjátadó, amelyen részt vett, ahol pénzt kértek el a díjazottaktól azért, hogy díjakat kapjanak, annak a díjátadónak a részvételét kellett levezényelnie, ezért nem volt ideje, hogy az általam mindjárt elmondott problémáról szót emeljen az Országgyűlésben, ezzel mutatva, hogy ő nem a szombathelyiek érdekeit képviseli a Fideszben, hanem a Fidesz érdekeit képviseli Szombathelyen.

Kezdjük azzal, hogy az egyik, és ez nemcsak Szombathely és Vas megye problematikája, földrajzi jellegzetessége, hanem az egész nyugat-magyaror-

szági régióknak, hogy itt az osztrák határ közelsége nagyon fontos. Pontosan tudjuk, hogy ez ma nem azt jelenti, hogy Felsőőrbe járnak az emberek vásárolni, most már inkább fordítva van, a nyomott árak miatt, az Ausztriához képest nyomott árak miatt Ausztriából járnak át vásárolni Magyarországra. De rengeteg nyugat-magyarországi ember iratja a gyermekeit mind általános, mind középiskolába Ausztriában, Burgenlandban, a határ közelében, ezzel is mutatva, hogy milyen jó állapotban van a magyar közoktatás.

De ennél többen vannak, akik ingáznak, tehát munkát vállalnak Burgenlandban, Ausztria keleti részében, és vagy hétvégenként, vagy minden este visszajárnak Nyugat-Magyarországra aludni, a családjukkal lenni. Több ezer ilyen ingázó van, a pontos számot a mai napig nem tudjuk, többek között azért nem tudjuk, mert a kormány ennek a pontos számát nem adja ki, valószínűleg azért, mert ez több lenne, mint amennyit ők beismernének.

(21.10)

Az osztrák államnak nemrég volt egy döntése, hogy 35 kisebb határátkelőhelyet bezár az osztrák-magyar határon. Igazából ez egy költői túlzás, hogy bezár, mert lóval, gyalog, illetve kerékpáron át lehet még kelni ezeken, csak gépjárművel nem. Viszonylag kevesen fognak lóval, illetve gyalog átkelni ezeken a határátkelőhelyeken, tehát tulajdonképpen mondhatjuk azt, hogy ezeket a használat alól lezárta. Sőt, ha valaki gépjárművel átkel vagy megkísérel átkelni ezeken a határátkelőhelyeken, akkor 2180 euró bírságot kap. Ez egy elég jelentős bírság.

De hogy itt a - hogy mondjam? - paródiarésze is előjőjön a történetnek, az osztrák kormány ezeket a lezárásokat az illegális migrációval indokolta. Ez azért is nagyon érdekes, mert én úgy hallom ebben a teremben heti hatvanhétszer, hogy a kormány már megállította az illegális migrációt a déli határon, tehát akkor nem pontosan értem, hogy a kormánnyal amúgy szövetségben lévő, jobboldali osztrák kormány miért zárja le egy jelentős részét az osztrák-magyar határnak az illegális migráció miatt. Vagy azért, mert nem sikerült megállapítani, vagy azért, mert nem létezik ebben az esetben.

Az a kérdés, hogy tervez-e bármit tenni a kormány, a nagyon szabadságharcos és nagyon agresszív magyar külpolitika annak érdekében, hogy benzinköltségben, idővesztésben, illetve anyagi költségben azoknak az ingázó munkavállalóknak, akik amúgy a magyar gazdaság helyzete miatt vállalnak munkát Ausztria keleti felében, ne nehezítsék még az életét; akiknek azért is nehéz, mert keveset látják a családjukat, és azért mindennap több órát utazni azért, hogy munkahelyet találjanak egy másik országban, az nem normális állapot.

Úgyhogy nekem az lenne a kérdésem, hogy többek között Hende Csaba, Ágh Péter vagy V. Németh

Zsolt kíván-e bármilyen szinten a kormányra nyomást gyakorolni ebben az ügyben, illetve a kormány kíván-e bármilyen szinten tenni az osztrák kormányval kapcsolatban bármit, hogy ezen a helyzeten változtasson. De mivel itt a kormánytól nem tisztelt meg senki minket a jelenlétével, ezért ez egy inkább költői jellegű kérdés, mint konkrét kérdés, de képviselőtársamhoz hasonlóan én is reménykedem abban, hogy majd Hende Csaba ezt a jegyzőkönyvet fogja éjjel olvasgatni. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki pártok padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Ovádi Péter, a Fidesz képviselője: „Veszprém 01. sz. választókerülete a fejlesztések tükrében” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

OVÁDI PÉTER (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Rengetegszer éri az a vád a kormányt, hogy nem fejlődnek a kistéleplések. A mai vitában is volt erről szó, ezért is gondolom azt, hogy nagyon fontos, hogy elmondjam azt, hogy Veszprém megye 1. számú választókerületében milyen fejlesztések vannak.

Kiemelném, hogy a választókerületemben a megyeszékhely mellett a kistélepléseken is folyamatos munka folyik, és nagy lépéseket tesznek előre. Nagyon szerencsésnek mondhatjuk magunkat, hiszen kiváló polgármesterek szervezik mind a 25 település életét. Kiemelt figyelmet fordítanak, hogy megragadjanak minden lehetőséget, amely a településük fejlődését segíti, legyen az kulturális, szociális, infrastrukturális vagy épp rekreációs beruházás. A választókerületben talán nincs is olyan település, ahol ne folya most is éppen valamilyen fejlesztés. A települések vezetői mindenütt felmérték az erősségeket, gyengeségeket, és kijelölték egy utat, amit erősítve szeretnék településüket felvirágoztatni. Engedjék meg, hogy felsoroljak néhány hamarosan megvalósuló projektet a teljesség igénye nélkül.

Bándon és Jásdon turisztikai fejlesztés zajlik. Csetényben szintén turisztikai fejlesztés, valamint ipari park kialakítása. Dudaron két csoportszobás bölcsőde kialakítása van folyamatban. Hajmáskéren tornaterem építésének előkészületei zajlanak. Herenden a „zöld város” program megvalósítása van folyamatban. Lókúton járdaépítés, Kislődön energetikai korszerűsítés az általános iskolában, Nemesvámoson új óvoda és sportcsarnok építése, Olaszfaluban a csapadékvíz-elvezetés fejlesztése, Öskün ipari park kialakítása, Úrkúton és Tésen energetikai fejlesztés, Sólóban az orvosi rendelő felújítása, Szápáron pedig bölcsőde építése van folyamatban.

Szintén a teljesség igénye nélkül beszélnék néhány fejlesztésről, amelyek ebben a hónapban lettek átadva. Kislődön, Bakonyánán, Márkón és Szentgálon is átadásra kerültek a szabadtéri sportpályák, amelyeket az ott élők nagy lelkesedéssel vettek birtokba. A kormány szándéka már régóta az, hogy olyan

közösségi terek kerüljenek kialakításra, ahol minden generáció aktívan ki tud kapcsolódni, sportolni, ezzel is erősítve a helyi közösségek koherenciáját.

Megújult, akadálymentes épületben dolgozhatnak immáron Herenden a családsegítő szolgálat munkatársai, Öskün pedig a polgármesteri hivatal dolgozói. Szintén Öskün az általános iskolában történt energetikai fejlesztés, valamint a tantermek és bútorok újultak meg.

Ezek a beruházások mind-mind azt a célt szolgálják, hogy helyben tartsuk a lakosságot a kistélepléseken, jobb munkakörülményeket, fejlettebb intézményeket, több szabadidős és rekreációs lehetőséget biztosítva az ott élőknek.

Nem szeretném, ha kimaradna a felsorolásomból Veszprém sem. A családok évében az országszerte ismert veszprémi állatkert új interaktív játszótérrel bővült a családi látogatók legnagyobb öröme. A veszprémi középiskolai kollégiumban felújításra kerültek a vizesblokkok, valamint új bútorokat kapott az intézmény, és megvalósult egy példaértékű beruházás, az „ízfaktor” elnevezésű látványkonyha.

A Bárczi Gusztáv Általános Iskola, Szakiskola, Készségfejlesztő Iskola és Egyesített Módszertani Intézményben új tornapálya került kialakításra. Megújultak a belső folyosók burkolatai, és új játszóeszközök telepítése is megtörtént az iskola udvarára.

Veszprém belvárosában hamarosan befejeződik a dupla körforgalom építése, megszépítve ezzel a belvárost, gyorsabbá és biztonságosabbá téve a közlekedést, a gyalogosok és az autósok szempontjából egyaránt. A vasútállomást a belvárossal összekötő, valamint Szabadságpusztva városrész irányába épülő kerékpárutak munkálatai is jó úton haladnak, jövő évben már birtokba is vehetik a kerékpározók.

A „Modern városok” programjának elemei is hamarosan a tervezési szakaszból átlépnek a megvalósítási szakaszba, amikor is elindulnak a látványos sport-, kulturális vagy éppen infrastrukturális beruházások.

Veszprém megye 1. számú választókerülete napról napra fejlődik, és bízunk abban, hogy az egyre bővülő lehetőségek továbbra is segítséget nyújtanak ahhoz, hogy modern falvakban és modern városokban élhessenek a lakosok. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Ovádi Péter képviselő úr. Szintén napirend utáni felszólalásra jelentkezett Dúró Dóra képviselő asszony: „Magyarok vagy légiósok?” címmel. Öné a szó, képviselő asszony.

DÚRÓ DÓRA (független): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Gulyás Gergely a kormányinfón bejelentette, hogy a kultúrában megszűnik a taotámogatás, ugyanakkor arról is beszélt, hogy a sportban - idézem - rendszerszintű problémát nem látunk, ezért ahhoz a szabályozáshoz egyáltalán nem kívánnak hozzájárulni.

Hogy mekkora nagyságrendről is van szó, szeretném érzékeltetni egyetlenegy számmal, ez pedig a 2017-es mérleg, amely azt mutatja, hogy 522 milliárd forint folyt be a látványcsapatsportok klubjaihoz ezen a támogatási formán keresztül, így mindannyian láthatjuk, hogy nem kis pénzüsszegekről van szó.

Az, hogy Gulyás Gergely nem lát semmiféle problémát ezen a területen, erre szeretnék egy cáfolatot hozni, egy nagyon ismert sportáruházlánc első emberétől, akit az utánpótlássport legnagyobb hazai támogatójának is nevezhetünk egész nyugodtan. Idézet következik tehát tőle: „A társasági adó kedvezményrendszere egyébként nagyon jó kezdeményezés, főleg akkor, ha arra használnák itthon a támogatást, amire kellene. Így például az utánpótlás fejlesztésére kéri a pénzt, majd sok helyen a felnőttcsapatnál az idegenlégiósok bérét fedezik belőle úgy, hogy az említetteket utánpótlásedzőként írják be a rendszerbe.” Gulyás Gergely erről még soha nem hallott? „Magyarországon a taón keresztül befolyt pénzek nagy része elvész - folytatom az idézetet -, és a legtöbb támogatás nem véletlenül mindig egy irányba halad, így nem csoda, hogy több sportág teljesítménye visszaesett.”

De ugyanettől az úriembertől hallhattunk egyébként azokról a bizonyos közvetítőkről, akik 15-20 százalékkért hoztak volna különböző szerződő partnereket, hogy igénybe vehessék ezt a támogatási formát is. De szeretnék konkrét példákat is mondani arra, hogy az idegenlégiósok hogyan árasztották el ezeket a látvány-csapatsportágakat Magyarországon.

Kezdjük a kézilabdánál! Semmiképpen nem szeretnék most kézilabdázni vágyó siófoki kislány lenni, ugyanis ebben a városban egyetlen magyar játékos sem szerepel a Siófok keretében, sőt még az edzőjük is külföldi. Egyébként a Kiszvárd egyik mérkőzésén volt olyan pillanat, hogy egyetlen magyar volt a pályán, Orbán, akinek az Adrienn keresztnévet választották a szülei, tehát nem a miniszterelnök lányáról van szó, félreértés ne essék!

(21.20)

De a férfiaknál sem jobb a helyzet. A Szeged és a Veszprém, a két topcsapat esetében három-három magyart találunk mindössze a keretben, de a Komló esetében ugyanitt, a férfi kézilabda-bajnokságban az egyik legutóbbi fordulóban egyetlen magyar sem szerepelt a kezdőben. A dánoknál egyébként tizedannyi külföldi játszik az egész bajnokság tekintetében, mint nálunk, és sikeresebbek is az utóbbi években is.

A focira rátérve, ami miniszterelnök úrnak is a kedvenc sportága, itt is a Kiszvárd jár az élen az idegenlégiósok foglalkoztatásában, holtversenyben az Újpest csapatával, ahol mindössze három-három magyar szerepel rendszerint a kezdőben.

Ki kell emelnem pozitív példaként és felüdülésként a nemrégiben lezajlott Paks-Debrecen-mérkőzést, ahol mindkét csapatban kizárólag magyar játékosok szerepeltek.

A röplabdára is rápillantva, az e hónap elején lezajlott női röplabdaforduló beszámolójának alcíme a Nemzeti Sportban az volt, hogy „légiósok áradata”. Itt is, miközben egyszerre hat játékos lehet a pályán, van olyan klubcsapat, amely hét idegenlégióst is foglalkoztat.

Talán a legszembeötlőbb példa a férfi kosárlabda-bajnokság, ahol a 14 csapatos NB I.-ben nincs egyetlenegy olyan együttes sem, ahol a kezdőben elérné az 50 százalékot a magyarok aránya, sőt a Körmen csapatában a legutóbbi fordulóban a kezdő csapatban mindenki külföldi volt.

Tehát úgy gondolom, ezek a konkrét példák is rendkívül szemléletesen támasztják alá, hogy a tapopéneknak az a következménye, amiről Pósfai Gábor is beszélt, hogy nagyon sokszor idegenlégiósokat tartunk el azokból a pénzekből, amelyeket eredetileg az utánpótlás-nevelésre kellett volna, illetve kellene fordítani. Tehát igenis, rendszerszintű problémák vannak, és ezt a kormánynak is és Gulyás Gergelynek is látnia kellene. Köszönöm szépen a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm, Dúró Dóra képviselő asszony. Szintén napirend utáni felszólalásra jelentkezett Hajdu László képviselő úr, a DK képviselője: „Így segítette a kormány a devizahitelesek” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

HAJDU LÁSZLÓ (DK): Tisztelt Elnök Úr! Kedves Képviselőtársak, akik késő este még itt vannak! Egy levelet kaptam egy választópolgártól, aki mintegy tíz éve devizaalapú hitelt vett föl, hogy Budapesten dolgozó, illetve ott továbbtanulni kívánó gyermekének lakást vásárolhasson. A levél a miniszterelnök úrnak szól, műfaját tekintve voltaképpen nyílt levél, az írója mégis nekem küldte el, kérve, hogy tartalmát én ismerhessem a nyilvánossággal, mert személyesen ismeri a kormányfőt, aki - véli ő ennek alapján - boszút állna rajta. Ez esetben mint cseppben a tenger tükröződik, hogyan segíti a kormány további vagyonhoz a jómódúakat, és hogyan veri át, zsigereleli ki a védtelenebbeket.

A levélíró tehát hitelt akart fölvenni lakásvásárlás céljára. Hiába volt akkor már ismert tíz évvel ezelőtt Gyurcsány Ferenc miniszterelnöknek a kormányzati portálra kitett levele, amelyben a devizahitelek kockázatára figyelmeztetett, a bankok forinthitelt nemigen akartak nyújtani, a devizahitelre viszont kimondottan rábeszéltek őket, és annak föltételei valóban kedvezőbbeknek is tünnek akkor. Az ügyfél szerint a bank nem viselkedett korrekt módon velük, a várható kockázatokat lekicsinyelték, a szerződés úgynevezett apró betűs részének tanulmányozására nem hagytak időt. Nem erről kívánok azonban beszélni, ők ez ügyben bírósághoz fordultak, ez pedig remélhetőleg a javukra fog ítélni, ha igazuk van. A család mindenestre osztozott-szorzott, kiszármolták, hogy még ha előre nem látható árfolyam-ingadozás miatt a kedvező törlesztőrészlet a másfélszeresére is növekszik,

azt is ki tudja a család három fizetésből gazdálkodni. Belevágtak tehát.

Következett azonban a kormányváltás, vele pedig Szijjártó, Kósa és Varga urak nyilatkozata arról, hogy a magyar gazdaság rosszabb helyzetben van, mint a görög. Akkor válság volt Görögországban. A forint erre persze zuhanórepülésbe kezdett, 2010 márciusában egy svájci frank 182 forintot ért, szeptemberre az árfolyam 225, a következő év közepére 261 forintra ugrott, és meredeken nőtt a CDS-felár is. A törlesztőrészlet pedig ezzel nem másfél-, hanem két-két és félszeresére nőtt.

Második felvonás a végtörlesztés. A 2011 szeptemberében hatályba lépett törvény lehetővé tette a devizahitelben eladósodottak számára, hogy tartozásukat a következő öt hónap során egy összegben, a svájci frank akkor 235-264 forint között mozgó árfolyama helyett 180 forintos árfolyamon fizethessék vissza.

Jó volt ez mindazoknak, akik nagyobb mobilizálható pénzüsszeggel rendelkeztek, ám a panaszos levél írója nem tartozott közéjük. Elvileg lett volna lehetőség arra is, hogy valaki a végtörlesztést erre a célra fölvelt forinthitelből teljesítse, ám a bankok ez alatt az öt hónap alatt így is több mint 260 milliárdot buktak, érthető módon vonakodtak hát hitelt nyújtani arra a célra,

hogy abból a nekik okozott veszteséget lehessen növelni. A kormány, mint azóta már megszoktuk, ismét a tehetőseknek kedveskedett nagyvonalú ajándékkal, ezúttal a bankoknak adott nyereséglehetőséget.

Végül is a harmadik felvonás: a levélíró panaszos családjában volt köztisztviselő, akinek a kormány kamattámogatást is ígért a végtörlesztésre fölvelt hitelhez, de minthogy az említettek miatt hitelt nem kaptak, nem sokra mentek ezzel az ígérettel. Végül is két kereső maradt, mert be kellett vallani, hogy devizahitelesek, és ez bizalmatlanságot váltott ki a köztisztviselői munkakörében, és elbocsátották. Ketten maradtak. Ma még nincsenek eladósodva, sajnálatos módon az a helyzet állt elő, hogy két és félszeres tartozásuk van jelenleg ahhoz képest, amit tíz évvel ezelőtt fölvettek. Köszönöm, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Köszönöm, Hajdu képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A napirend utáni felszólalások végére értünk. Megköszönöm munkájukat.

Az Országgyűlés reggel 9 órakor folytatja ülését. Nyugodalmassal jó éjszakát kívánok, az **ülésszakát bezárom**.

(Az ülésnap 21 óra 28 perckor ért véget.)

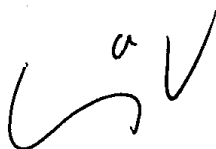
Hiszékeny Dezső s. k.
jegyző

Móring József Attila s. k.
jegyző

Szabó Sándor s. k.
jegyző

Dr. Szűcs Lajos s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv
Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés Hivatala főigazgatója
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,
Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda
Budapest, V. Kossuth tér 1-3.
Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4
Telefon: 441-4222
Telefax: 441-4599
Nyomda: EUROTRONIK Zrt.
MINDEN JOG FENNTARTVA!
ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)
ISSN: 2064-8367 (Online)